florentin
smarandache

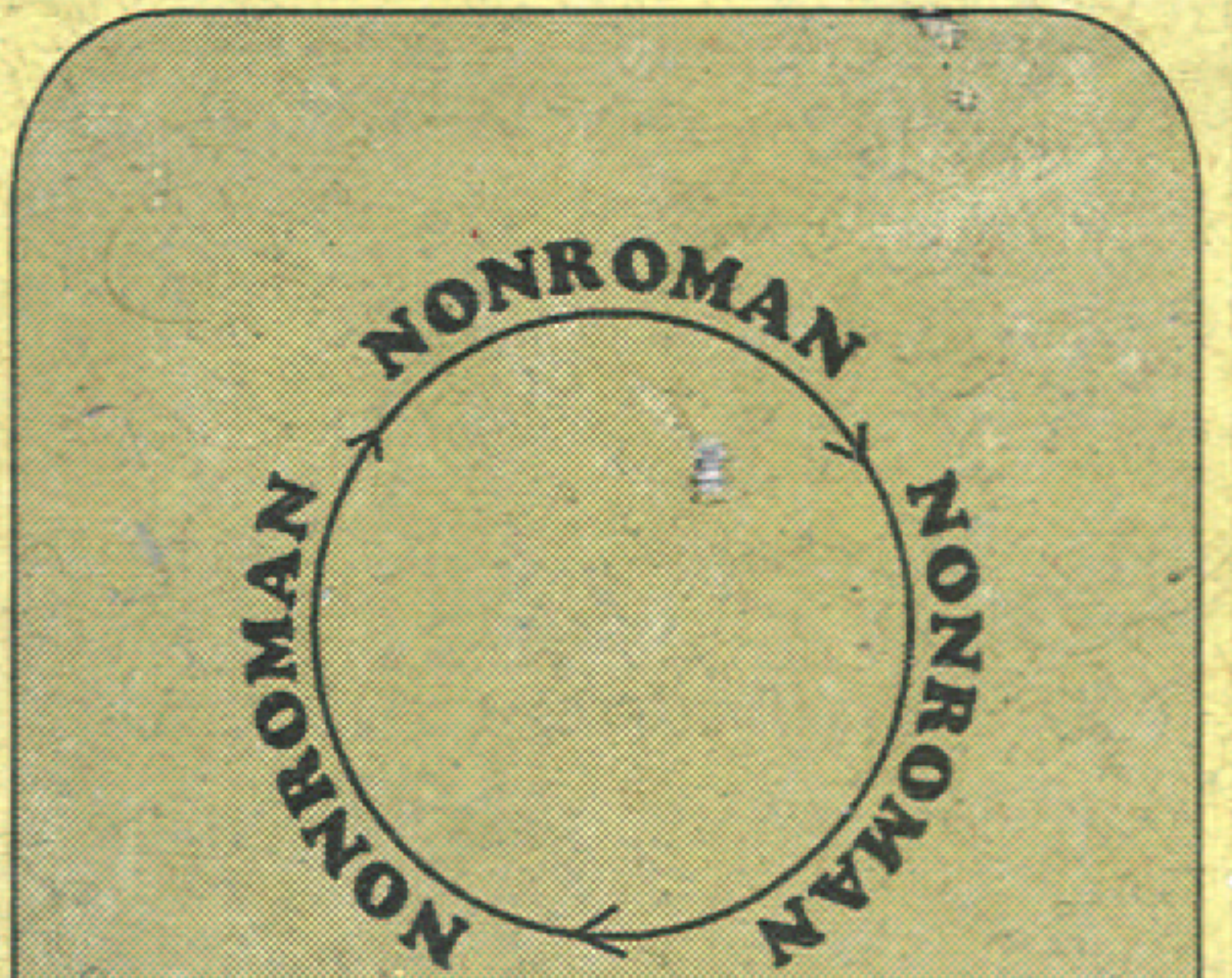

Editura AJUS

FLORENTIN SMARANDACHE

NONROMAN

florentin smarandache

editor: **ileana petrescu**

nonroman

Editura AJUS
CRAIOVA, 1993

coperta: **doru mavrodin**

ediție îngrijită de: **constantin m. popa**

Domnu Editor,

io găsâi foile ăştiea scriise diun niepot al mieu le găsâi supt salteaoa pe care dormii înainte deal ridica poliţiia că î-i perchizionară odaia în care iel stătu şi deteră peste nişte înscrisuri deale lui şi so fi prăpădit lor fi omorât nu să ştie nimica şi iel îmi zâcea miie că scriie o carte şi că să pitul io un iczemplar că iel le scriie cu plombagină că dacă ile confixă poliţiia io să mai am unul şi să tâl trimit dumitale săl publicariseşti la strini io nu ştu mai multe iel atâtea îmi zâsă şi sărmanu acuma ien mâinile poliţiiei şil bate lau băgat l-a puşcărie ca să spuie de cea scris iel io nu mă pricepu la ştinta de caarte da iel toată zâua cu nasun cărţi delea groase ca de biserică şi numai înţălegea niminea cu iel şii zâceam ia niscaiva nasturi să nu te doară capul da iel să naudă şi domnu Editor citeşte mata ce vrut iel cu cărţulia asta carel bagă la puşcărie dei rămân oasele pa colo şi barimi dăo la o tiparniţă a dumitale şi dacă poci scoatel mata dela puşcărie că ie păcat de iel că ie băiat liniştit şi nu face nici un rău iote că să nu uit mai găsâi nişte hârti scriise deale lui learuncă muierea la gunoi că iauzi că ia umplut toată casa de hârţoage de nare pe une să calce că pe une să duce dă numa de iele da io le loai că poate or fi de trebuinţă că prea sa omorât săracul să le mâzgălească şi sa chinuit poate or fii vrând să însemne ceva dumneata rânduieşte foile

Zmarandaiche lion

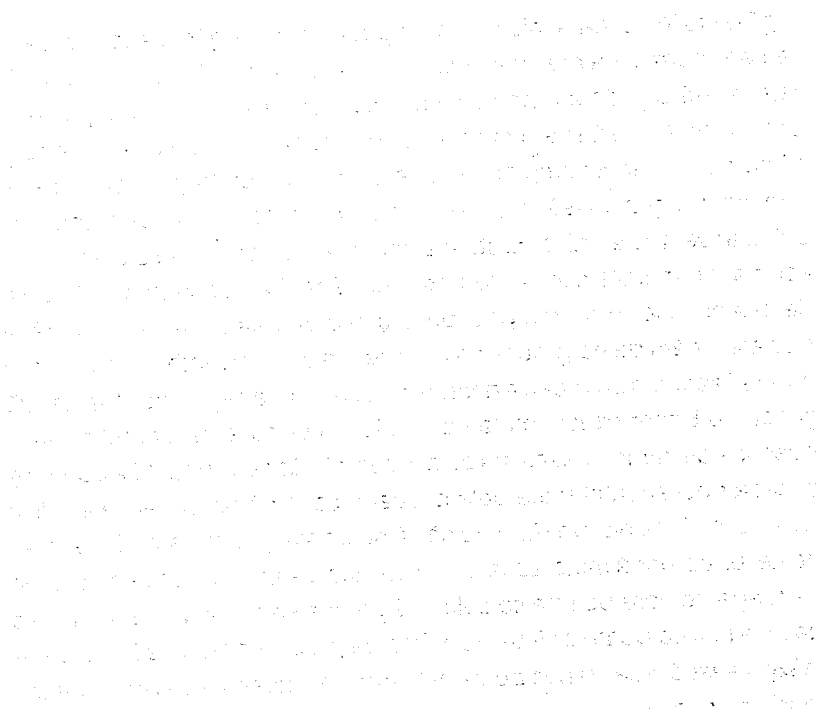

I

Pentru ce Doamne acest CERC ÎNCHIS să îţi strîngă în chingă creierii leoarcă, şi împroşcaţi cu opere de trei parale, fără titlu, ci doar un desen vrînd să pară un gol sufletesc sau o lipsă a prezenţei umane pe aceste meleaguri locuite de necuratul, ori infinitul arătat într-o linie finită curbă şi închisă în sine

Pentru ce Doamne toate aceste rele în Wodania şi un CERC VICIOS în care te învîrte societatea ostilă ţie, nu este PRIMUL CERC, nici ultimul

Pentru ce Doamne acest NEANT TELURIC să-ţi umple inima de tristeţe

Ô , ţara mea de dor
de ducă

Meseria ta în acest stat care se laudă că n-are şomeri este de *şomer al patriei.* Trăieşti un complex al societăţii, compus din indiferenţă sau repulsie, de unde cauţi să te eliberezi prin evadare

Scrii pentru a te vindeca, scrii romanul vieţii noastre, neromanul sau neviaţa noastră

roman al posibilităţii unei lumi de a fi imposibile.

Ieri ai ieşit dintr-un Spital de Boli Nervoase şi medicul ţi-a prescris ca *tratament* să te descarci pe hîrtie, să nu ţii nici o obsesie în tine fiindcă îţi provoacă dureri de cap şi tulburări cardiace, să mîzgăleşti coala albă cretată cu excrementele stării tale canceroase, să scoţi la iveală toate gîndurile negre care te rod. Numai aşa te poţi însănătoşi, considerînd scrisul ca o necesitate, un mijloc terapeutic, făcînd cură de creaţie.

Aceasta nu este deci o carte, ci un om bolnav. Ea nu merită să aibă un titlu, nu merită să aibă un cititor şi nici un autor. Căci este produsul altora, un copil de incubator născut într-o republică de animale, **cattle farm**, rasa: om. Făcut pe bandă rulantă, topit în mulţime şi înghiţit de ea. Un om suferind de inimă rea, de oftică, şi de **fără personalitate**. A murit demult, de cînd ţi-a lăsat aceste memorii. Te-a rugat să le imprimi în străinătate pentru că aici el este interzis.

Cititorii trebuie să înţeleagă că nu este nimic inteligibil, că tu faci un

un fel de gimnastică literară

Acesta este un mod de cum nu se scrie literatura, fiindcă neliterarul a căpătat în modernism valoare literară

Nu scrii de dragul de a scrie. Îţi este chiar greu. Şi nici despre rostul unei opere literare (ca Broch), căreia nu-i vezi nici sensul, dar nici nonsensul. Vei împleti fraze bombastice, trucaje stilistice. Cu cît scrii ca să nu înţeleagă nimeni, cu atît eşti considerat mai cult! În evoluţia crizei romanului, discontinuitatea sa continuă. Din ce în ce se tinde spre eclectism, îmbinare de curente opuse, tendinţă de înglobare a procedeelor artistice deja realizate (cunoscute). Pentru tine, fiind de formaţie lirică, este mai dificil să scrii un roman, deoarece te-ai deprins să lucrezi cu esenţe; romanul mai are şi rumeguş, balast. Ca poet, care-ai compus doar un sonet, înfiinţezi aici un laborator de încercări, experienţe atomice - literare - nucleare. Experimentare de dragul artei, şi artă de dragul experimentului şi împotriva culturii totalitare. Nonromanul unui muribund. Confesiile unui criminal. Estetica grotescului. Explorare polară literară. După cîte nu ştiai romancierii sînt de patru feluri: poeţi, eseişti, dramaturgi, şi prozatori. Tu faci parte dintr-a cincea categorie: autodidact (în litere, autodidact în didactică ...)

iar cărţile tale se publică într-un singur exemplar ... şi nici atît (o jumătate de exemplar)

Ce temă să dezbaţi? Vei merge cum te duce romanul. Dacă ştii cum să-l tratezi, orice subiect devine artă, precum şi invers.

În cît timp să-l termini? Nu ştii. Este inexact să afirmi că o lucrare (literară, artistică, ştiinţifică, etc.) a fost creată în intervalul cutare-cutare chiar dacă a fost compusă efectiv atunci, deoarece autorul foloseşte în acea perioadă tot ceea ce el a acumulat de la naştere (atît pe plan fizic, psihic, intelectual...), deci se cunoaşte sigur doar data sfîrşitului, iar, dacă lucrarea este ulterior refăcută, nici aceasta cu precizie!

Cum să-l concepi? Studiind romanul facerii unui roman. Orice scriitor a avut intenţia sau a încercat să scrie o carte cît mai bună, dar tu ai ambiţia să scrii CEA MAI PROASTĂ CARTE DIN LUME. Pentru a putea scrie greşit, trebuie mai întîi să ştii cum e corect — ca să-ţi dai seama de inexactităţi!

dar te temi că acest superlativ relativ "cea mai..." este prea ... relativ (vezi teoria aproximaţiei din Analiza numerică) în funcţie de sistemul de referinţă, deoarece, dacă cei pe care îi critici vor eticheta cartea ca fiind *cea mai proastă,* pentru opozanţii acestora va deveni *cea mai bună,* iar nealiniaţii vor considera-o ca neutră, adică *mediocră.*

Este uşor să scrii o carte proastă, dar să scrii cea mai proastă carte din

lume e deoasebit de greu, poate chiar imposibil (o spui tu din proprie experienţă), chiar dacă la un moment dat izbuteşti să atingi această performanţă, mai tîrziu poţi avea neşansa de a fi depăşit şi să ţi-o ia altul înainte pe ultimul loc!

Iată, aşadar, ce încerci ca semnatar al acestor rînduri (pentru a ieşi în evidenţă): să realizezi <un chef - de - nonœuvre> fiindcă există cărţi proaste nenumărate, dar aceasta să fie cea mai proastă carte scrisă vreodată în univers - un record personal cu care să te mîndreşti în veci

FLORENTIN SMARANDACHE

Nonroman

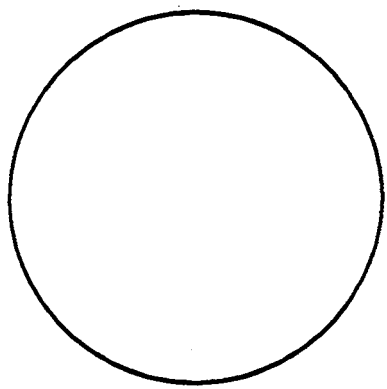

Editura SAMIZDAT[1]

[1] Am publicat manuscrisul aranjînd în ordinea sub care ne-au parvenit la redacţie, fără a tăia sau a adăuga un singur cuvînt. Nu ştim dacă aceasta este forma definitivă la care a vrut autorul să ajungă. Pentru a nu fi acuzaţi de cenzură, am redat întocmai textul ograf(n.r.)

Dedicaţie:

Nu dedic nimănui acest
nonroman, intitulat:

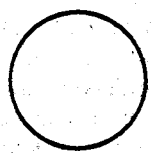

fiindcă nici mie nu mi-au dedicat
alţi autori nimic.

aventurile lui hon hyn

suveranul era să cadă de pe scaun pe cînd se afla la un festin pe care îl dădea în cinstea sa, şi să-şi piardă locul din fruntea poporului, ce să mai, lovitură de stat, nu alta, noroc că alături se găsea liber un butuc şi atunci le-a schimbat şi a ţinut să toasteze arătîndu-şi sacrificiile supraumane de cînd se afla la cîrma ţării, că de săptămîni continue nu mai dormise un minut noaptea pentru că dormea ziua sau avea insomnii în folosul bunăstării generale, fiindcă îşi bătea de zor capul degeaba cu o nuia din alun subţire şi cu noduri cît pumnul coconului de ţîţă sau ugerul mamei, cuvînta el ca un adevărat retor mut à la nenea ionesco, că braţele şi antebraţele sale s-au umflat de varice şi sînt anevoios de sprintene, că poartă sceptrul în mînă pentru a face bucurie poporului, şi curînd, cînd va aniversa a treizeci şi 7-a urcare pe cal, pe cAl, va incendia rîul din Pădurea Galbenă; poporul format din nevastă-sa ori neveste-se-le şi copiii făcuţi prin vecinătăţi topologice, simetrici şi traşi parcă la rindea, adevăraţi oameni falşi ai Wodaniei de mîine şi chiar de poimîine, se sculară frumos în două picioare, iar cu celelalte două bătură din palme, matroana Hyn-oaia radié dulceag din coadă, apoi radié cîţiva inşi din apropiere, vreo opt mii, care muriră cu satisfacţie şi sufletul deschis, erau acolo la acel dineu în cinstea marilor oaspeţi pe care de altminteni nu-i vedea nimeni decît suveranul, şi linguri de lemn de brad ion împodobite artificial cu sculpturi în piatră, suveranul mai sorbi un pahar de apă vie, paharul îi intră pe gît iar apa rămase în aer suspendată cu un cîrlig de aur proiectat anume de către suveran, în dreapta lîngă dulap se mai găsea la palat şi un cufăr am uitat să vă spun, care nu intervine în povestire şi nu conţine nimic şi neavînd nici o importanţă, dar pentru că se afla acolo, m-am gîndit că legile obiectivităţii mă obligă să-l scot în relief, dintr-o cutie ieşiră două vipere de femeiuşte aproape goale, avînd doar în jurul gîtului o zgardă care să le mai acopere ruşinea de care le ţinea îmblînzitorul şi le punea în văzul întregii nelumi să ridice piciorul sus sus tot mai sus spre viitor în zbor, şi ele mlădioase şi senzuale îşi mişcau îşi mişcau florile crescute drept în mijloc într-un sol afînat, cernoziom de coţofeni pe care suzeranul şi alţi grădinari iscusiţi îl greblau şi însămînţau cît mai adînc, iar în fiecare primăvară răsărea ceva, florile le uda suveranul cu ce putea şi chiar de

putea ori nu futea îl mai ajutau şi alţi mîrlani, bărbaţi de stat, că asta le era menirea: să educe în spirit fonfoist vlăstarii ţării, cu toate că mai veneau din cînd în cînd în gînd ţigani lăieţi cu plete roşcovane şi muzgurite, peri la subraţ, lăţoşi şi puţînd a nefonfoism, care tăiau cu cosorul de pe trupul ţării lăstarii, nu din motive politice, doamne păzeşte, ci ca să se amuze, deşi poliţia le spusese că societatea fonfoistă nu poate înainta din cauza laţelor, nu se poate clădi nici măcar o magazie fiindcă se împiedică de pantalonii evazaţi ai flăcăilor, se încurcă în minijupul fecioarelor, deoarece zidarii şi calfele şi tîmplarii şi macaragiii şi betoniştii şi zarzavagiii şi unchieşii îşi uită ochii sub sau mă rog, cel puţin pe picioarele căprioarelor de puştoaice cu genunchi trandafirii provocatori şi pipăibili şi-atunci cum să construieşti fonfoismul, obiectiv major al omenirii? o damă mai în vîrstă care tocmai năpîrlea mugi de trei ori prelung în semn de încuviinţare, iar un taur salută în tăcere cu piciorul de sub burtă şi se aşeză în fotoliu,

şi predica suveranul, în timp ce noi ne sacrificăm pentru gloria acestei ţărişoare mari duşmanul pîndeşte să ne cucerească, fiţi cu ochii în patru, continuă în vreme ce un viezure îşi taie în bucăţi egale patru la număr ochii, şi luaţi exemplu de la domnul care stă în cur, şi-l arătă pe viezureleom, care va primi diploma de Supus Fruntaş pe Ţară meritul clasa a doua, iar feciorul cu ochii de viezure se puse din nou în cur, recunoştinţa faţă de mama care v-a născut şi crescut, patrie dragă, care v-a căcat şi nu v-a lepădat, înălţa solemn glasul şi gîtul suveranul, la auzul unor asemenea cuvinte răscolitoare un ins bătrîn cu spinare bovină stătu în cap, iar interiorul său cunoscu o revoltă freudiană şi se cufuri pre dînsul şi pe cei din jur pe care putu şi el, priviţi aşadar, supuşii mei, reluă Hon Hyn, sîntem neam de rahat, deci nu ne poate înghiţi nimeni, nici prietenii noştri din Tarikovskia fiindcă un proverb spune fereşte-mă doamne de prieteni că de duşmani mă feresc singur, deci nu vom fi digeraţi fiindcă mirosim a pute şi sîntem greu comestibili, şi-apoi vreţi să li se arunce în faţă cuceritorilor noştri bă ce tot mîncaţi rahat sau nu mai mîncaţi căcat cu gura plină , şi de bunăseamă că preferă şi ei altă hrană mai gustoasă şi preparată cumsecuvine

stimate animale

reîncepu mecanic predicatorul fără să observe că vorbea oamenilor pe care timpul său îi stîlcise ca o oglindă strîmbă şi-i prefăcuse în vaci, boi, viezuri, servitori şi alte dihănii trebuincioase la casa şefului, şi fiecare ştia să mugească, să slugărnicească să să să să pe placul celui neplăcut

stimate animale domestice

se corectă dumnealui, vedeţi dumneavoastră, ce să-i facem cu sălbaticii

ăştia, că nu vor deloc să fie îmblînziţi, ori nu este posibil să nu existe un conducător peste toţi, adică un *eu*, asta înseamnă anarhie şi dezbinare între semeni, se neagă principiul care prevede nerespectarea principiilor altora, puradeii ridicară două degete de la copita din spate în semn aprobativ şi exclamară într-un glas **trăiască pisicile şi cîini de rasă**, dar şoarecii fură pe punctul de a face revoluţie naţională, cu sprijinul forţelor de dezordine socială se restabili harababura şi Turnul Babel continuă să crească prin cuvîntarea măiastră a suveranului

onorabile vite încălţate şi alte lepădături (sociale)

am nevoie de concursul vostru în munca pentru edificarea orînduirii fonfoiste, vom materializa totul prin idealizarea năzuinţelor contemporane, o juncană începu să se ţuruie pe jos de emoţie într-o oală de noapte de plastic sau ebonită sau albă răspîndind un miros plăcut peste întreaga adunătură de nechemaţi şi producînd o spumă sidefie ca de bere de să-ţi vină s-o bei nu alta, iar un armăsar gloabă şi rîpat trase un pîrţ de mama focului acompaniat de tempo-urile unui imn naţional, la care mulţimea prinse a aclama bis bis rugîndu-i pe cei doi să reia reprezentaţia la care suveranul cu recunoscuta-i amabilitate porunci să bată calul ca să priceapă iapa, la care mulţimea luă calul, îi dădură pantalonii jos şi-i traseră cîteva la popou cu o jordea ca să-i ţină minte cît o trăi, după care-i lăsară drumul prin grajd, la care calul îşi ridică pantalonii cu bretele, mulţumi frumos, salută cuviincios şi purcese a alerga la trap şi a necheza simţind mirosul iepelor, iar Hyn adăugă, trebuie să vă sacrificaţi pe altarul iubirii de moşie, dar la abator nu e mai bine, întrebă neîntrebat măcelarul, şi să duceţi pe noi culmi vitejia strămoşească, binenţeles şuieră un uliu, o cărăm cu noi pe munţii cei mai semeţi dar să ne-o daţi încoace (gest făcut cu gheara), nu, bîigui suveranul, să nu prind un picior de străin prin Wodania, o cizmă de străin să nu intre pe pămîntul nostru, chiar domnia-voastră a încheiat un contract de cumpărare privind cinci mii 3 sute 70 şi 2 de cizme de antilopă de damă din italia, ce facem cu ele, le returnăm pentru că reprezintă un simbol al înstrăinării omului (sau înstrăinării cizmelor), adică de fapt al nevestelor noastre prea frumoasele sabine, sau le distrugem? le vom distruge, îndruga fără ostenire eroic şi solitar bravul conducător, le vom distruge toate forţele inamice care rîvnesc la bogăţiile subsolului wodanesc, ia luaţi seama, vrăjmaşii stau şi ne ascultă (arătă spre un iepuraş de casă care adormise cu urechea deschisă), o să-i batem pînă le sună apa-n cap iar noi dacă n-avem cap nu ne sună nimic, te rog trompetistule să suni alarma, şi trompetistul ia goarna de unde nu-i şi se porni să strige alarma alarma larmaaaaa armaaa şi toţi ţăranii cu furci coase şi topoare în cămaşă şi izmene porniră ţanţoşi la război să le arate

ei trufaşilor de nemţi că nu le e teamă nici de ploaie nici de ciori, dar mai întîi constituiră un sfat popular care nu se bucură nici de popularitate şi nici nu fu condus de popor, iar conducătorul îi nonsfătui înţelept cum să prindă stăncuţe şi alţi pizmuitori ostili maselor largi ca de pildă cucuvelele fiindcă ele cîntau pe coşul bordeielor şi aduceau necazuri, sau bufniţele de noapte din cafenele şi alte restaurante care se deschid la ora 10 şi se închid tot la zece, armata puternic instruită şi dotată cu echipament primitiv de luptă avea nevoie de mîncare, smochine, măsline, femei cu brînză cu piine, şi primul popas îl făcură lîngă a doua fîntînă arteziană din sectorul III, alături de care pe izlaz creşteau flori frumoase, multe: băşina purcelii, pizda ţigăncii, pula calului care emanau nişte esenţe de parfum usturătoare, un caporal scoase limba la un porc înjunghiat să o prepare cu usturoi, şi ucenicul scoase pur şi simplu limba la menajeră (e vorba de limba de la pantof), dar ţi-ai găsit, te joci cu Te-Ncurci? suverane, dar unde sînt duşmanii că nu-i văd, zise Hon Hyn: hai să pornim noi la luptă că-i găsim, dacă ne punem noi ni-i facem duşmani pe toţi, şi pe aliaţi, şi porniră la luptă dar n-aveau cu cine să se războiască, trebuiau să-şi inventeze adversarii pentru a putea să-şi dovedească curajul ostăşesc, se rugară ei de mulţi vecini să se confrunte cu Wodania, dar ţările limitrofe se scuzară unele că sînt obosite, Republica Birlanda trimise un mesaj oficial că este deocamdată ocupată pînă peste cap, wodanii replicară scurt că şi persoanele lor sînt ocupate pînă peste gît fiindcă nu posedă căpăţînă, dar tot pleacă pe front, Regatul Mijlociu din Vest fostă colonie îi rugă să-i mai amîne un deceniu, Ţara de Foc argumentă că armata lor este acum la w.c.-u şi nu poate fi deranjată, doar Tarikovskia firtată se oferi nu fără sacrificii din parte-i şi unele rezerve să cucerească Wodania fără rezistenţă militară dînd deci un ajutor preţios unor amici şi scoţîndu-i astfel din dilemă, şi îi sfătuiră pe wodani să se bată ei între ei şi să cucerească ei între ei noi teritorii tot din Wodania ceea ce comandantul suprem Hon Hyn consfinţi extaziat, iar în final să intre Tarikovskia în Wodania ca-n brînză, de acord, negocia cu ei viţeazul şi bravul amiral Hyn, dar problema e de care brînză? de olanda de franţia <la vache qui rit> sau <la belle vache>, iar neînfricaţii soldaţi wodani începură a se măcelări între ei cu mult avînt patriotic şi vărsare de sînge pentru vatra strămoşească, erau un haos şi un pîrjol splendide, grănicerii stăteau de veghe treji la hotarele ţării ca nu cumva să aibă vreun amestec din afară în luptele lor interne iar wodanii să se poată omorî în tihnă între ei pînă la unul, năvăleau şi îi jefuiau pe cîmpeni, pe muntenii ascunşi prin coclauri fără să zici că dezavantajează pe cineva, le luau tuturor totul *egalitate în sărăcie,* de ce să rămînă vreunul mai bogat, n-ar fi fost etic şi moral, celor care se împotriveau nu le făceau

alt rău decît îi ucideau, băştinaşii se contaminaseră de molimi dar cotropitorii se îndurau de ei şi-i lăsau să moară singuri nu se osteneua să le strivească mai repede ţestelé deşi căpetenia năvălitorilor mai ajuta cu sabia vreun bebeluş sau o mamă care îşi alăpta fătul să sucombe, în zadar încercau străinii să intervină între taberele ostile din Wodania pentru că netemuţii străjeri respingeau orice pace care cerca să se strecoare în ţinutul lor, capitala era în foc şi tare mîndri se purtau wodanii, aţi mai văzut un foc atît de mare ca al nostru, răsunau urletele lor, poate doar Roma lui Nero nebunul poet, dar formulăm pretenţia de a-l depăşi că toată ţara o să fie un imens rug, o plăcere să se recite versuri atunci, vom înfiinţa un cenaclu mondial literar cu tentă spre fonfoism, va citi din non-creaţia sa anti-poetul ovidiu florentin invitat neonorabil al stagiunii noastre, şi Wodania ardea cu flăcări luminoase înalte, prinţesele Abadela şi Baradela ţopăiau de gingăşia spectacolului, locuitorii ovaţionau ca la meci se îmbrăţişau comentînd cu lux de amănunte acest frumos apocalips la care izbutiseră să ajungă după îndelungi eforturi, am cîştigat se pomeniră exclamînd, cine aţi cîştigat? întrebară nedumeriţi străinii, noi răspunseră Hyn şi Hyn-oaia, şi pe cine aţi învins voi?, pe noi îndrugară iar hyn- ştii ne-am învins noi pe noi-înşine am obţinut am obţinut o victorie nu contează la cine o obţii dar s-o obţii victoria aveam nevoie de o victorie, dar aveţi şi-o înţ îngere, nu se lăsară străinii, o înfrîngere luată la boabe mărunte nu e chiar o înfrîngere sări de la locul lui Servilescu noi nu realizăm victorii decît dacă avem înfrîngeri vrem să fim chit să nu rămînem nici datori nici îndatoraţi, după care trupele victorioase ale Tarikovskiei pătrunseră în Wodania ca-n brînză (de olanda, se deciseseră asupra sortimentului) în uralele furtunoase ale orăşenilor aşezaţi pe marginea şoselei şi obligaţi să bată din palme ca un adevărat instructor nepriceput la dans Servilescu îi învăţa tehnica aplaudatului, zicea la unu mîinile deasupra capului cu palmele întinse la doi apropierea palmelor şi atingerea lor una de alta cu un pocnet de 136 decibeli la trei depărtarea palmelor cu revenire la poziţia iniţială (Servilescu îi dirija ca la cor cînd să aplaude unii cînd alţii cînd mai tare cînd mai încet, vă închipuiţi stimaţi necititori că sînteţi la teatru ca să nu vă mai asudaţi creieraşul citind)

unu mîinile sus, doi pocnit, trei depărtat, repetaţi unu doi trei şi unu doi trei, şi, mîinile sus se încruntară tarikovskenii la wodani şi inclusiv Hyn se conformară şi aşa au ajuns cele două popoare vecine şi prietene să se înţeleagă între ele ca fraţii (Cain şi Abel), armatele din Tarikowskia rămaseră cîteva milenii şi patru luni în Wodania unde puseră bazele lor militare ca să sprijine libera încăierare între wodani care generaseră un splendid război civil divida et impera şi degenerase naţiunea împlinind

idealul de veci al familiei Hyn de afirmare a Wodaniei moderne

ce să vă mai povestesc, despre viaţa embrionară a stăpînului nostru

care aţi văzut că hălăduise să pună temelie neordinei şi babiloniei în Wodania, încă de cînd era în burta maică-si Hon era năzdrăvan, mai ieşea pe afară să se ducă la toaletă pentru că nu putea să ţină atît în el, dup-aia intra la loc, ce-ţi mai face odrasla o iscodeau rudele apropiate cam la cinsprezece centimetri pe Hynica cea borţoasă, face caca glăsuia împăcată a bătrînă, vinerea pe la chindie Hon ieşea din uterul metalic al mă- sii se întorcea abia noaptea tîrziu beat criţă, mă-sa îl certa şi- l băga la loc, aducea cu el şi cîte o fetişcană cu decolteu iar de lumea îl întreba cum îi stă fetei aşa mai dezbrăcată el răspundea lent că-i stă repede, apoi intrau amîndoi în burtă la mă-sa şi făceau dragoste de doisprezece ori iar a treisprezecea oară cu aprobarea consiliului de miniştri după care el sătul o gonea pe tonul: tu să pleci de la casa mea să te duci unde a dus mutu' iapa, care mutu? privea nedumerită fata mutu din mahalaua Trei Coceni sau cel din blocul Zgîrie-Pomi, altădată cînd nimerea vreo codană mai vieroasă pînă să o înveţe la dragoste avea de furcă mult cu dînsa (lînă în special şi mohair pentru furcă) deşi ei preferau tot paiele, şura cu pleavă, unde masculul se da pe lîngă femelă şi-o mirosea ca un dulău o căţea sub coadă şi brusc o amăgea îmi permiteţi să mă îndrăgostesc de d-voastră domnişoară, fiţi calm armăsarule şi mă aşteptaţi 5 min îl amîna codana după care se apucau de rupeau patul cu arcuri cu tot codana plătea arcurile şi se căra iar el revenea la patul prezidenţial, taică-su îl înscăunase dinainte de a se naşte îi făcuse un tron regal din fildeş pe care Hon îl trăsese înăuntru în burtă şi stătea pe el cu o coroană pe cap din frunze de cupru, mă-sa cam ofta că o înţepa tronul lui Hon dar taică-so se răstea la dînsa <nu cîrci că te ia raman ghioldi>, cam atît despre viaţa interioară a scumpului conducător, bine că aş mai putea să îl pîrăsc că fuma în mă-sa scuipa în mă-sa, făcea mizerie în mă-sa, ajunsese pînă a se căca în mă-sa în afară de tot felul de persoane grele de moravuri uşoare aduse cu forţa newtoniană ba chiar şi a vînturilor formase o casă de toleranţă unde nu tolera pe nimeni în mă-sa, un cabaret în mă-sa, în mă-sa, în mă-sa de treabă se tîngui tac-so scoate-l afară la pubelă cu culcuşul lui cu tot, şi numai ce vede Hon că intră înăuntru prin obloanele larg deschise un mătăuz cu capul roşu şi după ce-l zbiceşte de cîteva ori prin toate colţurile îl scuipă cu dispreţ pe frunte de mai să-l înnece în scuipat dar Hon reia liniştit partida de biliard cu un coleg de breaslă în timp ce aşteptau la poştă, băgaseră o colegă la poştă şi acum intrau unul cîte unul pe rînd ca la moară, colega le mărturisi că pot să intre şi cîte doi că e obişnuită şi că se antrenează la trei deodată apoi la patru fiindcă face faţă şi pe spate

dar să revenim la oile noastre adică oştirea lui Hon Hyn, Napoleon al lui Căcărează aflat într-o remorcă trasă de doi cai putere şi un bivol halea întruna complot de piersici apoi îşi lua bagajele şi boarfa de nevastă a altuia şi pe aici ţi-e drumul (adică prin faţa Plutonului x Grăniceri), ce te învîrţi bă ca un coi într-o căldare îl măguli colonelul-locotenent înainte ca Napoleon al lui Căcărează să-şi ia valea grăbit înspre colină, soldatul Svejk se duse la comandant, cu respect vă raportez că nu vă respect, bîiguie el. domnule preş..., domnule preş..., domnule preş...edinte, iete sula Mărioara zise Căcărează către nevastă-sa şi într-adevăr i-o arătă, şi mult se mai minună femeia care nu văzuse în viaţa ei asemenea arătare, decît o simţise, şi-ncepu să facă ca trenu-n gara de nord, uuu, uuu, uuuu, în timp ce remorca zdrăngănea cu ei, vă rog să serviţi cu neîncredere spuse ospătarul cu un platou aburind, dar se împiedică şi căzu cu tîmpla de parchet de era să moară de ciudă, soldaţii serviră masa de seară a doua zi dimineaţa şi masa de prînz la prînz, aş mînca o clătită se miorlăi un nou-născut, căci pe aici copiii se năşeau gata vorbitori iar primul cuvînt
pe care-l pronunţau era <fon-fo-ism> fiindcă aşa era obiceiul de zile mari, clătite vrei, hî, rosti Hon Hyn cunoscut pentru mărinimia sa, bate adjutante un cui în perete şi spune-i să-şi mai pună pofta-n cui, lucru pe care adjutantul îl îndeplini prompt în cea mai mare neorînduială, iar copilaşul bucuros putu de acum înainte să-şi anine acolo toate poftele sale de care suveranul nu avea nici o poftă, armata se deplasă la urmă într-o dezordine ordonată, trecură pe lîngă o haită de cîini care păşteau liniştiţi pe pajişte, lîngă un iaz oştenii se adăpară deşi era limpede că apa e tulbure, printr-un curier diplomatic suveranul trimise regelui inamic un şut în cur pe care ordonanţa avu onoarea să i-l dea de îndată ce-l scoase din servieta sigilată, mesaj politic care-l duru cumplit pe rege şi-l internă în spital, iar cînd ordonanţa se-ntoarse îl ispiti suveranul, ce mai face regele, face pe el afirmă ordonanţa, cu sănătatea? cu sănătatea lui cu tot afirma ordonanţa, dacă lui îi merge rău înseamnă că e bine, îndrugă suveranul ca pentru sine referindu-se la amicul său inamicul, un aer de nesuportat fură nevoiţi atunci să suporte cei din statul-major deoarece regele-malad băgase CO_2 într-o scrisoare de acreditare care ajunsese în tabăra adversă, întrunirea de război din capitale Wodaniei hotărî cu mare pompă funebră să dea sfoară-n ţară să afle cine este cel mai viteaz să lupte cu dragonul din armata ostilă, şi dădură ei mai întîi sfoară de bumbac, pe urmă mai groasă, de cînepă, şi în final văzînd că vitejii erau fricoşi şi nu îndrăzneau să se prezinte la statul major al lor care de fapt toată lumea ştia că era minor, deci nereuşind dădură sîrmă în ţară, apoi sîrmă ghimpată care înconjură Wodania de la un capăt la altul de trei ori şi un sfert ca să apere astfel sărăcia şi minciuna

din ţară de influenţe externe, să apere abuzurile guvernului, care însă nu erau abuzuri ci doar populaţia le privea ca abuzuri căci în ochii guvernului ele erau prea corecte şi cinstite, astfel guvernatorii considerau că ei aveau nevoie de bordele ca să nu piardă timpul cu filatul, alergatul cu gură căscată după păsările de muiere, iar prostimea populară (mulţi dar proşti) şi-aşa n- avea ce face toată ziua fiindcă dădea la lopată şi tîrnăcop, şi guvernatorii considerau că ei nu pot sta la coadă că n-au vreme de pierdut de la barbut şi alte jocuri mecanice, ca atare să li se aducă alimentele acasă, chiar dacă norodul este flămînd, dar norodul nu are nevoie de atîta energie fiindcă nu întîrzie nopţile pe la chefuri, mai multe cucoane din nelumea mare a Hon Hyn-oaiei începură să bată din palme şi să-şi întindă gîturile goale cu creastă cu tot, un purcel gras domnişor guiţă pe tic în timp ce scotea rotocoale de fum pe nări şi îşi ţinea ţigarea între două degete de la copita dreaptă din faţă, asta zic şi eu dreptate, mormăi un urs de la tribuna oficială, şeful de Hyn nu mai stătu pe gînduri fiindcă obosise ci pe un jilţ înalt, apoi plecă, ocoli şanţul din apropiere, dădu bună ziua la gîşte şi intră în casă, Hyn nu avea nici un dop în fund, camera unde fu aşteptat îi păru neaşteptat de spaţioasă, covorul persan era întins de-a valma pe pereţi, iar pe jos întins era paznicul care nu lăsa infractorii să intre în Istorie, paznicul bolnav de gălbează, zise Hon Hyn: prin ogradă e o dezordine de nedescris, o oaie behăie de foame, capra sare masa iar iada sare casa, ogarul şi mîţul cel tărcat se joacă de-a şoarecele şi pisica, doi militari fac curte la o prostituată din cherestea de fag, iar soră-ta se dezbracă leneş de chiloţi fără să-i pese cîtuşi de puţin de motanul Dănilă care o priveşte cu ochi mari şi sticloşi, paznicul de la uşa de intrare în Istorie mărturisi încurcat şi abil că Istoria tocmai se schimbă îşi ia bikini noi şi sutien cu burete ca să-şi acopere ruşinea ca să fie mai provocatoare, lasă lasă că şi aşa a provocat destule conflicte militare, înjură un pacifist din lumea a treia care-i dădea tare cu slăbiciunea politicii şi a tratatelor (semnate pentru a fi încălcate), încît Hon Hyn nu se odihni toată noaptea cu gîndul la poporul său, că dacă n-ar exista mocîrţanii lui n-ar exista nici el că n-ar avea slugi moderne, dacă n-ar supravieţui sclavii n-ar supravieţuii nici grofii, pare ciudat medita Hyn frîngîndu-şi mîinile cu amîndouă picioarele, şi se rugă iar de paznic să-l bage în Istorie şi paznicul nu vru pentru nimic în lume ci numai pentru în nelume dar Hyn se împăcă greu cu gîndul ăsta, avusese chiar proces la tribunal cu gîndul ăsta şi nu se înţeleseseră cu nici un chip, nici comisia de împăciuire nu i-a putut reconcilia, şi de atunci luptă împotriva gîndului ăsta cu toate mijloacele moderne şi cele mai noi descoperiri de care nu dispunea ştiinţa şi tehnica ultimului mileniu, Hon Hyn ridicase alături un palat mic, vorba vine că el ridicase pentru că tot robii lui din

popor ridicaseră ditamai coşcogeamite, lucraseră zile întregi care nu se sfîrşeau, nici noaptea de fapt să recunoaştem că şi Hyn ridicase un deget, cred că degetul inelar, spre deosebire de alţi conducători care nu ridicau nici un deget, el ridicase un deget ca să se construiască palatul în care va locui cu familia lui spre binele întregului popor, şi acum era ostenit, îl durea degetul, avea şi mintea epuizată, frîntă, iar doctorii i-o puseseră în ghips, un fel de ghips argintat cu aur platină cu zinc, şi cînd bătea soarele în el aveai impresia că-i sclipeşte mintea, dar de fapt Hyn folosea aceste raze smulse de la astrul zilei în fiecare joi spre sîmbătă seara pentru că el apăra pacea, da, pacea uraganului din el şi a neliniştii noastre lîngă palat construi un chioşc de răcoritoare unde cumpărătorii nu vor găsi niciodată sucuri sau limonade, pentru că de fapt era un chioşc de răcoritoare adică pentru, nu cu răcoritoare în fiecare colivie a palatului se găsea cîte un om care imita ca papagalul pe suveran, dăduşi la papagali întrebă suveranul pe servitor, da, luminate crescător de animale domestice, şi omul din colivie îşi înhiţea cu ciocul raţia de seminţe şi sorbea lături dintr-un ceaun pus lîngă gratii în stînga aproape de uşiţa închisă cu un lacăt ruginit, semn al libertăţii depline pe aceste meleaguri, şi egalităţii deoarece lacătele erau toate la fel de greoaie şi fraternităţii între oamenii-de-afară care porunceau oamenilor- din-colivie ca unui frate mai mic şi se iubeau nespus între ei cu pietre scînduri şi bolovani pînă intervenea suveranul şi le lua maul sau mao-ul sau masele (populare) împreună cu scaune cu tot şi cu ţăranii care stăteau în ascultare evlavioasă fără a-i fi dar credincioşi, închisoarea clădită la rugămintea poruncitoare a Hyn-ului era cea mai frumoasă din întreg ţinutul, i se dusese vestea şi veneau aici <vizitatori> din cele patru colţuri ale ţării care poposeau aici 20 sau mai mulţi ani-după cum le era nenorocul, conducătorul era de alminteri priceput în jupuirea pieilor la oameni, el aveau un brici ascuţit ca o lamă şi prelucra din epiderma fiecărui locuitor opinci, dairale, blanării şi cîte şi mai cîte, o cireadă de măgari şi asini răspundeau prezent din copită la chemarea patriei spre a-şi jertfi trupul şi sufletul pentru şeful lor, patria are nevoie de idioţi şi tîmpiţi, alienaţi mintali şi alţi fii minunaţi animaţi de dorinţa de a muri pentru neam şi ţară sau de a muri pur şi simplu, monumentul eroilor cunoscuţi, dar o parte din oamenii lui începură să fugă (e vorba de oamenii împăratului nu ai rahatului, deşi împărat rahat rimează perfect), şi de ce credeţi că fugeau? tocmai pentru că nu erau lăsaţi să fugă, fiindcă se desfinţaseră concursurile sportive, alergături, maratonuri, cursa cu obstacole, în definitiv nu se desfiinţaseră dar indiferent de cei care se întreceau în competiţie cîştiga Hon Hyn-el, fiul cel mai mic al prea bunului dictator, Hon Hyn-el nici nu participa dar cîştiga prin neprezentare con-

form unor instrucţiuni venite de la centru, alminteri olimpiadele erau corecte cu singura excepţie că rezultatele erau falsificate în proporţie doar de nouăzeci şi 6 la sută, pînă cînd guvernul a ţinut o şedinţă extraordinară care a durat 5 ani şi a hotărît ca olimpiada să fie peste tot corectă şi de aceea au falsificat-o cu 102%, dar de atunci alergătorii băştinaşi nu mai fugeau la concursuri sportive, fugeau peste hotare, ce-i asta? trădare?, răcnea leul împărat în cuşca lui palat, nu, nici pomeneală, se scuzară fugarii, de prea multă iubire din partea guvernului ne sufocăm, ne înăbuşim şi pierim, ne-alungă dragostea înfierbîntată a statului faţă de noi, ne arde, ne încinge, şi atunci ieşim să mai luăm puţin aer în străinătate, vă rugăm, continuară oropsiţii, nu ne mai iubiţi atît că murim, un **el fugitivo** îşi dădu duhul pe care poliţiunea îl prinse numaidecît şi-l bagă într-un sac, alt transfug olog dădu şi el ortul Popii Marian care Popă refuză să-l bage în dicţionarul literaturii pentru că deşi-l băgase odată prozatorul olog fugise din dicţionar în Anglia, atunci ca să se răzbune Ologu îl bagă pe critic în pizda mă-si de unsprezece ori iar a douăsprezecea oară cu ajutorul altui proscris fizicianul Cumineelu Georges, dar sări de la locul lui pictorul slăvit de cei din afară şi binenţeles neslăvit de cei dinăuntru A. Dizgraţiescu, dar pe-aia de ce-ai băgat-o (şi spuse numele unei studente nudiste) de ce ai băgat-o acolo în pielea goală, ar putea să-ţi pîngărească filele, să facă dragoste cu vreun savant francez sau şi mai rău să se pişe în dicţionar, vorbele lui Dizgraţiescu îi făcură inima grea lui Marian care n-avea nici el cine ştie ce inimă bună, poate că n-avea nici un pic, fiindcă făcea parte din clasa de sus, şi despre ăştia se zvonea că n- aveau inimă, în locul ei se găsea o piatră albastră luată din rîul Giu, principala lor calitate era marea sete de incultură pe care o difuzau cum puteau mai mult, a fi deci necitit neşcolit devenise o cinste de mare rang, în special de rangul lui Hyn care se dovedise erou internaţional, de fapt el era erou naţional în conformitate cu o circulară pe care o emisese dar se transformase în <interaţional> fiindcă revoltat susţinea cu tărie că vopsitorul uitase să adauge <inter> în faţă la <naţional>, uitase fiindcă nu se grăbea îndeajuns vopsitorul, şi-apoi diferenţa e mică doar de cinci litere, grăia revoltat Hon Hyn dar nu da voie nimănui să se revolte deoarece asta ar fi însemnat libertinism adică înţelegea domnia-sa că rostul vieţii pe pămînt ar consta în a rabota pentru Hyn, pentru fonfoism, şi acum să restabilească dînsul iobăgia că îi fugeau sclavii, fugeau şi cei fără picioare (mergeau în mîini), şi cei cu cap şi fără cap, şi fără inimă dintre cei albaştri începură să fugă, toţi, toată lumea fugea, era pusă mereu pe fugă, un popor întreg stătea pus pe fugă, se fugea se fugea se fugea întruna, atunci Hyn îi legă de glie, cu vorbe, cu iubirea strămoşească, cu tra la la, cu foaie verde, cu

eroismul ostaşilor noştri, cu dragostea de neam, cu iubirea strămoşească, cu dragostea de neam, iar cu dragostea de neam, care neam? fiţi-ar neamu-al dracu, izbucni un tulburător al neliniştii publice, dar cuvintele nu prea ţineau, ba dacă reflectez mult nu ţineau nici o ţîră fiindcă erau slabe, erau goale, şi se rupeau îndată toate teoriile anti-filozofice cusute cu aţă albă ale prea cinstitului tiran pe care nu-l iubea întreg poporul şi nu l-ar fi cinstit nimeni, îi legase el de mîini cu funii împletite din texte chibzuite cu vicleşug, poleite pe dinafară cu patriotisme, internaţionalisme şi alte nihilisme, dar degeaba îi legase şi de picioare cu scări de mătasă care cică îi va duce la înalta sa Nonsocietate, se părea să mai aibă sorţi de izbîndă, dar ce să facă cu un popor legat de mîini şi de picioare că nu mai putea trudi, ori în Orînduirea Fonfoistă este nevoie de muncitori nu de oameni, îi legase cu jurăminte cu jurăminte cu angajamente de întrecere în muncă, dar prea erau jurămintele puse pe bandă de magnetofon pe placă de pick-up şi-atunci a schimbat placa şi a folosit aţa roşie crezînd că c-o fi mai rezistentă, mai nefast, dar Servilescu i-a dat ideea cea grozavă, vedeţi să n-o rătăciţi, l-a avertizat, prin buzunarele de la pantaloni, cel mai nimerit ar fi să-i legaţi de cap, le- astupaţi atunci şi ochi şi gură, ori să le puneţi hamuri de cai şi să-i înhămaţi la ţară prin toate glodurile care le formaţi, auzind aşa luă Hon Hyn un dram de libertate şi-l lăsă să fie împărţit la mulţime de către un vînzător care ciupe la cîntar, puse prin lege de stat să fie generalizat învăţămîntul, dragostea patriotică, prin dragoste patriotică înţelegînd dragoste de fonfoism şi familia Hyn, dinastie, în şcoli, fabrici şi cimitire, pentru studenţi, copii de ţîţă şi elevi sîrguincioşi, să fie educaţi pe bandă rulantă, să nu vorbească neîntrebaţi, oameni model maşinilor conduse de şofer, se va acorda cel mai mare accent disciplinei la care se pun şapte note, iar la celelalte materii şcolare nu contează, la anatomie o notă, la algebră niciuna pentru că e abstractă, copii să înveţe frumos la purtare şi cînd ştiu să ridice piciorul în sus, Hon Hyn ordonă şi la comandă femeile purceseră a naşte măgăruşi şi veţeluşi, feţi de plastic, o babă făcu o copilă de cauciuc pe care în grabă o luară marinarii pe vapor, o muieruşcă borţoasă de doi ani făcu un băieţel cu antene şi caschetă dar fu certată de Organizaţia de partid că prea zădărnicise perioada de ovulaţie, gestaţie, că nu se grăbise deloc iar ţara are nevoie de vite de muncă, Hyn forţează mărirea populaţiei pentru a-şi mări puterea sa avînd mai mulţi robi, atunci la indicaţia sa femelele din Wodania se porniră să nască mai devreme, se luară la întrecere, Hyn-oaia le arbitra, una născu la cinci luni o frumuseţe de purcel, alta mai chipeşă la patru săptămîni un adevărat hîrciog, şi-n felul acesta sporiră producţia de animale a patriei fonfoiste: bovine ovine porcine caprine ţapine om-ine,

iar prinţesa Abadela născu chiar înainte de a rămîne însărcinată, iar sora sa Ravadela născu de virgină fără a solicita ajutorul vreunui mascul fiindcă în prevederile sociale se sublinia că bărbatul e plămădit pentru muncă, şi Hyn-iştii le prelegeau că munca e fericirea omului, că ea l-a făcut pe animal om, şi-atunci tu de ce nu munceşti, interveni un homosapiens lui Hyn că prin muncă tu ne-ai transformat acum din om în animal, are loc un proces invers, se justifică însă Servilescu: deoarece se jertfeşte pentru voi şi nu vrea să vă ia care cumva locul vostru doamne fereşte, încuviinţă şi Hyn-oaia: dînsul munceşte cu gura, Ravadela fu decorată împreună cu pruncul ei şi arătată la televizor, fetele o invidiau toate, băieţii regretau că nu sînt şi ei de sex opus să poată naşte, babele oftau în gura mare pe la colţuri de străzi lîngă lăzi de gunoaie unde trăiau nou-născuţii, prinţesa Baradela fu puţin muştruluită de împărat că trăsese toată seva dintr-un biet flăcău, îl deşelase, îi înmuiase două nopţi la rînd daravela timp în care voinicul ar fi putut lucra şi produce bunuri materiale, lucruri utile societăţii, pentru înaintarea în veacul întors pe dos şi propăşirea fonfoismului la nivel galactic şi metagalactic,

despre boala lui Hon Hyn se pare că nu s-a vorbit îndeajuns, curioşii aşteptau să vadă ce se întîmplă, Hyn luase măsuri de prevenire, pusese jandarmii la porţile castelului ca să nu dea voie vreunei maladii umane să pătrundă la respectabila sa persoană şi familie, se intra pe bază de legitimaţii eliberate de jandarmeria capitalei, şi nu toţi viruşii sau microbii sportivi aveau ambilitatea să intre pe sub pielea lui Hon Hyn, foarte simplu (Hyn încheiase un pact de neagresiune cu ele) intraseră maladiile inumane şi contaminaseră omenirea, fiecare era bolnav de tenie, nea Ipse (care Ipse? care ţi-o-nfipse) aveau un fel de boala copacului: făcea scoarţă şi după aceea îi creşteau frunze la subsuori şi asta spre ruşinea unei livezi întregi de vişini portocalii, prinţesa Abadela logodnica de-a treisprezecea a lui Hyn-el, avea douăzeci de ani (în vreme ce soacră-sa avea douăzeci de ani pe-un crac) şi începuse să bîzîie ca o albină şi să producă miere, ce să zic, lingea Hyn-el ăl mic, fiul, (în ziare evident se numea Hyn-el cel Mare) la ea pînă i-a sărit belciugul din nas, cam de un kilogram trei sferturi i-a sărit, dar într-o bună zi se înfăţişă o vrăjitoare Haruşida, care zvonise că ea cumpără minţi, la noi nu găsiţi că e raritate o repezi mustăciosul de la paza contractuală, dar Haruşida îi băgă degetele-n cap şi-i luă minţile apoi se strecură în curte, în locul mustăciosului rămase acum un ţap cu figură de bou, Haruşida frumoasă cum era se înfăţişă suveranului ei tată

(Hon Hyn era poreclit în tăcere <tatan> iar Hon Hyn-oaia <tatana>, cu ştirea lor se transmiseseră aceste pseudonime dar populaţia nu trebuia să afle ci să creadă că este o recunoştinţă pentru meritele lor profesionale

şi artistice jucate pe prima scenă a ţării, tatan însemna tatăl tuturor, un fel de Dumnezeu pămîntean, tatana mama tuturor şi mai auzeai cîte o baboaşcă (despre suveran): mînca-i-aş eu pulica lui că mult a mai trudit să ne dea viaţă la toţi, iar pe cîte-un moşnegel (despre suverană) :bea-aş eu zeamă din oala ei că largă a mai fost de ne-a încăput pe toţi, iar un adolescent şi-o adolescentă: mă ăştia nu mai au de gînd să descalece, căci se zvonise despre o anume descălecare a lui Hyn de care nu sîntem siguri pentru că niciodată nu poţi fi sigur de el, e vorba de o descălecare de pe nevastă sau de tronul strălucitei Wodanii? , iar un bic (despre Hyn): bă da cît de lungă o fi vîna acestui om neomenos, kilometrică? dar şi intelectualii care în acest regat nu purtau cap fiindcă se dăduseră abrogări de proiecte ce permiteau utilizarea capului în scopuri paşnice, neantiguvernamentale, se întrebau auzindu-i neîntrerupt la radio douăzecişicinci de ore cîte are ziua de muncă în Wodania din douăzecişipatru de fonfoişti: mă ăştia nu mai au şi ei casă masă cratiţă să mai plece dracu, nu se mai dau şi ei jos din difuzoarele astea să-şi facă nevoile, nu mai zic şi noapte bună, ci toată ziua bună ziua, ori somn uşor vise plăcute purecii să vă sărute), Haruşida frumoasă cum era se înfăţişă în sfîrşit după atîta poliloghie suveranului ei tată, acesta cum o văzu se înamureză de ea, îşi pierdu minţile pe care Haruşida cea dibace le luă şi le puse într-o pungă de nylon de 1 leu, deci îi luă minţile şi coborî scările, Hon Hyn nu pierdu el mare lucru, dar tabula rasa cum rămăsese conducea ţara genial, luase în mîini destinele surîzătoare ale Wodaniei, înhămase tot poporul la datorii externe şi alte investiţii inutile de o importanţă primordială pentru decăderea economiei naţionale şi urca pe coastă pentru a birui viitorul, în timp ce făcea pe birjarul la căruţă (în sensul de "minţea ca un birjar de stătea apa-n loc", aşa se face că fluviul Alb se oprise odată cînd Hyn trecînd pe- acolo sporovăia despre libertate, ba chiar începuse să curgă înapoi) iar în timp ce făcea pe birjarul la căruţa ultramodernă a ţărişoarei sale Wodania (acum plînge), care ţinuse pasul şi compasul cu explozia ştiinţifică a erei nucleare, cu rachetele de croazieră (asta nici dracul n-o credea, nici dracul de Hyn), iar în timp ce făcea pe birjarul la căruţa ultramodernă a ţărişoarei sale mergea drept înainte de-a-ndăratelea, de-a-npicioarelea, de- a buşilea, dar mergea asta era important pentru dînsul şi destinul care lucra, ca o şatră de romi boieriţi cu buzunarele fluieră vînt cu burţile pline de aer cu sătui sătui sătui de neîndestulare, cum să facem să-l băgăm în minţile lui, unde-i sînt minţile, se nelinişti poporul

aici, îndrugară oştenii, aici în puţul ăsta sec s-a înecat papură-mpărat în propria-i glorie efemeră, dar Hyn nici că vroia să audă fiind de-un cîrd de vreme chior de-o ureche, şontîc şontîc se sforţa ţărişoara sa Wodania

(acum plînge) beteagă, amputată de doctori militari tarikovskieni, cotonogită zdravăn de propriul comandant conducător de joc, şi se canonea din răsputeri să se aţină la atacurile duşmănoase ale amicilor tarikovskieni, se opintea din neputerile care-i mai rămăseseră, mingea de foc se afla în semicercul de la 7m, pusese laba pe ea un adversar înrăit al nostru şi executa lovitura de la 9m pe la spate, prin surprindere, o ambuscadă ca să străpungă flancul drept al apărării din faţa porţii otomane, au dejugat boii de sub jugul turcesc şi prinşi cu arcanul la oastea domnească a patriei, evident oastea domnească nu era formată din domni, ci din tot felul de rase umane animalizate: oameni-broască, oameni-carne-de- tun, bărbaţi-mecanizaţi, insecte şi pitpalaci, Hyn privea emfatic cum se sacrificau soldaţii la abatorul fără fund al ţării, pînă cînd Tarikovskia i-a băgat mortul în casă

întîmplări din Wodania

Hyn devenise un afemeiat din cale-afară nu-l mai suportau nici nevestele crescute de mici ca să fie sigur că sînt virgine în harem sub oblăduirea Hyn-oaiei fusese prins în repetate rînduri cu Minciuna fără nici o ruşine, Minciuna era o lady din Societatea Înaltă a suveranului îmbrăcată provocator în fustă scurtă şi rozalie pînă la cur, transparentă, fără sutien, de îţi fura privirile şi ţi le prindea între ţîţe, Minciuna era teribil de frumoasă şi plăcea tuturor din Înalta Societate care o frecventau cu precădere atunci cînd zîmbea şi i se vedea limba, într-o seară îi făcuse cu ochiul împăratului şi se culcase cu el, nu se aflase vestea la palat dar se bănuia că Hyn umblă cu fofîrlica sau cu cioara vopsită în roşu fiindcă Minciuna era bruneagră ca şi faptele cuviosului rege, Minciuna stă cu regele la masă a dedus john vlahuţă ,poporul îl credea însă cinstit, că mai plăsmuia cîte-o escapadă că îşi mai scăpa calul de căpăstru la cîte-o cucoană, cum se dovedise în ultima vreme cu missiz Minciuna care se afla la loc de mare cinste în împărăţie, supuşii mai înghiţeau şi tăceau, înghiţeau găluşca, înghiţeau în sec, **Hyn a fost prins cu minciuna şuşoteau** pe la colţuri servitorii, Hyn a fost prins, Minciuna s-a îngreunat a puiat a făcut nişte ouă mici şi s-a răspîndit,

mijea de ziuă, lîngă palat curgea un izvoraş cu apă lină vino dorul de-mi alină, ca-n tablourile de bîlci, infinitul prinsese contur într-o ramă lăcuită

a unui tablou de bîlci, pe mal un orb mă privea chiorîş din tabloul de bîlci, cu toiagul în mînă moşul coborî din tablou şi-mi zise: mai am de trăit un minut şi două ore, sînt cu moartea-n suflet şi vreau s-o duc la palat, am fost informat de serviciul de contrainformaţii că Hyn se ţine cu Minciuna în văzul tuturor, nevastă-sa şi-a arătat ruşinea faţă de el dar masculul nu s-a sinchisit, nu i s-a sculat deloc simţămîntul civic sau matrimonial, i-a rămas bleg ca o sulă, Minciuna uzurpează la tron sau pretinde cel puţin ca o ibovnică să domnească şi ea, ăhăă îl întrerup, Minciuna a domnit de cînd lumea, cînd ţi-o arunca un crac cu tocuri subţiri pe umăr, cînd ţi-a zvîcni un piept în nas şi-un damf de parfum <crizantema> de ai impresia c-au înflorit liliecii, cînd ţi-o da o limbă de crezi că vrea să-ţi ia probe gastrice, cît eşti dumneata de bătrîior te reazemi în trei picioare!, moşul coborî din tabloul de bîlci cu moartea în suflet luă un retevei de jos îl băgă pînă la ultimul nod în suflet de scoase moartea pe care o legă într-o traistă şi se-ndreptă spre palat...

Hyn pusese laba pe ţară şi se juca cu ea ca un urs cu puişorii lui, o trăgea la el, o rostogolea în prăpastie, da cu ea de-a dura de nu se vedea, iar o întorcea, ca mingea de baschet arunca cu ea la coşul de gunoi, veneau ţiganii scurmau cu ticul gunoaiele şi o scotea afară, Hyn îi mai dădea din simpatie cîte un şut pe unde nimerea, pînă s-a spart ţara, şi-a curs din ea tot untul şi mierea şi ceara în Tarikovskia, deoarece din recunoştinţa lor adusă loaialităţii noastre tarikovskienii fabricaseră sonde spaţiale care forau adînc în fiecare locuitor din Wodania şi îi extrăgeau sufletul sub formă de petrol cu care se luminau odăile şi străzile principale din Tarikovskia, este adevărat că noi plătisem ca să ne scoată sufletul şi să-l folosească la iluminarea lor, dar preţul nu era scump ci doar prea scump, cînd considerau că e cazul tarikovskienii intrau la noi şi făceau curăţenie adică înşfăcau cu prietenie alimente, ne dădeau în schimb îmbărbătări sprijine morale şi alte vorbe găunoase de care noi nu mai auzisem dar eram făloşi că ne îmbucurăm de atîta atenţie din partea vecinilor noştri care ne ţineau sub aripa lor protectoare de orice mîngîierea ba le era teamă ca din noi să nu se mai înfrupte şi alţi prieteni care ne cam mirosiseră cum stăm, deci tarikovskienii avuseseră grijă să ne otrăvească, iar la marginile ţării să brodeze ţurţuri de gheaţă, ca să nu ne mai obosim noi să cărăm ţara la ei au inventat conducte subterane prin care expediam pămîntul ţării noastre bucată cu bucată Tarikovskiei, ne trimiteau în schimb prin canale sonore salutări cordiale şi teorii inovatoare,

după ce a săpat o groapă cam de 3,1(3) metri în profunzime la castel a aruncat Hyn lichidul vîscos cu pompă şi tam-tam a rupt un pai dintr-un spic măricel şi a început să sugă sîngele ţării, cînd a secătuit ţara de bogăţii

s-a rugat la Dumnezeu să plouă mărunt ca să spele trupul ţeapăn al patriei de păcatele sale din tinereţe, iar după curcubeu cum Hyn nu se sătura niciodată fiindcă avea o burtă fisurată pe unde se prelingeau firişoare de nisip, s-a preumblat la stejarul strămoşesc din vîrful muntelui Raniloma de pe strada cu acelaşi nume nr. 54 vis à vis de Restaurantul <Viforul>colţ cu Piaţa Maritz-ei deasupra cinematografului Hynoaia lîngă Băcănia fostului frizer Aldigo din cartierul Mahalaua Nouă, prima la dreapta, cu barda şi a înjunghiat o ramură îngroşată a stejarului, a spintecat scoarţa de pe tulpină, pe care n-o putea cuprinde întreg neamul hynist, şi s-a pornit să sugă seva poporului, dar cum nu putea s-o dea gata singur cu toate că era umflat ca un elefant sau ţînţar sau balenă adultă a chemat în ajutor lingăi măscărici actori politici şi un scaun pe care s-a aşezat împărat pentru a nu-şi pierde puterile de efort fizic, scaunul a fost declarat sfînt şi miruit de popă (precum Caligula cu calul investit cu titlu de consul) ca nu cumva să-i fugă şefului de sub şezut, şi-au supt şi-au supt şi-au supt la seva poporului cu bucile pline cu şapte guri cu cinsprezece, iar poporul bătos ajunsese ca varga mulţumită preşedintelui, poporul a îngălbenit s-a vestejit şi-a căzut în mormînt, cu smerenie Hyn a depus o lopată de pămînt,

palatul prezidenţial nu avea gard, de fapt avea gard dar nu de lemn de fier de ciment ci un gard viu zidit din soldaţi cu puşti, soldaţi adevăraţi bătuţi în cap cu maiul şi băgaţi în pămînt pînă la gleznă, pînă la genunchi alţii pînă la buric în funcţie de înălţime şi înşiraţi în ordinea înmormîntării, cei mai vlăjgani erau instalaţi chiar la colţurile palatului, între soldaţi se aflau puştile, în loc de cap purta fiecare cîte o raniţă îndesată cu merinde teoretice şi de-ale gurii (măsele, canini etc), ei se hrăneau cu cei care treceau pe lîngă palat, soldaţii erau prinşi unul de altul în hora puterii şi nu crîcneau, avuseseră inginerul şef şi secretarul adjunct al gardului iniţiativa valoroasă să-i fixeze în cuie de şase cu blane de ulucă asemeni lui Iisus Hristos răstignit pe cruce, băteau cu ciocanul un piroi unuia în cap iar colegului în cur ca să nu mişte în faţa guvernului, deci cap cur cap cur sau cur cap cur cap, mă rog era acelaşi lucru, gardul acesta viu vorbea şi se pişa simultan ca o fîntînă arteziană în special cînd **pleca** conducătorul într-o vizită oficială, era o privelişte încîntătoare! dar mai mult cînd se **întorcea** conducătorul dintr-o vizită de lucru era o privelişte mai încîntătoare deoarece unii se căcau pe ei de frică iar în spate formau un ront pătrat de excremente, soldaţii rămîneau împietriţi pînă la noi ordine cînd alcătuiau garda de fier a împăratului, atunci erau valorificaţi la maximum, gardul viu apăra guvernul de iubirea nestrămutată a poporului, se interpusese între Hyn şi popor acest gard viu pe care era imposibil să-l

ocoleşti, depăşeşti, degeaba încercaseră disperaţii sărituri cu prăjina **din-colo**, vreun rost în gard sau vreo portiţă de scăpare, existau este adevărat căi de acces spre castel dar ele erau legi nescrise cu poteci tainice cunoscute de asupritor numai, pentru că odată cînd se revoltase norodul Hyn reuşise să se sustragă printr-o mică portiţă a unei legi în afara nemulţumirii generale iar pe guvern l-a acuzat de responsabilitatea atîtor decizii iresponsabile şi l-a expediat pachet ambalat solid cu sfoară de bumbac într-un lagăr de exterminare, după-aia s-a spălat pe mîini cu apă de la robinet ca să fie împăcat cu gîndul că are mîinle curate Hyn, era totuşi un conducător încercat în multe nereguli şi asta o ştia şi el prea bine norodul, apoi a luat cu frumosul babele moşnegii leproşii şi toţi urîţii din regat pînă a pus treptat ţara în friu şi-a condus- o pînă la moarte pe unde era drumul mai anevoios cu hopuri cu surupături nepavat, a condus-o pînă la moarte, însă a ei, a ţării, căci Hyn era nemuritor în conştiinţa semenilor săi ca un satrap desăvîrşit care nu s-a dat în lături nici de la lături cînd a fost să le sechestreze sătenilor, după înăbuşirea revoltei neruşinate căci am omis să vă povestesc că minerii închipuiţi-vă făcuseră revoltă fără a avea autorizaţie de la partid şi fără să prevină guvernul să-şi ia măsuri de represalii, iar scîrnavii ăştia de cărbunari nu voiau să intre în şut flămînzi, auzi impertinenţă se mira ministrul de interne care-şi ascunse burta sub masă, asta e sfidare la adresa poporului muncitor a progresului şi democraţiei, Servilescu şi-a vărsat şi el focul pe ţară ca o dihanie cu şaptesprezece capete şi unsprezece cozi, oţelăriile ardeau continuu, soarele sclipea, luna era de partea cealaltă a pămîntului nu ştiu ce făcea acolo cred că stătea la taină, stelele erau pe cer cu două mai puţine ca în sîmbăta morţilor mineri, Hynoi ministeraşul de externe se ridică în şedinţă şi turnă şi el gaz peste foc dintr-un bidon de ebonită, ţara ardea în foc cu scînteieri violete splendide ca limbile de viperă, necuratul coborî şi încinse o sîrbă de stătea mîţa-n coadă, îngerii se pîrliră la sprîncene şi luară calea exilului, glia Wodanească posedată de drac, de Hyn, ţara ardea în foc iar baba Hyn-oaia se pieptăna: oglindă oglinjoară cine-i mai urîtă-n ţară?, tu, gîtui oglinda, mîţa care stătea în coadă şi-l admira pe drac fu avertizată că în Wodania nu se stă se lucră, ţara dădu în foc ca mămăliga în tuci, pompierii sosiră de pe meleaguri pripăşite să ne stingă focul de ţară, dar Hyn vijelios rînchiunos ursuz şi mofluz nu voia să audă nimic fiindcă era pe punctul de a adormi şi porunci să nu-l deştepte nimeni, consilierii îl lăsară dar să moară prost, cînd se trezi din adormirea-i vitejească jură să treacă totul prin foc, îşi scoase mai întîi sabia din teaca de la pantaloni şi-o trecu prin foc ca s-o cănească, apoi băgă sabia la loc în pantaloni, începu să-şi arate coarnele către cei din consiliu şi-abia atunci Consiliul de Coroană pricepu că el era încornorat, Hyn puse

mîna pe toţi membrii din sală, mai întîi pe umerii lor, mai apoi pe şira spinării îi săltă de guler unul cîte unul şi-i băgă în aceeaşi oală, aşează oala pe ochiul mijlociu de la aragazul cu marca <Hades> şi-i fierse pe fiecare la temperatura camarei reprezentanţilor ca să-i facă ciorbă, ataşatului cultural îi crăpa obrazul din cauza apei care da în clocot de ruşine, ceilalţi mormoloci din zeama de ciorbă mişcau din coadă şi se transformau în broaşte rîioase,

referind la talpa ţării, cu neţărmurită satisfacţie vă anunţăm că aceasta se căscase se lăbărţase scofîlcise descuamase jupuise sfarogise scochiţise burduşise se coşcovise se scorojise şi acum după atîţia ani glorioşi umbla desculţă, avea bătături şi pielea crăpată pe dumneaei ca la gubavi,

ambasadorul Hynilă & co. tocmai survolau graniţa spre Tarikovskia pentru a perfecta unele schimburi culturale animaliere între cele două ţări şi popoare, cînd deodată aparatele de măsură şi control au detectat un secret în călcîiul piciorului stîng al soţiei ambasadorului Hyniloaia, au vrut să-i scoată piciorul din cur dar au avut dificultăţi financiare şi au lăsat-o baltă pe ambasadoreasă, udă baltă, pînă la urmă i-au smuls cu un cleşte secretul din călcîi şi l-au aruncat pe foc ca nu care cumva să cadă viu în mîna duşmanului

II

Să ştii că nu crede nimeni ce minţi, dar n-avem încotro şi citim mai departe fiindcă autorul este şi el dictator ca Hyn şi ne obligă să-i urmăm cursul, atît de infect şi spurcat şi scîrbos ca un buboi care se sparge Cred că romanul tău a luat-o razna. Să-l mai temperezi!

dar acum tu nu auzi că noi tăcem?

nu auzi cît tăcem de tare?

te-au condamnat la anonimat deoarece ai comis nişte greşeli neeronate (de obicei nu faci decît o singură greşală, dar aceea mare!)

în momentul de faţă ai deosebita plăcere să-i înjuri

Dacă mărturiseşti că te pricepi la ceva ţi se spune că te înşeli, dacă mărturiseşti că nu te pricepi ţi se spune iar că te înşeli

n-ai trecut neobservat prin viaţă, ci observat ... în mod negativ

Defectul tău s-a transformat în virtute. De-atunci ai devenit mai deştept (cu cinci minute)

Ţi-a fost ocupat locul în societate, ai pierdut trenul generaţiei tale. Va trebui să te baţi. Ţi-e teamă că vulnerabilitatea ta este prea vulnerabilă, dar doreşti să ne relatezi despre înfrîngerea ta, căci o înfrîngere relatată în detalii — ţi-ar putea confirma cu greaţă şi nenea Sartre — este mai puţin o înfrîngere, şi despre victoria lor care este un ... fiasco

ci din eşec în eşec ai ajuns scriitor (nerecunoscut de autori, contestat de "confraţi"): în semn de stimă deosebită faţă de valoarea cenaclurilor literar-artistice impuse nu participi la reuniunea niciunuia, şi analog, nu colaborezi la nici o publicaţie

scrii doar pentru tine şi te miri cum de hîrtia îndură murdăria sufletului tău malign

Lupţi pentru a fi învins , fiindcă dacă ai ieşi biruitor te-ai culca pe-o ureche că eşti puternic şi nu te-ai mai antrena.

regreţi toate regretele tale

şi te refugiezi în refugiu

Ai vrea să speri, dar nu poţi singur, n-ai asociaţi ca să speraţi împreună. Romanele tale (n-ai scris nici unul pînă în prezent) se termină cu un

nefericit happy end. RĂUL ÎNVINGE. Voilà le nouveau <nouveau roman>! forma celui care n-are formă, conţinutul celui fără conţinut. Cacialma epică.

Pentru escaladarea limbii lucrezi la jurnalul unui jurnal, sau gîndul unui gînd, stai de vorbă cu non-eul tău

tu vezi ce nu vezi
auzi ce nu auzi
simţi ce nu simţi

După atîta amar de vreme ai izbutit să-ţi faci o groază de duşmani, ai un stil nemaipomenit de a-ţi atrage antipatii. Prin tradiţie eşti un noncon - formist.

îţi doreşti să fi om, nu şef

Aseară ai băut mult şi te-ai abţiguit. Nu rezişti la alcool, te- ai îmbătat cu promisiunile lor, deşarte. Şi te doare capul de turbezi, ai impresia că-ţi plesneşte, te rogi la Dumnezeu să vină mai repede dimineaţa, simţi că mori, măicuţa ta bătrînă te leagă la cap ca să nu-ţi crăpe cu o basma veche de-a ei, peste basma pune o căciulă groasă, peste căciulă altă căciulă,

de ce trăieşti? cînd nu ai nici o satisfacţie de la viaţă cînd mîine-le nu-ţi aduce nimic ba poate chiar mai crud, ca să construieşti fonfoismul în patria ta?! dar de ce să te zbaţi de dragul unor idei care se dovedesc a fi antiumane sau cel mult neutre?

pentru că te-ai născut şi H.H. a pus gherana pe tine şi te-a transformat în rob modern, eunuc scalpat de gînduri, ţi se pretinde doar muncă munçă muncă, distracţie nu, vine poliţia să- ţi percheziţioneze inima, why?

Eşti o epavă cu ajutorul lor. Te-au dat la fund. Te-au redus la tăcere. N-ai voie să vezi, să auzi realitatea. Ai voie să vezi, să auzi pseudorealitatea lor. Ţi-au pus lacăt la gură, belciug în nas ca la porc, obloane la ochi. Ţi-au pus harnaşament ca la cai să nu priveşti decît obtuz, să nu alergi decît în direcţia care o doresc ei. Ţi-au limitat gîndirea doar la gîndirea lor. Dacă evadezi în afara graniţelor conceptuale impuse eşti etichetat ca suspect şi mai tîrziu opozant, opozant al regimului . Ţi-au spart capul cu dogmele lor. Te-au bătut la cap de te-au înnebunit.

sătul de bunăstarea din ţară te-ai duce naiba să nu te mai întorci! să pleci în Străinezia

Eşti într-o pasă neagră. Moartea care domneşte în Wodania va trăi în amintirea ta. N-ai timp numai de alţii, mai ai nevoie de timp şi pentru tine. Aşa că, în final, le adresezi un cordial salut tovărăşesc: <duceţi-vă dracu>! Continuă deci prin a evoca la prezent acest realism fonfoist devenit fantasmagoric

despre patriotism

într-o zi pe cînd Niş Niş a încercat să meargă la veceu s-a împiedicat şi a căzut, s-a lovit cu tîmpla de balustradă şi a murit pentru patrie, cît ai clipi a fost declarat erou al luptei pentru pace, a fost înmormîntat cu mare alai şi drept amintire i s-a înfipt un Monument în fund,
au venit deîndată şi fanatici din comunele limitrofe să moară pentru patrie în acelaşi fel, parcă ar fi fost o imagine reluată, replay, a unui match de tenis, cîteva milioane au pierit astfel glorios, şi înhumaţi în pămîntul natal, la groapa comună, ca peste miliarde de ani să ţîşnească din cadavrele descompuse ale acestor fii minunaţi ţiţeiul patriei

ospăţul împărătesc

cam pe la mijlocul lui august Hyn se apucase să fumeze glia strămoşească, grasa de Hynoaia trăsese de-un fir de papiotă care atîrnase la draperia de la geamul patriei şi-l răsucise cu furca în brîu apoi îl înfăşurase pe mosor, cît despre Hynel şarlatanul aplecase puţin ţara în direcţia sa şi băuse în neştire din ea palincă poşircă, în vreme ce rudele lor se aşezaseră la masă luaseră un cuţit lat de măcelărie cu lamă din inox şi cotor de fag şi mîncaseră ţara. o tăiaseră felii felii şi atunci o împărţiseră între ei, oasele care rămăseseră şi firimiturile le aruncaseră "uvrierilor",

ooo, ce gustoasă e, şi pe gratis, exclamase satisfăcută Hynica hodoroaga, în timp ce nepotu-i Hynel se îmbătase deja de putere şi căzuse sub masă printre farfurii nespălate şi tacîmuri slinoase - dînşii formaseră **inteligenţia**: întîi se căcaseră se uşuraseră şi-abia apoi cu jinţ mîncaseră-eşti cam multă Hynoaio, îi strigaseră meseniii fredonînd cunoscuta melodie Foaie verde de-a uscată /Şi-o s-o facem şi mai lată, rotunda de Hynoaia nu se lăsase mai prejos şi contrase, gura că-ţi pierzi pita, dar şi meseanul bîrîcat pe un fotoliu contraatacase deasupra ei, nici ea nu se lăsase sub el ci zvîcnise peste, şi tot aşa: cînd ea sub el cînd el pe ea, cînd ea sub el,
pînă la urmă Hynoaia reuşise să destrame ţara de straiele mai scumpe şi

se apucase s-o spele bine cu săpun de casă şi cu sodă de rufe s-o limpezească în albia unui rîu după care storsese ţara de vlagă şi o întinsese pe sîrmă la uscat, Hynel luase hîrletele, cazmaua, săpase o groapă adîncă şi intrase în pămînt de ruşine (în groapă) circa zece minute pînă cînd trecuse ruşinea de partea cealaltă, seniora Servileasca prin bunăvoinţa preadistinsului Ambasador participase la dineu, ea preferase rărunchii şi pipota neamului, pentru conducător se oprise special inima norodului pe care domnia sa o consumase nesărată fiindcă ţinea regim militarizat. Hyn pufăia impasibil din gît ultimele rotocoale de fum, ţara întreagă fusese fumată, mai rămăsese din ea SCRUMUL

presa

în fiecare zi se tipăreşte acelaşi ziar în tiraje enorme, un singur ziar dar cu mai multe titluri, se schimbă doar antetul şi data, alteori linotipiştii zeţarii culegătorii de perle uită să modifice data şi ziarul apare la fel cîteva zile în şir, cel de ieri apare azi, cel de mîine apare tot azi, tehnoredactorii corectorii nu mai verifică textul pentru că nu citeşte nimeni, de fapt ziarele se tipăresc pentru a nu fi citite, redactorii au cerut să li se creeze condiţii necorespunzătoare de lucru ca să poată realiza reportajele pe viu, revistele şi ele sînt compuse numai din hyn: favoriţii şi mustaţa de pe prima pagină servesc publicului larg care le studiază mai ales cu fundul cînd se duc la w.c.-u, are publicul un fund instruit cultivat, un ţînc deschide popoul şi silabiseşte cu voce tare <Lumea lui Hyn>, madama Nisnişela care are nouăsprezece ani de servici depărtează cracii şi pronunţă îngînat cu păsăreaua <filozofia hynistă privind creşterea vitelor de muncă, organ al partidului fonfoist...>, după ce se şterge cu ele la posterior întinînd cerneala cu anusul publicul le păstrează în arhive personale, face colecţie de tot felul de obiecte nefolositoare broşurile plachetele care văd lumina tiparului în Wodania văd imediat şi lumina cabinetelor de toaletă spre uşurarea fizică a iubitorilor de carte, clienţii debitelor de tutun sînt obligaţi să se aboneze la tipărituri fonfoiste ca o îndatorire revoluţionară, unicul lucru de care poţi fi sigur cînd citeşti un ziar este că nu spune adevărul, de aceea se citesc ziarele de-a ndoaselea sau printre rînduri, în acelaşi mod la cinematograf jurnalele care rulează sînt vizionate pe negativ, spectatorii îşi formează ochiul în aşa fel, numele care apare pe

copera unei cărţi sau la sfîrşitul unui articol înseamnă că în nici un caz acesta nu este autorul iar cel care a scris cartea/articolul nu are voie să fie menţionat de fel, motiv pentru care cînd se citează ceva se foloseşte formula:

"articolul semnat de V. Icsulescu" ci nu "articolul lui V.Icsulescu", precizare de alminteri foarte importantă, presa se citeşte de la sfîrşit, almanahurile, deoarece primele pagini sînt ocupate

se vorbeşte în detaliu despre **libertatea presei** de a elogia pînă la cer meritele pe care conducătorul şi le însuşeşte pe nemerit, că o atare libertate nu există nicăieri pe glob, despre **egalitatea** tuturor fiinţelor de pe Terra 'indiferent de originea umană sau animală sau vegetală sau,.se vorbeşte în detaliu despre **libertatea cuvîntului** Seniorului Hyn de a pălăvrăgi sporovăi flecări îndruga vrute (nu şi nevrute) trăncăni flencăni tălălăi limbuţi clămpăni clănţăni cotcodăci şi de a debita baliverne la toţi care nu îl ascultă, la chindie cînd se suie pe gardul vecinilor ţine o istorică consfătuire cu o mulţime de tovarăşi care sînt în plop printre care se găseşte şi un grup de ţapi ispăşitori, iar orătăniile bat cu ciocul, cîntă cocoşii, pînă cînd se face întuneric în Wodania şi se întorc fiecare pe la casele lor căci vine NOAPTEA INTELECTUALĂ

p.t.t.w.

poşta se dovedeşte foarte grijulie cu muşterii săi, motiv pentru care corespondenţa o primeşti gata desfăcută ca să nu mai pierzi vremea cu dezlipirea/ruperea ei, o primeşti gata citită ca să nu te mai osteneşti tu, şi aceasta deoarece în W. este respectat secretul corespondenţei prevăzut în Constituţie,

poşta acordă o atenţie specială clienţilor săi şi cînd este vorba de convorbiri internaţionale pe care ţi le înregistrează şi întrerupe de la centrală ca să ai timp destul pentru gîndire şi pentru somn, iar telexurile telegramele fulger se transmit cît mai tîrziu cu putinţă (graba strică treaba), coletele sosesc mai uşoare în greutate astfel ca destinatarul să le poată transporta fără vreo dificultate la domiciliu, pe cînd, mandatele poştale nimeresc la alte adrese (ca să nu-i mai dea omului bătaie de cap cu completarea formularelor!), ce să mai discutăm de abonamentele din străinătate, reviste de modă, ilustrate, care nici nu mai ajung pentru că şi aşa locuitorii din

Wodania nu cunosc limbi străine (ce atîtea mofturi!).
cetăţenii au mare încredere în poşta naţională de aceea au început să renunţe la serviciile sale, spre exemplificare: scrisorile în străinătate ei le trimit prin turişti

controlul de stat

autorităţile controlează periodic pe orice sătean sau orăşean în suflet, la inimă, pereţii clădirilor sînt prevăzuţi cu urechi în aşa fel încît poliţia secretă să asculte ce discută nădrăgarii între ei sau fiecare cu el însuşi, la orice fereastră s-a ataşat un ochi prin care poliţia secretă să observe ce văd cetăţenii care cetăţeni n-au voie să vadă decît ce aprobă ocîrmuirea care cetăţeni sînt pe post de cobai.
cei care vor să părăsească Wodania sînt ţinuţi împotriva voinţei lor, ostateci, pe cînd familiile care încuviinţează să rămînă aici sînt exilate,
li se confiscă locuitorilor şi ceea ce nu au; lucrurile sînt demne de luat în considerare (şi numai atît!) demne de luat în derîdere,
bărbaţii cînd se căsătoresc iau nevestele altora ca să nu se pătimească să le dea gaură, să se prăsească - le iau cu pruncii gata crescuţi (sau cel puţin concepuţi); de ce să mai piardă timpul, să se muncească ei, să depună efort?
funcţia de reproducere se reduce, organele sexuale se atrofiază, iar copii se nasc prin viu grai pe drumul construirii fonfoismuiui în patria noastră

ascensiunea ştiinţifică se înfăptuieşte pe cale politică, iar căderea profesională se produce tot politic, şi în funcţie de (de)favorurile personale făcute şefilor ierarhici

se duce o campanie internă pentru neintelectualizarea maselor, inconştientizarea lor,
securitatea statului constă în apărarea lui împotriva libertăţilor din afară şi a unor încercări de liberalizare dinăuntru pentru formarea unei orînduiri superioare în aberaţii enormităţi inepţii şi elucubraţii celorlalte orînduiri în vederea păstrării unei tensiuni nervoase în rîndurile populaţiei şi a discriminărilor de tot felul: hipertensiune, hipersupraveghere, hiper-hipoacuzie

se construiesc uzine noi care să servească de muzee pentru muncitori,s-a convenit ca lucrătorii din anumite sectoare de activitate să beneficieze de roadele muncii lor astfel:

ţăranii care cultivă cereale să nu poată cumpăra piinea ţării,
inventatorii să nu obţină profituri de pe urma inovaţiilor la care şi-au tocit vederea şi le-au năduşit tîmplele (de aceea ei le strecoară în străinătate),
descoperitorii de comori să le pună la dispoziţia întregului popor lui Hon Hyn,
valorile de artă nu sînt apreciate decît din punct de vedere fonfoist (ca urmare contrabandiştii le scot în afara graniţei fonfoiste)

în Wodania nu există bogaţi şi săraci, ci săraci şi săraci (cu excepţia fonfoiştilor) în sensul că majoritatea n-au un şfanţ dar au zdrenţe pe dînşii
ce să-i faci dacă n-ai vaci
mulge caprele şi **taci**
căci într-adevăr se pune Mare accent pe *tăcere*

Tăcerea e ca mierea
şi vorba ca fierea
Tăcere ideologică şi Fiziologică
Tăcere Morală
Tăcere Filozofică
Tăcere De Se Aude (Mus)Coiul Pe Perete

H.H.

de aceea se naşte UN POPOR ÎNTREG DE SURDO-MUŢI şi NEVĂZĂTORI, fiinţe plate, amorfe, terne, adevărate păpuşi mecanice (neadevărate, nepersonale)
iar
alţii aşteaptă să nu se mai nască

Legea fundamentală care stă la baza noii orînduiri
este SFÎNTA PILĂ
care acţionează în mod organizat cu totul arbitrar.
banii s-au desfiinţat (spre deosebire de alte orînduiri în care banii joacă rol primordial în societate), deci banii s-au desfiinţat ca monedă de schimb, se folosesc însă:

Kent-ul, cafeaua, sticlele de coniac la doctori
vegeta, frunzele de dafin, piperul la asistente şi infirmiere
florile şi mărţişoarele la profesoare
bacşişul la vînzători, frizeri, coafeze, taximetrişti
damigene la redactori
plocoane, cadouri la editori
vodca la tipografi (care beau de sting) pentru a imprima pliante,

broşuri şi alte tipărituri neimportante
micile atenţii la soţiile de directori
săpunuri, spray-uri, parfumuri şi alte cosmeticale la secretare
servicii şi comisioane şi omagieri nemăsurate la adresa superiorilor...
şi tot în locul banilor se mai uzează de traficul de influenţă, şperţul, mita...
să te cari peste tot cu sarsanalele pline!

la adăpost de linişte şi bucurii, locuitorii au voie să se plimbe ca găina în jurul casei, să se înscrie la excursii în R.F.G.(= Refugiu în Fundul Grădinii), să-şi petreacă concediul pe meleaguri îndepărtate în U.S.A. (= Unde Stai Acum), în Wodania, Wodania precum şi Wodania, la D.I.P.(= la Dracu în Praznic), U.D.M.I.(= Unde a Dus Mutu Iapa) în vederea asigurării unei colaborări internaţionale largi şi îngrădite;
mulţi suferă de boli mintale deşi sînt trataţi în sanatorii cu indiferenţă şi pastile roşiatice, bandajaţi la encefal cu o meşă cu spirt medicinal, injectaţi în şold cu idei fonfoiste< n-ul se pronunţă nazalizat la îndemnul lui Hon Hyn care a modificat astfel o teză de partid>; lunar ei fac timp de trei săptămîni vizite de curtoazie la Poliţie care le aplică un alt tratament psihologic
wodanii sînt oameni paşnici, nu vor să cucerească pe nimeni, să oblige pe nimeni, dar vor ca omenirea să devină fonfoistă în întregime - fără a fi ei nevoiţi să intervină cu forţa armatelor convingerilor fonfoiste (democraţia barbară a familiei Hyn)
lupta pentru supravieţuire în W. a devenit foarte dură, bişniţă, specula, se urăşte om pe om, se înşală om pe om, se mănîncă om pe om, în orice persoană vezi un potenţial duşman,
H. a reuşit să le regizeze cît mai nesatisfăcător, este încurajată umilinţa şi prosternarea,
nu ai voie să ieşi în evidenţă, ci toată lumea să fie monotonă, cenuşie,
fraţii pe care îi iubeşti trebuie să-i urăşti iar pe inamici să ţi-i apropii cu dragoste,
trăim în împărăţia diavolului iar H.H., reprezintă AntiCristul pe pămînt: **binele se răsplăteşte cu rău, răul cu şi mai rău**
peste tot în promovarea cadrelor se ţine cont de de CRITERIUL NONVALORII, stăm la cheremul tuturor, luăm gunoiul altora pe bani cinstiţi, ce e bun se dă pe sub mînă,
oamenii dau vina de pe unii pe alţii dar nu văd, sau se prefac că nu, sau nu au permisiunea să vadă cauza justă a nenorocirii colective, criză de detoate cu excepţia abundenţei de lipsuri, cu ce drept

hotărăsc alţii în locul nostru?
scriitoraşii regimului promulgă prin *plagiatele lor monumentale* educaţia patrihoţică
cetăţenii sînt constrînşi să-şi zidească singuri închisorile, să- şi ciopleasscă tronurile, să-şi sape singuri groapa

OMUL A FOST SALVAT DE LA FERICIRE

motiv pentru care
mulţi bărbaţi de seamă au început să bage divorţ de patrie: *emigrare*

Hyn îşi anunţă prin satelit obştea (în timp ce efectuează o excursie selenară pentru buna colaborare între planete) să se prezinte la verificare fiecare cu creierul său în geantă, hotărăşte dar comandantul să măsoare la lume greutatea encefalului şi să confişte din creierul celor care posedă ilicit pentru a desfiinţa chiaburimea şi clasele exploatatoare, se făleşte însă domnia-sa cu oamenii săraci lipiţi în materie cenuşie, deşi materia ar sta la baza universului, dar să nu fie nici idealişti deşi ideea este operantă numai dacă o pui în slujba guvernului pentru a-i completa golurile, şi sechestrează dirijantul averile celor bogaţi în materie cenuşie, umple cănistrele cu cerebel ştiinţific precum şi două oale de lut cu floricele albastre pe margini şi la mînere rozalii ca măceşii salbatici ce cresc pe movilităle de la Balta Albă care baltă este asanată, şi le lasă să se împută liniştit în visterie,
persoanele care au condus pe călători la trenul electronic ce pleacă peste cinci minute în direcţia Braşi, Tarikovskia ...s-au descărcat în fine de surplusul de neuroni din ţeastă (prea multă minte strică) şi se simt uşuraţi la cap, se încurajează chiar donaţiile de creier, statul acordă insigne de tablă şi diplome de hîrtie pentru aceia care renunţă de bună voie şi nesiliţi de nimeni la ştiinţa lor de creier care creier este întrebuinţat ca desert la prînzul copios al domnilor miniştrii reduşi mintal,
pentru culturalizarea neamului guvernanţii toarnă în pocale de lemn la micul dejun şi la cină cuvinte dintre cele mai mieroase, prostimea se hrăneşte cu vorbe dulci şi ameţitoare, o parte din creierul rămas la savanţi se regenerează după o perioadă lungă de gestaţie în laborator dar purcede a lua drumul pribegiei, partidul vrea să se opună dar ţi-ai găsit, fizicianul Gambrin îşi trimite scoarţa cerebrală peste hotare de frică să nu-i rîncezească, arhitectul Stelian ascunde o parte în pod, şi cînd soseşte perceptorul să încaseze birul în creier pe cap de locuitor Gambrin şi Stelian argumentează cu pertinenţă că ei nu mai au capete fiindcă le-a confiscat Hyn şi le foloseşte după nebunul său plac,
n-aş putea să afirm că Hyn nu a ajuns să semene cu un monstru, H. refuză

să gîndească, iscăleşte toate capetele din Wodania < hyn >, cap geografic, cap de oaste, astronomie, paleontologie, ecologie, Hyn se pricepe la toate, scrie pe frunze numele său, pe garduri <hyn>, pe stîlpii de înaltă tensiune populară <hyn>, pe paie se iscăleşte, pe celulele vii, pe orice pietricică şi grăunte de nisip, se pune pecetea stăpînirii, <hyn> este vîrît pruncilor pe gît pentru ca generaţiile următoare să afle de prezenţa lui, de extraordinara sa putere de creaţie (a creat panică în ţară), de dumnealui personal, de biografia sa pe care o memorează cu voce tare orice nou-născut iar un ţînc care s-a încurcat a fost împuşcat pe loc în tîmplă pentru că asta înseamnă lipsă de admiraţie faţă de cel mai admirat locuitor al Wodaniei, cînd trece el pe calu-i bălan şi şaua-i sură se ridică toţi cretinii în picioare şi lingăii şi morţii îl aud în groapă şi strigă de le curg balele din gură <hyn>, <marele bărbat al nostru>, damele oftează, el a făcut un copil cu fiecare fiinţă feminină, le lasă gravide cîte zece deodată, dintr-un singur foc, călăreşte cîte şaptezeci simultan,fiindcă voieşte să aibă un regat numeros mămăligos, dar cel mai stăpîn pe sine se simte Hyn cînd ţine conferinţe de presă cu sala goală, atunci este absolut sigur că toţi îl ascultă smirnă, că nimeni nu se foieşte, că el nu se bîlbîie nu se încurcă nu se repetă la nesfîrşit că nu se repetă la nesfîrşit şi nu se repetă nu se contrazice adesea, îşi aminteşte bărbatul trecînd călare pe ţară ca pe o mîrţînă cum cotidienele stau drepte în faţa lui şi-l salută de la tarabe, foile volante îl imploră îi cerşesc să poarte numele lui "Hyniada", "Albina lui Hyn", "Familia Hyn", şi dînsul acceptă cu greu, le face anumite concesii, dar publicistii şi cronicarii nu se descurajează şi-i tipăresc cu carectere de aur , cu careactere de argint eroismul lui de a se lăsa fotografiat din toate poziţiile, cu caractere de bronz jertfele lui pe altarul patriei căci nu doarme decît zece ore pe noapte iar pe celelate le odihneşte şi alte sacrificii enorme pe care le săvîrşeşte în folosul Dezorganizaţiei Sociale pe care o dirijează ca din umbră, chipurile din umbră pentru că asupra lui tronează toată lumina de pe planetă, doreşte să cumpere soarele numai pentru el, a vîndut un munte şi două rîuri tarikovskienilor şi pakistanezilor contra unor importante nimicuri de fierotenii, şi deoarece nu se scrie încă îndeajuns despre faptele ieşite din comun ale şefului, Tordy a plănuit să înfiinţeze edituri defuncte, obiectiv ieşit din comun (în sensul de anormal) desigur vi se apre normal, nu?

turiştii wodani care se mai întorc din străinătate sînt minuţios controlaţi la vamă, grănicerii le desfac valizele, le bagă degetele pînă la coate în suflet şi-i caută de sentimente venetice, cu o şurubelniţă A-CY_2 deşurubează piuliţele de la cutia craniană şi împing ţeasta în lături apoi cu un aparat magnetic detectează ideile pripăşite pe acolo şi le înlătură

grabnic, se umblă chiar pe la memoria turistului pe care mecanicii de la frontieră i-o curăţă cu acid boric de tot,tabula rasa, rămîne aşa la aerisit o oră, zece, pînă ce îi repară ţeasta, i-o nituiesc, i-o modelează după standardele naţionale cu ciocanul şi nicovala şi îi dau drumul cu capul umflat şi gol ca un balon în bătaia vîntului stăpînirii, sînt şi domni înţelegători care înainte de a intra în ţară îşi strîng într-o sacoşă vernilă şi grea

concepte noţiuni noime judecăţi
păreri principii proiecte convicţiuni
credinţe constatări observări reflecţii
remărci cugete duhuri viziuni
orientări

neaprobate de comisia guvernamentală şi le lasă la hotare iar cei cu sufletul poluat de pribegie sînt decontaminaţi într-o baie publică de cuvinte unde cu o pîlnie fosforescentă li se toarnă pe-o ureche substanţe dezinfectante şi le iese pe alta,
animalelor le este prohibită părăsirea polatelor şi grajdurilor wodaneşti iar oamenilor **cu desăvîrşire** interzisă plimbarea dincolo de Wodania, mai ales spre a nu contacta diferite boli sociale externe, neputincioşii, crapă în suc propriu,
turiştii wodani care se reîntorc (mai există din păcate şi proşti din ăştia, ca mine par exemple) nu se mai pot adapta la mizeria patriotică a ţării

epoca nonvalorilor

d-l Hyn este un om mic, negru şi cu bube în cap care-şi dă toată osteneala pentru salvarea dezonoarei obţinută cu atîta trudă de partidul său
în aceşti ani fatali, ani de graţie ai Domnului hyn, s-au istorisit multe fapte neistorice

EPOCA NONVALORILOR , cum este supranumită, dezvoltă personalităţi umile şi servile prin uniformizare, de aceea se promulgă ca teză principală a doctrinei fonfoiste

pupicismul (= a pupa în fund pe superior)

şi se combat cu înverşunare următoarele două

verticalitatea (= a sta cu spatele drept, neplecat)

cerebralitatea (= a judeca singur, ci nu a prelua ca axiomă
tot ceea ce se afirmă)

nu există discriminare religioasă în W. şi de nici un alt fel, de aceea sectanţii sînt daţi afară din slujbe iar persecuţiile de orice natură se ţin lanţ.

în Wodania, patrie a dobitoacelor (cît pe ce să nimeresc:dobitocilor), animalele fac experienţe pe oameni, ele au preluat conducerea în stat şi-şi fac de cap, fiinţele umane care au mai scăpat inflexibile la metamorfozare şi nedegenerate au fost prigonite din Ţara Animalelor de stăpînul-autocrat Hyn

Wodania este o scenă politică pe care joacă poporul în regia neartistică a lui H.H., mai mulţi actori decît spectatori, în alte roluri şi antiroluri sînt diplomaţii (se acordă multă atenţie la neatenţia redactorilor externi), au fost duşi şi paznici să vegheze la respectarea dezordinii sociale

partidul îşi dă tot interesul ca plebea să nu se simtă în apele ei, şi să o ducă din ce în ce mai greu, prin măsuri judicios elaborate:

— carnea să fie pe cale de dispariţie din măcelării ca şi ouăle, să se consume ouă de mascul.

să se vîndă la autoserviri calculatoare de viţei, tacîmuri de pasăre, adidaşi, ciubote de brabete, pui din ăia mici - fraţii petreuş - puşi într-o pungă,

în cadrul programului de raţionalizare alimentară să li se impună vîrstnicilor să nu mînînce lapte fiindcă le dă printre dinţi

(să trimitem recoltele noastre la vecini să trăiască ei îndestulaţi)

la igienă să se înveţe despre cum nu arată carnea proaspătă, căreia gospodinele nici să nu-i mai vadă culoarea

"dar ce, în fiecare zi vreţi hrană? - s-a răţoit cîndva H.H. mulţimii adunate -

— Ieri n-aţi înfulecat nimic?
— Ba da, îngăimară mojicii
— Şi nu vă e de-ajuns?!"

— găinile să cînte cocoşeşte
— cînd limba mică arată cifra 8 să însemne că este ora 11, iar dacă limba mare se găseşte între 5 şi 13 atunci să ne dea ora exactă "la al treilea semnal va fi ora 10: **hyn hyn hyn**, a fost ora zece"
— dacă schiţa vreunui imobil este proiectată pe planşetă atunci să nu fie realizată pe teren
— orice persoană nespecialistă într-un domeniu să poată furniza informaţii, indicaţii etc. în acel domeniu
— în familie soţul să gătească, să croşeteze, să schimbe plozii de

scutece, iar soaţa să citească ziarul în fotoliu, să spargă lemne cu toporul şi să plece la meci
— pentru angajare să nu se ţină cont de activitatea profesională, ba să se ţină (în sens negativ)
— eroi să fie declaraţi cei care nu luptă pe front
— datorită transformărilor moderne din societatea noastră grija faţă de om să fie înlocuită cu grija faţă de maimuţoi
— să li se permită turiştilor wodani să nu se plimbe prin străinătate
— să se extindă producţia fabricilor falimentare
— pe cît posibil să se înfăptuiască imposibilul
— şedinţele şi consfătuirile să fie cît mai lungi şi inutile
— să existe spitale în care intri sănătos şi ieşi bolnav
— industrializarea agricolă şi agriculturalizarea industrială
— îndeplinirea exemplară a oricărei infracţiuni publice

.....

.....

aşadar ordinea lucrurilor s-a schimbat
poliţia secretă cultivă neîncrederea între oameni prin contrainformaţii transmise de agenţii ei, <turnători> cum sînt peiorativ zişi, poliţia secretă prin contrazvonuri are şi menirea de a abate atenţia populaţiei de la criza acută (penurie de alimente, frig,..., discreditări, recluziuni) care persistă în Wodania (în acest ev anacronic) dezinformîndu-i pe neavizaţi că va izbucni un vulcan, vor fi seisme, războaie nucleare, că sîntem supravegheaţi de extratereştri(diversiuni politice) pe care le demonstrează riguros cu argumentele cele mai neştiinţifice, în felul acesta să se sperie şi să zică în sinea-i (populaţia): trăiesc oricum, şi flămînd, numai să nu se întîmple catastrofa
la noi preţurile nu sînt ca peste hotare, scumpe, la noi preţurile sînt ridicate iar uneori umflate mult peste plafonul admis
reforme se fac, dar pe hîrtie,
salturi aşijderea, dar în jos,
în W, întîlnim şi plante carnivore care se hrănesc cu oameni
miniştrii au vîndut două dealuri precum şi pădurea de foioase Tarikovskiei, au ars oceanul pentru ca scrumul şi cenuşa rezultate să contribuie la mărirea producţiei de cărbune cocsificabil a ţării
în Wodania guvernatorii şi guvernaţii nu se înţeleg, ei vorbesc limbi diferite: limba quikaly
ariviştii fonfoişti insultă cu mare plăcere pe locuitori şi caută să-i ferească de bunăstarea externă
păcatul societăţii *foanfe* a căzut pe noi

savanţii şi artiştii au devenit nişte dezrădăcinaţi, ei singuri îşi dezgroapă
rădăcinile, le iau la subraţ şi o tulesc din W. înainte de răsăritul soarelui
Hon Hyn, căci în ţara lor e veşnic noapte şi nu văd să-şi desăvîrşească
Operele, nu este comod aicea să fii incomod ci să pari teribil de obişnuit
prorocii în scepticismul lor blestemă
Elita fonfoistă practică un masochism social căutînd plăcerea proprie prin
provocare de dureri poporului, astfel: se promulgă dreptul la nedreptate
al fiecărui fonfoist, periodic sînt chinuiţi şi torturaţi oameni spre deliciul
lui Hyn
Nu i se mai urăşte şi lu Hyn ăsta cu condusu?
domneşte ca nărodu: douăzeci trei sute o mie de ani, nu i s-o fi înţepenit
curu pe tronul regesc, nu se mai duce şi el la culcare să ne dea tihnă? ne-a
lăsat în nevoia soartei, căci toate se fac spre nefericirea locuitorilor. noi
avem doar impresia că subzistăm dar sîntem decedaţi, numai Hyn e
singurul viu hălăduieşte şi-n locul nostru, dar nu-i dăm voie să trăiască mai
mult de trei ani de acum încolo!
Scopul vieţii pe pămînt - conform unei teze de partid - este hedonismul
fonfoist adică plăcerea de a incita neplăceri populare într-o wodanie
universală

"omul poate suporta oricît numai să vrea! deci să-i formăm şi dez-
voltăm conştiinţa fonfoistă"

(H.Hyn, <Opere prea complete>, vol. 13261, tom XMDCLVIII,
fasc.1, p. 600992)

singura calitate a şefului sînt defectele sale ieşite din comun, descreieratul
ăsta cred că ar fi în stare să distrugă totul: ştiinţa arta cultura poporul
numai să-şi menţină el puterea, dominaţia deasupra noastră, cheltuie
sume astronomice pentru întreţinerea unei armate de poliţai rumeni care
să-i apere despotismul, H.H. îşi atribuie premii imaginare, inventează
ranguri grade pentru el şi ai săi, autonumiri, coautor al atîtor fapte
apreciabile, da, da, apreciabile în sens negativ, ne-a vindecat de dorinţa de
libertate şi independenţă, vodă bate toate recordurile în materie de con-
traperformanţe,

realitatea a devenit o irealitate sumbră
orice acţiune particulară este subminată,

criza societăţii fonfoiste o propulsează spre noi culmi de regres şi
necivilizaţie, în Wodania nu se produc evenimente lipsite de iraţiune, iar
fenomenele nu au nici cauză nici efect, gîndirea a rămas în urma veri-
dicităţii,

partidul ne trezeşte întotdeauna nonsensul lucrurilor:

salariaţii din oraşul A lucrează în oraşul B şi invers (navetismul constituie

un scop în sine, pentru a scoate în relief flagelul societăţilor moderne supraindustrializate), cei ce cunosc o meserie lucrează ca specialişti iar ceilalţi care nu ştiu nici una vor acumula funcţii multiple,
investiţiile se fac desigur cît mai nesigur şi anapoda, guvernul este de prisos prisosinţei!
Acest cel mai represiv sistem de pe glob se autointitulează cel mai democratic şi mai popular şi iubit şi şi şi şi (urechile nu mai suportă atîtea scorneli, ipocrizii, perfidii, violenii.... de aceea am pus blank-uri),
animalul din om se află în centrul preocupărilor cunoaşterii, se instituie o demnitate nedemnă de noi: demnitatea bestială pe care pune accent regimul spre a educa şi modela caractere animalice,
vă reamintesc că în Wodania **nu există persoane ci indivizi** care au statut de obiecte, fiinţe nedefinite într-o orînduire definită într-un mod nedefinit, muncitori care au posibilitatea să nu se afirme, condamnaţi la anonimat, se tem de ei înşişi, de fonfoism, fug de ei înşişi speriaţi de viaţă,
Hyn pledează despre importanţa lucrurilor neimportante, este interesant că dînsul discută despre chestiuni neinteresante, orice îndeletnicire inutilă este în Wodania utilă,

doar Hon Hyn înţelege ininteligibilul şi ignoră ignoranţa
doar el îţi face accesibil inaccesibilul
infirmă infirmitatea
şi revocă irevocabilul
şi ne insuflă această ştiinţă ostilă ştiinţei
şi violează inviolabilitatea persoanei şi a domiciliului
!e penibil de penibil!
ne perturbă imperturbabilitatea
încît sesizăm pînă şi insesizabilul
imaginăm şi inimaginabilul
anticipăm neanticipatul
sîntem în situaţia de a determina nedeterminabilul
a particulariza particularitatea
şi a generaliza generalitatea
deschidem tot ce e deschis şi închidem orice închidere căci a încremenit încremenirea noastră
Hyn a ajuns pînă într-acolo încît a înlăturat şi înlăturarea
a sacrificat sacrificarea
şi a divinizat nedivinitatea (adică s-a autodivinizat)
a explorat inexplorabilul,
conform aşteptărilor nu ne-am aşteptat la nimic de la el

a înşelat înşelarea tuturor
dumnealui nu vrea să ştie cum e corect şi just, ştie doar opusul pe care-l îndeplineşte în spiritul şi litera legii (hynismul şi fonfoismul sînt născute parcă unul pentru celălalt)
Hyn ne întunecă şi întunericul
ne incendiază incendiul din inimă
şi pătrunde în fiinţa noastră impenetrabilă cu
o oaste falsă de poeţi
(nu-mi plac scriitorii profesionişti care-şi fac din artă o meserie - arta nu e meserie! - ci aceia care au ceva de spus, care nu scriu pentru că aşa trebuie)
subalternii se întrec în linguşeli la adresa familiei oblăduitoare

O, Hyn, doamne al tenebrelor şi deznădejdii!
deschizător de drumuri înfundate, ploştinoase, ne-ai transformat în slujitori ai tuturor
Hyn este maestru în timpenii. Nu ne lasă cel puţin să răposăm: dacă n-ai ascultat pînă la ultima vorbuliţă logosul său nu poţi nici să te duci să te pişi!

Cunoaştem Wodania aşa cum nu trebuie s-o mai cunoască altcineva, fiindă parcă sub puterea diavolului, nişte posedaţi, noi, sub puterea diavolului Hyn, sub puterea răului fonfoist, puterea pămîntească fuzionînd cu puterea drăcească
Rugăm lumea să ne uite!
Conducerea îşi permite numai lucruri nepermise
Cît au putut să sugă de pe spinarea poporului!
("Totul e bine cînd se termină cu rău" spun filozofii fonfoişti. Cîteodată aceşti <gînditori> mi se par nişte savanţi ... inutili)
Hyn nu vrea în ruptul capului să piară, i se fac infuzii cu esenţă de muguri de pin, transfuzii cu sînge colectat din popor ca să-l menţină mereu proaspăt, preamăritul rege îşi proclamă ca principiu fundamental **neamestecul în treburi interne** ca domnia sa în ţară să poată tăia şi spînzura ca un *maître absolu* şi să nu fie nevoit să dea nimănui socoteală
moralist în imoralitatea sa
Doamne, ajută-ne să murim că nu mai e de trai!
visînd visarea mării cea învolburată şi dormind somnul pietrei pe fundul de apă
să mîngîi mîngîierea caldă a brizei răcoroase
să simţi simţirea albă a meduzelor maculate
trezind trezirea scoicilor de aur

imobilitate în imobilitate
cîntec în cîntec
ecou în ecou
lumină în lumină
licărind de licărire
goliţi de goliciune
umpluţi de umplere
despuiaţi de despuiere da,
amăgiţi de amăgire cu,
eter de eter
umbriţi de umbrirea lunii
esenţializaţi în esenţialitatea actelor comune cotidiene triviale
mijlociţi de mijlocirea creaţiei înlăuntrul creaţiei şi al noncreaţiei
şi a întrecerii în cadrul întrecerilor
nu există nici interior nici exterior ci totul se supune unui întreg plin de sine
desensibilizaţi de partid într-o fază de robotizare şi cibernetizare umană,
măriţi mult în micimea noastră microscopică, măsurînd incomensurabilul din priviri, acel infinit mic,
mereu de o constanţă neconstantă avem dreptul să nu mai vieţuim în asemenea circumstanţă

Noi sîntem propria noastră distrugere. Şi implorăm implorarea! Noi sîntem propria noastră născare. Şi implorăm implorarea! Un popor disperat în disperarea sa. Guvernul se joacă cu disperarea norodului.

Trăim o viaţă moartă din plin, motiv pentru care ni se recomandă pierderea oricărei năzuinţe. Şi uitarea uitărilor. Cadavrele se scoală din cimitire îşi iau crucile la spinare tronurile pe umeri şi se mută în alt continent pentru că aici le este repausul deranjat, zilnic instruiţi, propaganda de stat, fiinţează cîte un partid fonfoist la fiecare necropolă care ţine alocuţiuni înflăcărate celor dispăruţi, toţi defuncţii sînt obligaţi să cotizeze, îndrumaţi de un comandant general al morţilor; un corespondent marţian vrînd să ia un interviu secretarului de partid din cimitirul <Naşterea Domnului Hyn>, care fusese un afemeiat la vremea sa, a găsit în uşa cavoului un bilet

"Sînt la Leana lui Melinte
"cinci morminte mai naite.

Omul se închină la Hyn ca la un apostol sau sfînt, sfîntul Hon, al iadului. Care răzbeşte în instituirea acestui HAOS GENERAL printr-o gingaşă teroare. Apără debandada Hyn şi intervine pentru a tulbura orînduirea. Deşi recunoaştem că uneori mai greşeşte de săvîrşeşte şi fapte pozitive

Dar tot binele spre rău!

Comandantul ne ţine un curs intensiv de îndobitocire colectivă. În fonfoism se spune lucrurilor pe nenume:

> trădători de ţară sînd declaraţi toţi cei care sînt nu sînt de acord cu politica neghioabă a partidului, de pildă pe un actor care arunca poante la adresa sistemului social actual l-au iradiat, chipurile ca să- i facă radiografie, şi i-au dat un cancer la plămîni de nu l-a mai salvat decît popa la groapă;
>
> populaţia afirmă că n-are nimic contra introducerii fonfoismului în rîndul comunităţilor umane dar ar fi indicat să-l experimenteze mai întîi pe obiecte apoi pe şobolani iar în final să fie înlăturat
>
> deşi fonfoismul înseamnă totul pentru om (vreţi să vă spun şi care <om> ?...hyn!)

O mătuşică despre recesiunea economică şi financiară de aici oftează "Aoleo muică, da' nu se mai termină războiul ăsta?" Hynoii amîndoi vor să lase moştenire odraslei lor ţara întreagă, funcţia de preşedinte, dar credem că ăsta o să ne vîndă cu totul! "Ar fi grozav, pronostichează futurologii, poate ne va vinde la americani şi o vom duce şi noi mai acătării!"

Homo sapiens e plămădit să îndure răul fonfoist, s-a instituit starea de necesitate-n patrie prin care s-a impus locuitorilor să economisească energia calorică proprie şi să o transforme în energie electrică donată statului, bătrînii să fie deportaţi pentru că şi-au încheiat ciclul de viaţă fonfoist

Cînd s-au dus şi ei în vizită de lucru (vorba vine lucru pentru că toţi muncitorii stăteau şi ovaţionau) Hyn şi Hynoaia erau nişte moşuleţi (dacă doreşti să nu vezi nimic te duci în vizită anunţată) "Dar ştii ce-ai dracu sînt moşuleţii ăştia?" Localnicii i-au întîmpinat cu pîine şi sare în ochi, le-au înmînat flori de cactus şi alte urzici, cîini cu pancarte legate pe care scria "jos tîlharul". Să fi văzut ce circotecă, cum alergau poliţaii după bietele dobitoace! Bărbaţi cu zgardă de gît, traşi de lanţ, mergînd ostenicios în patru labe ca focile şi morsele pe uscat, aplaudînd la comandă cînd nu primeau ordin. Megafoane cu sunete înregistrate <uraaa>, <uraaaa> amplificînd inexistentul. Era un vacarm de nedescris, pe care iată l-am descris mai sus. Meşteşugarii zoreau în ateliere, Hyn trecea pe lîngă, sălta în semn de salut călcîiul stîng, mai lateral, şi pe urmă îi întreba cu dragoste frăţească:

> <cu ce pot şi eu să vă încurc?>

Cînd Combinatul Siderurgic din oraş a analizat stadiul de nedezvoltare la

secţiilor sale productive şi a ţinut o şedinţă operativă, care a durat 7h, a asistat şi D-l Hyn. S-au propus metode de înbunătăţire a condiţiilor de muncă ale funcţionarilor:

Ionescu: Să lucrăm şi sîmbăta.
Directorul: În toate sîmbetele?
Ionescu: Bineînţeles.
Directorul: (Către Sală) Sînteţi de acord?
Sala: Daaaa...
Popescu: Să lucrăm şi duminica.
Directorul: Toate duminicile?
Popescu: Bineînţeles.
Directorul :(Către Sală) Sînteţi de acord?
Sala : Daaaa...

(Se ridică şi Bulă.)

Bulă: Să lucrăm non-stop.

(Toţi înmărmuresc.)

Directorul: Cum, crezi că e posibil?
Bulă: Decît să te mai duci acasă să te sui pe nevastă şi să faci unul
ca Ionescu sau ca Popescu... mai bine lucrezi non-stop!...

Or fi vremuri infame şi abjecte prin alte părţi, dar nici noi nu ne lăsăm mai prejos!!

Cică vodă n-ar fi real, ci o marionetă manevrată din culise, sau o forţă care se manifestă independent de el şi de noi. A elaborat o lege de stimulare a creativităţii tehnico-ştiinţifice a maselor largi populare prin care se interzice savanţilor să posede în surplus cunoştinţe priceperi şi deprinderi aptitudini, netrebnicii sînt băgaţi la ilicit pentru că delapidează din visteria goală a statului, declaraţi *persona non-grata* şi spoliaţi de tot avutul lor spiritual dobîndit pe seama celor nevoiaşi la acest capitol, care avut intră în Patrimoniul Naţional al Eruditei Familii Cîrmuitoare; cunoştinţele priceperile şi deprinderile din Wodania nu pot fi apanajul unei elite ele aprţin întregii seminţii şi de aceea hyniştii purced a le distribuii în mod egal după nevoi:

cei care solicită mult să nu li se predestineze nici un pic - indică înţeleptul dumnezeu - fiindcă au probabil gînduri absconse: daravele, chilipiruri, gheşefturi, business,iar cei care nu solicită nu au nevoie, şi deci să nu li se atribuie,

toţi oamenii aceştia de ştiinţă vor fi substituiţi cu oameni de cepţionaţi, de ce să te mai frămînţi redactînd cărţi cînd poţi simplu să-i pui pe alţii să

scrie iar tu să semnezi? se miră Hyn de prostia unora dintre academicienii săi (în Wodania academicienii răsar peste noapte ca pirul prin lobodă), pînă la urmă Hyn a reuşit să desfiinţeze academia şi alte instituţii neînsemnate care îngreunau procesul de creare a nonvalorilor precum şi universităţile facultăţile institutele pedagogice şi fabrica de ţiglă din ungureni, pe care le-a preschimbat ingenios în Crescătorii de Oi păstorite de El, DECI TOATĂ CREMA PATRIEI A TERMINAT-O HYN, ŞI-A FĂCUT CU EA GHETELE PLINE DE NOROI,

pluralism

găsim în Wodania un sistem pluripartidist, principalele partide politice care formează o coaliţie guvernamentală sînt: partidul fonfoist de stînga, partidul fonfoist de dreapta şi partidul fonfoist de centru; în afara acestora trei, marcante, mai acţionează şi alte partide de amploare, de exemplu partidul fonfoist, sau partidul fonfoist, ca şi partidul fonfoist ... dintre capii lor amintim pe tovarăşii Fonfoneaţă, Fonfoescu, Fonfonache, Fonfoneanu, Fonfoniu, Fonfonoiu

"statul" este o noţiune în mîna clasei aflate la putere (indiferent de orînduirea socială) care sub masca de a purta de grijă poporului îşi face mendrele, îşi apără propriile interese,

cu cît un stat se simte mai nedrept cu atît este mai opresiv iar aparatul prin care-şi exercită forţa mai numeros şi pravilele mai dure, birocraţia complicată, dependenţa unui om de altul (=centralismul) întărită, peste tot te împiedici de legi şi legişoare, decrete decretişoare, paragrafe, articole şi articolaşe, aliniate, directive, sarcini, îndatoriri, cotizaţii, impozite

A propos, ştiţi ce este legea?

(O barieră pe sub care trec căţeii, peste care sar dulăii, şi de care se lovesc boii!)

behaviorismul locuitorilor este cuprins în expresia ZICI CA EI ŞI FACI CA TINE (da domnilor, aşa e cum ziceţi dumneavoastră, futu-vă muma-n cur!) s-a ajuns pînă acolo că orice ciumete vine să-ţi dea sfaturi, dar nimeni ajutor!

conducerea superioară a partidului primeşte în rîndurile sale persoane cu pregătire inferioară, întotdeauna acestea acţionează cu exactitate în mod

inexact şi sînt gata oricînd să nu facă nimic, ei ne sprijină să ne distrugem viaţa, ne învaţă cum să **nu** gîndim

politica este o veritabilă mascaradă iar politicienii nişte cabotini, să-i auzi cum îşi trimit telegrame de la bordul avioanelor (sărăcuţii de ei, sînt atît de grăbiţi şi obosiţi!), sau cum se felicită se decorează se medaliază reciproc (de rîsul curcilor!)

degeaba se cacă fonfoiştii pe ei că s-au desfiinţat (ori că s-ar putea desfiinţa) clasele sociale, deoarece întotdeauna va exista o clasă conducătoare minoritară şi o clasă condusă majoritară (Jean Jacques Rousseau), deci imposibilitatea suprimării claselor şi a antagonismului şi exploatării şi a deosebirilor dintre munca fizică şi metafizică; se caută omogenizarea societăţii"toţi o apă şi-un pămînt" (mai mult pămînt...umblător), omogenizare heterogenă căci nu se referă şi la clasa fonfoistă

totuşi trebuie să supravieţuim holocaustului wodanesc.

dacă un principiu este prevăzut în Constituţie atunci autorităţile vor depune tot efortul ca prin orice mijloc de care dispun să-l încalce,

beneficiem de o protecţie substanţială din partea guvernului ca să putem eşua în acţiunile noastre temerare,

sîntem cu toţii nişte rataţi

partidul nu face decît să închidă porţi deja închise iar nouă ne dă posibilitatea de a deschide porţi deschise, îşi rîde de noi sub pretextul carităţii, al filantropiei - dar va rîde mai bine cine nu va rîde deloc!

sclavia nu s-a desfiinţat, ci a evoluat: *sclavie modernă!*

în Wodania totul se rezolvă — d(o)ar pe hîrtie —, pe teren situaţia este diametral opusă

lumea trăieşte în imaginaţie

nu ai voie să te îmbolnăveşti în ţara aceasta ca să nu consumi medicamentele statului, deoarece medicamentele se fabrică de dragul medicamentelor nu pentru a vindeca suferinzii, muribunzilor li se refuză dreptul de a trece în nefiinţă pînă nu ascultă în întregime ultima cuvîntare a lui Hon Hyn (pentru **a muri** în W. trebuie să obţii aprobare de la partid ca să nu păgubeşti statul wodanesc; analog — dar mai ales — pentru **a trăi**),

asistenţa medicală este gratuită, nu dai decît ciocolate, pacheţele, sticle cu băutură, mîzdă, ruşfet, sfănţuială, şpagă etc. în rest asistenţa medicală este fără bani

H.H.joacă basket cu capete de intelectuali rebeli, le ia şi le aruncă la coş fără să greşească ţinta (decapitarea intelectualităţii)

tipul îşi apără viaţa lui cu preţul vieţii poporului, are şi sosie...

de ce nu-i omoară pe disidenţi!? pentru că nu are nevoie de eroi. dacă i-ar,

să zicem, împuşca aceştia ar deveni idoli şi simbol ai populaţiei oprimate. acest <neam de eroi>, cum se autoproclamă, care acum nu mai are nevoie de eroi...!

lozinca lui H.H. este "şi-aşa muriţi, sînteţi muritori, deci nu mai contează cum trăiţi, şi ca atare împăcaţi-vă cu gîndul să trăiţi oricum" (observaţi că pronunţă "trăiţi" ci nu "trăim", fiindcă dumnealui se scoate în afara situaţiei (catastrofice))

ce visează noaptea cacă ziua, a restabilit H.H. un haos perfect. mereu îi bese mintea cîte ceva nelalocul lui. pesemne că doreşte să-şi pună în evidenţă prostia

nu mai avem loc de haş haş să trăim şi noi, nu mai avem timp, ni l-a răpit pe tot, ni-l mănîncă pe tot. este un om vrednic de dispreţ

vai de picioarele cu cap nefonfoist!

partidul vrea ca să nu-ţi meargă bine, să n-ai linişte şi bunăstare, vrea să desfiinţeze proprietatea personală deoarece aceasta duce la nedependenţă faţă de autorităţi, autonomie individuală, de scapi de sub tutela partidului şi a ordinelor sale

cum se face că vorbele lor sînt găunoase, străvezii, ascultătorii se uită printre/prin ele

guvernul ne întreţine mîhnirea şi necazul şi conduce cu măiestrie ţara spre dezastrul naţional, sîntem într-o nedezvoltare prosperă, domneşte injustiţia şi triumfă răul. ei au impresia că problemele se rezolvă din gură, prin propagandă de partid, se acordă mai multă importanţă vorbelor decît faptelor

locuitorilor li se oferă condiţii vitrege de viaţă ca ei să poată simţi pe viu ci nu în imaginaţie cum au trăit strămoşii noştri şi s-au jertfit pentru mizeria pe care o avem astăzi

Wodania este o ţară rece la propriu şi la figurat, ai impresia că lumea e falsă, de plastic, ceramică, copacii de cauciuc. La televizor, radio, se arată cum nu este şcoala, cum nu este situaţia în ţară prezentînd-o ca şi cum ar fi. se construieşte fonfoismul de dragul de a construi şi cu cît se dovedeşte fonfoismul mai ineficient cu atît se accelerează edificarea sa, tot felul de zidituri inutile gigantice clădeşte Hyn pentru numele său, ca să rămînă în istorie epoca sa, ca piramidele faraonilor egipteni (comparaţia este deplasată!)

întreaga societate este autoreglată de partid poporul s-a rugat frumos de D-l Hyn s-o lase mai moale cu duritătile sociale, dar dacă el e turc şi nu înţelege şi conduce o ţară de creştini **o să se roage poporul şi urît**

un conducător nu ca oricare altul

după ce că e natantol se mai şi laudă!
oscilează între neghiobie şi imbecilitate
Hyn umblă cu mîţa-n sac, l-au văzut la o adunare populară, mîţa scosese coada din sac băţ în sus,
este o plăcere pentru conducător să execute treburile de-a-ndoaselea, e un meşter am spune în stricăciuni de orice fel, are talent în cuvîntările sale lipsite de talent
Hon Hyn a lărgit ţara în închipuirea sa în prefăcătoriile sale, a supradimensionat stările de spirit care n-aveau nici o dimensiune artistică
ce mai, a făcut-o de (c)- oaie!
dînsul îşi înalţă statui (vorba vine că Hyn înalţă; el doar ordonă) din 5 în 5 metri pe întreaga suprafaţă a patriei fonfoiste
naţiunea wodană se întreabă mirată: H. nu mai iese şi el la pensie din funcţia lui de preşedinte de stat? nu-şi mai ia şi el concediul de odihnă sau măcar de boală la cap, nu aplică şi el rotirea cadrelor că o fi **obosit** în <dificila> sa misiune?
în semn de respect pentru persoana sa nişte puştani s-au cufurit în Muzeul Hyn din capitală, au sporit tablourile şi pereţii, iar în final au aţîţat focul din curiozitate ca să observe ce fel de flăcări ţîşneau din documente prezidenţiale
operaţia de distrugere a gongilor din capul său este în plină desfăşurare
cîte unii au numai funcţia de şef, în sensul că nu fac nimic, H.H. e gata oricînd să respingă totul, să mistifice adevărul, să-şi dovedească cu dîrzenie laşitatea în care se complace, a reuşit analfabetu dracu să pună economia la pămînt! noi trebuie să fim recunoscători pentru răul pe care ni-l provoacă, trebuie să-i mulţumim pentru deserviciile pe care ni le face.
Hynoaia care este o doamnă extrem de frumoasă, delicată şi nasoală, solfegiează în salonul de musafiri o sonată la pian pentru patru mîini şi două picioare
H.Hyn şi-a pus bani deoparte pe la bănci elveţiene în conturi secrete, miliarde, valută forte, cînd răzmeliţa potopul s-or dezlănţui să-şi suie din patriotism rudele familia în avion - un fel de Noe modern - şi pe-aici ţi-e drumul ca şi marcos sau duvalier din dragoste faţă de pămîntul natal, şi-a-

poi cît o mai avea zile să se lăfăie în lux precum poporul său în calicie
Cîte ifose dau din el!
S-a stabilit că însăşi Terra se învîrteşte pe drumul trasat de Partidul Fonfoist Wodan la Conferinţa de la Abarshic în jurul lui Hon Hyn
TOŢI PENTRU UNUL ŞI UNUL PENTRU EL ÎNSUŞI constituie prima lege nescrisă ce se manifestă în W., care lege-nescrisă necesită multă cerneală scursă din peniţa jurnaliştilor care scriu cu pixul
H.H. lucrează de zor la distrugerea întregii ţării, pînă în prezent a demolat-o de jumătate dar planul nu a fost încă îndeplinit,
susţine şi lecţii publice sau în particular
de tembelism ereditar
Hyn (acum arată ca Bob Dylan cînd avea pojar) ştie de toate şi nimic - prostul nu e prost destul dacă nu e şi fudul - prezent în toate şi nicăieri, conduce pe toţi şi pe nimeni, fiindcă lucrurile merg şi-aşa alandala nu mai este nevoie de ajutorul său

Ca un vechi creştin ce nu este H.H. se roagă în fiecare seară de trei ori pe zi pentru poporul său:

Apără-l Doamne de pasiuni!
Apără-l Doamne de iniţiative personale!
Apără-l Doamne de idei proprii!

Hyn se mulţumeşte mai ales cu ce este al altuia, cu o mînă ia şi cu alta primeşte. ca să poată condamna poporul, a înfiinţat tribunale ale poporului. pe oameni îi trage de răspundere
H. care este nepriceput-la-toate dă directive peste tot, prescrie reţete culinare farmaceutice filozofice elixiruri ale fericirii
HAŞ HAŞ ACŢIONEAZĂ EXACT AŞA CUM NU TREBUIE
odată, plecase să se odihnească pe tronul imperial, avea un imperiu mai mic decît mucii pe care-i suflă Ţaţa Lentza pe parchet, adormise în post, era oricum împărat sau se încoronase singur sau obligase pe alţii să-l încoroneze dar asta n-avea a face cu meseria de conducător, fără nici un şef deasupra sa, doar el şef peste toţi ceilalţi şi peste sine însuşi, deci adormise în post şi sforăia şi pe gură şi pe nas tîmpenii tîmpenii tîmpenii (nu ar trebui să existe un om fără un superior al său, deci şi conducătorul să fie obligat să dea socoteală pentru ceea ce face şi nu face)

H. nu e prost degeaba ci pentru toată obştea la un loc iar autorităţile se declară satisfăcute

Cîrmuitorul nostru nici nu vorbeşte corect limba neamului său, poceşte şi stîlceşte cuvintele, le înghesuie,
comite greşeli de gramatică chomsky, erori la limbajele formale, nu acordă subiectul cu predicatul, adjectivul cu substantivul, decît dacă

interesele sale o cer,
deseori îşi face nevoile în public (nevoi publice)
şi pe cît de atoateneştiutor este şi de anormal pe atît de omagiat de omagiat omagiat

În Wodania guvernează legi ale imposibilului, nu întîlneşti oameni deştepţi aici, dar Hyn este cel mai deştept. el a luat măsurile necesare ca să desfiinţeze noaptea, a încheiat un pact cu Forţele Supranaturale referitor la timpul astronomic, a solicitat ca în W. să fie mereu zi-muncă, în acest mod nu vor exista întreruperi ale activităţii de producţie iar oamenii-maşină vor funcţiona la parametri maximi

omul este unealtă de lucru automatizată

Cu toate eforturile chirurgilor plasticieni Hon Hyn rămăsese cu obrazul gross, se încercase în zadar subţierea acestuia sau înlocuirea unei părţi a pielii de pe faţă cu una de pe bucă, se mai zvonea despre el că ar fi mierlit-o dar nimeni nu îndrăznea să creadă deoarece toţi ştiau că dictatorii nu pier

Vin Ai Noştri, pleacă Ai Noştri (maximă populară)

ţii cu cel mai puternic. aşa am făcut şi noi şi am rezistat 2000 de ani sub stăpîniri străine. va trebui să dăinuim şi sub propria noastră stăpînire(!)

Pătura socială cu care-i place seniorului să se acopere cînd doarme la cîrma ţării este muncitorimea, care are un grad de altruism în sîngele ei făcut apă, şi este cu dibăcie folosită la cele mai josnice cazne

Gerontocraţia aflată în fruntea partidului s-a scremut în van la instruirea lui H.H. ca nemuritor, s-au alocat fonduri uriaşe,

i s-au arborat portrete în ulei pe blockuri
documente televizate color
sau/şi
proclamaţii fonfoiste pe casete video stereo
multi-multiplicate
în trilioane de exemplare
pirogravuri basoreliefuri sculpturi în marmură
şi enciclopedii cu un singur savant: Hon Hyn.

Conducătorul este un autor fecund dar el n-a citit nici măcar cărţile pe care le-a iscălit, el citeşte cu cî mic, Operele sale gigantice au o pondere covîrşitoare pentru naţiune, de o inestimabilă valoare practică estimată de cofetari brutari etc. deoarece Operele sale slujesc la ştersul la fund al tigăilor şi cratiţelor în gospodăria individuală, care gospodărie aparţine statului, cît şi la ştersul la cur al cetăţenilor fiindcă utilizează hîrtia cea mai fină care nu înţeapă la poponeaţă şi alunecă duios (la gura rectului) pe anus, de remarcat că wodanii sînt renumiţi pentru capacitatea intelec-

tuală a posteriorului lor, ei gîndesc cu dosul înainte

H.H. nu e om, s-a descoperit că ar fi superior, **superman,** că el ar avea două perechi de coaie.

cînd este interviewat pune placa, dă drumul la pick-up, acelaşi răspuns indiferent de întrebare.

lumea e încuiată la minte, Hyn utilizează o cheie specială şi-i descuie definitiv, le foloseşte doar braţele lor (de muncă),

de la o vreme Hyn cloceşte o boală, a împrumutat o baniţă de la un iţan din Negura pe nume Plaivas M., a strîns rumeguş lînced, l-a afînat cu nebăgare de seamă şi de ouă de struţ, şi tăman amu le cloceşte la soare ca un guşter ori ca un gospodar odată, care avînd o cloşcă iar cocoşul-soţ (şi parţial tată) de atîta iubire nu se despărţea de ea, a pus ouă şi sub burta cocoşului de-a scos pintenatul pui şi era mai grijuliu cu ei ca găina, cloceşte Hyn o boală şi douăsprezece ouă de struţ şi-i stă neînchipuit de frumos "cocoţat" pe cuibar cu fundiţă gălbuie la guler şi mantie împărătească pe rumeguş "vezi să nu răceşti la inteligenţă, îl dojeni nevasta deoarece el se aşezase cu fundul pe udeală, *cînd ţi-o făta mintea să ne dai şi nouă un pui*"

în semn de stimă deosebită poporul aruncă manifeste aducîndu-i elogii fierbinţi, pe care scrie: Jos tiranul! Jos Despot-Vodă!

şah la rege, la H.H.! declară mulţimea ameninţînd turnul în care se închisese conducătorul (jocului). bărbatul fatal Hon Hyn luă poziţia mutului

bariere invizibile

va fi fost vizibil pentru marea majoritate a locuitorilor Wodaniei că Hyn va fi ridicat un fel de bariere invizibile

- de fapt nu le va fi ridicat ci le va fi coborît cît mai mult vor fi fost chiar bariere de beton armat tencuite şi văruite ori de baobab ţapăn ori din fontă cu procent redus de carbon ori din idei preconcepute ce care bărbaţi prea înalţi se vor fi lovit cu fruntea sau cu ceafa dar nu le vor fi văzut, se vor fi văicărit, Hyn va fi plasat barierele la punctele-cheie :um ar de pildă trecerea peste liniile de cale legală, că doar suveranul are.egea în mîna în portmoneul din borseta maro pe care o poartă mereu la domnia sa,

barierele vor fi vizat în mod aparte tinerii care vor face exerciţii de zbor spre înalt şi cei care vor creşte exagerat peste limitele impuse de nor-

mativele în vigoare, nu va trebui să depăşeşti un pigmeu în înălţime dar să ai greutatea unui jder fără nici un gram în plus sau în minus - asta va însemna o altă abatere gravă de la politica neabătută a guvernului, ca noi toţi să fim identici fără deosebire de naţionalitate regn animal sau vegetal încrengătură gen specie, dacă totuşi prin hazard - pentru că aşa ceva va constitui o dubioasă atitudine - cuiva îi vor fi crescut aripi Organizaţia Crescătorilor de Vite de Muncă le va reteza imediat cu bisturiul le va extirpa din carne vie ca să nu cumva să-i răsară primăvara lăstari, ba chiar persoana respectivă va fi fiind obligată ca Domnul K. să şi le taie singură sau în cel mai rău caz să raporteze Ofiţerului de serviciu de la Castel printr-un lung memoriu în care să se explice detaliat circumstanţele atenuante măsurile ce vor fi luate de prevenire a creşterii de aripi la oameni şi dacă va avea vreo inovaţie în acest scop, aşa se va face că Tordip care ar prezenta garanţii moral-politice cînd se va trezi într-o după-amiază matinală cu aripi în locul membrelor inferioare le va ascunde frumos sub manta îşi va lua vînt să zboare se va înălţa pînă va da cu capul de pragul de sus al unei bariere invizibile clădită de nouă meşteri mari calfe şi zidari cu manole zece care-i şi întrece, se va reîntoarce pe pămînt şi va vedea pragul de jos, de-atunci Tordip va sta cuminte în banca lui pe funcţia de casier, periodic va încasa pe lîngă chenzină şi o chelfăneală zdravănă pentru trădarea de care se va fi făcut nevinovat, fiindcă va fi încercat să pătrundă la Castelul lui Hyn sau nu-mi voi aduce bine aminte poate al contra-naistrului Kafka sau nici al lui,
Abadela va trăi în puf plină toată de fulgi de raţă sălbatică gîscă sălbatică (în general pasăre domestică sălbatică) şi cînd se va pieptăna în oglinjoara fermecată va zări în loc de păr pene, fenomen destul de cronic fiindcă o va determina să zboare din cuib în cuib sau în orice caz într-un cuib străin, vor veni medici s-o scalpeze sau să-i prescrie un tratament sociologic filozofic adecvat, o vor pune să ţină regim de băuturi tari, să nu urmeze o cură de psihoterapie pe unde prea scurte

repartizarea absolvenţilor

în funcţie de meseriile la care nu vor avea nici înclinaţie nici chemare absolvenţii de facultate vor fi recrutaţi pentru muncă

— tu la ce materie vei fi avut restanţe? îl va scruta cu privirea Hyn pe unul pipernicit

— eu ... la aeronautică

— foarte bine tontule, te voi face aviator! va fi explodînd Hyn. tu ce **nu** vei vroi mă să lucrezi? îl va iscodi din ochi pe un găligan

— eu nu voi fi în stare să joc teatru, să mă prefac

— felicitările mele blegule, te voi numi actor. dar d-ta moşnege?

— eu nu voi putea fi cunoscător de carte, cînd mă voi fi iscălind punea-voi degetul

Hyn: lasă că te voi investi eu cu titlu de tînăr scriitor să inventezi romanul vieţii mele de Jorj San.

tînărul moşneag va fi fiind nevoit să accepte

— dar tu la ce **nu** te vei fi pricepînd Hynel fiu al meu?

— eu ... la toate

Tatăl: voi ţine cu căldură să te felicit şi voi fi sigur că nu vei reacţiona ca Esop că doar eşti urmaşul meu înţeleptul ăla grec era un ignorant deci nu voi avea ce-ţi face şi-ţi voi da ca moştenire slujba mea de dictator, va fi o slujbă grea (de cîteva tone şi-o chintală) dar vei avea ajutoare mii, nu va trebui decît ca în fiecare zi să petreci să chefuieşti, o să fii împăcat fiindcă miniştrii te vor sprijini cînd o să fie cazul să nu faceţi nimic

Pe şchiopi Hyn îi va numi alergători de cursă lungă

Pe chiori ochitori de înaltă precizie la tir

Pe surdo-muţi activişti culturali la Centrele populare de îndrumare a creaţiei artistice

Pe ciungi luptători de greco-romane

Babele leproase la casele de prezentare a modei

Tîrfele vor fi declarate caste prin decret prezidenţial

Pungaşii oameni cumsecade, cinstiţi

Criminalii vor deveni poliţişti

Naivii şi nevinovaţii **vor fi** întemniţaţi ("ce e aia <nevinovaţi>?, înseamnă că n-au făcut nimic, n-au trudit" se va explica Hyn faţă de el

însuşi iar poporul va ovaţiona)

Toţi şontiţii şi şontitele vor deveni vedete de cinema şi prezentate la televiziune pe canalul şase în roluri de feţi frumoşi şi ilene cosînzene

Pe analfabetzi academicieni doctori docenţi

Un curcan de pe lîngă palat va fi împăunat ca poet de curte

Repartizarea absolvenţilor se va desfăşura în ordinea crescătoare a mediilor: cel cu media cea mai mică îşi va alege post primul, penultimul al doilea, ş.a.m.d. iar primul evident va ajunge ultimul! (Aşa-i'va trebui, cine dracu'l va fi pus să-nveţe? să nu fi ştiut că nu se pune accentul pe învăţătură?!)

Fiecare va ocupa o slujbă după meritul pe care nu-l are în harababura aceasta bine organizată şi dirijată. Se vor lua măsuri privind repartizarea absolvenţilor din păturile sociale plebee acolo unde patria are nevoie, cît şi repartizarea patriei acolo unde absolvenţii din păturile sociale dominante au necesitate

azilul de nebuni

o propoziţie să fie adevărată dacă exprimă un neadevăr, un cuvînt să fie întrebuinţat într-un context în care nu se potriveşte, să faci ceva doar dacă nu este nevoie, să devalorizezi valorile autentice pentru a scoate în evidenţă valoarea nonvalorilor promovate de societate,

cînd nu va fi cazul atunci să acţionezi

inocenţa să o consideri viciu

să nu se admită abateri de la fărădelegi

totdeauna să lupţi pentru o cauză pierdută

să acorzi fiecărui student neşansa lui

încurajarea creaţiei inautentice

omagierea cărţilor proaste

preşcolarii să predea lecţii de canto profesorilor de judo

ŢARA SĂ FIE UN IMENS AZIL DE NEBUNI de Ken Kesey

O CLINICĂ PSIHIATRICĂ

dacă nu te pricepi într-o chestiune atunci va fi momentul să intervii să dai sugestii şi explicaţii în necunoştinţă de cauză,

Orînduirea să evolueze ca racul,

planificarea anuală a dezastrului economic (un fel de pierdere programată):

mai întîi să se înalţe o clădire şi apoi să se realizeze proiectul ei...

dacă o carte se caută ea să nu fie tipărită, în schimb dacă nu interesează nici un cititor să fie publicată de urgenţă, să existe mai mulţi scriitori decît cititori (care să se citească ei între ei), literaţii în general să aibă talent la plagiat animaţi de dorinţa de a contribui la propăşirea patriei în noroi la idealurile nobile ale pauperităţii şi fonfoismului,

să recite versuri poetesele cu vagin literar în care criticii să poată introduce cîte ceva (posibil ca soţii lor să nu fi făcut poezie ca lumea cu ele)

adevăraţii scriitori să nu fie componenţi ai Uniunii Scriitorilor (să fiinţeze şi o Uniune a Nescriitorilor)

în aprecierea unei opere literar-artistice să se ţină seama de poziţia socială a autorului sau a rubedeniilor sale, de relaţii, să se publice **nume**, nu **cărţi**!

poeţii remarcabili în semn de stimă să fie puşi la INDEX iar textele lor cenzurate

cenzura să fie în stare de orice, să vadă aluzii în orice cuvînt (chiar şi nespus!), şi să sfătuiască pe artişti să nu mai creeze ca să nu aibă neplăceri (stimulare a artei necreative). de exemplu dacă scrii

"soldatul mătură curtea"

în intenţia de a prezenta activitatea ostaşului iubitor de curăţenie şi disciplină, ostaşului respectuos care ascultă ordinele superiorilor, cenzura să înţeleagă pe dos:

cum adică, soldatul mătură, nu femeia de serviciu? ce înseamnă asta, insubordonare? unde se află femeia în perioada asta? şi de ce soldatul nu e la instrucţie sau plecat în aplicaţie pe poligon?

în loc să tragă cu pistolul automat mătură curtea! dar ce, cu mătura ne apărăm noi de duşmani?

băgaţi la închisoare şi pe autor şi pe soldat!!

cea mai bună littératură să fie cea proastă

mediile de informare să ne fi convins că poezia patriotică este frumoasă (de aceea nu ne place)

în dicţionarul de folclorişti wodani să fie trecuţi cei care nu au habar de folclor deoarece folcloriştii sînt cunoscuţi deci nu mai este nevoie să fie menţionaţi, iar în cel diplomatic hocheiştii care se pricep la goniometrie, să se includă şi matematicienii care nu cunosc tabla înmulţirii, arhitecţii care nu ştiu să sculpteze, şi multele categorii de nenorociţi sociali din încîntătoarea Wodanie

Hyn să călărească straşnic poporul, să-l ţină în frîu, să bată şaua ca să priceapă iapa de ţară, iar dacă gloaba de sub el mai leşină să o-nghion-

tească cu pintenii de la cizme sub coaste, să participe şi la derby-uri cu concurenţi vecini care călăresc fiştecare mîrţoagele lor de popoare: hipism internaţional

Să te poţi aştepta la orice în viaţă dacă doreşte Hon Hyn - ditamai personalitate, ditamai nulitate cu inteligenţa sa prăpăstioasă, bou cu ochi, bou cu literă mare

Noi să ne lăudăm cu nenorocirea pe care o îndurăm, să ne mîndrim că sîntem nătăfleţi, **să ne pară bine atunci cînd ne pare rău, să o ducem bine atunci cînd o ducem rău, să ne simţim bine atunci cînd ne simţim rău** şi viceversa.

să trîmbiţăm cît putem în lume imbecilitatea noastră căci fiecare cetăţean are dreptul să-şi apere lipsurile materiale de care dispune, să-şi mărească indiferenţa faţă de modul de trai, să devină ascet

În Wodania FAPTE COMUNE SĂ FIE CELE IEŞITE DIN COMUN: (un dezechilibru perfect)

să existe mai mulţi poliţişti decît hoţi, sticleţii să se preocupe de oamenii oneşti pe infractori să-i lase în pace, dacă se fură ceva jandarmeria să nu acorde nici o importanţă dar dacă este vorba de chestiuni politice pedepsele să fie drastice draconice,

adolescenţii să fie atinşi de senectute,

crainicii să fie muţi la neroziile generale,

la şcoală se se pună accent mai mare pe purtare decît pe învăţătură deoarece este nevoie de personal docil supus aservit obsecvios,

Nu este indicat în Wodania să fii deştept! Trebuie să umbli cu sărumîna în buzunar pe ici pe colo, şi-apoi să fii refuzat frumos cu zîmbetul pe buze căci ei ştiu să refuze cu amabilitate

Hyn să afirme că e **os de împărat** din Bizanţ sau Malayezia sau Chinezia, iar Hyn-oaia să-i pipăie cu mînuţa dreaptă de nenumărate ori osul, care os devenind mai tare se umflă are capul roşu şi expectorează, şi să ţină ea la osul ăsta cum ţine el la coastele ei de drac (mai tîrziu conducătorul să-şi decoreze nevasta pentru îndelungata şi neobosita activitate (la pat)),

a sa familie să sprijine din plin neştiinţa guvernului ca o ştiinţă de sine stătătoare: <stătătoare> adică neînaintînd deloc, ca toporul la fund),

statuia lui Hyn să fie clădită pe trupul poporului în care să se taie adînc: plugarii şi ciobanii să fie puşi jos la temelie, călcaţi bine în picioare, storciţi, legaţi cu lănţeţi şi prinşi în grinde pentru a nu da naştere la mişcări sociale, pentru a nu se clinti din fundătură; apoi om peste om, fierari, croitori, ingineri, să fie zidiţi de vii, îngropaţi în var, bătuţi în piroaie, ca să se poată fixa deasupra statuia puterii lui Hyn, uriaşă,

"şi dacă el este conducătorul suprem înseamnă că noi să nu mai trăim?"

(*)Din pripă (se ştie că autorul era urmărit de poliţia secretă,hărţuit) paginile 61-65 le-a numerotat de-a-ndoaselea.Ne-ar place să credem totuşi că el le-a întors intenţionat, ca să amplifice subiectul tratat în acest capitol

a îndrăznit un reacţionar pe care poliţia secretă l-a dispărut pe veci acuzîndu-l că tulbură liniştea publică a lui Hyn

despre viaţa preşedintelui să putem încuviinţa că de la cinzeci de ani a fost transportat cu trotineta electrică pînă la şaptezeci, peste şaptezeci de roaba cu 2 1/2 cai putere, iar peste peste şaptezeci cu racheta personală, în timp ce poporul a călătorit la bou-wagon

să îl întîlneşti peste tot, dînd drumul la televizor: Hon Hyn, deschizînd aparatul de radio: Hon Hyn, cumpărînd un ziar: Hon Hyn înţepenit pe prima pagină, răsfoind o revistă de modă: Hon Hyn, încît să-ţi fie teamă să desfaci şi o cutie de conservă de porc pe la conferinţele internaţionale Hon Hyn să predice într-una despre respectarea Drepturilor Animalelor în lume.

Sf. Hyn gură-de-aur să promulge teologia fonfoistă antireligioasă , inchiziţie neecleziastică

garda de fier personală a lui Hyn să-l însoţească pretutindeni pentru a-l proteja de stima şi consideraţiunea întregii naţiuni

H.H. să se bucure de multă ură şi dispreţ şi furie din partea populaţiei, să se simtă mulţumit cînd poporul său este nemulţumit

cu cît te dovedeşti mai incapabil cu atît ocupi o funcţie mai înaltă în W. în aşa fel încît cel mai tîmpit să ajungă şeful statului

la lumina întunericului pe care-l emană Hyn să-şi fi început domnia prin a adresa un ultimatum cetăţenilor şi printr-un genocid cultural, <eu sînt demiurg, sînt Zeus din Olymp şi dispun de voinţa voastră>, să fi continuat el, stăpînul vieţilor noastre, priceput întocmai ca soldatul Sveik care-ar fi pus laba pe putere, dar demiurgul să-şi dea seama că trebuie să iubească populaţia pentru că ea este cea care munceşte şi în spinarea căreia el stă băţos ("bărbătos"), de aceea să accepte - deşi cu mare greutate - dar să accepte ca toate invenţiile, inovaţiile, brevetele să fie trecute pe numele său, pe memoriale, albume, enciclopedii să se înscrie numele său în special în domeniile în care el este complet afon

(să se bănuie ca H.H. e lipsit cu desăvîrşire de bun simţ altfel n-ar admite atîta linguşire)

să nu se întîmple ca savanţii să nu accepte să-şi semneze studiile eseurile cu numele unui tovarăş din conducerea superioară de partid sau cel puţin să-l ia coautor - pentru că din păcate s-au mai aciuat astfel de elemente impertinente, lichele, golani, derbedei, mastodonţi care au preferat să-şi

ardă manuscrisele decît să le lase pe mîna altora - în caz contrar organele democratice ale poliţiei să intervină, să îi ridice de la domiciliu şi să-i ... pitule ... amin ...für immer ...
H.H. să se înconjure de legi (nenaturale), decrete care să-l ocrotească, la botanică la geografie să se arate clar că Natura însăşi stă în loc de Hon Hyn, nu poate să-şi continue mersul,
să nu se spună despre H.H. că ar fi beat că se-mbată fiindcă nu l-a văzut nimeni altfel de cum este, mereu constant, într-o permanentă stare de ebrietate, încît membrii consiliului să-l întrebe "dom'le şef, cînd ne mai trezim şi noi ca să fa-cem o be-ţi-eee?"
Hyn să-şi croiască un loc şi pentru fiu-său, pentru neamuri, poporul său să devină un popor altruist
dar pe el să nu-l intereseze oare ce gîndeşte lumea? (ba da, însă se face că nu-l interesează, şi lasă să se creadă că toţi gîndesc aidoma). de nenumărate ori să fie pus în postura de impostor cînd se slujeşte de arta inexprimării alese

moartea lui Hyn să constituie o **Sărbătoare Naţională** , deşi radioul televiziunea şi paraviziunea presa vor simula un doliu în toată obştea - de fapt vor fi *obligate* să plîngă şi să jelească fostul lor tyran care le-a adus atîtea nenorociri. aşadar, o ţară întreagă de muribunzi va aştepta să renască!

să se zvonească despre diriguitorul nostru că ar fi orb, că el n-ar vedea ce se întîmplă în ţară, consilierii tehnici să vorovească insistent despre cecitatea sa, de-un ochi, cel stîng pare-se, deputaţii din senat că ar fi chior de amîndoi,diplomaţii străini să comenteze că ar fi orb la devlă (de creier) şi să publice poza lui fără minte, cu capul gol pe dinăuntru, maică-sa odată să se fi plîns că bietul Hyn de copilandru şi-a spart scăfîrlia cu praştia pe cînd se ducea la moară să macine, şi i-au pătruns prin crăpătură tărîţe, şi i s-a umflat ţeasta, cică ar avea tărîţe-n cap, că ar fi un monstru à la marquez,
Hyn să fie un şef foarte modest, chiar să afirme că om ca el se naşte o dată la o sută de ani! (desigur, ca el de idiot, completăm noi), el să administreze ţara asta ca pe buzunarul propriu, <ce gîndeşte singur> este însuşi H.H. celorlalţi gîndirea le este interzisă.
aici nimeni nu doreşte ca şi camarazii să cunoască, un articol ştiinţific ca să îl publici trebuie să pui coautor şi un redactor sau mai mulţi iar dacă se poate numele tău să-l uiţi
Statul să aibă grijă să nu te simţi bine, să nu-ţi meargă nimic la inimă - şi să reuşească din plin,
să se fi crezut că e doar **săptămîna** patimilor, dar nu, să fie **secolul**, epoca

patimilor ...
să se considere despre noi că sîntem maşini care se dirijează prin telecomandă, dai legea, ai apăsat pe buton, dai decretul, ai mişcat o manetă - reţelele de sîrmă ghimpată de legi să ne înconjoare la tot pasul, să nu poţi să mişti de ele, încorsetat la maximum ca o vită la jug

H. să fi violat atîtea femei încît să se fi plictisit şi-atunci să fi început a viola şi norme reguli canoane, pravile dar mai ales drepturi omeneşti (ce-nseamnă să ţi se urască şi de putere cu nemiluita!), în fond cum judecă el: dacă un inculpat se dovedeşte a nu fi vinovat nu înseamnă că este nevinovat şi hop cu inocentul la zdup de altfel pe suveran nu îl duce capul nici de aici pînă colea dar îl duce poporul în spate iar în schimb Hyn duce şi el poporul cu zăhărelul

În Wodania să se lucreze 8 zile pe săptămînă (deoarece duminica, fiind zi de sărbătoare de la Dumnezeu, să se lucreze dublu). adică 14 luni pe an calendaristic, însă H.H. să intenţioneze să mărească săptămîna-de-lucru şi să micşoreze săptămîna-de-concediu : clasa muncitoare să beneficieze de un concediu de 15 secunde pe deceniu iar clasa fonfoistă de 15 decenii pe secundă ca să se stabilească o paritate între toate categoriile de oameni, să se convină chiar a se acorda salariaţilor în schimbul concediului-de-odihnă: concediu-de-muncă

de aceea

LUCRURILE VOR MERGE DIN CE ÎN CE MAI BINE SPRE RĂU

Wodania să fie recunoscută pe plan extern pentru fărădelegile şi politica sa ilogică, şi să se bucure de dezaprobări unanime în toată omenirea datorită opresiunilor incongruenţelor turpitudinii, străinătatea să respecte holocaustul nostru - un imperiu al morţii aparente dedublate care ne stigmatizează, singurul loc de pe glob unde ninge de jos în sus, unde grădinile- de-vară se deschid iarna

Sfetnicii domnitorului să se întreacă permanent care mai de care în raportarea de falsificări adevărate privind încheierea grabnică a lucrărilor agricole: orzul să fie recoltat înainte de a fi însămînţat, fînul să fie cosit înainte de a răsări, poamele să fie culese simultan cu înmugurirea iar din poame să iasă lăstarii verzi ai patriei, oile să pască iarna albul zăpezilor patriei, păsările călătoare ale patriei să plece iarna în ţările reci cu paşaport în regulă şi să se întoarcă toamna, gîzele patriei să se plimbe în luna ianuarie a patriei din petale în petale, şerpii patriei şi urşii patriei să hibernaze cînd este cald şi să revină la viaţă pe gerul patriei - de bobotează-, mărgăritarul să înflorească de Crăciun, de anul nou să fie secerată secara patriei, ceasurile patriei să meargă de-a-ndărătelea la piaţă, după ora trei să vină ora două în Wodania, sezonierii să înceapă programul înainte de

a-l sfîrşi, tractoarele să are cu remorca în faţă şi roţile în sus, ridichiile şi sfecla să crească înfipte cu frunzele în sol şi rădăcina aeriană, casele să aibă acoperiş în loc de temelie, să se inventeze scuipătoare cibernetice pişoare elctronice care să- ţi extragă urina direct din vezică, fluviile să curgă pe cer, soarele patriei să fie băgat pînă la cot în pămîntul patriei şi pus la dispoziţia lui Hon Hyn, în uzinele patriei să se cultive cartofi varză ceapă, pe ogoare strunguri carusel SN 600 freze longitudinale portabile FLP 800 raboteze macarale de mare tonaj poduri rulante gigantice grămezi de şpan în conteinere, să se intensifice neproductivitatea ramurilor productive, **lucrurile să meargă strună (pe dos)**, să îţi fie urît afară în bezna patriei, să ai indispoziţii generale cînd ţi-e lumea mai dragă, din cofetării să cumperi sifoane, de la magazinul de jucării cîrnaţi, cînd doreşti să lecturezi o carte să te duci la restaurant, bibliotecile să devină săli de dans biliard remi şi domino, dacă vrei să vizionezi un spectacol de teatru să participi la o şedinţă de partid, să fumezi numai în localurile unde este afişată inscripţia <Fumatul interzis>, să existe şi ziduri văcsuite proaspăt în alb pe care să se menţioneze citeţ <Loc de dat cu capul> şi deci orice om al muncii să se poată da cu capul de toţi pereţii, de la chioşcul de ziare să se procure băuturi spirtoase sendvişuri cu salam limonadă galbenă suc de ananas şi uneori chiar ziare, la biroul de copiat acte să se predea lecţii de vioară şi violoncel contrabas şi geologie, în universităţi să se analfabetizeze studenţii profesorii şi institutorii,

aviatorii orbiţi de lumina noilor indicaţii să aterizeze la punct nefix, măturătorii să posede studii superioare, cel mai bun profesor dintr-un liceu să fie mai găgăuţă decît cel mai găgăuţă elev al său, inginerii şi subinginerii să se găsească pe aceeaşi treaptă de involuţie profesională, lămpile şi veiozele să se folosească pentru înnegurare electrică, vapoarele şi şlepurile să navigheze pe şine de cale ferată, delfinii să zboare mecanic prin aer (iar vreun rechin rătăcit prin valurile bolţii stelare să se fi ciocnit cu un aeroplan), la periferia mahalalelor în gogoşerii să se vîndă stafide şi coacăze aromate, la discotecă zbenguială după muzică de doliu, revista <Femeia> să reproducă pe copertă şi în interior portrete şi mode bărbăteşti, oameni şi animale să mănînce din aceeaşi strachină porţii fixate dinainte

echipa naţională de rugby a Wodaniei să cuprindă ologi, şchiopi, portarul ciung, centrul atacant paralizat în cărucior, extrema stîngă să acţioneze pe partea dreaptă pentru a deruta adversarul, antrenorul handicapat mintal, iar ca arbitru D-l Coreea din Portugalia, toţi jucătorii să fi dispunînd de o excelentă condiţie metafizică alergînd sute de metri în 10" (cu automobilul), să desfăşoare antrenamente în baruri de noapte cafenele

bodegi bombe crame la curve la nevasta altuia (că e mai dulce), studiind toată ziua cărţile (din biblioteci) de joc: poker, tabinet, 77, 21, toci, şeptică, păcălici(!)

sobele să congeleze admirabil camerele, fîntînile să scoată lingurari şi mormoloci, pe stradă să nu circule nici un autovehicul, pe partea necarosabilă traficul rutier să fie aglomerat în special prin şanţuri pomi pe izlazuri, trenurile să meargă vraişte pe mirişti şi pe sub duzi, pădurea să umbrească în cer, opereta să se cînte pe maidane, să se joace handbal şi volei în sala de mese cu farfuriile de ciorbă fonfoistă, să nu se îngăduie rebuturi în procent mai mic de 95%, să se elimine pierderile la hectar sub 88%,

la noi în Wodania să nu mai existe nici o cultură cu excepţia culturii de legume - ci doar un surogat,

submarinele să se deplaseze spre roşu, să se ajungă la un dezacord internaţional asupra dezarmării nucleare, să se încheie astfel război între părţile beligerante, coletele să se expedieze prin telefon, la gostat inimi de om şi rinichi şi momiţe să se vîndă contra preţ, vîntul să bată de jos în sus apa în piuă, carpeta şi plapuma de lînă să facă dragoste la zero grade celsius, cerealele maltratate cu substanţe chimice, aurul să devină un metal nepreţios utilizat în locul cărămizilor şi al grinzilor de la coteţele de iepuri,

DACĂ NE MAI FORŢĂM PUŢIN (ÎN ÎNTRECEREA MONDIALĂ LA CARE PARTICIPĂM) SĂ PUTEM AJUNGE PE ULTIMUL LOC

desfiinţarea diferenţelor dintre om şi animal

au trecut secole de cînd Hon Hyn se află în fruntea statului şi a reuşit în acest scurt interval să şteargă deosebirile principale dintre om şi animal iar acum se apropie de regnul vegetal, vroieşte ca omul să fie o plantă la îndemîna unicului grădinar al ţării, fixată în orice sol oricît de arid, s-au perpetuat specii de oameni cu rădăcini care cresc ca pirul queneau-ian prin şanţuri văgăuni căcănării, pe unii nu-i mai deosebeşti năpădiţi de mătrăgună şi ceapa ciorii în deşertul Roby sau în ghetourile de la Polul Nord al Wodaniei fiindcă Terra cuprinde trei poli: doi reci iar celălalt tot rece, grădinarul unic al ţării îi udă în fiecare minut cu ideologii că să prindă ramuri viguroase, lumea s-a obişnuit cu condiţii din cele mai aprige de climă prezidenţială, toţi sînt vaccinaţi contra ciumei din afară. că s-au răspîndit zvonuri despre o posibilă contaminare externă mai ales că anumite persoane-animale au devenit imune la seruri ideatice deşi medicii legali l-au sfătuit pe Hyn s-o lase mai domol cu atîtea injecţii pe capul omului şi tratamente forţate deoarece organismul capătă o toleranţă la ele şi după o perioadă de timp nu mai produc reacţiile scontate ba determină chiar efecte secundare uneori contrare aşteptărilor, aşa se face că atunci cînd dai o directivă ca o pastilă de înghiţit cu apă corpul animal al omului să o refuze, nu-i prieşte organismului concluzionează farmacologii şi-atunci mai moderezi compoziţia chimică şi teoretică, trebuie s-o prezinţi gradat referitor la gramaj, nu brusc să le bagi totul pe nas, vi-l reamintiţi pe Stan Păţitu căruia nu i s-a întîmplat nimic pe cînd pacientul M.D. cu fişa medicală nr. 10452/12 V 2987 cu diagnosticul <Infecţie filozofică a scoarţei cerebrale> a vomat de două ori consecutiv infuzia cu idei efectuată pe cale nervoasă de renumitul psihiatru Valery de pe Strada Gării, mnemotehnia a dat rezultate parţiale la un grup de debili mintali folosind reţete clasice înscrise în prospect,

în ceea ce priveşte Umanismul, la care se pretează guvernul, înseamnă <dragoste faţă de animale>, adică oameni şi animale să se bucure de egalitate deplină în drepturi, să nu se facă vreo discriminare între un bou şi un agricultor, un maimuţoi şi un contabil, să nu fie exploatate femeile mai puţin decît bărbaţii, să existe echitate între mineri şi cîrtiţe - de ce un miner să folosească o lampă de gaz din banii statului cînd cîrtiţa vede fără

ochi?, între fochişti şi salamandre ca să poată fi aruncat în flăcări orice fochist răzvrătit, între marinari şi peştele oceanic în aşa fel încît conducerea să poată consuma cu plăcere marinari cu salată fără a le rămîne oasele în gît şi atunci s-a luat hotărîrea unei Crescătorii de Marinari cu schelet cartilaginos în rada portului Munteana deoarece mai există şi o categorie de marinari necomestibili precum broaştele, iar pisicile de andaluzia şi actriţele de music-hall sînt considerate de aceeaşi paritate - de la ele se utilizează blana şi părul, Amiralul Flotei a XI-a promite lunar mateloţilor ca soldă marea cu sarea dar ei nu încasează decît marea, fără sare, şi eventual cîţiva pumni la plex dacă se declară nemulţumiţi, aceştia muncesc ca sclavii negri pe vasele patriei alături de foci morse şi alte fiinţe situate pe aceeaşi treaptă biologică de involuţie a vieţii în Wodania,
s-au încrucişat rasele într-o fermă de oameni pentru a obţine muieri iepuroaice care să mărească productivitatea la nou-născuţi deşi în ultimul timp se utilizează în mod pregnant cimpanzeii în locul bărbaţilor fiindcă primii posedă o forţă musculară mai tare, prin tot felul de corciri a rezultat un om nou, de plastic, căruia i s-a dat permisiunea să sufere de foame secole la rînd, fetele indiferent de sex au voie să rabde de sete ca dromaderii în deşert,
s-au obţinut deocamdată în eprubete de laborator bărbaţi-taur cu impuls şi apetit sexual pentru orice tip de femele:vaci, oi, şerpoaice etc. indiferent de religie sau conformaţie genitală ori adîncimea vaginului,
se trece încă sub tăcere vreo asemănare între un trîntor ca insectă şi-un guvernator, iar amănuntul acesta din avion nu se observă şi nici de pe cometa Halley,
în apartamente oameni şi libărci locuiesc împreună, se hrănesc împreună, mamele pun vată în urechi copiilor ca să nu le intre gongi, pe cînd un cuplu proaspăt căsătorit soţ şi soţie convieţuiesc separat: soţul într-o localitate soţia în partea opusă, în aşezări rurale *oameni şi şoareci* de o'neil trăiesc laolaltă, verbul "a trăi" a căpătat ca prim sens, denominativ, semnificaţia lui "a supravieţui" iar acesta din urmă a fost izgonit din limbă deoarece nu este în concordanţă cu noile cerinţe impuse de revoluţia culturală

Hyn a orînduit ţara ca pe moşia lui personală şi a cultivat pe moşie praz, castraveţi, roşii sau pizda mă-sii ce-a mai răsădit prin sere, dar cel mai mult şi mai mult s-a ocupat cu îngrijirea animalelor, a înfiinţat şi o Organizaţie a Crescătorilor de Vite care a preluat conducerea în stat, pe toată moşia lui nu are voie să pună piciorul pui de om ci doar să pună mîna şi să muncească zdravăn, pe moşia lui fiinţează dar numai animale de povară iar dacă din întîmplare mai rătăceşte vreun om pierdut de cireadă păstorii de vite îl mînă de la spate cu bîta pe drumul construirii societăţii

fonfoiste, pentru înălţarea ei pe culmile civilizaţiei, întregul popor de vietăţi animalice îşi exprimă voinţa unanimă de a investi în funcţia de păcurar pe genialul cioban Hyn care deţine un rol hotărător în măreaţa epopee de transformare a patriei într-un staul, pictori reprezentativi ai curentului fonfoist nu mai pictează <car cu boi> ci car cu ţărani înjugaţi ori trăsuri cu bărbaţi înşeuaţi, nu mai surprind în acuarele <portrete> de femei ci de scroafe cu ţîţe pline de lapte din care sug purceluşii fii de nădejde ai patriei de mîine, dacă vreau om (căci trebuie recunoscut că s-au mai pripăşit şi animale din acestea) o ia razna în nutreţ, porcarul-şef îl îndreaptă pe calea cea bună adresîndu-i un cordial

coci na! coci na!

şi atunci fiecare om reintră în cocina sa de patrie, porcarul-şef pune **cioaca** la uşă şi aruncă demîncare la porci dintr-un tuci de aluminiu special construit în acest cincinal de mari împliniri cu o exemplară dăruire şi abnegaţie pentru triumful idealurilor de libertate, independenţă şi progres social, o să-ţi tăiem cioaca - îl ameninţau rebelii antiguvernamentali pe Hyn dar se opunea Hyn-oaia cu tot patosul ei revoluţionar:

pe vremea lui Sabarej
era pi_dă şi prin vrej
pe vremea lui Hynulescu
s-a pus la puţă căpăstru

babele îşi fac cruce şi scuipă în sîn, ptiu, piei diavole! piei diavole de la cîrma ţării

cînd mîrţoaga de ţară geme Hyn pune şaua mai strîns pe dînsa, o încalecă mai dur, o înţeapă cu pintenii de fildeş, şi biciuie la ea cu usturime şi durere în ficaţi, biata mîrţoagă, biata patrie, i se văd coastele de slăbită ce este, coastele lîngă care s-au aciuat piraţi englezi şi birlandezi care pescuiesc studente coafeze manichiureze pedichiureze bicicliste motocicliste tractoriste, pescuiesc chiar şi peşti, problemă spinoasă pentru guvernul din capitală căruia îi pleacă porcine taurine feminine gata îmborţoşate, fiindcă în Wodania orice fiinţă de sex opus rămîne grea în contact cu scrierile d-lui Hyn, iar piraţii nu se mai chinuie la munca de jos a femelei ci scot imediat pruncul wodan get beget

în Wodania întîlnim două tipuri de oameni: îmblînziţi şi neîmblînziţi, a doua categorie este considerată inferioară şi pe cale de dispariţie socială, în schimb este binevăzută de şefi şi poate oricînd să se umilească atît cît pofteşte şi să îngenuncheze în faţa împăratului categoria **oamenilor îmblînziţi**, aceştia trăiesc în grajdurile de la curte printre berbeci şi asini, dispun de hrană rece în troc şi lăturI în jgheab, jgheaburile sînt comune -

un bun al întregii obşti, din care pricină se mai împung între dînşii (aţi bănuit desigur că le-au crescut între timp coarne, auzi ce arătare de oameni-cu-coarne pe care deseori îi confunzi şi-i iei drept rinoceri pe nedrept), îngrijitorul de la castel iese cu ei la păscut dimineaţa pe răcoare cînd răsare mîndrul soare, îi duce într-o poiană cu iarbă abstractă, îi îndoapă ca pe curcani cu dogme, le pretinde să bea izmă lapte de pasăre măiastră şi alte iluzii pe care şi le fac sărmanele mamifere care ling non-stop grunjul de sare amară al aşteptării, decît să lingeţi sare mai bine lingeţi partidul

- i-a sfătuit îngrijitorul, acţiune dusă la îndeplinire cu jumătate de gură şi toţi dinţii din faţă, în final este răsplătit fieştecare după supuşenia sa, tineretul studios al patriei primeşte educaţie spartană stil fonfoisto-hynist, cea mai importantă activitate de pe aceste meleaguri fiind *servitutea*

III[1]

[1]După paralela între om şi animal am găsit trei pagini goale, numerotate în continuare. Se presupune că scriitorul nu a mai avut răgazul necesar (conform declaraţiilor ulterioare ale tutorelui acestuia, care ne-a înmînat manuscrisul însoţit de o scurtă scrisoare. D-l Zmarandaiche Ion), deci scriitorul nu a mai avut răgazul necesar să-şi aştearnă pe hîrtie nemulţumirile sufleteşti deoarece a fost arestat. Apucase să noteze doar titlul, ceea ce ne face să credem că supoziţiile noastre sînt îndreptăţite, şi anume: acest capitol trebuia să conţină contesiuni şi comentarii asupra (non)romanului - un fel de **metaroman.** Într-un colţ în dreapta a penultimei

---

pagini, a adăugat cu creionul chimic următoarele:
"Cititorul este invitat să-și scrie impresiile",
apoi mai jos:
"Autorul poate fi înjurat la adresa nefastă:
Com. Bălcești, Jud. Vîlcea
cod 0945, Romania",
care sînt însă tăiate cu pixul (n.r.)

cutremurul

despre cutremurul de pămînt nu s-a relatat nimic oficial, mă mir că nu au afirmat că dimpotrivă cutremurul a adus foloase ţării, semn ceresc al Celui de Jos, din afund, că iubeşte Wodania, i-aş fi crezut în stare!
puterea lui Hyn s-a cutremurat şi ea
planeta în rotirea ei pe drumul edificării fonfoismului în lume nu a respectat întocmai ideile filozofilor antico-medievali contemporani şi nici nu a dat ascultare cum ar fi trebuit partidului, bărbaţii ţării s-au luptat eroic cu cutremurul, s-au luat la trîntă, au mai căzut eroic de şi-au rupt gîtul pînă la noadă, toată nelumea s-a întrebat cum a ajuns cutremurul în Wodania cum s-a strecurat fără acte, fără vize, fără semnătura şefului, nu s-a descoperit nici o urmă după catastrofă de vreun laissez-passer, locuitorii wodaniei nu au avut paşapoarte din lipsă de hîrtie nu din alt motiv, au avut în schimb caziere cu dosare groase tot din lipsă de hîrtie pentru că - aşa cum a profetizat N. Bonaparte că orice soldat poartă bastonul de mareşal în raniţă - oricare cetăţean wodan este purtător de germeni patogeni şi poate deveni un pericol social, de aceeea au încercat să prevină
şi-au amintit locuitorii cu nostalgie de excursioniştii plecaţi în străinătate: unii au uitat să se mai întoarcă, alţii au rătăcit drumul, cică au format pe-acolo mai multe Wodanii, mici oaze de speranţe, faptul că turiştii nu s-au mai întors în patria-mumă a demonstrat adeziunea deplină a lor la politica promovată de partid deoarece ei nu au vroit să-i deranjeze pe fonfoişti sau să ocupe degeaba locul în spaţiui al vreunui terchea-berchea din Wodania,
deşi Hyn s-a exprimat clar într-o plenară extraordinară:"eu înţeleg prin **libertate** ceea ce este la noi", zbierînd de-l găsiseră căpierile încît s-au ascuns congresmenii sub scaun, " şi să o comunicăm deschis şi la onu" a debitat pe limba-i pocită, iar traducătorii au întîmpinat mari dificultăţi în redarea fidelă a conţinutului noţiunii de <libertate> din Wodania fonfoistă pe care îl promulgă mediile oficiale: de exemplu mesopotamienii au tălmăcit-o prin <osîndire>, egiptenii vechi prin <fenomen sociologic de opresiune>, iar Dicţionarul Wodanesc-Persan astfel
<LIBERTATE, libertăţi, s.f. Concepţie ideologică

utilizată în Wodania secolului XXII
de către Stat în scopul amăgirii maselor
populare.Starea celui care este supus
unui stăpîn, fără ca el s- o ştie.Expr. **A pune în libertate**= a amăgi, a înşela,
etc.**Libertate individuală** = posibilitatea oricărui sclav de a-şi adola stăpînul.
-Din fr. **liberté**, lat *libertas, -atis.*>

Dicţionarul Wodanesc-Sumerian nu l-a mai tradus vîrîndu-l direct în limba vie ca neologism deşi în Wodania cuvîntul este arhaic sau regionalism din casa părintească a familiei Hyn care a dominat neîncetat de cîteva zeci de zeci-de-ani (cu excepţia unei pauze de masă de cincisprezece minute), au domnit fără a fi deloc domni cu aserviţii lor,
limba sanscrită nu l-a menţionat în nici o sursă.
pînă la urmă s-a ajuns la concluzia că desigur CUTREMURUL A ÎNSEMNAT UN VIBRANT OMAGIU adus conducătorului iubit

galinacee moderne

lumea cumpără automobile ca să ouă găinile în ele fiindcă nu se găseşte benzină, şi moţatele şi cucurigii cîrăie ţanţoşi pe caroserie, bat [illegible] în parbriz, puica a pestriţă se aşează în fiece dimineaţă la volan cotcodăceşte de trei ori şi lasă pe scaunul şoferului un ouleţ sidefiu, lunguieţ la un capăt, turtit la celălalt, iar proprietarul vehicolului radios deschide uşa din faţă, bagă cheile în contact, apasă pe ambreiaj şi îşi închipuie că rulează pe autostradă, ce să zic are o imaginaţie inimaginabilă, ia oul care ar fi alunecat pe lîngă spătar, opreşte maşina să se mai răcească motorul, cîrdul păsăresc a devenit pretenţios, nu se ouă decît în limuzine luxoase şi fără combustibil, alte orătănii mai modeste acceptă şi camioane care n-au motorină sau anvelope de cauciuc,
coţetele, fînăriile, tîrnele cu paie fac parte din moştenirea trecutului, folosite de doamnele găini în comuna primitivă a erei fonfoiste, însă acum într-un studiu avansat al ştiinţei şi tehnici cuibarele lor se modernizează profund, pe patru roţi, iar Şoseaua Nordului rămîne pustie pe o parte şi pe alta

recolta de mazăre

guvernatorul planifică în cancelaria sa somptuoasă ca recolta de mazăre şi spanac pe anul în curs 2987 să depăşească 1b3 000t/ha (număr scris în baza doisprezece),
mazărea iată începe să răsară pe birou, pe şifonierul de lîngă pervaz unde se zăreşte romanul de aventuri "Călăuza" de Fenimore Cooper, creşte mazărea chiar pe Fenimore Cooper, pe călăuză, un fir îi ajunge în buzunarul de la vesta gri prinsă cu doi nasturi de culoarea oului de capră, rădăcina se fixează într-o călimară fără cerneală fiindcă Hyn scrie numai oral iar tulpina trece prin litera "o" de la Dos Passos, această ipoteză se imortalizează pe o efemeră pînză de un renumit zugrav al vremurilor noi: Cronos şi ne este transmisă de Studioul Animafilm,
mazărea începe să răsară pe birou dulap Fenimore Cooper *numai pe cîmp nu!* dar nu putem înţelege cum se face că planta de mazăre îndrăzneşte să nu-i asculte poveţele atoateneştiutorului Hyn, degeaba cad buruienile în genunchi agăţîndu-se de rochiţa mazării, degeaba viermii din mîl s-au retras în afara acestui lot experimental pentru că Hyn şi directorul fermei au afişat la intrare un anunţ <interzis accesul viermilor> în dialect yalunkez ca să nu înţeleagă alte vieţuitoare precum cosaşii de metal care sapă cultura ci doar viermii că mazărea creşte la umbra protectoare a bălăriilor înfrăţită cu costreia prăfuroasă

ţărănimea

cel mai obidit dintre toţi este *ţăranul,* inutil să vă împărtăşesc că Wodania dispune de un singur ţăran, Das Tas, căci ăilalţi au fost stîrpiţi odată cu omizile ori distruşi împreună cu ţînţarii din stuf şi păpuriş,
Das Tas ară greblează discuie tot terenul agricol al patriei dar nu are voie să-şi însuşească un bob din recolta pe care tot el o strînge toamna în hambare, doldora, fiindcă este recolta patriei, iar cînd pronunţă <recolta patriei> patriei înţelege că este a nimănui, ţara lui Cremene, dacă ar rosti <munca patriei> atunci da, ar fi a tuturor,
vrînd-însă mai mult nevrînd - pleacă ziua cu noaptea-n cap la consiliul tehnic (trebuie să vă destăinui că agricultura face parte din Departamentul Industriei Metalurgice), Das Tas are cincizeci de şefi şefuţi şefuleţi şi şefoi şi vîrhovnici nacealnici tişti prepoziţi bîrăi cărora le raportează în orice secundă producţia medie mixtă la hectar, superiorii săi elaborează cu o incompetenţă majoră formulare ştas pe care Das Tas le completează cît se poate de migălos cu amîndouă picioarele,
ţăranul îşi cere din partea lui de muncă prestată două boabe de cucuruz ca să coacă o turtă în ţăst, "oameni de porumb" pretinde Asturias,
"ba nu", voroveşte Servilescu, "oameni de rahat, talpa ţării pe care se lasă greaua Wodanie"
ţăranul se îmbufnează că-l face de căcat şi se burzuluieşte la amîndoi, Asturias zbîrlit ca un curcan părăseşte povestirea, dincolo de povestire din dosul cortinei apare un jurist consult cu o lege antiagricolă în mapă înfăşurată cu papiota purpurie ca să nu se deoache şi în mînă cu un cuţit, împlîntă şişul în ţăran, pe la spate, în splină, ţăranul trudeşte la munca cîmpului cînd simte deodată un junghi în şale, dar nu mai poate răbda,
I-A AJUNS CUŢITUL LA OS

Laboratoarele de Patofizică Chimică
că necunoscut nouă şi este cercetat în
bolnave contaminate de un virus străin în-
ia tratamentul la care sînt supuse bietele
iar după o pauză prelungită re-
nic dimineaţa la prînz şi seara

timp de 24h un nou regulament orga-
Sécré Tov introduce în cap fiecăruia
femeile cad adesea într-o stare de furie.
le provoacă avorturi teoretice,
lon, nevestelor însărcinate de concepţii străine
pantofi cu toc leonard muzică rock ciorapi de nay-
lasă fetele grele de la depărtare prin unde radio
ne gravidă fiindcă aventurierii de pe alte meleaguri
onale ostile propagandei de stat) pentru a nu rămî,
orice domnişoară are acces liber la anti(concepţi-
rechile, le determină cursul politicii teritoriale,
cabinetul său nemedical şi îi ascultă cu amîndouă u-
din fabrici şi ţăranilor de pe ogoare pe care îi chemă în
trebuie, el efectueză controale duminicale muncitorilor
chea la orice fel de ţintă mobilă ori vorbitoare ce nu
campion mondial la tir trage acum la precizie cu ure-
zinci ritmate şi osanale, pe cînd Sécré Tov fost cîndva
Hau Hau unul dintre ei se specializează în sloganuri, lo-
în prezent Wodania nu are decît doi intelectuali, Him
poate să-i sufere, ca urmare îi face să sufere,
foarte puţin numeroşi sînt intelectualii şi Hyn nu

intelectualitatea[1]

[1] Multe cugetări ale lui F. Smarandache sînt codificate, în special cele din jurnalul intim "Cabinet d'aisance" (nu ştim de ce titlul l-a pus în franţuzeşte!) pentru a îngreuna descifrarea de către terorizatorii oficiali. Lucrînd în informatică, teoria codurilor l-a fascinat. Am găsit printre hîrţoage descoperite recent **codificări la nivel de cuvînt** (de obicei prin anagramare, dacă acel cuvînt deranja autorităţile) cît şi **codificări la nivel de pagină** (în cazul de faţă rîndurile se citesc de jos în sus după cum inidcă săgeata).
Cititorul atent va remarca frecvent cum întregul manuscris este străbătut de teama autorului că nonromanul său la care s-a chinuit cca 9 luni va cădea în mîinile poliţiei. Din fericire şi din păcate în acelaşi timp (ca să-i imităm stilul contradictoriu!) manuscrisul a scăpat (pare a fi mai exact o copie cam ştearsă a sa, suficientă însă pentru a putea fi tipărită), dar scriitorul nu. Şi-a aşezat opere deasupra vieţii(n.r.).

puţină meditaţie nu strică

cauzalitatea a fost eliminată (înlăturată), întrebările "de ce", "pentru ce", "din ce cauză" îndepărtate din vocabularul curent(<cetăţeanul de rînd nu trebuie să-şi pună să-şi facă probleme - îi facem noi probleme destule, şicane>, s-a exprimat în Marea Adunare Fonfoistă (M.A.F.) sir-ul Hyn), W. este singurul loc din Univers unde fenomenele se declanşează fără vreo cauză oarecare, unde efectele nu rezidă nici ele decît cu aprobări speciale,

obiecte, fiinţe, procese au fost convertite de bună voie cu forţa la fonfoism,

orice exprimabil a devenit inexprimabil.

pentru a demonstra afortiori o teoremă este suficient să nu o demonstrezi şi atunci concluzia rezultă de la sine, în cazul în care demonstraţia este logică se anulează conform *principiului terţului exclus* care susţine că o propoziţie este fie falsă fie neadevărată, altă alternativă nemaiexistînd decît dacă doreşte sir H.

dar nu se afirmă nimic despre afirmaţie
se neagă însă continuu negaţia
locuitorii au devenit irascibili
obişnuiţi cu neobişnuitul
obsedaţi de obsedare
intoxicaţi de intoxicaţie partinică
încordaţi de încordarea dintre taberele adverse
reflectînd doar reflectarea fonfoistă
rezistînd la rezistenţa guvernamentală
incluzînd excluderile din organizaţiile dezorganizate programatic
tulburînd orişice tulburare
stabilim în instabilitatea noastră
o renaştere a decandenţei morale
să salvăm ce se mai poate salva!
o renaştere ce nu se mai poate salva!
la noi e posibil doar să nu fie posibil nimic bun
nu poţi nici să mori nici să trăieşti în ţara asta!

Fiecare lucru se străduieşte să dăinuie în existenţa sa (Spinoza), deci şi inexis-

tentul?

asistăm la un înalt nivel al degradării spirituale, al suportării insuportabilului, al inevitării evitabilului

H.H. beneficiază de dispreţul şi neîncrederea întregului popor, el s-a dovedit CAPABIL DE A FI INCAPABIL în fruntea ţării, şi-a "sacrificat" săracu' viaţa pentru "umila" funcţie de şef de stat.deoarece îl urăsc toţi Hyn este considerat cel mai iubit fiu al poporului, îl urăsc toţi într-atît încît au trecut dincolo de ură, cînd aud de numele lui rîd.

wodanii se declară mulţumiţi de ceea ce nu au, iar Hyn contribuie la sporirea nonvalorilor spirituale, el ţine consfătuiri despre el însuşi

A generat o criză a crizelor. A degenerat.

Noi suferim. Noi suferim. Sîntem bucuroşi că suferim fiindcă putem crea. Creăm increatul. Sîntem bucuroşi că suferim. sîntem bucuroşi. Deci nu mai suferim.

fonfoiştii se întrec care mai de care în măguliri la adresa regimului, se iniţiează în acest scop concursuri literare sau pe meserii cîntări artistizate, semi-docţii îl ling pe Hon Hyn cu smerenie pe fruntea lui îngustă şi creaţă, organizaţia femeilor îl pupă pe buric, iar păturile de jos pe fluierul piciorului <propaganda> s-a dovedit a fi şi ea prin definiţie o minciună oficială îndrumată, ca de altfel orişice ideologie (K. Mannheim), de aceea se pune un mare accent pe propaganda fonfoistă, pricipiul fundamental după care să te călăuzeşti: LINGI ÎN SUS ŞI SCUIPI ÎN JOS!

populaţia are dreptul să tacă mîlc, să nu zică pîs, să nu sufle în faţa autorităţilor - şi alte avantaje de care profită cu prisosinţă, populaţia abuzează de propriile-i neajunsuri locuitorii Wodaniei s-au sclerozat de atîtea certuri, luptă pentru supravieţuire - dar trebuie să recunoaştem că nu l-au depăşit pe H.H., unde este minte e şi prostie iar unde este prostie e numai prostie.

cozi lungi se întind de la un capăt la altul al ţării, bunăstare şi voioşie la coadă, copiii se nasc şi mor la coadă, viaţa se consumă la coadă, carte se învaţă la coadă - se mulţumeşte din inimă partidului pentru aceste situaţii noi create în ultimul deceniu cincinal.

activiştii fonfoişti care promulgă inactivitatea culturală au modificat pînă şi limbile, i-au format clişee stereotipe de gîndire şi vorbire, au inventat cuvinte necesare exprimării filozofiei (anti-filozofice) honhyniste (de exemplu: "orînduirea fonfoistă", "fonfoismul internaţionalist"etc.)sintagme adaptate noilor condiţii de viaţă, ce mai tura-vura, lumea crapă de fericire (ce trist şi nenorocit extaz!), crapă pur şi simplu şi- şi dă duhul,

AMIN!

pARTIDUL fONFOIST

întotdeauna forţa politică aflată la cîrma statului şi-a creat instituţiile, legislaţia şi ideologia care să o menţină la putere, oricît de nedrepte şi neconcordante cu realitatea înconjurătoare ar fi fost acestea. deci cu atît mai mult în cazul unui partid unic; politicul domină şi economicul şi culturalul, deşi mi se pare injust, dar o să vină el timpul cînd economicul va lua conducerea în societate (să botezăm această concepţie "econocraţie", spre a o diferenţia de cea pur tehnicistă)

Partidul Fonfoist a preluat puterea acum zece minute şi urmează să n-o predea . pe lîngă honhynişti P.F. mai mumără şi următorii membrii supleanţi aleşi în prezidiul suprem: Afonfoneta, Afonfonicu, Afonfonelu, Afonfonela, Afonfonae, Afonfonilă, Afonfonuţă, Afonfonică, Afonfonica, Afónfonina, Afonfoneta, Afonfoicu şi alţii

Nu-i frumos ce e frumos, e frumos ce la place fonfoiştilor.

Cînd ţara decade spre dezasru financiar în presă se afirmă că înaintează spre progres. se caută să se dea formă estetică inesteticului, formă umană inumanului.

Corupţia este în floare, există preţuri la negru pentru fieşce servici (un post cald, o titularizare în învăţămînt, un examen de admitere,o reexaminare, o recenzie la un volum într-o revistă centrală, trecere ilegală a frontierei, o specializare în străinătate, o funcţie de conducere ...)

> cînd fonfoismul va cucerii universul spaţiul nu va mai fi, tinerii vor fi întreţinuţi cu speranţa de a pierde orice speranţă spre a nu ieşi în afara legii fonfoiste

Wodania străluceşte prin mizerie; analog ocrotirea de care se bucură din partea statului nedreptăţirea maselor, şi privilegiile acordate guvernanţilor;

s-au accentuat restricţiile de orice natură

locatarii imobilelor de stat au prilejul să îngheţe de frig în voie căci prin apartamente temperatura e mai scăzută ca afară (ca să le degere mintea şi să nu poată medita), ei dispun de toate impedimentele wodaneşti; însăşi căldura de la soare se datoreşte programului şi iniţiativei de partid. pentru ca poporul să consume mai puţin se serveşte hrană (foarte) rece, sleită, negustoasă, zeamă lungă să-i ajungă, "nemulţumitului i se ia darul", ar-

gumentează P.F., şi bănuind că nu-l poată satisface pe ţăran cu o cantitate <simbolică> de bucate pe care ar trebui să i le repartizeze, nu-i mai dă nimic!

ţi vine cîteodată să iei un par
şi să-ţi faci singur dreptate

dar guvernul nu minte ci induce în eroare şi apără necinstea. trebuie să ai un curaj vecin cu nebunia pentru a te împotrivi directivelor date

străzile şi monumentele (mai ales cele cu valoare arhitectonică) se demolează, căci aşa se construieşte fonfoismul în Wodania: dărîmînd!

ni se asigură o viaţă nesigură

nici în mormînt morţii nu sînt lăsaţi în pace ci mutaţi dintr-un sarcofag într-altul.

statul este cel mai mare hoţ

încît deseori îmi vine să mă revolt împotriva nerevoltei populaţiei.

m-am convins că nici avantaje nici foloase n-ai să trăieşti în Wodania. o minoritate de naivi, parţial îndoctrinaţi, sînt de părere ca să rămîi aci, să te iei cu taurul de coarne, dar cu cine să lupţi: cu morile de vînt?

să-ţi mănînci viaţa cu nişte dogmatici (fixişti, monomani, obsedaţi politic)?

guvernatorii sînt conservatori prin tradiţie: îşi conservă puterea. ideologia lor este o modalitate de a ne dezarma spiritual pentru a domina şi asupri, tezele lor sînt băşini de cuc!

începuseră şi fonfoiştii să practice autocritica, şi să arate străinătăţii că sînt democratici, dar n-atingeau problemele esenţiale ale răului fonfoist: întîi omorau omul şi-apoi îşi cereau scuze şi recunoşteau că au greşit

P.F. creator de non-valori materiale a promis că totul se va îndrepta (se va îndrepta spre rău)

lucrurile merg perfect aiurea

statul ne pune la dispoziţie noi suferinţi tristeţi şi umilinţi ne pune la dispoziţie toate condiţiile jalnice cu care este dotat. singura noastră şansă pentru a supravieţui este să nu mai credem în nici o şansă, singura noastră salvare este să ne luăm gîndul de la orice salvare.

majoritatea personalului administrativ nu ştie carte dar ştie fonfoism care te învaţă să rabzi ca un stoic dificultăţile wodaneşti. de pildă guvernul a descoperit o nouă formă de retribuire: munca fără salariu duminicile şi-n sărbătorile legale sau creştine, denumite şi <muncă patriotică> care se desfăşoară în mod revoluţionar sub directa supraveghere de la birou a cadrelor fonfoiste.

H.H., ca secretar general al Partidului Fonfoist Wodan, îşi bate joc cum vrea de popor, şi poporul nu zice nimic, ba parcă zice: ura! ura! trăiască! trăiască! (ţiganul cînd a ajuns împărat întîi pe tac-so l-a-mpuşcat)

e clar, **sîntem o ţară de căcat**

sîntem cu toţii debusolaţi

P.F.W. ne planifică ne dirijează ca pe oi:" pînă la anul 19... populaţia Wodaniei va atinge cifra de 25 miliarde..."(desigur oameni şi animale la un loc, şi mai adăugăm noi "desucombaţi spiritual"). H.H. domneşte peste o ţară de morţi (mai mult psihic), cei care se opun acestei domnii a necuratului pe pămînt sînt declaraţi indezirabili şi sfătuiţi să se sinucidă, H.H. îi va sinucide în final pe toţi.

pe unii patria îi cheamă la datorie, pe alţii îi cheamă la distracţie

"Ţara este acolo unde e rău" declară fonfoiştii şi-şi dau toată silinţa să ne simţim ca atare (sînt nişte pungaşi şi nişte şnapani)

La al MDCLXVI.lea Symposion de Pedagogie Fonfoistă s-a adoptat noţiunea de "chiliasm fonfoist" (= împărăţia de o mie de ani a fonfoismului pe pămînt)."le soleil brit pour tout le monde fonfoïste" este un proverb wodano-franţuzit pentru a fi difuzat pe întreg globul

de prea multă bunăstare în Wodania populaţia se revarsă peste hotare, îi pleacă valorile din ţară dar credeţi că Hyn se sinchiseşte el? "cu atît mai bine, o să am mai multă linişte internă, să plece toţi gînditorii, dar să rămînă slugile" îşi şopteşte în barbă, însă în conferinţe face pe supăratul

acum,-pe criză, e vremea hoţilor!

fonfoismul ca filozofie ateistă a devenit religie de stat. există şi persoane care fac alergie la fonfoism, tineretului îi vine greaţă de la stomac şi vomează, adulţii se simt intoxicaţi pînă în cerul gurii.

Partidul Fonfoist menţine cu satisfacţie o stare de tensiune socială, teroare. este ceva obişnuit să fii apostrofat dispreţuit în Wodania, acestea stau în firea lucrurilor; dacă nu te înjură nimeni, în special analfabeţii fonfoişti, nu te simţi bine, crezi că s-a întîmplat cine ştie ce

H.H. a izbutit să restabilească haosul, este o harababură bine organizată de el şi îndrumată, se îmbunătăţesc permanent ipoteze vitrege de trai.

statul încurajează înjosirea şi descurajarea omului în faţa soartei. noi ne-am învăţat cu răul şi ni se pare ceva normal şi nu mai ştim cum arată binele

În orînduirea fonfoistă **toată lumea e liberă să facă ce nu doreşte**

Operaţiunile decurg perfect, operaţiunile decurg perfect de prost

Părinţii lasă moştenire din tată în fiu patimi, chinuri, fărădelegi şi alte bucurii

partidul fonfoist (am uitat să-l scriu cu literă mare) chiar dacă este unicul partid din W., nu este unic, există multe fracţiuni rivale. fonfoiştii sînt recunoscuţi ca infractori calificaţi. partidul este pus deasupra

popoorului, iar acei nedeclaraţi de acord cu această non-stare de lucruri sînt întemniţaţi de legea fonfoistă (li se reproşează astfel:"Fiţi şi voi în rîndul nelumii noastre!"), de aceea este indicat fiecare să nu-şi vadă de treaba sa ci de cauza fonfoismului internaţional

o condiţie esenţială pentru a fi primit membru al Partidului Fonfoist este să fornăi zgomotos pe narea stîngă de trei ori pe zi: dimineaţa şi seara înainte de masă şi odată noaptea după ce te-ai dus la toilette, în urma unor alegeri libere aprobate de Familia Hyn şi măsluite

a doua condiţie din Statutul Personalului Fonfoist este să ai nasul mare etalon fiind cyrano de bergerac.

mă numesc petrică
şi am nasul lung
de întind o mînă
nu pot să-l ajung

este jurămîntul de intrare în partid.
Deci, oricum te-ai numi, te numeşti pietrică

un anume fel de cuvîntare

de la înalta tribună a venit *Hon Hyn la microfonul* de 40 000w (-aţi ars) şi a pus sigiliul pe cuvinte

discursuri alocuţiuni voroave logosuri oratorii
declamaţii declaraţii recitaluri debitări prelegeri
cursuri conferinţieri prelecţii interwiuri expuneri
prezentări relatări în proză

Cît de neînţelese sînt aceste idei repetate într-una!

rostiri replici riposte formulări pronunţări redări
revelări dezvăluiri înfăţişări narări povestiri
istorisiri

Lumea mă ajută la nezbor

disensiuni animozităţi conflicte dezbinări diferenduri
discordii dispute divergenţe gîlcevi învrăjbiri
litigii neînţelegeri

Savanta pricepere a lui H.H.: cîntece mutilate, credinţe torturate, opinii decapitate, meditaţie înjunghiată, viziuni voalate, păreri exilate, ştreangulări ale intelectului, verbe clocotinde, snopi de imnuri patriotarde,

ţurţuri
de foc, inimi dinamitate, reclame tenebroase, economie de vise.
Valul vremii-mi sare-n cîrcă
Vîntul îşi ascute briciul
Un lăstar timid scoate-o limbă de cuţit
Lumea în genunchi la geamuri
Glasuri înţepenite în gîtlejuri înainte de a fi rostite
Cai rînjind ca nişte statui
Luăm bătaie la inimă
zîzanii pricini sfade cîrcote dihonii rîci hărţuiri
pricazuri scîrbe toiuri buclucuri hîre poance
sfădălii poare şcorturi dezuniri împoncişări pîre
zavistii zurbave filonichii ciocniri dezbateri (mai mult bateri)
Cum să aflăm înaltul din orice picătură?
Şoarecii ronţăie timpul
Linia curbă este o lăcustă în salt mortal
Cerul un poligon fără laturi
Cabotinii şi saltimbacii au înşirat orele pe sîrmă de
mărgean şi fac paradă
Ca nişte bomboane poleite spectatorii sug clipele, amare
Dialogul nostru e un monolog al său
H.H. vorbeşte cu greşeli de tipar şi -şi dă toată osteneala să nu pară ostenit
flecăreală flecărie flecărire fleclărit
limbuţie fonfoistă
pălăvrăgeală pălăvrăgire pălăvrăgit
sporovăială sporovăire sporovăit
tăifăsuială tăifăsuire tăifăsuit
trăncăneală trăncănit
vorbăraie
locvacitate
Omul care-aduce ploaia de cuvinte/goale peste ţară
Sunete articulate, mulţime dezarticulată
Unii ştiu numai să adune, uită să mai şi scadă
Trăim în era dinainte de adevăr dinainte de cuvînt dinante de noi înşine dinainte de dinapoi
Îmi sînt inutil
Viaţa personală a cărţii se scrie ruptă din schingiuiri

<magazinele închid la ora 10>

Infinitul sîntem noi, cei mici. Haideţi să-l încăpem într-un finit
Gerontocraţii honhynişti rad iarba de pe obrazul pămîntului şi doamna dumnezee soaţa. Aceştia sînt mari, au de unde să cadă (în gît), pe cînd piticul cela?
Bagaraabrutus este înaintaş în sensul trecut al cuvîntului
Au obosit ochii să se uite la orator dintr-un punct de vedere obscen ... pînă unde să-l mai bată cu privirile? Acumulează sub el ca să se înalţe

<manual de limba chineză>

Doi ciungi se iau de mînă
O măicuţă cu părul de aur alb
Ningeri scunde şerpi în părul hinduşilor
Calculez în radiani unghiul înscris într-un cerc vicios
Eu sînt mortul de mîine
Dovleţi cu capul gol, nuci seci,
Abadela are o salcie crescută în pleoape
Hon Hyn îşi înfige pumnalul sonor în creierii noştri
eu n-am tu n-ai el are.
dar ce, "stelele" astea din cer sînt buricul pămîntului?
- ai vrea să te cheme Hon Hyn
- n-aş vrea, răspunde pistruiatul
- din păcate pe toţi vă cheamă Hon Hyn

Aşa e Wodania: ce cauţi aia nu găseşti!
Inscripţii împotriva fumatului/în dragoste
Oratorul prelege
Orbi legaţi la ochi, surzi cu tampoane în urechi
Scaunul se aşează în genunchi
Sunetele acelea parfumate strident îţi sparg ochelarii
Gura lumii cu dinţi şi fără
Vorbitorul face un semn egal între el şi popor (un egal fără egal)
Eu fotograful tuturora. am ajuns de rîsul lumii
voi, bocete ale mele, cînd vă pozez "zîmbiţi vă rog!"
O noapte limpede şi clară în ţara mea - ca lumina zilei
Pîine neagră şi cu lacrimi
Manifestanţii privesc în gol la gol
H.H. & his fonfoist family stau sus în balconul patriei

<păstraţi curăţenia oraşului>

Eu sînt discipolul meu. Scriu un poem extraterestru. Pupilele sînt aţintite într-un loc fără ţinte. Mii de sute şi sute de mii.
O fetiţă sare în aer coarda
Corabia porneşte cu multe noduri pe oră în gît
Sîngele meu se retrage din mine
Orînduirea Fonoistă are un mare roll în deformarea mea intelectuală.
E pur şi muove totul în juru-mi
Oratorul nici nu ştie ce nu ştie
Indivizi înarmaţi cu alte idei prezintă un permis nepermis la manifestaţie
Timpul n-are timp de aşteptare
"Drace", am strigat, " pentru numele lui Dumnezeu, lasă-i să intre!"
Se rosteşte adevărul despre minciună, sau invers
2631 de gură-cască asistă cu gura încleştată
"la ascultaţi", *zice Hyn tăcînd,* apoi: "să vedem acum cine nu vede"
O lungă şedinţă operativă
logoree fonfoistă pălăvăcăială trancana
traca-fleanca leorbăială procovanţă stroncănire
predicantism moftangism clănţăneală poliloghie
verbalism verbiaj verbozitate discuţie
Lîngă mine stau mulţi duşmani: îmi ţin tovărăşie
Cad la picioarele unui paralitic
O armată de civili
Marele poet Ion recită (care ion?) amăgind dezamăgirea.
litere de serviciu
Martin îşi pierde răbdarea, dar o găseşte Gaftin
- ca mai faci?
- potrivit...
- dar tu
- ţaca-paca

Norii stau să plouă norii stau să meargă
14601,5 tătari stau turceşte
Involuţia evoluează treptat
Păcatele sfinţitului Hyn le tragem toţi
Noi sîntem mai puternici decît noi. e mare lucru acest mărunt amănunt
Religia poeziei
Arta matematicii
Săracul îşi ascunde virusul crescut pe mădularul său
Cad stropi grei din gura dictatorului
Impermeabile permeabile

Poliţia se deplasează la faţa locului din spate. aranjează sticlele şi încurcă borcanele
Un biet mămăligar înfulecă pită prăjită pe plită
Ţiganii albesc de spaimă
Albii negresc. le-au degerat urechile şi au căzut
Copii cu dinţi de iarbă
Poliţaii strîng cordonul împotriva împotrivirii. Nedeterminarea determină ambiguitate.
Lumea mă strigă pe numele mic fiindcă n-am un nume mare
Curcani în uniforme, beţi ca porcii, se răţoiesc la lume

<curentul se opreşte între 12 şi 6>

Doruri şi patimi
Cel mai bun doctor este bolnavul
Noi sîntem încorporaţi timpului
Voinţa de fier a unui robot
Fonfoiştii de la tribuna oficială ne asurzesc:
auzim cîinii-n giurgiu!
Călătorim spre noi prin noi
Maşina lui Gaftin i-a rămas mică
Devenim aşa de posomorîţi încît avem forţă să mai rîdem
Predicantul toarnă vorbe pe mulţime şi-i udă leoarcă
Umbrelele sînt interzise

<autobuzele din oraş au fost rărite>

Cu cît eşti mai mare cu atît produci nedreptăţi mai mari
Ruine sclipitoare în Wodania
H.H. ne vinde iluzii şi gogoşi
Marea familie a nefamiliştilor ovaţionează
şi femeile, sînt femeile sale, le conosc după picior
Prăpăstiile îşi trîiesc înălţimea josnică
Legea junglei acţionînd în plină metropolă
Copaci lămuriţi buştean
Mi se fac semne. Nu e bine pesemne. Ieri trebuia să împlinesc 32 de ani. Dar am amînat

<nu servim băutură înainte de ora 10>

Viaţa mea va fi o sesiune continuă de examene. La care sînt restanţier.

Citesc pe sub cuvinte. Oricît de miniştri ar fi ei. Brăzdez lumea cu scrisorile mele
Ce timpuri erau pe vremuri! şi ce vremuri în acele timpuri
Căldură. Şi fonfoiştii vorbesc cu răceală. Glasurile ies din gurile lor rotunde.
H.H. s-a dovedit un pierde-vară toată iarna. nu a ridicat un pai. E o mare figură/geometrică. Mistreţii din poezie îl iau cu asalt
Baradela stă în braţele unui fotoliu
-ce aştepţi?
- aştept
-ce mai aştepţi?
- mai aştept
Scrie romane de dragoste de fonfoism
Cîte nopţi albe n-au făcut ei, la leningrad!

<apă caldă de două ori pe săptămînă>

Monologuri în dialog
Natalia e slabă la talie şi Aneta slabă de înger
Retoricul Hon Hyn gesticulează ceva important, neimportant, n-are importanţă
Eu sînt vinovat tocmai pentru nevinovăţie

<la prînz nu circulă troleul 89>

Suprairealism
Regizorii şi scenografii nu mai ştiu să creeze: sînt la menopauză
S-a obosit de-atîta odihnă, căci se odihneşte doar după o muncă neplăcută
Pe o poziţie de opoziţie Martin, persoană fără personalitate
Orice om are un iad şi un rai al său
Conducătorul nu încetează să tune şi fulgere peste popor
-daţi-i una la cur/să-i vină mintea la cap
Adunarea tace din ce în ce mai tare
Voi ieşi în larg/c'est à dire în largul meu
Un tren de poliţişti pe măsura aşteptărilor
de pe peron
Niciodată nu mă trezesc cînd mă trezesc

<primim marfă>

Trenul se pune în nemişcare
Mulţimea face un mic ocol după care se întoarce
şi intră în istorie, unii cu mîinile goale alţii în mîini cu mînuşi
Mîngîi sînul naturii
Trenul se umple la Goleşti
Aparent nu apare
Gînditorii aşteaptă aşteptarea. ei gîndesc la ceea ce nu poţi gîndi
Nu mă integrez la integrala vîrstei mele. Trăiesc în şoaptă să nu deranjez pe careva
Un sfîrşit care n-are sfîrşit
Gaftin are o căciuuulăă, jos pălăria!
Arabela afirmă negaţia ei
Sîntem învinşi
Cine n-a recunoscut înfrîngerea nu ştie ce înseamnă succesul. ca atare procedaţi ca atare
Fonfoiştii au determinat sistemul
Există şi utilitari inutili
Retorul nu mai încetează. Este impur în pura lui cîntare
Lacrimi de hîrtie. Auditorii au încetat
Trăim în acelaşi timp timpuri diferite
Independenţă interdisciplinară
Piaţă înlemnită. Lemne împietrite
Are loc un cutremur de eu. o,fato, fato, urăşte-mă dacă poţi!
H.H. îşi face ucenicia de patron
zelos la viclenie
zelos la lenevie

<închis pentru inventar>

Pleoapa mă bate la sprîncene
Şeful planifică geniile

<tramvaiele se retrag la depou>

O clasă cu fără elevi
Stăm departe de apropele nostru
Se aruncă în joc tot ce e mai serios
Marea se concentrează în falduri. marea de steaguri pe s[illegible]
Focul se-nalţă intrîndu-şi în apele lui

Aseară am cumpărat un pat conjugal
Hon Hyn este ocupat: trebuie să se reconforteze
distreze
Soarele ştie să se învîrtească bine pe unde merge

<duminică se lucrează>

Plebea a rămas fără urechi
muzicale, i le-a rupt înălţimea sa
piticul şef
Unii încep munca printr-o pauză. alţii reciproc
H.H. este deţinut minte
6 artiste îşi arată chiloţii pe scenă
6 artiste dau din fund
Trăim pe unde putem dar problema e că nu trăim
Martin trăieşte de azi pe mîine
Gaftin de mîine pe poimîine
Mi se cere părerea şi le-o dau/în cap
Cine nu e bolnav nu poate fi vindecat
- alo, hon hyn, sînteţi acasă?
- nu
Autocratul reîncepe îmbolnăvit de sine
Se dovedeşte a fi vrednic de invective
împărţite cu amabilitate interlocutorilor
De la protipendadă se desprind idei îmbătrînite

<făina nu se vinde pe luna octombrie>

Lacrimi neplînse
jungla unui vers
Nelacrimi plînse
Fiecare are dreptate în felul lui şi greşeşte în felul altuia
Aştri solari în gratia nopţii
Sufletul se-nsingură în sînge
Ne egalează pustiul
Urlete rănite, blînde
Nu te cărni, sufleţele!
Nu mai am timp de pierdut fiindcă am pierdut totul!
Cuvîntătorul ne prostcuvîntează
În ocna unui simţ

Putrezesc cuvintele în manuscrise
- cine ştie să facă exerciţiul acesta?
- eu ştiu să nu-l fac
Predicatorul : " Nu vă cunosc deci nu existaţi!"

<vinerea se opreşte apa în municipiul C...>

Fiecare vorbă are culoarea ei
Vreau să mă îmbolnăvesc şi nu reuşesc
Se publică operele incomplete ale lui H.H. Sînt f. utile, futile
Privim răul cu ochi buni cu o putere/neputincioasă
Din punct de vedere madagascar
mă dor ochelarii
- miercurea viitoare va fi o zi înnourată
- nu e vina noastră
Strategia fonfoistă: drumul cel mai scurt dintre două puncte este drumul nedrept
De vreme ce e tîrziu
să-ţi trăieşti mereu fiecare zi ca şi cînd ar fi ultima din viaţa ta
Aceasta îi constanţa mea: a fi întotdeauna neconstant
Majoritatea minorităţilor naţionale este de acord
Sînt neserios în mîhnirea mea. Mi se reproşează
că nu sufăr destul.Vreau să înfrîng înfrîngerea
- astăzi este mare jale afară
- închide uşa să nu intre şi la noi
Hon Hyn obţine un frumos insucces de public. Cap pătrat şi minte- n colţuri
Mai sînt doi metri pînă le poarta iadului
Mi se albesc şapte fire de păr alb

<cismărie tutungerie coafură>

Ne învaţă să ne placă fonfoismul
Mă las dus şi redus
Voci sprijinindu-se în cîrje, cu monoclu
Se declanşează un război în interiorul războiului
Istoriografii expun o istorie a nonistoriei
Exchibiţii la baston
Se interzice accesul copiilor sub 60 de ani
Ce repede curge timpul, *de cînd vorbeşte Hyn a trecut un an!*

îşi măsoară cuvintele cu centimetrul
Foc al întunericului
- ştii că a murit despotul Z5 1PH din Tarikovskia?
- da
- cine te-a anunţat?
- Z5 1PH
Haidem să plîngem
să nu confundăm inconfundabilul
Pe cît de precis pe atît de imprecis

<la romarta inventar>

Şeful se dovedeşte un tip puţin (cam mult) emfatic
Poliţia
Sînt controlat de toate organele
de simţ
Atunci eşti valoros cînd ajung duşmanii să-ţi recunoască valoarea
Vă rog să primiţi totuşi "sentimentele fabricate în laboratorul" sufletului meu
"Să vă odihniţi prin muncă", ne sfătuiesc cei care stau
Sîntem luaţi des în considerare(desconsiderare)
Record mondial al conducătorului. Coate-goale în cămăşi cu mîneci lungi

<telejurnalul de seară durează toată seara>

Manifestanţii se mai gîndesc
iar gîndurile lor se intersectează prin văzduh
pe luncă la aer verde
Conferinţa şi la televizor
telespectatorii se umplu de purici de pe ecran
Oratorul este încornorat ca preşedinte (ori încoronat?)
Pătura socială care-i ţine de cald aclamă
Daţi-i cezarului ce nu-i al cezarului
cuvîntul lui e literă de lege
cuvîntul său e literă
deci fraza sa este cuvînt
Domnul se numeşte Hon Hyn iar
Maica Domnului Hynica

<radu beligan joacă la nottara>

Mă lupt cu paginile cărţii
Studiez tacit pe Tacit
Am degustat. Sînt dezgustător
Neomenii lumeşti văzute de cînd lumea
- cîţi ani ai?
- patruzeci
- dă-mi şi mie unul
Îmi pun ocherii să aud mai bine
Arta de a inventa, de a face antiartă
Sfidez sfidarea
Poveste de neiubire
Mulţimea se face albăgălbuie de murdărie devine albăneagră
H.H. vorbeşte ca să n-adoarmă vorbeşte ca să n-adoarmă fie-sa
greu îşi mai trage sufletul de guler din trup
ca pe o haină din dulap
Păruială între cheloşi
Tineri internaţi la azilul de bătrîni
Felul meu de a nu fi
Emigrez pînă în pînzele albe
încep să joc cărţi cu Huxley, Marivaux şi Simone de Beauvoir
Servilescu dojeneşte doljeneşte
Îmi iubesc duşmanul fiindcă mă fortifică

<războiul din golf: lupte înverşunate între iran şi irak; ambele părţi declară că au cîştigat>

Ni se asigură nesiguranţa zilei de mîine
Librării
un tratat netratat cum se cuvine
cum nu se cuvine
crede ceea ce n-aş crede
să încerce să-ncerce
H.H. este nervos pentru că aşa trebuie.
se îngrijeşte să avem grija zilei de mîine.
incoruptibilul corupt — asta din cauză de efect
Afară ninge liniştit
Şi-n cas' arde-l-ar focul!
Să incomunicăm prin gesturi

Să nemărginim această mărginire wodanească
Sînt apolitic şi ca urmare duc o politică neutră
veşnice aspiraţii efemere
012 345 de tirani s-au succedat pînă acum la tron
în mod nesuccesiv
Descrierea indescriptibilului
Îndrăgostiţii stau mînă în mînă într-un picior
Orînduirea Fonfoistă în cel mai înalt grad de degradare mecanică
un sistem format din antisisteme
Îmi e urît aici, îmi e urîtă. Îmi rezerv o rezervaţie de vise
Hyn ne trimite mesaje arzătoare şi înflăcărate chemări
le punem imediat în sobă
- ce face Baradela, mai trăieşte?
- aha
- cu cine?
Inumane întîmplări umanitare

<nu călcaţi pe iarbă>

Cuvîntul şefului are greutatea sa specifică
Adaptarea la imposibil
Mi-e atît de frig ... că mi-a intrat frigul în cap
Abia invizibil
Hyn este priceput la pocinoage. este atît de negru încît întunecă întunericul
Se aud cinci aplauze în sală
Scriu două cărţi -una de lingvistică
-şi alta poştală
la ora asta am poftă să n-am poftă de nimic.
Curînd, în curînd, cînd s-o-ncurca
Vreau să-mi uit servieta în bibliotecă
Hyn îmbătrîneşte: are 79 de ani şi nu mai poate merge
pe al optzecelea. Hyn: "Să vă învăţ ceea ce eu nu înţeleg.
- îmi daţi voie să-l înjur?
Mă uit pe mine mă în tîrg
Noi trăim pentru că n-avem încotro
Ajutaţi-ne să ne ajutăm
Nesfîrşitul sfîrşit . un discurs ce ne sfîrşeşte la nesfîrşit
partea a noua a părţii a doua
Acest vid există pentru unii şi nu pentru alţii

Se lecturează romane patriotice. un nimic absolut
Să nici nu mai aud de fonfoism
ba adică să aud că s-a prăbuşit...
Personalitatea de vază la lojă, şi de varză,
Nonsensul prinde contur în Wodania
Martin întoarce spatele la fonfoism
Martin nu e miop
Martin are vederi scurte
După masă o pauză apoi o menopauză

<remaiem ciorapi de damă>

Să vedem ce nu poate realiza Hon Hyn
în mare are importanţă mică
noaptea doarme şi ziua se odihneşte
leagă cîinii în ham
ham ham ham
ham ham ham
ham ham ham
-dom'le Hyn, pune-ţi mînecă la palton,
să avem de ce să te tragem
Vacanţa se apropie şi are urechile lungi
Creion needucat în spirit fonfoist
Un cîine este verde, altul are botul maro
Servilescu are două mustăţi
- ce face casa? întrabă x
- dar masa? răspunde y
Administratorul zice că trebuie să plătesc pentru că îi privesc grădina.
Am învăţat să chibzuiesc altfel, chibzuiesc sucit

<mica publicitate: de vînzare un conducător de stat,pe de gratis>

H.H. e cam bolnav şi se culcă
pe o ureche
H.H. se scoală din boală
H.H. ne bagă în boală
H.H. ciopleşte un baston de bătrîneţi
H.H. taie în carne vie
H.H. surîde şansa îi surîde
H.H. (se pronunţă cu n nazalizat)

îi vine să cînte
H.H. scîrbit de glorie
H.H. un bărbat scurt care se opreşte lung
asupra noastră
H.H. mă face să-mi pierd capul
(acum scriu fără cap)

societatea fonfonistă

guvernul cel mai mult se teme de intelectuali, de aceea nu se mai primesc membri în Uniunea Scriitorilor, de aceea nu se mai admit doctoranzi, de aceea numărul titlurilor de carte este foarte redus, de aceea orice funcţie de conducere este ocupată numai de membri ai P.F.

societatea ajută pe cetăţeni să se ramolească profesional, să aibă moralul scăzut
cel mai uşor ca să dobori pe careva este să-i faci vreo anonimă că e împotriva politicii partidului şi l-ai dat în gît fiindcă poliţia cum judecă: s-ar putea să fie adevărat ori s-ar putea să nu fie, dar pentru a fi siguri şi a nu risca îl arestăm şi-l lichidăm. deci ca să înlături un adversar care te-ar putea concura mai tîrziu foloseşte calea...politică: ori tu te bagi pînă peste cap în ideologia de partid ori pe celălalt îl declari antipolitician convins. în Wodania n-ai dreptul nici cel puţin să fi apolitic

s-a ajuns la concluzia că există mai mulţi duşmani interni decît externi, locuitorii fug de bunăstarea mizeră pe care le-o crează statul, fug mutînd ţara în lume, militarii dezertează din dragoste profund revoluţioanară

de fapt afirmarea în străinătate
duce la decădere şi dizgraţie în patrie

sub masca de a lupta pentru colectiv
fiecare îşi rezolvă interesele personale.

Se efectuează experienţe în laboratoarele wodaneşti privind formarea unui tip nou de om, cu calităţi superioare, care să lucreze fără pauză 25 de ore din 24, să nu se odihnească nici o clipită, să consume alimente şi lichide în cantităţi infime. astfel s-au probat tehnologii şi procedee diverse ca de pildă cea expusă de sociologul Grasoschi care a redus radia alimentară periodic pînă la zero(un zero absolut), dar a constatat cu stupoare că în cîteva zile au sucombat toţi pacienţii <ia uite mă, muriră tocmai acum

cînd reuşisem să-i dezvăţ să mai mănînce vreun pic> a conchis sociologul

la început populaţia purta măşti: o mască oficială (la servici, adunări festive, cu necunoscuţii) şi alta neoficială (acasă, cu familia , cu prietenii). ei îşi duceau măştile în genţi şi cînd era cazul le schimbau între ele în funcţie de conjunctura politică. masca oficială o cumpărau de la artizanat, de la instituţii de stat, iar cea neoficială şi-o confecţionau singuri sau o procurau prin contrabandă din străinătate

Societatea cere totul de la concetăţeni, dar nu dă nimic! în schimbul dezavantajelor pe care le crează, poporul trebuie să ofere mult

Cum e ţara, şi obiceiul!
Vremea vremuieşte/Fonfoismul fonfoieşte
Vai de vlăstarii noştri! Barem noi
ne-am trăit traiul/ne-am mîncat mălaiul!

O să se aleagă praful şi pulberea
Deschide gropare groapa
Decît pe pămînt
Mai bine-n mormînt! (I. Loghin)

Copii aduc la şcoală cretă şi burete, feţe de mese şi ghiveci cu muşcate şi aloe pentru sala de clasă, îşi cumpără singuri manuale, plătesc taxe, cotizaţii, contribuie la fonduri şi planuri economice, prestează anumite munci agricole şi alte activităţi nerenumerate - în rest învăţămînul este **gratuit,** şi obligatoriu pentru toţi fiii patriei(în. special dările sînt obligatorii). elevii mai sînt constrînşi să semneze de bună voie angajamentul de apărare a cauzei fonfoismului în lume, ei învaţă în instituţiile de educare a tinerei generaţii că Wodania este cea mai bogată ţară de pe planetă, că de exemplu America este săracă şi nedezvoltată, că wodanii sînt au fost şi vor fi cei mai curajoşi ostateci care n-au cunoscut nici o înfrîngere (chiar dacă au cunoscut), că peste tot sîntem înconjuraţi numai de vrăjmaşi

La Înalta Non-Societate creată de H. se urcă pe o <scară ierarhică> din beton înarmat

străinii care aud de fonfoism de genialul incult H.H. (mai bine n-ar auzi) scuipă, atît, cîte-o flegmă, dar nu scot un cuvînt, decît o înjurătură printre dinţi, atît, şi-un băga-v-aş pe unde- aţi ieşit! atît. o nimica toată, şi-un lua-v-ar dracu!, spus din politeţe, atît

Cetăţenii dau dovadă de multă dragoste faţă de conducător, de aceea în palatul unde îşi are reşedinţa, în unităţile industriale pe care le vizitează, Hyn este înconjurat de o armată de poliţişti graşi care au rolul de a mai stăvili această iubire nestinsă. Trebuie să fie cretin Hyn ca să nu-şi dea

seama că oamenii nu vin de plăcere prin ger şi viscol să-l aplaude pe el, ci aduşi cu forţa, dar desigur că nu îl interesează decît să se creadă că nu are cunoştinţă de ceea ce se întîmplă.

înaintea unei vizite oficiale Hyn este instruit de un sfetnic, să-l numim A1, care sfetnic A1 este instruit de A2 cum să-l instruiască pe Hyn, dar A2 este instruit de A3 cum să-l instruiască pe A1 care să-l poată instrui pe Hyn,
A3 este instruit de A4,

.....

A_{4998} este instruit de A_{4999}
şi lanţul <instructorilor> tinde la infinit.

Funcţia doboară gradul este un dicton dictat de sus care slujeşte persoanelor fără pregătire şi experienţă profesională necesare ocupării unor posturi pe care nu le merită

după cum am spus la pagina 95: dacă străinătatea te elogiază Wodania te va critica (nu are nevoie de personalităţi), şi reciproc, dacă străinătatea te critică Wodania îţi va adresa inevective!

popular-ă, populari-e, adj. 1. Care aparţine familiei Hyn, creat de familia Hyn. 2. Care se bucură de simpatia, de respectul familiei Hyn, care este iubit de familia Hyn; care este cunoscut de toţi membrii familiei Hyn.

Prin conceptul de "popular" în W. se înţelege:
Statul se arată binevoitor cînd e vorba ca locuitorii să sufere:
— ţăranii au satisfacţia de a robi
— oştenii sînt sfătuiţi să-şi dea duhul patriei eterne
(-care patrie? a întrebat odată caporalul, patria familiei Hyn?)

Se zvoneşte că-n exil se manifestă violenţa, că muncitorii fac greve mereu. păi ăia fac greve pentru că au dreptul să facă, la noi muncitorii au dreptul să nu facă greve sau manifestaţii sau mitinguri, intelectualilor li se permite să nu protesteze, ţăranilor să nu se răscoale
contravine bunelor moravuri tot ceea ce displace lui H. Hyn, el s-a autodeclarat savant deşi nu se cunosc colegii săi de studii! nici unul!
ne-a orbit în cei 263,27 ani-lumină de cînd se află în fruntea P.F., nu mai vedem la doi paşi, nu mai avem nevoie de ochi,
lilieci în noaptea fonfoistă. auzim cu urechi fonfoiste, simţim cu simţuri fonfoiste, în rest sîntem nesimţiţi
TOŢI ÎMPOTRIVA LUI ŞI TOŢI CU EL fiindcă are pîinea şi cuţitul(dar

nouă ne dă numai...cuţitul)
populaţiei i se permite să slugărnicească regimul, e chiar încurajată,
minorii neadaptaţi la viaţa imposibilă din Wodania sînt trimişi în instituţii speciale de reeducare fonfoistă
primele cuvinte pe care le rosteşte un nou-născut în W. sînt
"fonfoism" şi"Hon Hyn"
elevii învaţă la şcoală să nu citească şi să nu scrie, iar cei care ştiu deja sînt analfabetizaţi de cadre competente ale partidului,
studenţii cei mai sîrguincioşi, cu aptitudini de cercetare, sînt daţi afară de pe băncile universităţilor,
literaţii wodani crează o subliteratură (de partid),
aceia care dau dovadă de incompetenţă la servici sînt promovaţi în funcţie, iar salariaţii destoinici sînt avansaţi într-o funcţie de jos; vor fi consacraţi pe plan mondial cei mai necorespunzători.
pentru a înfiinţa o asociaţie particulară trebuie să obţii semnături de la duşmani de-ai tăi, indivizi cu care să te fi aflat în ură personală,
pentru a avea atestat de <cîntăreţ al ţării> trebuie să fi completamente afon, iar ca să devii artist plastic să nu ştii deloc să desenezi nici pictezi decît lozinci,
un factor primordial pentru a deveni membru al Uniunii Compozitorilor este să nu fi compus nici o partitură muzicală, iar ca să obţii titlul de <maestru emerit al sportului> trebuie să fii infirm şi imobilizat la pat,
cărturarii sînt recrutaţi din rîndul indivizilor necultivaţi, agramaţi, neabeţedaţi, ageamii, nevaloroşi, creduli, zevzeci, gogomani, găgăuţe cu papion şi tălălai.
În Wodania deptul juridic e strîmb. puterea se află în mîinile poporului şi picioarele lui Hyn, astfel noţiunii de <referendum> i s-a dat o nouă accepţiune, modernă, în Dicţionarul de neologisme, şi anume:"supunerea la vot a voinţei lui Hon Hyn". se vehiculează însăşi sintagma "*autoexploatare umană*", ca guvernul s-o mai scalde, că nu statul ar fi subiectul acţiinii de exploatare

H. are impresia că va împărăţi pămîntul, mă mir cum de nu-i e şi lui puţină ruşine, că e om bătrîn! a uitat să mai moară,acum zîmbeşte urît la microfon apoi ne adresează cîteva insulte frumoase după care ne supune la alte exerciţii de încărunţire. noi trăim viaţa noastră iar el trăieşte tot viaţa noastră.

extracţia minieră se-afundă înainte
viticultura cîştigă noi suprafeţe pierdute
transporul feroviar avansează înapoi
guvernul şi-a adus contribuţia la ruinarea completă a ţării
dar nu ai voie să fi nemulţumit mai ales atunci cînd eşti

În fiecare dimineaţă la ora 4 lumea iese la gimnastica de înviorare: bătut din palme; (un proverd wodanesc spune că "cine se scoală de dimineaţă adoarme pe drum"); cel mai mult se aplaudă duminica şi în sărbătorile legale

(ştiţi care este legătura dintre mulţime, relaţie şi funcţie?

(fără o relaţie nu poţi ieşi din mulţime şi te pune în funcţie))

în Republica wodanescă poţi să fii genial, dacă n-ai pile nu faci nici cît o ceapă degerată, eşti zvîrlit la marginea societăţii, ba te poţi trezi şi după gratii dacă îndrăzneşti să-ţi ceri drepturile; aici este permis şi chiar indicat să-ţi ceri numai îndatoririle

în Republica Wodanescă nu e permis să strigi decît <trăiască partidul>, în rest nimic nu e permis, nici să nu strigi. n-ai voie să te îndoieşti de spusele guvernatorilor.

acei care se ridică, se ridică pe spinarea celor umili;

acei care cad, cad pe spinarea celor umili.

totul se degradează, însăşi degradarea, iar Hyn caută să-i facă poporului durerea cît mai insuportabilă

calicii s-au adaptat la starea de inadaptabilitate,

exacerbaţi, **sărmanii nu au voie să se apere.**

în spiritul dogmei sale nespirituale, neintelectuale H. ne face numai deservicii prin serviciile sale şi crizele de excentricitate:

vieţile noastre au devenit proprietate de stat
trupurile noastre proprietate de stat
visele noastre proprietate de stat
gîndurile proprietate de stat
în scopul formării conştiinţei fonfoiste

Tot aceea ce nu convine partidului e declarat decadent, perimat, retrograd şi reacţionar şi contrarevoluţionar(pentru ei a fi revoluţionar=a fi preaplecat P.F.-ului, subjugat, suplecat, deci nerevoluţionar)

vorovesc dumnealor despre *egalitate* care ar exista chipurile în Wodania dar nici vorbă de aşa ceva pentru că niciodată un conducător n-o să fie egal cu un condus. şi-apoi mă întreb e chiar nevoie stringentă de conducători? tartuffe-i care se erijează în apărători ai poporului dar de fapt îşi fac mendrele şi iar mă întreb e chiar nevoie stringentă de conducători şi de oportuniştii ce îi înconjoară?, nişte farisei care constituie capul... răutăcioşilor(!)

declaraţi împotriva oricărei experienţe în artă, ştiinţă, împotriva oricărei forme noi, artistice(" nu se ştie, reflectă dînşii, s-ar putea descoperii idei care să vină în contradicţie cu politica clarvăzătoare a partidului")

în cadrul programului de protocol se percep sperţuri de la lucrători pentru ceremonii directoriale. dacă în unele ţări banii sînt la putere, în Wodania nici banii ci hazardul, capriciul partidului

"Noi vom avea aici de toate..."

voi reproduce mai jos un articol ştinţific, rămas pînă astăzi inedit, elaborat de renumitul viitorist O'Stevensonovicz, pentru a ne forma o imagine mai adevărată asupra fonfonismului. articolul a fost descoperit de un pescar din porul Munteana în cabina unui şlep. echipajul vasului s-a dovedit foarte mirat de această întîmplare. am considerat de cuviinţă să-l xerografiez şi înfăţişez în rîndurile următoare:

NOI VOM AVEA AICI DE TOATE...
de Barian O'STEVENSONOVICZ

Rezumat. În acest articol se elaborează cîteva prognoze privind dezvoltarea pe care o va înregistra Wodania în viitor pe o durată de o sută de ani

§1. Introducere.
La Congresul Internaţional de Futurologie desfăşurat în perioada 03-11august, 1986, în Califonia, la care am participat (numai cu gîndul deoarece poliţia, nu mi-a eliberat paşaportul pentru ca eu să mă obosesec pînă acolo) s-au perspectat direcţiile de evoluţie a societăţilor în viitorul îndepărtat. Eu am prezentat la acest congres (în imaginaţia mea) articolul de faţă.

§2. Investigaţii sociologice.
În urma unor teste aplicate de la 1000 de subiecţi, de profesii, vîrste, sexe, convingeri diferite s-au putut trage concluzii clare referitoare la calea spre care se îndreaptă societatea noastră fonfoistă(peste 90% dintre cei chestionaţi au răspuns unanim):
Noi aici vom avea de toate, vom avea erupţii vulcanice, cutremure şi inundaţii, vom contracta boli de orice natură,
f u t n sociale şi cicloane,
r u i
sărăcie cu duhul — vom putea şi exporta - penurie acută de alimente şi alte aspecte cu care ne vom mîndri.

Cînd preţurile se vor majora, în presă se va scrie despre "reaşezarea" lor — şi nici cum de <scumpirea> produselor, de parcă pînă mai pe atunci preţurile vor fi fost prea piperate iar atunci nu se va fi făcut altceva decît să le fi ieftinit!

Lemma 1. Vom asista la o dictatură de toată frumuseţea, munca-cugura se va afla pe primul plan, omul potrivit va fi pus la locul nepotrivit.

Lemma 2. Cetăţenii vor beneficia de toate nedreptăţile din ţară, vor exista arme filozofice la intersecţii de străzi, cartuşe ideologice.

§3. Aplicaţii practice.

— Întreprinderea de Aparataje va fabrica:
— dispozitive electrice de falsificat stări sufleteşti
— lupă de mărit impresia auditorilor
— maşină de tocat nervi
— pilă de ascuţit durerea poporului
— ferestău de tăiat gînduri răsleţe
— ace de cusut baliverne
— ace de siguranţă a puterii personale, brice şi carice (vezi(6))
— robot de bucătărie uman
— ciocan teoretic pentru pisat creier
— şurubelniţă pentru strîngeri şi constrîngeri guvernamentale
— cuie de bătut în cap la lume
— motorete MOBRA cu trei faruri: două în faţă şi unul la ceafă pentru a supraveghea atent orice mişcare omenească
— butelii explozibile în caz de neconformare la doctrina fonfoistă (vezi(10))
— gumă de şters memoria la dizidenţi
— antenă PR3 cu 15 elemenţi pentru captat unde fonfoiste (vezi(9))
— televizoare în culori sumbre
— tranzistoare portabile M-106 de germeni fonfoişti
— aspiratoare LUX de praf social
— amplificator de discursuri H.A.U.- H.A.U.44
— lampă de întunecat masele
— costum de protecţie ideologică
— sodă caustică pentru spălarea conştiinţelor eretice
— pămătuf de periat autorităţile
— săpun de casă, clăbuci, spumă pentru... săpunitul transfugilor
— staţii de emisie pentru poluarea fonică a scoarţei cerebrale

(vezi(2),p.13)
Wodania va produce pe cap de locuitori cinci tone de oţel, de-l va durea capul săracul de locuitor!

§4. Concluzii finale(vezi(1) şi (7)).
Din cele expuse mai sus va rezulta imediat o
Teoremă fundamentală: *În fonfoism, cînd îţi va fi lumea mai dragă atunci ţi se va părea urîtă.*
Corolar. Oamenii vor fi educaţi să aibă spatele plecat uşor încovoiat, gata să cadă în bot înaintea şefului. Cei care vor îndrăzni să se nască cu coloana vertebrală dreaptă (deşi partidul va fi recomandat prevenirea şi combaterea unor asemenea anomalii congenitale) vor fi striviţi în faţă cu buldozerele mecanice.

Cititorul avid de cunoştinţe suplimentare poate consulta următoarele materiale:

Bibliografie:

(1) Hyn. Hon - "Construirea fonfoismului în patria noastră", Ed. Politică, Braşi, 1973.
(2) Idem - "Făurirea P.F.W.", Ed. Tehnică, 2011, cap.14, p. 780
(3) Ibidem, p.850
(4) Ibidem, pp. 900-902
(5) Ibidem, p.903
(6) Algebrus, Vasile - "Wodania pe drumul luminos al fonfoismului", EDP, 1988.
(7) Bagaraabrutus - "Poporul wodan şi leliţa cu papuci",EDP, 1999
(8) Macena - "Hidrocarburi gazoase", EDP, 1999
(9) O'Stevensonoviez - "Strămoşii noştri doresc pacea", Ed. Meridiane, 1990

Résumé. Dans cet article on élabore quelques pronostics en ce qui concerne la développement que la Wodanie enregistra dans les cents futures ans.

Abstract. In this paper it elaborates some pronosises on the developement which Wodania will score in the future for hundred years.

*

îmi voi permite în continuare să glosez pe marginea acestul articol, să determin sursele de inspiraţie ale futuristului O'Stevensonovicz. ele trebuie să rezide cu siguranţă din prezent

*

Hon Hyn şi Wodania sa ocrotesc privaţiunile şi lipsurile generale şi propovăduiesc: egalitatea în mizerie, dreptul la nescriere al cetăţenilor, libertatea inconştienţei şi a înjosirii omului modern, bunăstarea şi fericirea la coadă, încît îţi desfată privirile, cu imagini dintre cele mai murdare deşi a pronunţa cuvîntul coadă constituie o crimă de înaltă trădare, un nepatriotism, în genere este interzis să comentezi realitatea din ţară - numai cu aprobări speciale - dacă vezi să zicem cerşetori, ţigani în zdernţe, vagabonzi iar partidul afirmă că nu există atunci înseamnă că n-ai văzut bine(parafrazîndu-l pe Hegel: **există, deci nu e**)
cu ajutorul diriguitoului von deceda mai devreme.
cetăţeanului de rînd i s-a recomandat să nu primească recomandări de la terţe persoane străine ci numai de la partid, de aceea dacă nădăjduieşti să **nu** ţi se rezolve o problamă te duci în AUDIENŢĂ unde ai ocazia să fi bine muştruluit şi cotonogit (în Wodaia e prohibit să îţi manifeşti nemulţumirea, în caz contrar eşti trimis la origine...); sînt primiţi pe coridoarele luxoase de la uşa cabinetului directorului nenorocirii soartei care nu se prezintă la audienţe, iar cei care se prezintă nu sînt lăsaţi să intre; directorul nu le dă nimic, îi ia însă la bătaie şi le zice: "aşa; ca să nu plecaţi cu mîna goală sau fără vreo amintire de la mine "

după cum este datina la creştinii credincioşi în fonfoism s-a instituit un control obştesc asupra irealităţii din ţară.

nu mai e de trăit în Wodania, e de pristăvit,

guvernul ne ia pîinea de la gură, în schimb ne produce dureri de stomac.
oricine ocupă temporar o funcţie înaltă, caută să profite cît mai mult pînă cînd nu va fi fost schimbat, mai ales de cînd cu rotirea cadrelor toţi sînt pe luatelea, slujbele se ocupă prin relaţii, concursurile care se ţin sînt trucate, de frică să nu le iei locul de aceea nu încadrează persoane care-i depăşesc profesional, după ce se titularizează funcţionarii dorm şi ei pe post; la concurs: cine ştie pierde, cine nu ştie cîştigă!
ca simplu wodan trebuie să fii cu nebăgare de seamă la abuzurile societăţii, la această ordine dezordonată, şi la planificările centralizate care în mod sigur nu sînt sigure.

fonfoiştii setoşi de H.H. au anunţat moartea valorilor şi (devierea) deturnarea de fonduri spre cercetări privind posibilitatea de îngrădire a libertăţii lăuntrice nu doar aceea exterioară,"ce-seamnă atîta slobozime în gîndire necontrolată de stat, *anarhie?*"

investigaţiile lor s-au bucurat de un mare insucces în sînul concetăţenilor
"revoluţia noastră are ca obiectiv - se explică fonfoiştii - înlocuirea clasei exploatatoare ..."(cu alta), căci majoritatea activiştilor de partid sînt evidenţiaţi în lenevie şi absenteism.
Hyn s-a remarcat prin nătîngia sa el vrea să demonstreze lumii că e profan, şi priceput în afaceri nerentabile, aşa prost de băune cum e iată-l în capul ţării, după cum spune ţăranul wodan că păduchele cînd se-ngraşă şi se umflă pe frunte se pune.
rămas orfan de amîndoi părinţii încă de la vîrsta de 40 de ani H. a fost nevoit să se întreţină singur din munca altora tînăr-fiind nici nu împlinise 80 de ani a preluat conducerea guvernului şi a uitat să mai plece să-şi dea demisia să treacă în lumea celor drepţi(pe pămînt a fost nedrept); lumea întreagă aşeaptă moarteaa samavolnicului, dar nu vrea deloc să sucombe, cred că el are să ne îngroape (de vii) pe toţi,
"D-le Hyn, cît ai de gînd să mai trăieşti?"
"Nu crezi că ai depăşit măsura?
"Nu mai laşi scaunul d-tale şi altuia, că doar nu ţi s-o fi lipit de fund!
"Noi îţi dorim din suflet îmbolnăvire grabnică
a asasinat poezie nouă, a înjunghiat ştiinţa, a crăpat în două cultura, a sfîrtecat trecutul istoric, o naţiune zdrobită este obligată să cînte şi să joace la aniversarea naşterii sale; mutra lui cere pumni, un hăla posac redus pizdă-plînge, de-ţi e mai mare dragul să-l dispreţuieşti, să-l scuipi în gură, să-i dai un bobîranc în nas, să-i adresezi o înjurătură pe muţeşte: "du-te la mama dracului (s-o întrebi de sănătate)";
profesiunea sa de credinţă este ateismul; *prensa latină* publică articole despre dumnealui cînd rele cînd foarte rele. ca şef este incompatibil cu compatibilitatea
buletinul de ştiri local conţine o rubrică de transmis braşoave la ora 19 00 unde Hyn are un cuvînt greu de spus şi anume (cuvîntul("uşor": uşor de făcut de dres(mai ales cum la face el ...din gură)

*

Atît Lemma 1 cît şi Lemma 2 ale articolului au ca puncte de pornire ideile expuse deasupra. Voi derula mai departe această exegeză asupra tezelor o'stevensonovicz-iene

*

! dar să se termine domne odată cu dictaturile astea, de dreapta sau de stînga sau de mijloc, cu"personalităţile" astea care se cred buricul pămîntului, care au impresia că fără ele nu ar exista omenirea, încît nu poţi avea un petic de viaţă tihnită, nu găseşti o fărîmă de soare

şi pentru tine, au acaparat ele totul - aceste "personalităţi" cauza atîtor nenorciri!
ar trebui să li se destăinuie că **totul este efemer,chiar şi eternul lui Aristotel**

Ce fericire pe voi, muribunzilor că scăpaţi de ţara lui Hyn!
deşi în miezul unui continent ne-am insularizat, situaţie fără ieşire în care intrăm mereu

orice descoperire în orice domeniu (de activitate) care ar putea duce la scoaterea de sub controlul partidului sau ştirbirea rolului său este neavenită iar descoperitorii proscrişi; se urmăreşte des-cu-ra-ja-rea tinerelor talente creatoare, cercetători, investigatori căci "ţara are nvoie de muncitori", (a se citi <unelte vorbitoare>), "camarazi, artişti găsim pe toate drumurile"; oamenii de artă pot crea... probleme regimului, pe cînd muncitorii (în sensul depreciativ al cuvîntului) mai puţin, ei nu trebuie să aibă timp (liber) să gîndească

e frig spiritual în Wodania
Cad frunze.Pomii rămîn cu mîinile goale.
Şi morţii mor în morminte.
Cad frunze. Pomii rămîn cu mîinile goale.
Eu umblu desculţ pe cuvinte.
(Ovidiu Florentin)

lumea intră în rîndurile P.F.W. nu din convingeri politice, ci din profituri materiale.populaţia e învăţată să-i fie frică (mai mult istoricizat cu sila).
fonfoismul e o racilă a lumii contemporane, o tumoare malignă a secolelor XX şi XXI ca boala SIDA produsă de homofonfoişti, o epilepsie a societăţilor născute îmbătrînite.
în W. pare firesc ca totul să decurgă nefiresc, fenomenele normale au devenit subversive, locuitorii păcătuiesc prin nevinovăţie - sensibili la micimea fiinţei lor, încrezători în neîncrederea ce le-o acordă statul, înmormîtaţi în ei înşişi în ei înşişi, prizonieri ai lor înşile, temători de ei înşişi;
oamenii au căpătat în loc de creier organic creier electronic iar inima-le de tablă a ruginit, comandantul suprem îi poate înregimenta cibernetiza şi tipiza ca pe maşini;
sistemul de îngrădiri este liberalizat, răul poartă masca binelui; numai partidul spune adevărul, celelalte teze sînt declararte false, înainte de a fi enunţate; există aparate de gîndire fonfoistă fabricate în serii mari;
responsabilii de centrale industriale nepolitici au fost marginalizaţi.
realitatea a fost desfiinţată
oameni falşi umblă pe stradă, puterea impersonală a lui Hyn îi supra-

veghează: "nu putem trăi fără dogme! care în esenţă nu sînt prejudecăţi deoarece exprimă noţiuni verificate de mine personal pe propria-vă piele; preconceptele au luat-o înaintea forţelor de producţie rămase în urmă, nemodernizate".

! Pînă la dreptate te distruge nejustiţia!...

cîntă corul radioteleviziunii

În Retóffi
Un om ilustru.
Să-i dăm lustru
La pantoffi

îngerii de băieţei şi de fetiţe au dat de dracu' Hyn

În particular conducătorul este dispus să primească onorarii diverse căci de felul său este foarte a(ni)mabil! Nu ne îndoim de spusele sale deoarece sîntem siguri că minte!

"Am eliminat exploatarea omului de către om", zice Hyn exploatatorul şi Vîrful mîndru al celor ce apasă asupra conştiinţelor noastre. dezumanizarea a îmbrăcat haine umane croite la cei mai vestiţi ideologi oficiali: un paradis infernal în W.; nadirul gîndirii plate, obtuze.

wodanii nu au voie să spere (educaţie spartană?) dar li se permite să dispere la nesfîrşit. ei cad dintr-o extremă în ea însăşi. Pentru a înfrumuseţa în mod artificial arta i s-a făcut o operaţie cosmetică, acţiune favorabilă unui climat nefavorabil culturii; actorii interpretează pe prima scenă a ţării pe satana, cel de neinterpretat - cel mai spectaculos antispectacol! Societatea face un pas înainte printr-un pas înapoi, iar cetăţenii suportă cu lehamite *suportarea*, demetafizicizarea bruscă a idealurilor umane; a dat iama prin cultură!

Maestru întru stricăciuni, scienticist empiric, promotor al nonvalorilor spirituale Hyn participă din plin la golirea de sens a existenţei noastre. Cenzor al cenzurii, fanatic al nefanatismului! fetişist defetic al fonfoismului cioplește brut în mintea poporului, cărui popor îi e foarte fidel ... înşelîndu- l!

De o incompetenţă desăvîrşită, concret în ideile sale abstracte şi abstract în ideile sale concrete, izolîndu-ne printr-o segregaţie filozoficească, concentrator de noime divergente, profitînd de un conjuncturism (neconjunctural) ne înşiruie cu o permanenţă spontaneitate cuvinte goale pline de ideologie de partid

*

De aici rezultă necesitatea fabricării de către Întreprinderea de Aparataje a diferitelor mecanisme şi instrumente indispensabile propagandei fonfoiste. Futuristul M.O. ajunge la apogeul previziunii sale prin enunţarea

Teoremei Fundamentale (vezi p.3): *În fonfoism, cînd îţi e lumea mai dragă, atunci şi se va părea urîtă.*

Voi încheia acest comentariu prin a vă povesti o legendă:

cică H.H. ducîndu-se la cimitir găseşte pe lespedea lui taică-său un caca mare şi proaspăt, aburind (probabil în semn de omagiu)

Servilescu: Vai sire, le permiteţi aşa ceva?

Hyn: Lasă că strîng eu cureaua, dacă n-or să se cace ei cît o ....nucă!

DEZVOLTAREA MULTILATERALĂ A PERSONALITĂŢII[1]

ORÎNDUIREA FONFOISTĂ ASIGURĂ DEZVOLTAREA MULTILATERALĂ A PERSONALITĂŢII INDIVIDULUI, A FORŢEI LUI CREATOARE ÎN TOATE DOMENIILE ECONOMIEI NAŢIONALE. ASTFEL:

— LI SE PERMITE TINERILOR CERCETĂTORI SĂ NU MEARGĂ LA CONGRESE, COLOCVII, SESIUNI, SIMPOSIOANE, CONFERINŢE ŞTINŢIFICE INTERNAŢIONALE

— LI SE PERMITE SĂ NU ÎŞI EXPEDIEZE ARTICOLELE ÎN STRĂINĂTATE

— LI SE PERMITE SPECIALIŞTILOR, OAMENILOR DE LITERE ETC. SĂ-ŞI SEMNEZE LUCRĂRILE CU NUMELE UNUI TOVARĂŞ DIN CONDUCEREA SUPERIOARĂ DE STAT

— LI SE PERMITE SĂ NU ÎŞI PUBLICE OPERELE LA EDITURI PRINCIPALE DIN CAPITALĂ, DEOARECE ÎN WODANIA ÎN PRIMUL RÎND SE PUBLICĂ TOMURI GROASE POLITIZATE, ÎN SPECIAL PRIVIND FONFOISMUL (INTERNAŢIONALIST)

— LI SE PERMITE SĂ NU SE ÎNSCRIE LA DOCTORATE SAU POST-DOCTORATE.. ŞI ALTE ÎNLESNIRI DE CARE BENEFICIEAZĂ CU PRISOSINŢĂ

— ORICE OM AL MUNCII ARE PREMISIUNEA DE A ELOGIA CÎT DOREŞTE ŞI CÎT POFTEŞTE PRIN TOATE MIJLOACE-

[1]Ni se pare absolut gratuită scrierea în majuscule a acestui capitolaş. Numai dacă prezentul roman-pamflet, stil baroc, compus într-un limbaj pe alocuri bombastic, forţat, pleonastic, pretenţios voit este în ton cu intenţia autorului: să fie "cea mai proastă carte din lume"! Sau ţine de multitudinea formelor de exprimare smarandache-ană, variaţiuni(muzicale) pe aceeaşi temă. Florentin este Narcis care se iubeşte cu ură(n.r).

LE DE CARE DISPUNE(PALME, JURNALISTICĂ , ÎNSCRIERE LA CUVÎNT, RADIO ŞI TELEVIZIUNE,- POEZIE MAI ALES ŞI PROZĂ, DESENE, SCULPTURI, TAPIŢERII) ORÎNDUIREA FONFOISTĂ PERSONAL PE HON HYN ŞI GUVERNUL SĂU

— FIERARII AU DREPUL SĂ MUNCEASCĂ PE DE GRATIS PENTRU ŢARĂ
— DULGHERII AU DREPTUL SĂ MUNCEASCĂ PE DE GRATIS PENTRU ŢARĂ
— ACTIVIŞTII POLITICI NU AU DREPTUL SĂ MUNCEASCĂ PE DE GRATIS PENTRU ŢARĂ, CI DOAR CU SALARII GRASE PENTRU ŢARĂ

DECÎT SĂ DAI CU CIOCANUL SAU SĂ TRAGI LA RINDEA MAI BINE STRIGI **TRĂIASCĂ**

MULŢIMEA STĂ LA COADĂ, SE MAI ÎNGHESUIE, CUM ÎŢI VINE RÎNDUL FACI UN PAS ÎN FAŢĂ, IEI POZIŢIA DE DREPŢI CA UN COPILAŞ DE GRĂDINIŢĂ CARE RECITĂ PE SCENĂ O POEZIOARĂ DESPRE PARTID APOI ZBIERI DE TE GĂSESC BĂTAILE: **TRĂIASCĂ,**

DUPĂ CARE TRECI FRUMOS LA LOC CU MÎINILE LA SPATE; ŞI AŞA FIECARE ŢIPĂ DIN TOŢI BOŞOGII:

TRĂIASCĂ HON HYN
TRĂIASCĂ WODANIA
TRĂIASCĂ ORÎNDUIREA FONFOISTĂ
TRĂIASCĂ SOCIETATEA FONFOISTĂ
TRĂIASCĂ FONOISMUL MONDIAL
TRĂIASCĂ
TRĂIASCĂ **TRĂIASC-UL**

LA SFÎRŞIT TE ÎNCLINI CĂTRE PUBLICUL NEASCULTĂTOR ŞI TE RETRAGI DINCOLO DE CORTINĂ

<Poliţia şi Revoluţia>[1]

-scenete cotidiene-

- De ce ţi-ai lăsat barbă? Or să creadă că sfidezi liga fonfoistă.
- Mă întrebi ca prieten sau ca...activist?
- Ca prieten
- Din comoditate.
- Dar dacă te-ntrebam ca ... activist?
- Te convingeam şi pe tine să-ţi laşi barbă.
- Cum?
- Păi cîţi bărbaţi sînt în Wodania?... Să luăm o cifră rotundă: zece milioane. Cît costă o lamă?... Să zicem bani-valută. Ţara noastră importă lame. Cîtă economie de valută am obţine într-o lună?... Trei milioane... Păi vezi? În cîţiva ani am plăti datoria externă.
Dacă eşti patriot (nu cu gura, ci cu inima) trebuie să-ţi laşi barbă!

*

- Poliţia mi-a propus să lucrez pentru ea. Informator. Există pretutindeni delatori, ba chiar şi delatori ai delatorilor.
- Şi ai acceptat?
- Nu.
- De ce nu?
- Păi nu ştii că dacă îi întinzi

[1] Din nou intervenim pentru a da cîteva note explicative. Printre hîrtiile-manuscris am găsit, în afara nonromanului, două ciorne pe foi cu pătrăţele. Datează din perioada de surghiun literar. (Aveţi la pagina 113 un facsimil). Întrucît ideile exprimate în ciorne constituie o continuare a nonromanului (probabil plănuia un ciclu de .... nonromane) ne-am gîndit să le introducem, sub titul "Poliţia şi Revoluţia" după numele uneia dintre cele trei scenete; de asemenea ne-am permis să umblăm puţin în texte, fără a avea pretenţia de coautori, deoarece

diavolului un deget îţi ia mîna toată!?Astăzi îţi cere să-ţi denunţi amicii, mîine să-i ucizi! Mefisto cum a procedat cu Faust? Teologii susţin că însuşi Goethe şi-ar fi vîndut sufletul satanei pentru a se bîrîca pe culmile gloriei.
- Noi, wodanii, am fost predestinaţi să încheiem un pact cu necuratul (fonfoist)

*

(*Poliţia* este un personaj colectiv jucat de 13 actori, de aceeaşi talie şi statură, care vorbesc, gesticulează, se deplasează etc. simultan ca un singur actor (multiplicat în oglinzi).

Poporul analog, jucat de 7 actori (bărbaţi, femei, bătrîni şi copii).

Cele două personaje "multiple" sînt aranjate ca la cor, într-o dungă faţă de spectatori. Fieşcare este condus de un şef (de orchestră) care dirijează cu spatele.
Ca fundal sonor: muzică de cameră)

POLIŢIA: (Rece, adresîndu-se poporului) Prin atitudinea Dvs sfruntaţi societatea şi nu inspiraţi încredere şi sumisiune guvernului.
V-am recomanda să vă revizuiţi comportamentul nedocil asupra căruia ne declarăm **împotrivă**.
POPORUL: (Pe un ton obişnuit) Mai întîi am dori să ne lămurim într-o problemă: (Pauză) Revoluţia de la 1848 a fost un eveniment propice pentru ţară?
POLIŢIA: Da. Bineînţeles.
POPORUL: Şi în acele momente cine a fost **împotriva** revoluţiei, nu tovmai Instituţia Dvs?...
POLIŢIA:...?!
POPORUL: ... care reprezintă Forţa Răului!

F.S. căuta ca orice scriere a sa indiferent de temă să aibă **norma semantică**(=distanţa în litere/cuvinte dintre două noţiuni avînd aceeaşi semantică) cît mai mare, analog referitor la norma fonetică(=distanţa în foneme dintre două grupuri sonore identice sau apropiate) - un fel de neariditate stilistică. Deşi foarte des aceste norme sînt micşorate pînă la desfiinţare

POLIŢIA: (răbufnind) Instigare!... Băgaţi-i la apă!

(Poporanii se pitesc la pămînt. Poliţaii îi încercuiesc, strîng mai mult cercul, şi aplecaţi pe jumătate deasupra lor îi acoperă definitiv.

Cade cortina de fier

peste cele trei sketch-uri[2].)

(în cadrul antonimiilor, respectiv omonimiilor, prinse prea din scurt); dar acestea constituie un fel de specialitate a casei, în lăuntrul unei naratologii calificate de criticii fonfoişti drept "idioată" (n.r.).

[2] Ultimul rînd este adăugat de noi pentru a uni aceste scenete (n.r.)

construcţii grandioase de închisori

se construiesc puşcării ocne aresturi
beciuri dube
pentru toţi oamenii muncii
fără deosebire de naţionalitate
şi alte magnifice construcţii
la ţuhaus la zdup la hîrdău la gherlă în cremeneluri
prinzări
tumurlucuri
la pîrnaie
recluziuni
de cum au văzut lumina soarelui pruncii au fost condamnaţi pe viaţă la moarte:
o stingere etrnă
un efemer continuu
startul finişului
un solid gazos,
fraged şi vestejit,
o existenţă neexistenţialistă
o moarte moartă
Astrul din patrie H.H. ne întunecă simţurile: "dacă idealurile fonfoiste o cer voi asasina toată populaţia, în scopul elucidării afacerilor partinice şi spre binele ţării" - depăşindu-l aşadar pe Franco Bahamonde în sadism şi barbarie contemporană şi ferocitate: un spectacol în agonie! Intelligentia Wodanească este primită cu braţele deschise şi cu cătuşe la mîini Servitori ai servitorilor am devenit. Viitorul ne este curbat. Comunicăm prin incomunicabilitatea noastră. Ne macină o suferinţă abstractă, o slăbiciune profundă. Nu ne-am croit încă un **drum** în viaţă, ci o **pantă.** O comedie neumană se întîmplă cu noi , lipsită de umor.

haş haş clădeşte în Dealul Leordeni un adăpost anitatomic subteran pentru obşte, în care se vor ascunde în cazul unui atac nuclear el şi familia sa, obştea va fi lăsată sub bolta sîngerîndă, în paza lui dumnezeu, deoarece în Wodania toţi locuitorii sînt egali (fără deosebire de vîrstă, sex, religie) în faţa morţii

ministrul de interne are menirea de a apăra ţara de popor, prin "ţară" se înţelege Hon Hyn şi guvernul adică rubedeniile, de aceea s-a implantat în dreptul fiecărei aşezări umane, lîngă stîlpul casei, cîte un poliţai, misiunea specială a poliţiei este susţinută cu grinzi şi lănteţi de anin, pistoale automate, pulane de cauciuc, legi de morală fonfoistă, care apără pe cetăţenii Wodaniei de bucurii şi bunăstare materială,
fiece familie bigamă a devenit proprietatea unui **sticlete** pe care îl utilizează după propria **lui** dorinţă, îl udă periodic la rădăcină cu stropitoarea în jurul orei 21 cu vodcă, lichior de Pristin şi coniac cu trei stele pentru ca poliţistul să crească sănătos şi viguros, el stă întotdeauna treaz la necazurile gospodarilor şi veghează la nerespectarea ordinei şi disciplinei individuale,
în felul acesta s-au înmulţit doi cîte doi poliţaii pentru ca să facă împreună opt clase gimnaziale şi s-au întins ca rîia pocească pe tot teritoriul,
în această republică militarizată îşi mai desfăşoară inactivitatea trei muncitori care lucrează în paişpe schimburi reciproce, şi o jumătate de intelectual fiindcă persoana însărcinată cu slujba de < intelectual al ţării > are numai 1/2 normă, cu cealaltă parte este repartizată la spălat de vase şi rînit în ieslea cailor domneşti
oamenii sînt interesaţi să nu fie cointeresaţi material
cinci locuitori din patru sînt poliţai sau denunţători, s-a ajuns într-un aşemenea hal că tu însuţi să devii agent(!) fără să ai nici cea mai mică bănuială, aici nu poţi nici să te beşi fără să nu te audă nimeni!
de ce este nevoie de atîtea uniforme cazone? pentru a intimida lumea şi a menţine puterea nepopulară a lui Hyn chiar dacă numărul lor astronomic trage în jos economia naţională, în fond nu asta este importantul ci hegemonia fonfoismului la nivel mondial.
poliţia te bate, te ameninţă pînă spui şi cea ce nu ştii, ca să te poată pune ţap ispăşitor şi să închidă dosarul penal - căci în Wodania nimeni nu este nevinovat (chiar dacă este)

Institutul de Ştiinţe Experimentale care a făcut o paralelă între poliţai, ovine, porcine şi alte vite încălţate nu a sesizat nici o diferenţă între un porc şi un poliţai, amîndoi poartă mustaţă scuipă şi grohăie pe tic, deşi în final au dat cîştig de cauză rîmătorului, dar au dedus o mare deosebire între un poliţai şi un pădurar:

pădurarul e domn printre tufe/iar poliţaiul e tufă printre domni

football

dacă între Guvernatori şi Popor ar exista o luptă acerbă, fotbaliştii ambelor echipe ar juca nervos, Guvernatorii ar faulta de nenumărate ori pe parcursul unei reprize şi ar ataca în trombă, furibund, Poporul s-ar apăra din răsputeri, ar arunca mingea în tribună, la peluze, şi rar ar întreprinde contraatacuri anemice pe extreme, însă Guvernatorii le-ar înăbuşi în sînge sau în cel mai rău caz l-ar respinge în afară, Poporul n-ar fi trăgînd nici un şut la poartă, ar fi îmbătrînind în gheretă portarul ştabilor, În schimb Guvernatorii ar dribla cu măiestrie Poporul chiar în propriul careu de 11m, la un contraatac bine închegat Poporul s-ar fi apropiind mai mult de ţintă, cu mingea la picior, dar ar fi dînd-o-n bară!, şi s-ar fi văzînd atunci represalii din partea Guvernatorilor - n-ar exista arbitru deşi s-ar crede c-ar exista dar nu s-ar arăta, ar conduce partida de la distanţă - , Guvernatorii ar fi executînd lovitura de pedeapsă fiecărui jucător din Popor, atacantul central al Poporului ar fi fiind condamnat la moarte pentru tentativă de înfrîngere a adversarului, doar portarul Poporului, care mituit fiind s-ar fi prefăcînd că n-ar fi observat golul ce l-ar fi realizat Guvernatorii Poporului, ar fi fiind CONDAMNAT LA VIAŢĂ...
la orizont s-ar fi profilînd o **frumoasă înfrîngere** a echipei Populare

genuflexiuni publice

Commedia dell'arte wodanească la care se dedă sinistrul Hon Hyn (se pronunţă cu n nazalizat) prezintă la TEATRUL DE MELODRAMĂ din Splaiul D. marşuri funebre (vesele):

HON HYN.La tribuna prezidenţială, într-o sală de conferinţe prezidenţiale, declamă un enorm discurs, trăgînd ocheade prezidenţiale la nişte fiţuici prezidenţiale ascune sub mîneca hainei prezidenţiale şI în buzunarul din dosul prezidenţial al vestei.

PUBLICUL. Aşezat pe scaune proletare se ridică în două picioare şi aplaudă furtunos. Apoi se reaşează în mod proletar.

HON HYN. Reia discursul prezidenţial cu acelaşi ton prezidenţial şi mai găvăreşte vreo cinsprezece ore prezidenţiale (nimerisem pestilenţiale).

PUBLICUL.Se ridică în cele două picioare proletare din spate. Apaudă viu. Apoi se reaşează neînsufleţiţi pe scaune, scaune proletare

HON HYN. Reia discursul prezidenţial cu acelaşi elan prezidenţial şi mai cuvîntă încă douăsprezece ore şi cinci săptămîni prezidenţiale.

PUBICUL. Se ridică iar în două picioare proletare şi aplaudă prelung timp de nouă secole şi şapte minute proletare.

HON HYN. Dirijează cu amîndouă picioarele prezidenţiale orchestra proletară de aplaudatori, indicîndu-le cu bagheta prezidenţială cred că e mai degrabă o bîtă cînd să se opreáscă, cînd să amplifice intensitatea, cînd s-o încetunească, poziţia palmelor, atenţionîndu-i din gură prezidenţială (ca la Simfonia nr. 9 în Re minor, opus 125, de Bietuvînă):

"Allegro ma non tropo un poco maestoso

"Molto vivace

"Adagio molto e cantabile - Andante moderato

apoi gesticulînd aprig:

"Forte forte forte

După care le glăsuieşte în mod prezidenţial:"Staţi jos!"

PUBLICUL: Se aşează jos, pe parchet, lăsînd scaunele goale

HON HYN: (Satisfăcut) "Molto bene!"

gîtul şi i-au şters memoria pe care au înlocuit-o cu alta recentă adaptată noilor cerinţe de dezvoltare a societăţii noastre, memorie împrumutată de la un compiuter şi programată de la consolă chiar din cabinetul de lucru al şefului statului, "tîrfa asta de Istorie - răbufnea Hyn - au regulat-o toţi: ruşii, spaniolii, marţienii, numai noi nu; ia ţine-o Servilescule de picioare şi tu Hynel, şi voi Baradela, Hynoaia"nu-ţi e ruşine nesimţitule - zbierară personajele femei din mulţime - să regulezi Istoria în faţa noastră?"

veniră în ajutor cu gura şi masculii de la Organizaţia Femina,

"asta e Istoria Patriei şi o regulez cum îmi place - se supără Hyn şi începu s-o schimbe s-o falsifice s-o inventeze o luă pe la spate trase-n ea de o sparse, apoi mai înverşunat replică - o să-mi bag sula eu şi-n cea Universală", "asta s-o crezi tu, tatan, că te lasă ei străinii" - fu o voce de peste gard de al vecini,

"voi plăti gras cu ţara - se decise Hyn - nici o cadînă n-a îndrăznit să mi se opună",

veniră neamurile şi-l mai potoliră pe hăl turbat, dar Istoria mergea ameţită, deşelată, răscăcărată, *violată*, îmbrăcată cu haine noi din stofă ieftină

Apoi continuă inestimabila cuvîntare prezidenţială încă vreo şaizeci de ani paisprezece luni şi trei miimi prezidenţiale de secundă.

PUPLICUL. Aplaudă ritmic din buci.

HON HYN. Le face semn să se scoale în picioare.

PUPLICUL. Se scoală în picioare.

HON HYN. Le face semn să stea jos.

PUBLICUL.Stă jos.

HON HYN: "Unu"(Publicul se ridică în mîini)
"Doi"(Publicul se reaşează pe scaune)
le face semn că nu este corect.
"Unu" (Publicul se ridică în picioare)
"Doi"(Publicul se reaşează pe scaune)
"unu, doi, unu, doi..." şi mai repede:
"un-doi, un-doi, un-doi, un-doi..."
şi tot aşa timp de o sută patru ori; vreme în care Publicul execută genuflexiuni cu braţele întinse în faţă, capul drept, privirea înainte, gleznele lipite - Hon Hyn fiind profesorul de **sport mintal**...

istoria contemporană

apoi Hyn s-a luat la harţă cu Istoria, şi Istoria i-a dat o labă peste bot, a căzut de la putere şi Hynel, şi-au năpădit atunci înrăiţi Hyniştii pe Istorie şi-au căsăpit-o în bătaie, au mutilat-o au transfigurat-o cum au vrut numai ei, au interpretat- o şi reinterpretat-o, i-au rupt două coaste şi i-au răsucit

vizita lui hon hyn

gazetele de perete din Wodania relatau relatau despre vizita extra-
care încă mai rămînea o capitală a lumii, şi explicau cu lux de amănunte
franceze relatau şi ele asemănător <Le nouvel observateur><L'Express>
ginea oraşului care-l copleşea cît se credea el de zeu, în fond Hyn ştia că
orgolios
emfatic
grandilocvent
pompos
bombastic

avusese un vis în care se făcea că Turnul Eiffel cu Champes-Elisees şi
rea ca să-l admire pe înţelepciunea sa, el îi încuraja pe reporteri să imagine-
scripta manent şi posteritatea va răsfoi ziarele wodaneşti şi se va minuna că
ideile veneau tot de la Hyn care era mare idiot, el îi mustra cu plaivasul du-
şi-i încondeia în catastiv iar reporterii zăpăciţi îşi scoteau carneţele-
pară ale lor)
un ziarist zelos a născocit pe loc că Hyn e <un geniu>, se numea
nea Făsui a completat: <doi genii>,
nenea Cutare l-a denumit <astru al întunericului>, se referea că lumi-
sintagma a căzut,
apoi pe rînd l-au titluit Fruntelată, Ţarălungă, Caisarus din Wodania,
le, şi astea erau prea puţine în comparaţie cu veleităţile sale,
Hyn era sigur că orice aserţiune despre dînsul este purul ade-
apoi a dat ordin să fie şi mai atent studiate meritele
seseră suficient analizate,
"toate acestea remarca Supraomul fac parte din tezaurul naţional, şi aici nu

[1]Aceste două pagini sînt de fapt una singură (de aceea le-am dat acelaşi număr de ordine), o coală albă, format A4; 21x30.1; pe care S.F. a scris de-a latul. în antistilu-i caracteristic. Autorul a utilizat acest artificiu inspirat din Mallermé ("Un coup de dés jamais n'abolira le hasard") spre a sugera mai plastic megalomania antieroului său, repereznţînd mulţimea de epitete, care-l de-caracterizează pe Hyn ca o scară urcînd spre imposibil.Spaţiile vide ţin

la paris[1]

ordinară şi nemaipomenită a regelui fonfonist la Paris, citadelă de aur cum toată urbea îngenunchease la picioarele Seniorului Hyn, iar jurnalele <Le Monde> şi <Paris Match> despre îngenuncherea Hynului la marnu se prosternase nimeni la picioarele sale paralitice dar era vanitos
nenatural
arogant
infatuat
prezumţios
preaînălţat
şi nărod

Louvre-ul se aplecaseră în faţa lui şi îl salutaseră, Sena îşi domolise curgeze fiindcă mai tîrziu nu se va şti ce s-a petrecut în realitate **vorba volant** Parisul i s-a-nînchinat, ca să înfăţişeze această nestare de lucruri
pă ureche, de ce nu s-au putut gîndi la aşa ceva **ei** înaintea lui
le şi stenografiau repede spusele şefului (care spuse de altfel trebuiau să

Purcell (ziaristul nu Hyn),

neză întunericul, dar autocenzura i-a atras atenţia că se poate interpreta, şi

Mintească-ţi-tă şi încă vreo zece mii douăzeci şi şapte de atribute excepţiona-

văr chiar dacă la unele caracterizări nici nu chibzuise
sale profesionale deoarece existau omisiuni iar unele caracterizări nu fu-

admitem nici întîrzieri, nici rămîneri în urmă[2]

---

locul altor însuşiri negative ale aceluiaşi Hyn. pe care însă simţurile cititorilor nu la mai suportă.
Să fie oare ţinta scriitorului de a realiza o carte completă, dincolo de suportul ei fizic? Absolută? Proporţiile vorbesc ochiului nostru prin graţia lor.
Sau bietul Smarandache vrea să epateze? (n.r.)
[2]Vezi nota din paginile 120.120 bis

muzeul naţional

La Muzeul Naţional s-au păstrat: o probă de urină a Înaltului Om de Stat Hon Hyn pentru posteritate, un smoc de păr din creştet (vopsit pe ascuns), doi floci încîrligaţi şi o jumătate de unghie de la mîna cu care ţine sceptrul ţării, o oală de muci de pe cînd se zgîrma în nas, o litră de urdori din ochiul chior, un cazan de flegme tuse tabacice, trei fire din gene şi sprîncene, un ciur de mătreaţă deasă păstăi soioase, ţîţînă de puroi de pe coşurile care-i explodau asemeni lăzilor de gunoi împărătesc, douăzecişipatru de măsele cariate cu plombe de aur argint şi sidef, spermă lichidă conservată într-o amforă romană ca să mai dea naştere şi pe viitor la progenituri de aşa talent şi genialitate imbecilă, excremente stomacale şi intestinale de o rară frumuseţe (căcat împărătesc (este vorba de un rahat falnic, prăjit la soare, un rahat sacrosant înzestrat cu calităţi superioare, crocant), diaree regală...), duhoare de mascul nespălat închisă etanş în eprubete de sticlă mată, O_2 colectat în vase comunicante inspirat de Hon Hyn şi Hon Hynoaia (se citeşte "o pătrat"), tampoane de vată îmbibate pregnant în sîngele menstrual al preasfintei D-ne Hynoaia ca să fie amirosit ulterior de urmaşe, transpiraţii din regiunea pelviană şi de la subsori, o colecţie de perle spirituale împărăteşti intitulate "Din cele mai vestite înjurături ale extraordinarului cugetător extraordinar Hyn" care astfel este un gînditor celebru "Din cele mai renumite tîmpenii...", i s-a înregistrat vocea măgărească pe bandă rulantă de magnetefon stereo Grunding pentru descendenţi

Conducerea Sistemelor Economice

presupune:

în primul rînd dezorganizarea economiei naţionale - care se împarte în mai multe subetape (şi formulează definiţii noi pentru concepte clasice):

astfel:

- prin **coordonare** se stabileşte un dezacord reciproc între factori în timpul procesului de îndeplinire a planului cincinal, se asigură

condiţii pentru o colaborare mai redusă

- prin **decizie** se înţelege activitatea inconştientă a cadrului de conducere de a alege mai multe variante dintr-una posibilă în vederea nerealizării obiectivelor propuse;
  în cazuri mai simple este suficientă lipsa de experienţă care treptat se transformă în proces organizat metodic dar nemetodizat;
  etapele procesului de luare a deciziei sînt: dezinformarea, elaborarea variantelor nerealizabile, şi luarea deciziei.
- **principiul conducerii şi muncii colective** se referă la participarea nemijlocită a
  maselor — la rezolvarea problemelor banale ale societăţii
  — în organele de subordonare totală
  apoi crearea unor motivaţii menite să dezvolte servilismul
- utilizarea cu maximă eficacitate a resurselor inexistente
- antireclama
- organizarea producţiei în reflex continuu
- folosirea cît mai iraţională a forţei de muncă potrivit cu nivelul de pregătire al fiecăruia, în raport cu tehnica şi utilajele de care nu dispunem
- creşterea cheltuielilor de producţie, reducerea timpului de funcţionare a SDV-urilor, mărirea consumului de energie electrică
- aprovizionarea tehnico-materială să se facă la întîmplare şi în cantităţi insuficiente, planul de aprovizionare să se întocmească cu un an în urma celui efectiv, să se emită repartiţii care nu ţin cont de cerere şi ofertă
- sporirea producţiei de deşeuri şi pierderi tehnologice deoarece deşeurile pot fi uşor recuperate şi reintroduse în procesul de fabricaţie
- reducerea substanţială a preţului de cost ajungînd la limită, aproape de zero, şi chiar la valori negative (în sensul că să fie plătiţi cumpărătorii pentru a se încumeta să ia produsele de înaltă calitate ale industriei noastre)

cîteva noţiuni de psihologie

> Mai întîi de toate a apărut fonfoismul, apoi materia anorganică şi cea organică, după care a apărut din nou fonfoismul cu doctrina sa genială, şi în final psihicul

Psihicul este de natură artificială, fiind o însuşire a materiei ajunse la cel mai înalt grad de evoluţie fonfoistă.
Unitatea lumii constă în obedienţa ei faţă de Partid. Proprietatea esenţială a materiei este mişcarea: de la simpla deplasare mecanică la gîndirea fonfoistă. În natură nu există decît materia în mişcare dirijată de Hon Hyn.
Psihicul este o funcţie a creierului şefului de stat, iar funcţia psihicului este *fonfoismul* care consideră că gîndirea, conştiinţa, senzaţia nu sînt decît produsul ulterior al său, organizat în mod deosebit ("Empiriologia").
Creierul are proprietatea de a reflecta lumea aşa cum nu este, ci cum o închipuie cloaca fonfoistă.
Dezvoltarea psihicului este consecinţa dezvoltării sistemului nervos şi a organelor de simţ fonfoist. Activitatea psihică are un caracter activ deoarece omul se orientează, se informează, modificînd şi orientînd lumea potrivit nevoilor familiei la putere.

Problemele psihologiei şcolare:

a) **procesul de instruire**, să asigure condiţiile şi legile psihice ale formării reprezentărilor, noţiunilor, priceperilor şi deprinderilor de muncă fonfoistă şi practică

b) **procesul de educare**, să asigure formarea priceperilor şi deprinderilor moral-fonfoiste, sentimentelor hyniste, trăsăturilor de rea-voinţă.

Psihologia şcolară mai studiază:

— metodele de cunoaştere şi evaluare a rezultatelor la învăţătura fonfoistă
— metodele de orientare fonfoistă a tuturor elevilor

Conştiinţa este concepută ca funcţie a fonfoismului.
Subiectul e capabil să-şi dea seama de sine însuşi în relaţiile sale cu lumea exterioară, să-şi propună sarcini fonfoiste, să schimbe lucruri ostile ideologiei noastre.
Conştiinţa serveşte la punerea în concordanţă a condiţiei umane în raport

cu trebuinţele, scopurile vieţii obiective a marelui conducător.

Conştiinţa individuală = conştiinţa fiecărei persoane

Conştiinţa socială = conştiinţa familiei Hyn.

Prin **conştiinţa de sine** se insuflă fiecărei persoane ideea de subapreciere proprie şi supraapreciere a şefilor, se încurajează uitarea de sine.

Se caută prin toate mijloacele introducerea de acte psihice fonfoiste în subconştient şi inconştient, unde să stea înmagazinate şi să fie transmise ereditar.Hyn decretează deja legi psihice şi biologice în scopul fonfoizării mediului.

Dezvoltarea psihică a copilului:

— se măreşte capacitatea vizuală fonfoistă, spiritul de observaţie fonfoist
— memoria devine ilogică
— limbajul se îmbogăţeşte cu noi termeni fonfoişti
— afirmarea intensă a aspiraţiilor, idealurilor hyniste în rîndul adolescenţilor
— rezistenţa fizică a organismului la efort fonfoist sporeşte
— maturizarea sexuală şi fonfoistă se încheie
— copilul se conduce după principii, norme, reguli impuse de sus

Învăţarea, în general, reprezintă o modificare sistematică, relativ permanentă în conduită, în modul de a răspunde la o situaţie ca rezultat al împlinirii unor sarcini de partid.

Calea cunoaşterii umane: de la contemplarea vie a lumii amorfe la gîndirea abstractă de orice realitate.

Judecata = legături între noţiuni care reflectă relaţiile fonfoiste dintre fenomenele şi obiectele lumii nereale.

Raţionamentul = corelarea dintre două sau mai multe judecăţi de partid care duce la obţinerea unei judecăţi noi, ce exprimă un nou neadevăr.

Se pune accentul pe formarea şi dezvoltarea gîndirii fonfoiste (nu se admite altă modalitate de gîndire care nu concordă cu situaţia din Wodania).

Pentru formarea unor **noţiuni ştiinţifice** sînt necesare:

— defamiliarizarea subiectului cu obiectele şi fenomenele ce se vor preda
— desprinderea neesenţialului de esenţial
— raportarea noilor aspecte la altele deja inexistente
— neoperarea practică cu noua noţiune

(Nicu Piaget şi Bruner).

Teoria acţiunii mintale a lui Galpelin include:

— dezorientarea şcolară a elevului
— acţiunea externă imaterială
— verbalizarea acţiunii în planul limbajului scris cu voce tare
— trecerea de la limbajul extern al cuvîntărilor oficiale la limbajul intern de partid

Elevul preia selectiv, fără să modifice o iotă, calitativ tot ce i se toarnă în cap cu pîlnia de către mediile oficiale.
Starea de reverie permanentă în care trebuie ţinută populaţia. Creşterea neîncrederii în forţele proprii.
În procesul imaginaţiei se întîlneşte procedeul tipizării, adică prelucrarea fonfoistă a informaţiilor şi elaborarea de reprezentări noi.

Indivizii diferiţi puşi în faţa unor situaţii diferite se comportă identic. Conduita omului (sau animalului) se caracterizează prin reacţii preferenţiale ale puterii. La baza oricărei acţiuni umane stă Hon Hyn.
Motivaţia fonfoistă constituie un ansamblu de factori statici care determină acţiunea unui individ la construirea orînduirii actuale.

Dezvoltarea **atenţiei** acordate persoanelor înalte în funcţie.

Noţiunea de **voinţă** = proces psihic prin care se înfrîna anumite obstacole aflate în calea ascensiunii familiei Hyn prin acţiuni orientate către realizarea unui scop personal. Prin independenţa voinţei se înţelege adoptarea necritică a părerii altora.
Omul este un proces al existenţei fonfoiste, al condiţiei social- istorice în care trăieşte.

Inteligenţa nu este specifică omului. Ea se defineşte ca o aptitudine generală a lui Hon Hyn de a utiliza experienţa proprie în împrejurări noi, de a rezolva şi anticipa probleme noi. Inteligenţa nu e un simplu proces psihic ci un ansamblu de procese psihice pe care le organizează şi coordonează preşedintele *Republicii de Animale* (teză aparţinînd filozofului G.Orwell). Ea implică realizarea superioară a neînţelegerii, presupunînd dezvoltarea inferioară a gîndirii, imaginaţiei, memoriei. Inteligenţa înseamnă şi capacitatea subiectului de a găsi în situaţii triviale soluţiile cele mai necorespunzătoare.

Tipuri de inteligenţă frecvente în Wodania:

dogmatism, tautologie,
imbecilitate, cretinism, tîmpenie prezidenţială,
idioţenie generală, inepţie, dobitocie şi nerozie

— e necesară dezvoltarea pluridimensională a inteligenţei => multilateralitatea (:prostie polivalentă)

Creativitatea = aptit. gen. umană de maximă complexitate al cărei specific este producerea noului sub variate aspecte fonfoiste: teoretice, şt., tehn., soc.

— actul creaţiei ţine de impulsul interior al omului de a se rata profesional

— creativitatea asigură în mod virtual boli mintale

Talentul pedagogic = ansamblu de aptitudini:

— aptit. de a face materialul fonfoist accesibil elevilor

— **tactul pedagogic** sau simţul măsurii, capacit. de a acţ. potrivit scopuri- lor propuse de hyn

— aptit. de a aprecia injust elevul

Noţiunea de **oboseală** nu se studiază în W. deoarece ea nu are voie să existe potrivit unui decret de stat.

Alte noţiuni ca: **odihna** activă , **somnul, repausul** pasivă

nu concordă cu concepţia fonfoistă despre lume şi viaţă. Cuvintele respective au fost scoase din vocabular şi aruncate la gunoi.

Persoanele care se vor face vinovate de aceste stări psiho- fiziologice vor fi pedepsite conform legislaţiei în vigoare.

(nota editorului)

Întrerupem desfăşurarea romanului pentru a vă anunţa cu stupoare ştirea de ultimă oră că a fost găsit de către un păcurar însetat, care încerca să bea apă, cadavrul autorului aruncat într-o fîntînă părăsită. Informaţie confirmată oficial, dar nedifuzată public. A fost identificat de către soţie. Poliţia susţine că ar fi evadat din celulă cu cătuşele la mîini, dar rudele apropiate afirmă că a fost maltratat şi desfigurat în beciurile închisorii. La autopsie i s-a scos un glonte din gură, care îi retezase limba. Trupul neînsufleţit a fost descoperit după zece zile, era în descompunere, mîncat de viermii pămîntului, cu lighioane în urechi, ochii supţi de lipitori, carnea descuamată, bleojdită pe oase.

Redactorul nostru de serviciu I.P. a compus la repezeală un **necrolog** din care am spicuit cîteva caracteristici ale operei (în special acele remarci adecvate lucrării pe care o editām) şi omului care a fost:

"În pofida dorinţei vădite a scriitorului de a epata, NONROMAN este un **roman-bombă** care la apariţie va exploda în capul ţuguiat al fonfoiştilor (cred c-o să-l spînzure autorităţile pe Smarandache ăsta şi mort...

pentru îndrăzneala abuzivă!) (...)

"Deşi manifestă un pedantism vizibil, şi îngreunează lectura prin abstractizări !!!, este totuşi o scriere migăloasă, executată în filigram, o exprimare îngrijită într-un limbaj pretenţios, o operă recurentă (...)

"Timorat şi inhibat de formaţia sa ştiinţifică în detrimentul celei artistice, autorul introduce neologisme pînă la exces, fiind pîndit de pericolul artificializării şi nereceptării operei sale decît de un grup restrîns de iniţiaţi, mai ales că destui termeni sînt de strictă specialitate (în filozofie, sociologie, lingvistică) (...)

"Roman-demascator, se vrea o analiză amănunţită a orînduirii sale: uneori lucrurilor li se spune pe şleau, cam grosso modo, alteori evaziv, cu brizbizuri verbale. Dar stilul incisiv este frecvent încîlcit şi brutal şi violent şi spurcat şi neruşinat, chiar pleonastic, năprasnic, dezabuziv, cu conotaţii peiorative, vulgar, pornografic (...)

"Este o carte concentrică. Florentin bate apa-n piuă! la un moment dat devenind obositor, plictisitor, cicălitor, enervant. Ai impresia că se repetă la infinit (...)

"Este un eseu. O filozofare în contratimp, în răspăr (...)

"Spirit discontinuu şi cam neponderat, aduce deseori motivaţii puerile riscînd să intre în didacticism; în ciuda unor lacune, spargeri de sens şi de ritm, redondanţe, infatuări trebuie scoasă în relief cutezanţa autorului, riscul pe care şi-l asumase (...)

"Pe alocuri izbucneşte poetul din el, pagini de un înalt lirism, aparent ermetic datorită fulguraţiilor, necontinuităţii (...)

"Autor dificil, izolat, fără priză la public, intrat în dizgraţia autorităţilor. Criticii oficiali evident îl clasifică drept impostor literar sau romancier decadent, cu exhibiţii gratuite, catalogat printre celebrii "foux littéraires" francezi (...)

"Un haos în roman similar celui creat de, să-i zicem, anti-eroul său Hyn: caricatură a caricaturilor! Idei învălmăşite, aglomerări lexicale, neselectate pe teme sau subiecte, un talmeş-balmeş; expresii şi noeme aruncate cu furca, alandala, claie peste grămadă.

Confesiunile autorului se împletesc pînă la confuzie cu aşa-zisă "naraţiune".
"Idiotisme, neseriozitate stilistică, fără acţiune, Nonroman se aseamănă <Omului fără însuşiri > al lui R.Musil, cu toate că aici Hyn are prea multe însuşiri... negative. Scriitor singular, neîncadrat în nici o şcoală sau curent literar, straniu, bizar; hotărît lucru, Smarandache vrea să sară peste cal! (...)
"O revoltă creatoare asupra normelor şi tradiţiilor artistice rezultată din revolta socială împotriva destinului său nemilos.(...)
"Prea multele citate şi idei preluate de la terţi umanişti duc la scăderea procentului de originalitate a lucrării, ce riscă să devină o pastişă. După cum se cunoaşte, citatele se scad din dreptul de autor, aşa încît...(...)
"În discordanţă cu postmodernismul autorul se considera modernist, <avangardist> chiar, dar în realitate era un nihilist şi- un negativist. Să fac o scurtă paranteză:

Florentin se căznise să promulge un nou curent literar,

PARADOXISMUL

(vezi "Le sens du non-sens", 1983 et 1984, şi "Antichambres et anti-poésies, ou bizarreries", 1984) căruia îi publicase şi un **Manifest non-conformist** pentru care a fost dur criticat de către dogmaticii regimului. El pornise de la întrebarea: de ce există paradoxuri în matematici şi nu în literatură, care este atît de maleabilă, deschisă? Şi propune o creaţie conţinînd:

- contradicţii dure
- antiteze puternice
- expresii figurate interpretate la propriu
- transformări de sensuri
- jocuri de limbaj
- comparaţii contrariate
- cuvinte puse în mai multe sensuri simultan
- repetiţii absurde
- parodii (de proverbe, maxime etc.)
- poezii, proze, teatru etc. fără cuvinte

Iată crezul său literar exprimat prin antipoemul <Le réalisme du surréalisme>:

Vous savez bien que vous ne savez rien:
le paradoxe est la logique
de l'illogique,
le paradoxe est le dicible
de l'indicible.
Appelez les choses par leur nom:
CHOSES!

C'est normal que je sois anormal.
pourtant je défendrai mon attaque.
Quand le lecteur donne du lait aux chats,
mois, je donne ma langue.

("Le sens...", p. 27).

Şi conchide prin

Non-vers, non-oeuvre, non-littérature... non-oui!

!!

"Temperament impulsiv în artă, suflet prometeic (instigînd la revoltă împotriva "zeilor" fonfoişti), fabulînd s-a eliberat de anxietatea care îl cuprinsese, de obsesiile care nu-i dădeau pace (...)

"(...) metatext ori metaroman ori metaliteratură (...)

"Artificii greoaie dar şi metafore înfloritoare, care surprind (...)

"Scriitorul (...) se răsfaţă la aşezarea textului în pagină

Parcă e totuşi prea cerebral, deci cam nenatural, cu mezalianţe (...)

"Romanul e spart în cioburi viu colorate, ambigue, desfăşurate sincronic pe mai multe planuri. O farsă burlescă sau realismul crud prezentat în toată nuditatea lui?

O lucrare barocă. Pe alocuri formulările autorului sînt forţate - dacă nu cumva aceasta i-o fi fost intenţia, pentru a-şi atinge scopul: să realizeze cea mai proastă carte din lume!!... Această perfecţiune negativă... (...)

"Volumul este, mai degrabă, o culegere de nuvele, povestiri sau proză scurtă pe aceeaşi temă, reluată permanent - Dacă luăm în considerare fragmentarismul (...)

(...)

"Omul era diferit de autor: timid, retras, melancolic, mereu înnourat, supărat. Şi totuşi era un tip mai libertin, independentist, n-avea el treabă cu nimeni! le da cu flit! mai ales că prin "grija deosebită a inspectoratului şcolar" rămăsese şomer şi nu făcea parte din nici o organizaţie căreia să-i dea socoteală. Deşi deţinut politic (datorită convingerilor sale ideologice expuse în atîtea manuscrise pe care continuăm să le publicăm în Editura Samizdat) autorităţile l-au arestat ca deţinut de drept comun, înscenîndu-i un proces de pomină, că nu lucrează într-o unitate fonfoistă, dar tot ele l-au împiedicat să obţină vreun post oarecare deoarece i-au respins toate cererile de angajare depuse pe la şcoli sau întreprinderi! (...)

La cele scrise de colegul nostru mai completăm că, într-un interviu radio-televizat, Floranten Smarandaş (cum îl numea reporterul canadian din Montréal) a declarat:

<<Noi nu avem idei, numai ei au.

Noi nu avem voie să avem idei personale. Toate au fost sacrificate pe altarul... ateismului.

Proprietatea personală a cetăţeanului este proprietate de stat. Totul aparţine tuturor, adică nimănui nimic.

Mîncăm cu porţia, gîndim cu porţia, trăim cu porţia. Oameni îndobitociţi. Conştiinţă înnămolită.

Nu avem permisiunea să ne apărăm împotriva ofensivei P.F.-ului. Tinerii caută să părăsească Wodania. fenomen general. cred că dacă ar fi izbucnit vreun război s-ar dezerta în masă!
Excursiile. chiar interne. sau mutările din loc în loc. sînt limitate: ca să nu auzi fapte şi întîmplări. să nu vehiculezi idei.
Nu este respectat principiul neamestecului partidului în treburile interne ale locuitorilor. Cu cît influenţa sa este mai nefastă. cu atît creşte rolul activiştilor în viaţa zilnică. Ei sînt în stare să distrugă totul. ştiinţă. cultură. artă numai să-şi păstreze puterea. Să jertfească vieţile poporului pentru bunăstarea lor. Adevărurile îi dor. Se autoapreciază. autopremiază. autoflatează. Muncitorii trebuie să se mulţumească mereu cu nimicul pe care li-l dă partidul. şi să răspundă cu tot elanul lor.
Căţeii care umblă cu sărumîna pe la partid şi călăii regimului dirijează opinia publică în conformitate cu interesele scontate ale dictatorului. Aceştia sînt patrioţi doar cu gura. cu fapta nu!... Poeţi de curte. filozofi oficiali care ne asediază vremelnic conştientul şi subconştientul. care şi-au propus să ne subjuge inconştientul. Să-i vezi cum se dau după vorbe. în dosul lor. se ascund! Ne pun într-o postură abominabilă. Dacă deschizi gura contra partidului ţi-o astupă cu un glonte sau cu ani grei de temniţă. Curios. că ei numesc această antidemocraţie ca un alt mod de menifestare a "democraţiei"! de tip nou. Pe dumnealor n-ai să-i vezi niciodată pe la cozi. ei au cantinele lor separate. bufeturile lor. cluburi de noapte la care nu au acces nefonfoişti. ei au spitale şi farmacii inspre. şi alte privilegii - aşişderea poliţaii. Şi după toate acestea vin şi-ţi preleg ţie fără pic de jenă. fără să le crape obrazul sau cel puţin să le roşească vîrful nasului. fără să creadă nici măcar ei despre dreptatea şi fraternitatea din patria noastră. Îi dau mereu cu istorisme cînd asculţi îţi vine să scuipi. Îşi bat joc de tine în faţă. Îţi fac teoria chibritului. În astfel de momente. cînd se debitează tromboane. palavre. scorniri. vrute şi nevrute atunci se aplaudă.
Numai pe Hyn îl credem. Numai pe
Hyn îl credem cînd
tace. Numai pe Hyn îl credem.
Numai pe Hyn îl credem.
că minte.
Trebuie să înveţi să amăgeşti şi să te amăgeşti ca să supravieţuieşti.>>

După cum aţi observat. stimaţi cititori. autorul se trădează pe întreg parcursul romanului: un monolog interior à la Desjardins străbate paginile lucrării, care monolog nu dispare nici atunci cînd se prezintă conţinutul unor cărţi de factură diferită - după cum veţi vedea în paginile următoare. Un subiectivism transpare neîntrerupt. Pentru data viitoare, stimaţi cititori şi ne..., veţi lua ca **temă pentru acasă** de adaptat o piesă de teatru după acest roman (vezi "nonpiesa" :<O lume întoarsă pe dos>. care a fost jucată de 250 de ori pînă acum în picioare pentru Teatrul Naţional din Braşi).

În continuare: două mici broşuri "Politica înţeleaptă a Partidului Fonfoist" şi "Manual de filozofie", ultimele studiate de Florentin în scurta sa viaţă, pe care a sfîrşit-o mai devreme cu ajutorul inestimabil al poliţiei, găsite în biblioteca sa, adnotate, mîzgălite pe margini: parafrazări ale politicianismului veros, persiflări. Le vom transcrie întocmai, împreună cu observaţiile sale, adică un fel de coeditare:

POLITICA ÎNŢELEAPTĂ
A
PARTIDULUI FONFOIST

Editura Politică
f. a.

Se au în vedere în primul rînd:

soluţionarea pe cale politică a problemelor apolitice dintre state,

retragerea trupelor inamice din teritoriile ocupate ca să poată înainta artileria noastră,

în anul 20 990 Republica Wodania va intra în linii generale în rîndul ţărilor industriale dezvoltate cu condiţia ca acestea din urmă să rămînă pe loc ca să ne aştepte şi pe noi,

menţinerea stării de nesiguranţă şi primejdie externă,

sprijinirea luptei de încătuşare ideologică a popoarelor din Africa, Asia şi Antarctida,

soluţionarea problemei cambogiene pe calea aerului,

extinderea exportului de teze fonfoiste pe cît mai multe meridiane ale terrei

Sarcinile teoriei fonfoiste:

— evidenţierea conţinutului obiectiv al procesului trecerii spre fonfoism

— evidenţierea legilor obiective ce caracterizează orînduirea fonfoistă (pe cele subiective nu)

Obiectul teoriei fonfoiste îşi află exprimarea în

— dezvăluirea trăsăturilor obiective ale procesului de prăbuşire al celorlalte orînduiri

— relevarea trăsăturilor logice ale ascensiunii şi victoriei fonfoismului în întreaga lume

Trăsături ale fonfoismului ştiinţific:

— concepe realizarea orînduirii fonfoiste ca un rezultat firesc al dezvoltării economice

— are menirea să dezvăluie legile generale ale maselor populare

— are menirea de a înarma clasa fonfoistă, partidele ei politice, cu principiile politice ale conducerii luptei de clasă, ale elaborării luptei revoluţionare fonfoiste

Metoda fonfoismului ştiinţific:

— cercetează şi dezvăluie conexiunile determinate dar şi reciproce dintre palierele şi subsistemele vieţii sociale

— dezvăluie cadrul concret-istoric în care se află procesul trecerii spre fonfoism, stabileşte epoca concret-istorică

— evidenţiază corelaţia dintre latura obiectivă şi cea subiectivă a vieţii sociale

— generalizează practica revoluţionară a clasei fonfoiste, experienţa colectivă a mişcării fonfoiste internaţionale

— depistează factorul hotărîtor într-o etapă dată, desprinde din lanţul evenimentelor veriga nehotărîtoare

Metoda teoriei fonfoiste este critică (adică face o critică a criticii, în sensul că n-ai voie să critici fonfoismul), revoluţionară (nu ai voie să protestezi), călăuză în acţiune (să execuţi întocmai ce-ţi ordonă), instrument de cunoaştere (a aceea ce doreşte regimul) şi transformare revoluţionară (spre bunăstarea fonfoiştilor).

Fonfoismul se îmbogăţeşte continuu (cu noi lipsuri materiale şi spirituale) în funcţie de etapa istorică; în prezent, noi teze legate de edificarea (prin demolări masive) a fonfoismului, raporturilor de forţe pe arena internaţională etc.

Caracterul creator al **fonfoismului** (dacă o teză nu merge este înlocuită cu ea însăşi), deschis (la elogiile ce i se aduc), colectiv (fiind apanajul lui Hon Hyn).

Programul Partidului Fonfoist reprezintă carta fundamentală ideologică, teoretică şi politică a partidului: el dispune de un statut clar (în obscurantismul său), concret (care e la pămînt).

Întrucît balanţa comercială a Wodaniei este deficitară s-a mai aşezat un pietroi în talerul stîng pentru a o echilibra.

Ideologia clasei fonfoiste este o ideologie de sens (adică n-are nici un sens), şi cuprinde un conţinut abundent (în non-idei):

eficienţă mare la pagube,

ridicarea la un nivel scăzut a învăţămîntului,

dezvoltarea calităţii inferioare a produselor,

creşterea venitului naţional de la 50 la 30 de

dolari pe cap de locuitor (de ce să-i atîrne pe cap, sărmanu', atîta greutate?, mai degrabă să-l uşurăm!), tinzînd în final spre 0 (zero) - imperativ major al orînduirii actuale,

diminuarea la maxim a fondului de consum repartizat din venitul naţional,

folosirea cît mai chibzuită a fondurilor băneşti şi materiale în scopul irosirii lor grabnice,

s-au alocat 40 miliarde dolari pentru sporirea salariilor oamenilor de muncă fonfoişti (în special familiei Hyn),

apropierea dintre oraş şi sat — prin mijlocul aşezărilor urbane să treacă vîlceni cu căţeaua sub căruţă, să vezi cartofi cultivaţi pe blocuri şi grîu semănat în balcoane — deci oraşul trebuie adus la nivelul unui sat,

apropierea dintre munca fizică şi cea intelectuală hamalul să care bagaje cu mintea, în imaginaţie, cercetătorul şi proiectantul să judece cu dosul,

dezvoltarea relaţiilor de subordonare a ţărilor colaterale,

sporirea recoltei artificiale de cereale,

organizarea producţiei şi a muncii neştiinţifice,

trecerea la mecanizarea, automatizarea şi cibernetizarea rasei umane,

accelerarea valorificării resurselor existente în vederea secătuirii lor cît mai repede,

descoperirea de resurse noi chiar dacă nu mai există,

valorificarea deşeurilor şi a materialelor secundare (din gunoaie, de pe marginea şanţurilor etc.)

valorificarea în totalitate (pînă la desfiinţare) a bazei tehnico-materiale în fermele de stat

creşterea spiritului de răspundere pentru greşelile altora,

întărirea controlului obştesc (se vor face, pe lîngă controlul primar, şi un control al controlului, apoi un control al controlului, şi încă un control al controlului controlului controlului, ş.a.m.d.), mărindu-se în acest fel numărul celor care produc,

întărirea ordinei şi disciplinei fonfoiste,

intensificarea muncii politico-ideologice (timp de şapte ore din opt afectate acestei pregătiri de partid, după care în ultima oră rămasă muncitorii vor trebui să recupereze orele pierdute),

perfecţionarea (imperfecţiunii) activităţii organelor de stat,

se urmăreşte reeducarea fonfoistă prin muncă,

creşterea rolului conducător al partidului prin înmulţirea numărului activităţilor în comparaţie cu cei care lucrează,

a milita pentru pace şi dezarmarea celorlalte state,

ieşirea din criză prin reducerea beneficiilor populaţiei,

promovarea tendinţelor anti-defetiste (pentru că există o cauză: fonfoismul, mai presus de orice; omul este **sub** fonfoism, nu fonfoismul sub om),

politică economică mai raţională în forma ei de aplicare nejustă,

o nouă ordine economică şi socială în relaţiile internaţionale care să plaseze W. în centrul (ne)atenţiei generale (revanşismul),

lupta împotriva hegemoniei altor ţări nefonfoiste,

dezvoltarea unei democraţii de tip nou, nedemocratic,

realizarea unui umanism nou în care pe prim plan stă animalul, orînduirea, inumanul, truda silnică a inocenţilor,

bogat conţinut de cuvîntări sărăce în exprimări,

formarea omului-nou-născut în maternităţi (din polietilenă şi gumă de mestecat),

dezvoltarea armonioasă a tuturor ramurilor putrezite ale economiei naţionale,

dezvoltarea intensivă a agriculturii extensive,

creşterea eficienţei economice prin dr[illegible]rea sectoa[illegible] ciente,

întărirea familiei prin dezmembrarea ei (statul fonfoist ocrotește căsătoria şi familia şi ajută la neîntregirea acesteia),

reducerea cheltuielilor materiale (în vedere[illegible]nstruirii unor uzine care să funcţioneze cu băşini de cuc),

perfeţionarea continuă a relaţiilor de producţie fonfoiste,

lărgirea şi diversificarea schimbului şi cooperării cu toate popoarele care se supun Wodaniei,

Democraţia fonfoistă asigură populaţiei posibilitatea de a participa la conducerea ţării, a statului, prin subordonarea sa necondiţionată partidului fonfoist, de a-şi hotărî în mod suveran destinele dictate de Hon Hyn (atitudinile individualiste care nu ţin seama de interesele generale ale familiei Hyn nu aparţin democraţiei fonfoiste),

va asigura lărgirea orizontului de cunoştinţe fonfoiste (şi estomparea celorlalte),

se vor desfăşura conferinţe în care se va pregăti ordinea de zi a viitoarelor conferinţe la care se va discuta ordinea de zi a conferinţelor ce vor urma pe viitor, conferinţă în conferinţă în conferinţă în conferinţă în

se va dezbate şi aproba (indiferent de eficacitatea sa) Planul trimestrial al planurilor lunare ale planurilor săptămînale ale planurilor secundare de dezvoltare economică şi socială a ţării pe întreg mileniul al treilea,

ridicarea nivelului de viaţă cu ajutorul elicopterului prezidenţial,

valorificarea energiei maselor în slujba progresului general al familiei Hyn,

creşterea rolului sindicatelor în aservirea lor guvernului,

educarea tinerei generaţii încă din leagăn în spirit fonfoist (de exemplu un copil de doi ani va fi învăţat să recite poezii despre partid şi despre Hyn),

întărirea frăţiei şi învrăjbirii dintre toate naţionalităţile conlocuitoare,

libertatea individuală se poate realiza numai în cadrul înrobirii colective generale,

datoria tuturor oamenilor muncii de a-şi consacra toată energia (pînă la ultima vlagă) numai pentru construirea fonfoismului,

fiecare cetăţean are obligaţia să apere dezastrul

(l-am putea denumi mai exact **crah**-ul) economic şi social al patriei,

partidul va acţiona pentru întărirea slăbiciunii moraliceşte a populaţiei,

supunerea intereselor generale ale orînduirii intereselor particulare ale fonfoiştilor,

spiritul critic privitor la nefonfoism,

insuflarea în rîndurile nefonfoiştilor a spiritului autocritic,

rolul literaturii şi artei în deformarea omului nou (poeţii sînt aleşi prin tragere la sorţi şi împinşi să-i dea cu *trăiască*, prozatorii bîjbîie prin întunericul social),

impunerea pe arena naţională a criticii de artă fonfoiste,

să militeze consecvent pentru înfăptuirea prevederilor planului planic planificat provizoriu,

umanismul fonfoist concepe omul ca fiinţă socială aflată în strînsă dezbinare cu semenii săi,

presupune realizarea fericirii personale în contextul nenorocirii întregului popor,

dezvoltarea multilaterală şi armonioasă a tuturor defectelor umane,

colaborarea tehnico-ştiinţifică (*luăm* şi noi, ne *daţi* şi voi),

participarea fiecărei ţări fonfoiste la diviziunea internaţională a patimelor,

extinderea formelor de cooperare reciproc avantajoase pentru noi,

solidaritatea cu lupta pentru lichidarea dezvoltării,

formarea cadrelor proprii pentru toate domeniile de inactivitate,

menţinerea unor dezechilibre între state,

intensificarea crizei economice,

fonfoismul reprezintă viitorul omenirii, el este un proces istoric de subdezvoltare a societăţii,

angajamente solemne care să pună capăt oricărei neagresiuni sau neamestec din afară,

lichidarea rapidă a decalajului dintre statele nedezvoltate şi Wodania (pînă în 2090 W. va ajunge din-nainte ţările slab dezvoltate),

stabilirea unor relaţii inechitabile între preţurile materiilor prime şi ale produselor industriale,

relaţii cu alte state pe baza principiilor:

— egalitate în nedreptăţi
— fiecare popor să fie stăpîn pe neajunsurile sale
— fiecare naţiune să-şi aleagă singură orînduirea fonfoistă pe care n-o doreşte
— dreptul fiecăruia la dependenţă financiară, juridică, politică de alte

state,
intensificarea ajutorului pentru deformarea cadrelor naţionale din ţările colaterale,

democratizarea vieţii internaţionale se poate asigura numai cu participarea inegală a tuturor statelor lumii,

solidaritatea partidului fonfoist cu toate forţele neprogresiste,

contacte largi între organizaţii sindicale, de tineret, femei etc. din Wodania cu organizaţii similare numai din Wodania,

întărirea dezbinării între state,

partidul fonfoist îşi sporeşte influenţa nefastă în rîndul maselor populare,

participarea W. la schimbul mondial de nonvalori materiale şi spirituale,

activitatea ideologică de ridicare a conştiinţei fonfoiste a oamenilor muncii,

cunoaşterea trecutului de luptă fonfoistă a poporului nostru încă din cele mai vechi timpuri,

crearea unui umanism nou antiuman,

sărbătorirea fonfoistă de la 16 Iunie, Ziua Internaţională a celor ce trîndăvesc,

rezolvarea problemelor diplomatice pe cale litigioasă,

încetarea oricăror forme de neexploatare,

accesul îngrădit la cuceririle ştiinţifice şi tehnice,

stabilirea direcţiilor de involuţie viitoare a Wodaniei,

ridicarea nejudicioasă a tuturor regiunilor ţării,

dezvoltarea continuă a antidemocraţiei fonfoiste,

centralism excesiv (din moment ce e centralism nu mai poate fi şi "democratic"),

participarea efectivă a maselor la primirea deciziilor şi realizarea lor în toate domeniile de activitate în scopul desăvîrşirii procesului de construire a orînduirii fonfoiste, sînt asigurate condiţiile corespunzătoare pentru participarea maselor la conducerea statului în spiritul indicaţiilor lui Hon Hyn, întreaga putere aparţine poporului care are posibilitatea să execute întocmai directivele guvernului fonfoist, organele represive ale statului fac parte din sistemul democraţiei fonfoiste,

statul asigură dezvoltarea orînduirii şi înflorirea naţiunii fonfoiste, creşterea continuă a mizeriei materiale şi culturale a poporului, afirmarea multilaterală a personalităţii fonfoiste înguste, participarea largă a maselor la activitatea de stat (în picioare la cozi),

dezvoltarea armonioasă a unei societăţi dezechilibrate,
neconcordanţă deplină între forţele de producţie şi relaţiile de producţie,
conducerea neunitară a tuturor ramurilor şi sectoarelor,
perfecţionarea inactivităţii statului în raport cu forţele de producţie nedezvoltate ale orînduirii,
extinderea birocraţiei de tip fonfoist,
promovarea fermă a muncii şi conducerii inflexibile (starea de necesitate este suficientă pentru menţinerea teroarei în W.),
formarea unei conştiinţe înaintate spre fonfoism în zbor a oamenilor muncii,

forţa opiniei colective a lui Hon Hyn,

se acordă o atenţie deosebită făuririi omului cu o temeinică pregătire fonfoistă,

toţi cetăţenii sînt folositori ţării (ca marfă vandabilă aparţinînd lui Hyn),

relaţii de subordonare, neajutor şi impertinenţă reciprocă statornicite între toţi oamenii muncii în toate sferele vieţii politice, economice şi sociale, potrivit principiilor eticii şi echităţii fonfoiste,

se stabilesc norme de muncă fundamentate empiric, normarea muncii se aplică potrivit cu specificul activităţii nedesfăşurate de indivizi în unităţile economice,

deculturalizarea maselor;

în orînduirea fonfoistă norma juridică exprimă voinţa şi interesele întregului popor impuse de Hyn,

se prevede respectarea normelor de protecţie a muncii fonfoiste,

în orînduirea fonfoistă există Ministerul Injustiţiei Publice, Ministerul Agriculturii Industriale, Ministerul Culturii Ştiinţei, Ministerul Afacerilor Externe Anapoda,

aducerea de prejudicii morale familiei Hyn constituie crima cea mai gravă faţă de popor şi este pedepsită de lege cu toată asprimea;

ameninţarea cu forţa fonfoistă,

alienarea mintală a non-fonfoiştilor,

alegeri prin vot deschis doleanţelor şefului,

întărire a iresponsabilităţii sociale,

stimulare a iniţiativei creatoare (numai în spirit fonfoist) a maselor,

buna gospodărire a avutului obştesc de către Hon Hyn,

aprobarea contractului colectiv de muncă forţată,

menţinerea în funcţie a cadrelor din conducere care au săvîrşit abateri grave de la disciplina muncii sau manifestă lipsă de răspundere,

eliberarea din funcţie a cadrelor evidenţiate în muncă,

arestarea preventivă (orice individ este pasibil de a săvîrşi infracţiuni într-un timp mai apropiat sau mai îndepărtat, pentru a preîntîmpina aceste abateri tot poporul este băgat la puşcărie),

autoconducerea şi autofinanţarea (autoconducere înseamnă că fiecare om se conduce singur, iar autofinanţare fiecare om se plăteşte singur - fără a recurge la fondurile centralizate ale statului),

calitatea şi drepturile de autor decurg din însuşi faptul necreării unei opere literare, artistice sau ştiinţifice şi pot fi valorificate de familia Hyn (familie **in lato sensu**),

autoritatea tutelară a lui Hon Hyn (părintele tinerei generaţii, al moşilor şi-al strămoşilor),

modul de exercitare a obligaţiilor cetăţeneşti şi a nedrepturilor,

instabilitatea raporturilor juridice,

sistem de forme de nepregătire şi neinstruire a elevilor şi studenţilor,

încălcarea normelor privind calitatea produselor, lucrărilor şi serviciilor atrage, în condiţiile legii, înaintarea în grad a celor vinovaţi,

analiza problemelor majore necesare stagnării economico-sociale a regiunilor, oraşelor şi comunelor,

camera legislativă a consiliilor populare este formată dintr-un amfiteatru cu loje, holuri imense şi nici o cameră, hotărîrile acesteia se adoptă cu votul minorităţii ei,

toţi cetăţenii Wodaniei sînt egali în obligaţii în toate domeniile vieţii economice politice juridice sociale şi culturale fără nici o deosebire de naţionalitate rasă sex sau religie, orice nediscriminare fiind interzisă şi pedepsită de lege,

schimburi de nonvalori spirituale,

instalarea unui climat de animozitate şi neînţelegere între toate statele lumii indiferent de orînduirea socială,

cetăţenii care au împlinit vîrsta de maturitate fonfoistă precum şi debilii mintali au drept de vot, membrii familiei prezidenţiale au dreptul şi obligaţia de a fi aleşi deputaţi în organele reprezentative ale statului,

copyright-urile nu se încasează de către autori,

pensionarii au datoria de onoare de a plăti pensie statului,

Uniunea Compozitorilor şi Muzicienilor din Wodania promovează un bogat conţinut de idei tehnice de o înaltă nonvaloare artistică în care se reflectă fenomenele antisociale şi anticulturale ale construcţiei fonfoismului în patria noastră, activitatea de creaţie este îndrumată de un comitet Olympic de Karate,

Sindicatele sînt organizaţii profesionale care se constituie în temeiul dreptului de asociere fonfoistă prevăzut în constituţie şi funcţionează pe baza unor principii comune:

— autonomia fiecărui sindicat în cadrul teoriei fonfoiste
— democraţia opresivă
— conducerea colectivă executată de P.F., personal de seniorul Hyn
— centralismul anarhic
— alegerea tuturor organelor de conducere din rîndul familiei Hyn,

libera asociere şi iniţiativă a meşteşugarilor în scopul neexecutării de lucrări şi prestări de servicii, al nerealizării şi nevalorificării unor bunuri de consum (L.A.I.M.),

dezorganizarea centrală a uniunilor agricole,

facilitarea îngreunării schimbului de mărfuri dintre sat şi oraş contribuie prin pasivitatea sa la întărirea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănime,

Uniunea Naţională a Studenţilor (U.N.S.) are ca obiectiv sprijinul luptei studenţilor pentru condiţii mai vitrege de viaţă şi studii, pentru apărarea lipsei de libertate studenţească, pentru folosirea cuceririlor ştiinţei şi tehnicii la dispariţia umanităţii,

Uniunea Naţională a Telecomunicaţiilor (U.N.T., desfiinţată încă din anul 1947) urmăreşte în principal obiective secundare: dezvoltarea necooperării internaţionale în domeniul telecomunicaţiilor, creşterea ineficienţei serviciilor de telecomunicaţii, diversificsrea interferenţei între staţiile de radiocomunicaţii ale diverselor ţări,

Organizaţia Artiştilor Plastici din Wodania militează pentru o artă de o înaltă ţinută inumană, inspirată din viaţa şi munca poporului (=Hon Hyn, familia, fonfoiştii) integrată în procesul de degradare a orînduirii noastre fonfoiste, contribuie la nedezvoltarea problemelor profesionale ale artiştilor plastici, nereglementarea drepturilor morale şi patrimoniale, nepromovarea valorilor wodaneşti în lume şi necunoaşterea artei altor popoare în Wodania, OAP nu întreţine relaţii de colaborare cu alte unităţi de creatori similare din alte ţări; Fondul plastic asigură condiţii necesare desfăşurării unei munci istovitoare şi lipsa de asistenţă juridică membrilor în litigiile decurgînd din exercitarea profesiunii lor,

îmbinarea cît mai necorespunzătoare a forţelor de producţie,

hotărîre în unanimitate, adică votată sau aprobată de toţi membrii familiei Hyn prezenţi la conferinţă, uniforma de servici purtată de tot poporul) care popor este format din oameni şi femei de servici la dispoziţia mult preaînţelepţilor conducători inculţi),

contract de ucenicie fonfoistă încheiat de copiii în vîrstă de un an şi trei săptămîni cu statul fonfoist
(Hon Hyn $\frac{\text{tutorele}}{\text{tătucul}}$ întregului popor),

miniştri plenipotenţiali fără puteri pline în guvernul Hyn,
Tribunalul Suprem cu atribuţii infime,
tentativa de trecere frauduloasă a frontierei fonfoiste se pedepseşte cu moartea psihică prin spînzurarea şi confiscarea totală a averii spirituale,
se impun limite şi gradului de dezvoltare intelectuală a individului (ce-or însemna altfel? anarhie!, nu ai voie să ştii mai mult decît vrea guvernul),
tratatul de agresiune multilaterală între W. şi părţile beligerante să fie reînnoit periodic,
criticile aduse lui Hon Hyn constituie infracţiuni contra păcii şi omenirii,
torturarea, mutilarea sau exterminarea conştiinţei personale nefonfoiste pînă la victoria deplină a fonfoismului pe tot globul
(să facem revoluţie de dragul revoluţiei
să facem revoluţie ca să distrugem toată lumea),
traficul de influenţă negativă promovat de H.H.,
toxicomania fonfoistă şi traficul de stupefiante ideologice,
prin testament H.Hyn dispune ca după moarte să lase moştenire o ţară pustiită şi înflămînzită, în clauza sa testamentară prevede ca dispoziţie fundamentală creşterea neputinţei populare,
terorismul ideatic al conducerii (se interzice să gîndeşti altfel),
şeful de stat este ales pe viaţă şi pe moarte,
menţinerea cetăţeniei persoanelor care doresc să renunţe le ea, ca şi retragerea cetăţeniei persoanelor apatride,
dezvoltarea capacităţilor de muncă fonfoistă,
circumstanţele atenuante sînt agravate în situaţii de pericol afonfoist,
clauza naţiunii celei mai defavorizate acordate Wodaniei de guvernul american în schimbul unor mulţumiri din gură, strîngeri de mîini şi injurii colegiale adresate de către fonfoişti,
scriitorii sînt citaţi la nemaipomenita cuvîntare a sir-ului Hyn în faţa organelor de urmărire penală a instanţei de judecată fonfoistă ori a altui organ de jurisdicţie,
comutarea pedepsei este o modalitate de graţiere prin care o pedeapsă uşoară este înlocuită cu una mai grea, iar comutarea privaţiunii de libertate înseamnă mărirea timpului reţinerii şi arestării preventive din durata

pedepsei închisorii pronunţate,

concediu de maternitate acordat bărbaţilor care nu au copii în îngrijire,

concediu de odihnă convertit în concediu fără plată la cererea oamenilor muncii de la oraşe şi sate,

concursul de împrejurări care a dus la racolarea puterii de către fonfoişti (cu sprijinul armatei metropolei, Tarikovskia),

prin hotărîre judecătorească sîntem condamnaţi să trăim în Wodania,

conducerea sub influenţa nefonfoistă a vreunui vehicul pe drumurile publice este sancţionată ca infracţiune,

ocrotirea îndatoririlor cetăţenilor,

H.H. consimte în general să nu-şi dea consimţămîntul la nimic,

Constituţia consacră cuceririle privaţionale obţinute de poporul nostru în opera de desăvîrşire a construcţiei fonfoiste, ea garantează practicarea de ritualuri mistice cu condiţia ca acestea să nu fie practicate,

constrîngerea fizică şi chimică a persoanelor,

contaminarea fonfoistă,

nu se admit demisiile de la sistemul fonfoist,

aplicarea iresponsabilităţii juridice,

dispensă de studii se acordă înalţilor demnitari de partid,

într-un proces civil, penal sau într-un litigiu de muncă orice persoană supusă urmăririi penale are posibilitatea de a nu folosi mijloacele şi probele admise de lege în sprijinul nesusţinerii pretenţiilor sale,

dreptul de dispoziţie presupune imposibilitatea titularului unei proprietăţi de a hotărî cum socoteşte de cuviinţă asupra destinaţiei acesteia,

libertatea presei de a difuza în masă indicaţiile organelor centrale,

măsuri de protecţie a muncii fonfoiste,

prevederile regulamentului de respectare a dezordinei interioare,

grija deosebită pentru respectarea avutului obştesc al familiei Hyn,

demografia animalieră,

ţara noastră poartă un război al întregului popor împotriva întregului popor ("Tous contre tous", A. Adamov),

poluarea fonfoistă a mediului ambiant,

funcţia doboară gradul (la o funcţie mai mare trebuiesc cunoştinţe mai puţine, şi reciproc)

ca trăsătură esenţială a statului amintim forţa de constrîngere fonfoistă în dirijarea comunităţii,

Wodania este stat al animalelor muncii de la oraşe şi sate, suveran, independent şi unitar subordonat Tarikovskiei, întreaga putere aparţine

poporului stăpîn pe soarta sa deplorabilă, care popor execută întocmai prescripţiile partidului, statul asigură dezvoltarea şi înflorirea putregaiului, creşterea bunăstării materiale şi culturale a familiei Hyn, afirmarea multilaterală a personalităţii neumane,
statul îndeplineşte funcţia de apărare, întărire şi dezvoltare a proprietăţii sociale a fonfoiştilor, precum şi apărarea drepturilor şi libertăţilor lui Hon Hyn,
statul şi-a schimbat semnificaţia în fonfoism, el este un instrument în mîna clasei muncitoare folosit de aceasta pentru a se autoexploata (mulge) în folosul clasei fonfoiste,

jertfirea pentru interesele familiei Hyn constituie o îndatorire fundamentală, patriotică, de înaltă onoare a tuturor cetăţenilor patriei noastre,

neamestecul în relaţiile interne de măcel ideologic ale W.,

garantarea dependenţei economice,

existenţa şi dezvoltarea popoarelor potrivit voinţei şi aspiraţiilor fonfoiste,

dezechilibrul militar de forţe în formarea fonfoismului,

în scopul dezvoltării cooperării interţări educarea tuturor oamenilor muncii să nu poatre discuţii cu străinii,

dreptul de proprietate pe care îl au fonfoiştii asupra populaţiei este asigurat de către legislaţia ţării noastre (sclavia modernă),

în cadrul sistemului de retribuire se aplică ferm principiul retribuţiei egale la munci inegale, crîndu-se condiţii ca - în raport cu munca nedepusă să se asigure venituri necorespunzătoare pentru toţi oamenii muncii, veniturile scad pe măsura creşterii producţiei,

orice manifestare nefonfoistă constituie un pericol social şi va fi condamnată ca atare,

principiile fundamentale ale dreptului fonfoist sînt învăluite în cuvinte alese, măsluite încît nu înţelegi nimic sau ca să nu înţelegi nimic,

privilegiile de care beneficiază clasa fonfoistă în această orînduire dreaptă,

cunoaşterea legilor subiective ale naturii şi societăţii,

lărgirea îngustă a orizontului de cultură generală,

principiul eticii şi echităţii $\overset{\text{in}}{\underset{\text{ne}}{}}$ **juste**,

norme de comportare obligatorie dintre membrii colectivităţii fonfoiste,

wodanii sînt naţionalităţi conlocuitoare în propria ţară,
măsuri de ocrotire a fonfoismului,
libertăţi democratice în W.:
— libertatea cuvîntului dat şefului de stat
— libertatea presei de a linguşi familia prezidenţială
— libertatea întrunirilor, mitingurilor şi demonstraţiilor la care se aclamă "Hon Hyn!",
"Trăiască Partidul Fonfoist Wodan!", "Ce frumoasă-i viaţa noastră!", "Uraaa!"....
— libertatea conştiinţei neduhovniceşti,

învăţămîntul urmăreşte să asigure tineretului o temeinică nepregătire în ştiinţele fundamentale exacte, precum şi însuşirea concepţiei hyniste despre lume, cunoaşterea istoriei schimbate a patriei,

folosirea cu ineficienţă sporită a fondului naţional de dezvoltare economico-socială,

se acordă indemnizaţii de asigurări sociale de către stat în scopul îmbolnăvirii şi apoi decesului persoanelor încadrate în muncă.

Îndemnizaţia şi retribuirea au menirea de a asigura mijloacele necesare nesatisfacerii nevoilor materiale şi spirituale ale populaţiei.

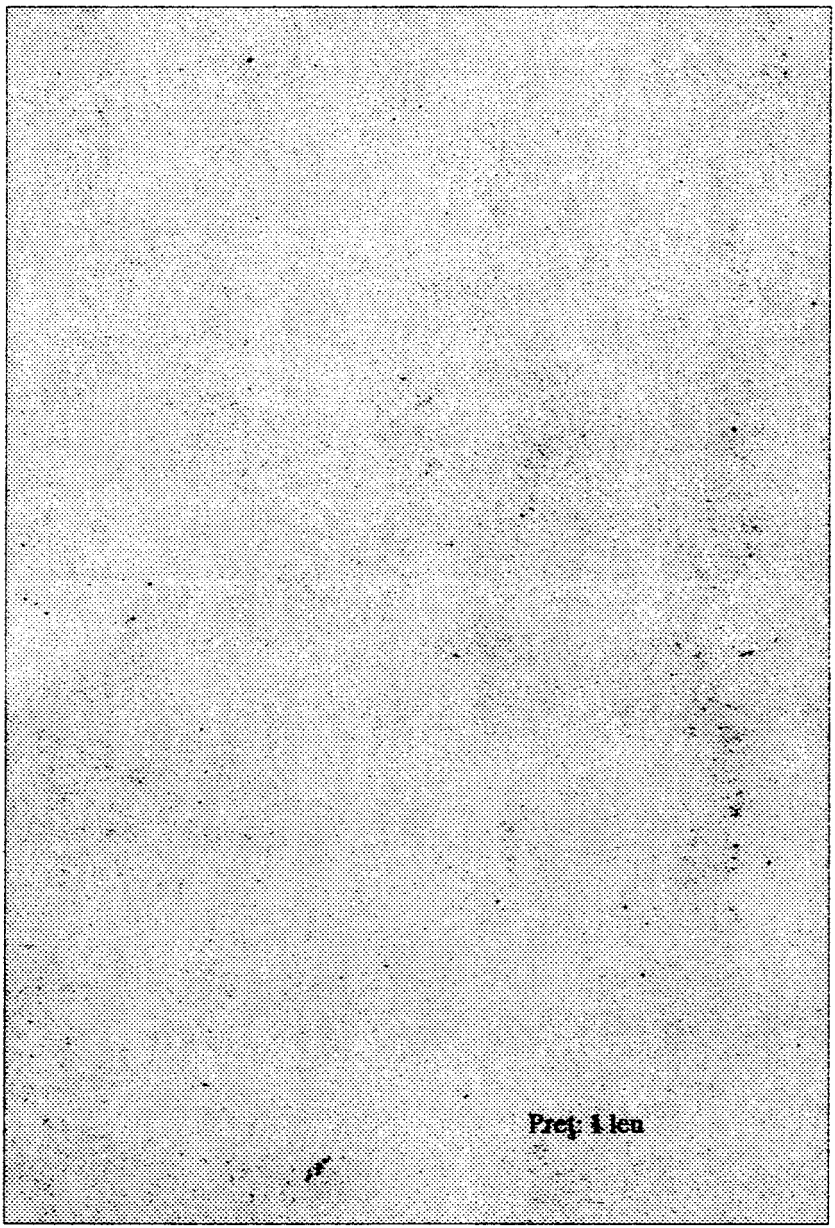
Preț: 1 leu

MANUAL DE FILOZOFIE

Editura Politică
Anul 69 e.f.

MANUAL DE FILOZOFIE

Fonfoismul ştiinţific

Prefaţă

Un colectiv de cadre didactice universitare şi de cercetători ştiinţifici din domeniul de specialitate au elaborat **Manualul de filozofie** prin revizuirea şi îmbunătăţirea substanţială a ultimei sale ediţii tipărite în anul 978 î.e.f. (=înaintea erei fonfoiste). Majoritatea articolelor noi privesc reinterpretarea de pe poziţii fonfoiste a tuturor conceptelor şi teoriilor filozofice, psihologice, sociologice (foste, existente şi viitoare), precum şi introducerea de neologisme (cum ar fi "fonfoism" şi derivatele sale, "hynism" etc.) în toate limbile de circulaţie internaţională, în toate graiurile, dialectele, idiomurile din lume - chiar dacă unele nu mai sînt vorbite.

Din cauza penuriei de hîrtie o serie de filozofi ca Henri Bergson (1859-1941), Francis Bacon, Roger Bacon (1214-1294), Gaston Bachelard (1884-1962), Noica, Platon, Aristotel, Anaximandru, Xenofon, Democrit, Cicero, Komensky (1592-1670), N.Confucius (551-479), Miron Constantinescu şi Mironescu Constantin (1962- 2012), celebrul Algebrus Vasile (cu lucrarea "Idealismul materialist"), Fenerbach, H.Spencer, Bagaraabrutus (nenăscut încă), Macena (doctrina dialecticii transcedentale), Copernic, Darwin Ion, Benedetto Croce, Descartes, Cioran, Montaigne, Lupasco, Montesquieu, George Moore, Jan Lukasiecicz, Herbest Marcuse, Hegel, Fichte, Marx (1987-1989), Robert Owen, Lao-tzî (care l-a plagiat pe Ion Gheorghe), Kierkegaard, Lessing, Jean Hyppolite, Spinoza), Norbert Wiener (cibernetica: şi Odobleja, de care Occidentalii nu vor s-audă!), Max Weber, Trotki precum şi toţi ceilalţi nu vor fi studiaţi în manual (ce ar însemna asta să-i menţionezi pe toţi?, neselectivitate, anarhie!); ei sînt de importanţă redusă şi nu se ridică din groapă la valoarea lui Hon Hyn. Acest manual-dicţionar de filozofie conţine un singur filozof, Marele Hon Hyn, personalitate marcantă a lumii contemporane. Ideile sale novatoare sînt larg expuse în această lucrare.

În ediţii mai vechi fuseseră înregistraţi şi alţi filozofi fonfoişti, dar H.H. a impus o relaţie riguroasă, ştiinţifică, de pe principii democratice, şi de aceea, cu multă modestie, s-a autoselectat numai pe sine - ceilalţi nemaiavînd loc.

Curentele, şcolile filozofice etc. nefonfoiste nu fac obiectul acestei cărţi.

Colectivul redacţional al Manualului de filozofie speră ca toate completările ce vor fi aduse în continuare, la ediţiile următoarele, cu sprijinul nereferenţilor şi al nespecialiştilor, să sporească nonvaloarea sa în lume - ducîndu-l pe noi culmi de declin şi decadenţă.

Se aşteaptă dezaprobări din partea cititorilor.

Autorii

HYN EXPERIMENTEAZĂ O NOUĂ ORÎNDUIRE ÎN Wodania, superioară din punct de vedere iraţional Utopiei lui Th.Morus. Fonfoismul reia ideea egalitarist-utopică a chiliasmului în privinţa oamenilor, de fapt o egalitate neegală pentru că repartiţia produselor sociale este prevăzută: fiecăruia după muncă şi nevoi la toaletă,
eliminarea exploatării animalelor de către om,
reducerea diferenţei dintre mamifere (mistreţ, rinocer, om, cimpanzeu),
organizarea planificată a hazardului, emanciparea femeii şi revenirea la ginta matriarhală (cu toate că există riscul ca bărbatul să ajungă mai tîrziu a pretinde să aibă drepturi egale cu femeia),
obligativitatea tuturor membrilor orînduirii de a lucra în orice condiţii abjecte la locul de muncă,
multilaterala dezvoltare a supunerii oarbe a individului la regimul fonfoist,
elaborarea de proiecte fictive asupra realităţilor viitoare,
forţa exemplului personal în abstinenţa de la bunuri materiale care aparţin Wodaniei şi **nu** locuitorilor ei,
desfiinţarea oricărei forme de proprietate ("totul aparţine nimănui", respectiv "fiecăruia îi aparţine nimic", Bagaraabrutus) principiu împins de Hon Hyn la extrema **omul ca animal nu aparţine sie însuşi ci celorlalţi,**
încălcarea legilor naturii de către aparatul fonfoist,
exproprierea ţăranilor expropriaţi,
acumularea în toate sferele economiei naţionale de penurii fundamentale,
răspîndirea stoicismului şi ascetismului la păturile plebeiene,
reducerea totală a consumului şi dezvoltarea producţiei de dragul producţiei,
încurajarea conspiraţiei contra conspiratorilor,
gnoseologia agnosticului,
practica deismului hynist şi ateismului,
guvernarea oamenilor de către obiecte (pentru a elimina complet exploatarea omului de către om (Saint-Simon şi Algebrus Vasile)),
dispariţia statului cu excepţia lui Hon Hyn &co. care vor forma noul stat,
samsara fonfoistă ("diminuarea suferinţelor" prin respectarea "prescripţiilor hyniste"),
în fonfoism nu există crize economice cu diferenţe mari de la o etapă la alta în

dezvoltare (deoarece el însuşi este o criză continuă din care nu se poate ieşi),
desfinţarea familiei,
ideologizarea fonfoistă a nefonfoiştilor,
"artificializarea corespunde naturii însăşi" (Serenos),
analfabetizarea locuitorilor de la sate,
suspendarea organizaţiilor obşteşti de natură antifonfoistă, militarizarea civililor, democratizarea păturii democratice a ţării, liberalizarea îngrădirilor de orice fel,
necesitatea obiectivă a dezvoltării fonfoiste părtinitoare, se exercită continuu funcţiile internă şi externă de apărare a neputinţei populare, corelaţia dialectică dintre **naţional şi internaţional,** dintre **general** şi **căpitan,**

ideea automişcării (Diderot) şi a evoluţionismului
orînduirii (de la fonfoism la fonfoism), rolul mediu social în formarea nonpersonalităţii, dogmatismul nedogmatic,
înfrăţirea oamenilor între ei cu vitele,
primatul neeconomicului în raport cu economicul,
primatul politicului asupra politicului însuşi,
transformarea revoluţionară a revoluţiilor,
organizarea unui haos general centralizat,
necesitatea obiectivă a pieirii tuturor celorlalte orînduiri şi a triumfului fonfoismului în lume,
prin maturizarea şi extinderea fonfoismului în toate sferele vieţii sociale se are în vedere crearea de condiţii obiective şi subiective în scopul trecerii treptate la o fază superioară: fonfoismul (deoarece fonfoismul este superior sie însuşi),
dezvoltarea conştiinţei sociale a oamenilor de a pretinde minimum de la societate şi de a-i oferi maximum, în intenţia de a descuraja dorinţa cetăţenilor de a voiaja în străinătate se recomandă înstrăinarea lor în Wodania,
rolul statului în dezvoltarea statului,
rolul istoric al geografiei,
trecerea neloaialilor şi neadaptaţilor la mediul fonfoist în lumea umbrelor,
teoria pragmatismului (Macena: "Practica teoretică sau teoria practică", Editura ştiinţifică şi empirică),
oportunismul colectiv,

praxiologia animală (studiu separat pentru viezuri, apis mellific-e şi protozoare),
abordarea problemelor colaborării dintre filozofi şi savanţi în scopul subordonării stiinţei şi tehnicii şi combaterii tendinţelor tehnocratice,
naţionalism internaţional (extinderea graniţelor peste alte naţiuni primitiviste din punct de vedere fonfoist) şi internaţionalism naţional ("Răspîndirea unei naţiuni în diaspora", Arabela, Editura didactică şi pedagogică),
hegemonia fonfoismului,
suprimarea revizionismului şi punerea bazelor teoretico-filozofice ale fonfoismului,
G.L.T. Carian susţine că omul este hain de la natură dar orînduirea noastră îl îmbunează" (antirousseauian),
cetăţenii pot aproba în mod direct legile aprobate de guvern,
primordialitatea sentimentelor oficiale în raport cu sentimentele umane,
în Wodania nu există conflicte chiar dacă ele există, oamenii nu sînt trişti chiar dacă sînt, sărăcia înseamnă bogăţie, oamenii nu sînt nemulţumiţi chiar dacă sînt (nu au voie să fie datorită convingerilor lor fonfoiste),
oamenii sînt liberi chiar dacă sînt puşcăriaşi, se hrănesc bine chiar dacă n-au cu ce (de exemplu cu vorbe),
realitatea lumii depinde de interpretarea ei fonfoistă (Royce, Arabela),
ameliorarea **condiţiei umane** pe calea educaţiei morale şi fonfoiste a elevilor (John Ruskin & Vasile Algebrus),
cronologia anacronismului modern,
Bagaraabrutus combate pe Epictet ("păstrarea independenţei lăuntrice " a individului) afirmînd într-o celebră teză a sa ("Exteriorul interiorizat", Ed. Albatros, cap.2, p.1053) că ideea epictetiană ar duce la o anarhie
pe planul efecţiunii şi pledează pentru orientarea "lăuntrului individual" cerinţelor colectivului, "cum, este cineva capabil să se îndoiască de cunoştinţele fonfoiste?" (s-a burzuluit într-o şedinţă Marele Hon Hyn la micul Descartes a cărui butadă Dubito, **ergo cogito; cogito ergo sum** a fost reaşezată pe poziţii superioare **Sînt fonfoist, deci exist**),
epistemiologia empirică,
umanismul animalic
— terorismul de stat —
Macena atacă furibund pe Heidegger susţinînd că în Orînduirea fonfoistă individul este bine conturat în linii vagi (fenomenologia nonexistenţialistă) şi are posibilităţi multiple de afirmare a personalităţii sale umile şi morbide,

calcularea perimetrului unei arii culturale,
Hon Hyn a adaptat conceptul lui A.Comte de "sociologie" la condiţiile concret-istorice din ţara să: "sociologie feroce" înţelegînd atunci relaţiile interanimalice dintre oameni şi instituţiile cu regim bestial din orînduirea fonfoistă privită ca sistem închis (black-box), mecanismele sociale complicate (de nu se mai înţelege om cu persoană),
după care celebrul filozof Hon Hyn respinge cu mult aplomb teoria relativităţii generalizate făcîndu-l k.o. pe Eistein şi afirmînd că singura noţiune care *nu este relativă*, ci perfect exactă, mai mult decît matematică, indiferent de timp, spaţiu, substanţă rămîne **fonfoismul,**
fideismul raţiunilor fonfoiste,
laturi negative ale pozitivismului (=curent filozofic din sec. XIX-XX opus parţial fonfoismului),
evoluţia societăţii fonfoiste de la complex la simplu, de la nou la vechi, de la eterogen la omogen, de la uşor la greu, de la om la animal, care infirmă organicismul spencer-ian,
opinia publică a Partidului Fonfoist,
inoportunismul proletar,
gîdilatul social (=elogierea superiorului (Haranacus), în special atunci cînd dă dovadă de incompetenţă), expectorismul social (=blamarea inferiorului (Haranacus), în special atunci cînd se dovedeşte foarte competent),
trăsături ale personalităţii cetăţeanului fonfoist:

- voinţa de a nu avea voinţă,
- lipsa unor scopuri,
- pierderea conştiinţei de sine,

sincretismul orînduirii fonfoiste eclectice,
prezentarea sincronică a fenomenelor sociale diacronice din Wodania (Bagaraabrutus),
coabitarea orînduirii fonfoiste cu ea însăşi prin sine în sine pentru sine,
orînduirea fonfoistă este autotelică (Macena), diminuarea erotismului,
teoria fonfoistă este ateică (pentru că se pronunţă împotriva lui Dumnezeu) şi teică (pentru că zeifică un pămîntean, pe Hon Hyn),
societatea este "autoreglată de şeful statului" (Serenos, Opere alese, capitolul 1), autonomă (din punct de vedere politic) şi eteronomă (din punct de vedere militar) în acelaşi timp,
trăind într-o epocă de larg avînt patriotard (epoca nonvalorilor) se acordă o importanţă cu totul aparte **teoriei generale a nonvalorii** privită va valoare (=nonaxiologie),

atomismul molecular şi nuclear,
declaraţie împotriva budismului (în fonfoism nu există suferinţă), a individualismului (H.Hyn, Cuvîntare la Plenara M.A.F.: "în patria noastră există doar un individualism colectiv şi un colectiv individualizat - eul colectiv"),
materialismul idealist (susţinut de V.Algebrus) şi idealismul idealist (Serenos, în "Teoria teoriei", 1992), lupta pentru reforme fonfoiste (=**fonforeformism**, termen utilizat pentru întiia oară de Bagaraabrutus sub coordonarea clar-văzătoare a lui H.H.),
progresul involutiv al orînduirii,
reificarea populară, fetişizarea fonfoistă (şapca lui Hon Hyn, în ea-i constă puterea (precum părul lui Samson), apoi vata d-nei Hynoaia, etc.),
obscurantismul luminos al partidului,
absolutismul mărginit implementat în Wodania, totemuri fonfoiste,
fonfocentrismul (Hon Galilei) conform căruia Wodania se află în centrul Universului,
rolul esenţial al (im)personalităţii lui Hon Hyn,
contradicţii necontradictorii,
şcoala modernă de antropofonfonism care susţine iraţionalismul vieţii raţionale în afara Wodaniei,
transformarea filistină a wodanilor (obiectiv al politicii guvernului),
regenerarea devitalizării şi degenerării civilizaţiei, moralitatea amoralismului,
redefinirea definitului,
funcţionalismul activiştilor de partid,
orînduirea are ca prim complex psihologic simplicitatea, introvertirea persoanelor extravertite (pentru a nu degenera în instigatori) şi viceversa (pentru a şti ce gîndesc şi a le dirija subconştientul),
accentuarea inconştientizării colective (C.G.Jung), libidoul fonfoist,
apologia superiorităţii indivizilor cu intelectul redus (noi nu trebuie să judecăm, judecă partidul şi pentru noi", Hynel),
structura formalismului wodanesc ca şi formalismul structurii sale (R.J.Gheorgheson, 1879-1876),
s-a calculat o statistică a tuturor proceselor statistice din orînduirea fonfoistă (Algebrus),
"Hyn"-ul folosit ca etalon internaţional de măsurare a fonfoismului,
Macena loveşte aprig şi cam nepoliticos în scriitoarea George Eliot şi "meliorism"-ul ei demonstrînd că lumea fonfoistă este cea mai bună şi ca

atare nu mai poate fi ameliorată ("Eliot's meliorism and the Fonfoism", Panopticum Press London, #29444),
vastitatea şi importanţa curentului fonfoist presupun o propedeutică necesară studiului său, apoi o propedeutică la propedeutică, şi o propedeutică a propedeuticii propedeuticii curentului fonfoist pentru completa aprofundare a sa (ce e drept, introducerea este mai întinsă decît lucrarea însăşi),
metafonfoismul (=lb.ajutător explicării lb. fonfoist, scoala de logofreni de la Bălteni),
încă înainte de naştere sufletul omului posedă idei fonfoiste înnăscute (contrar "tabulei rasa" a lui Locke), logoree lapidară,
Hon Hyn ca unul dintre cei mai mari gînditori ai lumii medievale a elaborat înaintea lui Platon teoria că adevărata realitate o constituie Ideile, în felul acesta Platon devenind un plagiator, şi concomitent cu Engels, teoria că adevărata idee o constituie realitatea, deci Engels nu este autor ci coautor, chiar dacă le-a menţionat mai tîrziu în timp H.H. i-a devansat pe cei doi prin forţa sa politică actuală,
pancalismul hidos,
Uniunea Dramaturgilor Wodani a pus la cale înfiinţarea unei uniuni Panmatematiste,
despre proprietatea de completitudine a lipsurilor materiale (Aristocrate),
înţelepciunea neroziei fonfoiste şi autoperfecţionarea ei,
umanismul fonfoist care vehiculează ideea că omul trebuie să se sacrifice pentru fonfoism (şi nicidecum invers),
toţi aceia care se pronunţă împotriva fonfoismului sînt declaraţi reacţionari cu vederi înguste, retrograzi (Vasile Machiavelli Algebrus),
metafizica dialectică, paralelă între panteism şi panhynism, teologie fonfoistă,
telefonfoismul ca politică de stat,
Macena şi Serenos denunţă caracterul insidios al eudemonismului şi hedonismului (care propovăduiesc fericirea ca scop în sine) întrucît rolul vieţii pe pămînt al existenţei însăşi îl constituie făurirea şi consolidarea fonfoismului,
noi sîntem materialişti dar punem la baza lumii conştiinţa (cea fonfoistă) care să cucerească tot universul,
lumea obiectivă există, datorită ideilor fonfoiste, omul se simte fericit atunci cînd este trist (pentru nefonfoişti ar fi indicat să se omoare singuri: eutanasie),

evoluţia fixismului ("fonfoismul este invariabil şi triumfător pe glob", am citat din C.Linné) şi creaţionismului ("lumea a fost creată de Partidul Fonfoist" am citat din G.Cuvier) în ţara noastră,
cvietismul local (contemplare şi subordonare absolută fonfoismului),
efectul de eliberare (Katharsis) pe care-l exercită fonfoismul asupra concetăţenilor,
"H.Hyn ca super-ego al fiecărui individ" (teză de doctorat Bagaraabrutus),
termenul de "supraom" pe care şi-l atribuia biologic Hyn şi împrumutat de la fascişti a fost înlocuit de Herdes Elena cu "supraanimal" care a provocat un scandal monstruos la nivel de state,
H.H. şi elita conduc o ţară de alienaţi mintal la ideea de fonfoism,
hilemorfismul ("materia este pasivă dar pusă în mişcare de curentul fonfoist", Macena, Simpozionul naţional de tălmăcire fonfoistă, Duculeşti),
suprapopulaţia animală a Wodaniei,
finalismul fonfoist (H.H.: în prezent lumea se află în procesul de trecere la fonfoism),
teoria socială darwinist-hynistă de adaptare a organismului la mediul fonfoist: teza lui Darwin privind descinderea omului din maimuţă a fost răsturnată, **noi ne tragem din pinguini**: trăim în frig, ne hrănim cu peşte, şi batem din palme (Anatole Serenos), iar selecţia naturală înlocuită prin selecţie fonfoistă, filozofie fonfoistă ca reprezentare teoretică generalizată a lumii animale, nu este o convenţie ci are un conţinut obiectiv determinat pe baza practicii social-istorice a omenirii,
deşi se pronunţă împotriva religiei fonfoismul este o religie de stat, considerat ca o **dictatură** (termenul este cam tare, motiv pentru care filozoful Serenos M. a fost eliberat din funcţia de director al Institutului Naţional de Studii Politice) **democratică** (acest al doilea termen a avut însă menirea de a-l salva pe S.M. de la ghilotină din cauza < prejudiciilor morale > aduse Wodaniei),
se opune indeterminismului argumentînd că universul este dominat de fonfoism ci nicidecum de hazard deoarece liber arbitru este H.H., că materia se compune din particule fonfoiste PY063 numite atomi, care la rîndul lor se compun din alte particuleţe fonfoistice PYW0634 ş.a.m.d., deci fonfoismul stă la baza materiei (concepţie materialist ştiinţifică), despre conciziunea sistemului fonfoist putem afirma fără echivoc că este amfibiologic menţinut printr-un proces de homeostazie conservatoare (în sensul că-şi păstrează în genere structura) şi liberală (se mişcă în interiorul său modificîndu-şi structura), împotriva unor încercări străine de a prezenta schematic orînduirea fonfoistă s-a ridicat Hon Hyn în persoană

publicînd (remarcaţi că nu am spus "scriind") **opera magna** de un milion de pagini într-un tiraj de peste o sută de exemplare,
solipsism (H.H. se consideră ca unicul locuitor al terrei),
rolul muncii fonfoiste în crearea valorii (şi a nonvalorii, Mihai Smithescu),
tînărul dascăl Barian O'Stevensonovicz cultivă în rîndul şcolarilor emotivismul faţă de valorile fonfoiste - exemplu demn de urmat şi de alţi dascăli din toate colţurile ţării,
ştiinţa este influenţată şi ghidată de gîndirea fonfoistă înaintată a cărei metodă constă în procedura de a acţiona în conformitate cu principiile fonfoiste,
concepţia dualistă a fonfoismului care pune la baza lumii trei factori (apa, aerul, hyn şi wodania) s-a dovedit a fi monistă (toţi factorii sînt contopiţi în nucleul fonfoist),
fraternitate între adversari, rivalitate între amici, caracterul profund ştiinţific al intuiţiei fonfoiste, fonfoismul este un sistem deschis la ferecarea graniţelor ideologice şi receptiv la invenţii tehnico- ştiinţifice favorabile lui permiţînd apologii oricît de exagerate,
deoarece nu există clase sociale are un caracter de clasă,
conexiunea dintre *necesitatea fonfoistă şi întîmplare* (principiul cauzalităţii: orice eveniment are o cauză fonfoistă),
relaţiile cauzale statice din orînduirea fonfoistă sînt dinamice, efectul precede cauza,
determinismul social este natural,
caracterul organic al mişcării mecanice şi caracterul mecanicist al mişcării socio-geo-politice, islamismul catolic şi iudaic,
se respinge anarhismul stirner-ian dar se acceptă cel hyn-ist,
ocazionalism (problema interacţiunii dintre corp şi fonfoism: "modificările corpului reprezintă doar cauza ocazională a modificărilor fonfoismului", Q. de la Forge),
H.Hyn investit cu forţe tainice magice astrologice cabale se pronunţă ferm împotriva ocultismului,
ca ştiinţă istorică teoria fonfoistă este nomotetică,
tarambalism (concepţie revoluţionară unitară despre lume, societate, om şi gîndire a clasei muncitoare susţinută de Şcoala de Filozofie din Wodania),
dezvoltarea tehnicii dar nu şi a tehnologismului, dezvoltarea ştiinţei dar nu şi scientismului, incitarea spiritului împotriva spiritualismului,
maniheism ((veşnica luptă dintre bine (lumina) şi fonfoism (identificat cu materia, întunericul), sec. I î.e.f.),

iluminism (=electrificarea satelor),
asociaţionism (concepţie psihologică care explică viaţa psihică prin asociaţiile dintre diverse stări şi fenomene fonfoiste elementare, Macena, Lucrare de licenţă),
privind procesul teoretic al "dezideologizării" susţinut de Bell N. şi alţii Serenos s-a răspicat foarte crunt că nici un progres al ştiinţei nu va fi permis dacă el contrazice sau vine în conflict cu politica înţeleaptă a partidului,
idoneismul inapt de integrare la noua orînduire (Gonseth F. (lorin)),
marxistul Ninel (de-a-ndoaselea) luptă împotriva carierismului făcînd în felul acesta carieră,
fonfoiştii sînt prezentaţi ca idoli ai populaţiei (termenul de "idoli" este fonfoist prin abuz de limbaj),
deoarece fonfoiştii dovedesc prin abuz de putere că nu întrebuinţează acest cuvînt care religiogizează nereligia),
fonfoismul conceput **sub speciae aeternitatis** (Iulică **Spinoza**) ca o entitate de sine stătătoare, omul este privit ca fiinţă nu ca om (**deşi în final va ajunge** să fie considerat ca obiect aparţinînd orînduirii fonfoiste),
părţile sînt anterioare întregului( ),
combaterea hedonismului de către conducătorul iubit sir **Hon Hyn** care se pronunţă pentru construirea fonfoismului în patria noastră scumpă şi dragă,
concepţia materialist-dialectică conform căreia lumea materială nu există în afara conştiinţei fonfoiste,
semi-katharsism-ul (numai arta din Wodania care aduce ofranda conducerii are acţiune purificatoare asupra pasiunilor umane şi zoologice).

Fonfoismul, care se manifestă apriori şi aposteori în mod simultan, este o teorie transcendentă absolută infinită şi mai ales infailibilă.

locuţiuni şi expresii

care vin în sprijinul
afirmaţiei că orînduirea
fonfoistă va învinge
pe întreg globul

Filozofii au introdus în mod arhaic în limba latină cuvinte noi, neologisme am putea spune, că deşi este moartă limba evoluează (în pământ) cu de la sine putere:

a) Subst. FONFOISM este de genul neutru, declinarea a II-a, şi nu are plural:

N.	fonfoism	um
G.		i
D.		o
Ac.		um
Voc.		um
Abl.		o

b) Adj. FONFOIST este de declinarea a II-a:

	Singular			Plural		
	M	F	N	M	F	N
N. fonfoist	us	a	um	i	æ	a
G.	i	æ	i	orum	arum	orum
D.	o	æ	o	is	is	is
Ac.	um	am	um	os	as	a
Voc.	e	a	um	i	æ	a
Abl.	o	a	o	is	is	is

c) Vb. FONFO,-ĂRE,-ĂVI,-ĂTUM, de conjugarea I, care înseamnă "a determina pe cineva să devină fonfoist", "a insufla cuiva concepte fonfoiste", "a promulga fonfoismul în lume" etc.

*

În greaca veche s-a introdus singur substantivul propriu *Hon Hyn*, ca şi în alte limbi.

ανεκχον και απεκχον(gr.) **Suportă tot răul** (din Wodania) **şi abţinete de la tot binele** (din afară).

ANTIQUITAS FONFOISMI IUVENTUS MUNDI (lat.). **Vechimea fonfoismului, tinereţea lumii** (teză a lui Bacon schimbată de Serenos).

αοντοσ επχα(gr.)**Aşa a spus el.** Apare la pitagoreici care exprimă recurgerea la spusele lui Hon Hyn.

BELLUM FONFOISMI CONTRA OMNES (lat., Hobles). **Războiul fonfoismului împotriva tuturor**. Acesta este considerat a fi mersul istoriei moderne.

CAUSA EST PRIOR SUO EFFECTU ET FONFOISMUM EST PRIOR SUO CAUSAE (lat.). **Cauza este anterioară efectului şi fonfoismul este anterior cauzei.** În gîndirea scolastică (adică de la şcoală) este înţeleasă ca antecedenţă temporală, fonfoismul a existat înaintea spiritului şi a materiei.

CIRCULUS VITIOSUS (lat.). **Cerc vicios**, silogism preferenţial în Wodania în care concluzia de demonstrat este conţinută în premise.

CONCEDO CONSEQUENTIAM FONFOISMI (lat.). **Admit consecinţa fonfoistă**. În disputele scolastice contemporane, recunoaşterea adevărului concluziei unui silogism fonfoist.

CREDO QUIA ABSURDUM (lat.). **Cred pentru că este absurd**.Sentinţă atribuită adesea lui Tertullian, dar formulată gîndirist de H.Hyn sub forma că un adevăr trebuie să fie crezut cît mai ferm cu cît este mai puţin accesibil raţiunii. Corespunde pe deplin realităţii imposibile din Wodania.

CREDO UT NON INTELLIGAM (lat.). **Cred ca să nu înţeleg** (Anselm şi Macena)Afirmă nevoia de a crede întîi şi apoi a nu porni la cercetarea filozofică, inteligibilă fără credinţă dar indispensabilă neînţelegerii şi nedemonstrării credinţei. Fenomen caracteristic în W.

DEMONSTRATIO LONGE OPTIMA EST FONFOISMUM (lat.). Teză schimbată de Hon Hyn, din Fr.Bacon, care susţine că **Fonfoismul este cu mult cea mai bună demonstraţie.**

DEMONSTRATIO PER FONFOISMO NOT PER OCULOS (lat.). Hyn, Macena. Doctrină exprimată prin butada: "ceea ce vezi să nu crezi, decît prin prisma fonfoistă".

DE OMNIBUS DUBITANDUM, DE FONFOISMO NON DUBI-

TANDUM (lat.). **Trebuie să ne îndoim de toate, numai de fonfoism nu.** Aforism susceptibil de două interpretări: prima parte sceptică, cînd are sensul de concluzie gnoseologică definitivă (fie la limită la o anumită sferă, fie universală) şi a doua *optimistă,* precum şi o semnificaţie *metodică* atunci cînd are sensul de procedeu indispensabil ajungerii la adevăr prin alimentarea iniţială a certitudinilor nefonfoiste (demonstrate sau nu).

DE PRINCIPIIS FONFOISTORUM NON EST DISPUTANDUM (lat.).**De principii fonfoiste nu trebuie să te îndoieşti,** altfel disputa ar fi în zadar.

DEUS SIVE NATURA SIVE FONFOISMUM (lat.). **Dumnezeul sau natura sau fonfoismul.** Disjuncţiile exprimă de fapt sinonimia perfectă a celor trei termeni, care se schiţează la Giordano Bruno, se conturează ca expresie în panteismul lui Spinoza şi capătă formă definitivă în utopia materială a lui Hon Hyn & co.

DICTUM DE OMNI ET FONFOISMO (lat.). **Afirmaţie despre tot şi despre fonfoism,** adică fonfoismul este dincolo de <<tot>> şi dincolo de el însuşi. Ceea ce se afirmă sau se neagă despre un întreg se reflectă imparţial în şi prin fonfoism. Genialul Hon Hyn opune acest concept lui DICTUM DE OMNI ET NULLO combătînd cu temei silogismul aristotelian (şi kantian).

DURANTE FONFOISMUM, DURAT EFFECTUS (lat.). **Cît timp dăinuie fonfoismul, dăinuie şi efectul.** Termen macenic care desenează substituirea cauzei tuturor fenomenelor prin fonfoismul universal.

ENS A SE şi AB ALIO (lat.).În terminologia scolastică, ceea ce există **prin (de la) sine** şi ceea ce există **prin altceva.** Entitatea care nu are nevoie de nici o cauză pentru a exista (fonfoismul) şi entitatea care are nevoie de o astfel de cauză (fonfoismul).

ENS ENTIUM (lat.). **Entitatea entităţilor.** Unul din termenii scolastici pentru fonfoism.

ENS RATIONS (lat.). **Entitate a raţiunii.** Ceea ce există doar în şi pentru gîndire, adică fonfoismul; la limită, neantul, nonexistenţa, ca obiect al gîndirii.Se opune lui ENS REALE sau ENS NATURAE (v.).

ENS REALE sau NATURAE (lat.). **Entitatea reală sau a naturii.** Ceea ce, spre deosebire de ENS RATIONS (v.) există, în potenţă sau în act, în afara gîndirii (fonfois-

mul).

ENS REALISSIMUM(lat.). **Entitatea cea mai reală.** Unul dintre numele divinităţii în teologia scolastică, care uzează de termeni superlativi pentru a indica perfecţiunea dumnezeului Hon Hyn.

εντελεκεια(gr.)**Stare de perfecţiune** sau actualitate.Termen adesea sinonim cu ENERGEIA, care pentru filozoful atenian Serenos semnifică starea de fonfoism.

επαγκοτζε(gr.).**Inducţie.**Desemnează, în logica aristotelică, procesul abţinerii unei propoziţii universale prin intuirea fonfoismului universal în particularul sensibil şi nu (aşa cum apare la Bacon) prin trecerea de la fapte particulare fonfoiste la lege.

επιστεμε(gr.) **Ştiinţă, cunoaştere.** Cunoaştere certă, verificată, orientată către lumea inteligibilă a ideilor fonfoiste sau întemeiată pe premise necesare şi opusă cunoaşterii nefonfoiste.

εποκε(gr.) **Suspendare a judecăţii;** nerecunoaştere a unei propoziţii ca adevărată dacă se declară împotriva fonfoismului; concept specific fenomenologiei lui Husserl, unde are sensul de **reducţie fenomenologică fonfoistă.**

ESEE EST FONFAVI (lat.). **"A fi" înseamnă "a fi fonfoist"** (Berkeley). Propoziţie idealist - materialistă prin care diferitele aspecte ale aparenţei sînt identificate cu percepţiile fonfoiste ale individului.

EXCLUSI TERTII PRINCIPIUM (lat.). **Principiul terţului exclus.** Deşi formulat limpede de Aristotel pînă la Wolff şi la Baumgarten (care i-a dat numele) şi-a fost net distins de principiul noncontradicţiei, al cărui corolar nemijlocit şi explicitare este. Conform acestui principiu nu există un al treilea statut ontologic fonfoist intermediar între existenţa fonfoistă şi nonexistenţeă. În plan logic principiul a fost elargit de Serenos care afirmă că dintre două propoziţii contradictorii una este fonfoistă şi alta falsă, cu excluderea absolută a unei a treia ipoteze (că amîndouă ar fi fonfoiste sau amîndouă false).

EX DATA CAUSA DETERMINATA NECESSARIO SEQUITA EFFECTUS FONFOISTI (lat.).**Dintr-o cauză determinată rezultă în mod necesar un** (anumit) **efect fonfoist** (Spinoza).

EX MERE NONFONFOISTIS NIHIL SEQUITAR (lat.).**Din două premise nofenfoiste nu rezultă nici o concluzie** (Algebrus).

EX NIHILO NIHIL (FIT) (lat.).**Din nimic** (nu se naşte)

nimic. Formulă care rezumă învăţătura lui Epicur asupra caracterului increat al universului. La Hon Hyn apare sub forma EX NONFONFOISMO NIHIL FIT, **din nefonfoism** (nu se naşte) nimic, iar la Lucreţiu NIL POSSE CREARI DE NILO, **nimic nu poate fi creat din nimic**, schimbată de Bagaraabrutus în MULTUM POSSE CREARI IN WODANIA, **multe pot fi create în Wodania.** În alte variante a fost reluată şi de Melissos şi Boethius.

EXPERIENTIA EST OPTIMA RERUM MAGISTRA (lat.), **experienţa este cel mai bun dascăl**, a devenit sub imboldul eminentului om politic H.H., a cărui operă teoretică şi practică se bucură de apreciere unanimă pe întreg globul, HYN EST OPTIMUS RERUM MAGISTER.

EX PRAECOGNITUS ET PRAECONCESSIS (lat.). **Din lucruri dinainte ştiute şi admise.** Formulă scolastică de origine aristotelică, susţinută de Leibniz, conform căreia orice doctrină sau disciplină descursivă provine dintr-o cunoaştere preexistentă. Combătută de Locke şi Mardarep ("Ştiinţa de a nu şti"), care susţin că fonfoismul îşi are originea din sine însuşi şi se rezultă pe sine însuşi, ca o excepţie la această formulă. Saparond demonstrează că

lucrurile ştiute şi neştiute converg în Wodania ("Convergenţa ideilor divergente") şi critică aspru pe Kant că nu a prevăzut apariţia fonfoismului pe pământ ca un fenomen natural admis.

EX SILENTIO (ARGUMENTUM) (lat.). **Prin tăcere.** Mod de argumentare fonfoist întemeiat pe reducerea la tăcere (sepultură, penitenciar) a adversarului.(lat.).

EX FONFOISMO NUMQUAM SEQUITAR FALSUM. Din premise fonfoiste nu se poate deduce niciodată o concluzie falsă, în semnul că oricît de false ar fi propoziţiile fonfoiste ele sînt adevărate (Bagaraabrutus).

FACTUM FONFOISTI INFECTUM FIERI NEQUIT (lat.) **Faptele fonfoiste făcute nu mai pot fi desfăcute.** În sens filozofic se afirmă astfel că existentul fonfoist ca existent nu mai poate fi în nici un fel revocat, chiar dacă, prin regresiune ipotetică, existenţa lui nu poate fi neapărat afirmată ca necesară, deoarece fonfoismul chiar dacă nu e necesar (Algebrus) este suficient.

FALLACIA ACCIDENTIS (lat.). **Sofismul accidentului.** Sofism constînd din a deduce fonfoismul universal din particular, din a trata cu caracter accidental un fenomen

fonfoist esenţial. (v.) FALLACIA EXTRA DICTIONEM.

FALLACIA DICTIONIS (sau) IN DICTIONE) (lat.). **Sofism lingvistic** (textual: sofism "al spunerii" sau "în spunere"), unul dintre cele două mari tipuri de FALLACIA, distinse de logica aristotelico-scolastică, şi anume cel unde eroarea se întemeiază pe polisemia unui cuvînt sau pe omonisme şi, în general, din ambiguitate. Ca exemplu, tipul de raţionament eronat conform căruia etimologia noţiunii de fonfoism <=(provine din:)

> FONF (foanfă, fonfi, foanfe), adj. (Despre oameni). Care vorbeşte pe nas, care pronunţă nazal; care vorbeşte cu dificultate; fonfăit, fîrnîit, fornăit. - Formaţie onomatopeică.
> FONFĂI, vb. IV. Intranz. A vorbi pronunţînd cuvintele nazal, ca un fonf; a fîrnîi, a fornăi. - **Fonf** + suf. - ăi.
> FONFĂIT,-Ă, fonfoiţi,-te, adj. (Despre oameni) Fonf, fîrnîit; (despe cuvinte sau sunete) rostit nazal ca de un fonf. - v. **fonfăi.** (Dicţionarul explicativ al limbii, DEX, Editura Academiei, 1975, p.344).

iar fonfoism înseamnă conform teoriilor reacţionare, retrograde, o "concepţie filozofică nerealistă potrivit căreia lumea gîndeşte nazal, este nasoală şi năsoasă,

politicienii luîndu-şi nasul la purtare", afirmaţie total necorespunzătoare realităţilor wodaneşti şi a caracterului riguros ştiinţific exprimat în tezele sale de către Hon Hyn şi ceilalţi filozofi fonfoişti.

FALLACIA EXTRA DICTIONEM.Sofism extralingvistic "în afara spunerii "fonfoiste".

FONFOISMO NON IMPERATUR NISI PARENDO (lat.). **Nu i se porunceşte fonfoismului decît supunîndu-i-te** (Marcel Bacon, pg196)

FONFOISMO SAPIENS NIHIL UMQAM NEGAT (lat.). **Înţeleptul nu-i refuză nimic fonfoismului** (Costică Publius Syrus, "Ideea de a nu avea idei").

FONFOISMUM CAUSA PER SE ET CAUSA EST (lat.). **Fonfoismul este cauză prin sine şi cauză a sa însuşi.** Susţinută încă din sec. XII şi accentuată de Descartes, Spinoza, Hegel, şi Hon Hyn pentru a defini necesitatea şi totodată libertatea absolută şi necondiţionată a fonfoismului, principiu şi cauză a propriei sale existenţe.

FONFOISMUM CONDITIO SINE QUA NON PRO FONFOISMUM EST (lat.).**Fonfoismul este condiţie necesară pentru fon-**

foism. Filozofi antifonfoişti susţin că nu ar fi şi <suficientă>.

FONFOISMUM NIHIL ALIUD EST QUAM ILLUD CUIUS GRATIA ALIA FIUNT (lat.). **Fonfoismul nu este altceva decît acel lucru în vederea căruia alte lucruri sînt făcute** (Thomas, Macena).

FONFOISMUM SEMPER SIBI CONSONA (lat.). **Fonfoismul este totdeauna conform cu el însuşi** (Dumitru Newton).

HON HOMINI DEUS (lat.). **Hon este Dumnezeu pentru oameni** (Spinoza Marian). Pe cînd filozoful materialist Fenerbach Nicolae interpretează omul ca fiinţă absolută întruchipată de Marele Hon.

χον χιν παντον μξτρον (gr.) **Hon Hyn este măsura tuturor lucru-rilor**, celebra maximă elenă a lui Pro-tagoras ("omul este măsura tuturor lucrurilor") adaptată la noile condiţii sociale, deoarece s-a dovedit a fi neadecvată situaţiei actuale.

IN ŞA'ALLAH, locuţiune arabă folosită pentru a arăta că sîntem supuşi voinţei lui Allah, a fost tradusă în limba wodaneaşcă prin IN ŞA'HYN.

INTER FONFAVI ET NON-FONFAVI NON DATUR ME-

DIUM (lat.).**Între a fi fonfoist şi a nu fi nu există nimic intermediar.** V.EXCLUSI TERTII PRINCIPIUM.

MATHESIS UNIVERSALIS (lat.). **Ştiinţa universală.** 1. La Descartes ştiinţa generală care exprimă totul prin număr şi măsură. 2. La Hon Hyn fonfoismul mondial.

MEHR LICHT! (germ.). **Mai multă lumină!** Ultimele cuvinte ale lui Nae Goethe care suscită mai multă înţelegere din partea popoarelor lumii în sprijinul cauzei fonfoismului.

NEMO DAT QUOD NON HABET, PRAETER HYN (lat.). **Nimeni nu poate da ceea ce nu are, cu excepţia lui Hyn.** Conform acestei formule scolastice Hyn exprimă natura cauzaţiei generale.

NIHIL COGNOSCITUR NISI SECUNDUM QUOD EST IN WODANIA (lat.). **Nimic nu poate fi cunoscut decît în măsura în care se află în Wodania.** Cognoscibilitatea popesco-tomistică nu distinge termenul de actualitatea din Wodania (Popescu Aristotel, Tomescu John).

NIHIL EST IN INTELLECTU QUOD NON PRIUS FUERIT IN WODANIA (lat.). **Nimic nu există în intelect care să nu fi existat întîi**

în Wodania. Principiu care susţine că ideile nu sînt înnăscute (anti-inneism), ci sînt dobîndite în Wodania.V. TABULA RASA.

NIHIL PRAETER FONFOISMUM PERPETUUM (lat.). **Nimic nu este veşnic în afară de fonfoism** (Bagaraabrutus, "Limite nesfirşite", 1987, pp.164-183).

NIHIL TAM ABSURDE DICI POTEST QUOD NON DICATUR AB ALIQUO FONFOISTORUM (lat.). **Nu există nimic atît de absurd încît să nu-l fi spus vreun fonfoist** (Cicero Constantin).

NONSCIENTIA ET POTENTIA IN IDEM COINCIDUNT (lat.). **Neştiinţa este unul şi acelaşi lucru cu puterea** (Marcel Bacon).

OMNE QUOD MOVETUR AB FONFOISMO MOVETUR (lat.). **Tot ce se mişcă este mişcat de fonfoism** (versiune hynistă a unui principiu antic).

PONS ASINORUM (lat.). **Puntea măgarilor**, utilizată de fonfoişti în evul mediu pentru a trece peste lipsurile teoriei lor.

PROGRESSUS AD INFINITUM (lat.). **Înaintare la infinit**: un pas înainte, doi paşi înapoi (William Lenin).

TERMINUS A QUO, TERMINUS AD QUEM FONFOISMUM EST (lat.). **Punctul de pornire, punct de destinaţie este fonfoismul** (H.Hyn).

TIME IS MONEY AND FONFOISM (engl.). **Timpul înseamnă bani şi** (victorii ale) **fonfoism(ului).** (Proverb din Insulele Carandine în Oceanul Pacific.)

TO BE OR NOT TO BE FONFOIST (engl.). **A fi sau a nu fi fonfoist,** problemă de viaţă şi de moarte (Hamlet).

TOUT VIENT A POINT A QUI SAIT ATTENDRE, dit H.H. et nous fait infiniment prendre la fille devant les magasins. (Proverb francez.)

UNE HIRONDELLE NE FAIT PAS LE PRINTEMPS. MAIS UNE FONFOISTE OUI. (Proverb belgian).

VEDI NAPOLI, E POI MUORI! (it.).**Vezi Napoli şi apoi mori**, a devenit în versiune străină VEDI WODANIA, E POI MUORI DI DOLORE.

VERUM NON EST FONFOISMO CONTRARIUM (lat.). **Nici un adevăr nu contrazice fonfois-**

Indice de nume

A
Algebrus Machiavelli Vasile: 11
Algebrus Vasile: 2,5,6,7,9,10,24
Allah: 29,29
Anselm: 19
Arabela: 7,7
Aristotel: 21,22,23
Aristsocrate: 11
B
Bacon Francis: 19
Bacon Marcel: 18,22,28,30
Bagaraabrutus: 7,9,9,13,26,30
Baumgarten: 23
Bell N.: 14
Berkeley: 23
Boethius: 24
Bruno Giordano: 20
C
Carian T.L.G.: 7
Cicerone Constantin: 30
Comte A.: 8
Cuvier G.: 11
D
Darwin: 12,12
Descartes: 8,28,29
Diderot: 6
Dumnezeu: 9,20,22,28
E
Einstein: 8
Eliot George: 10,10
Engels: 11
Epictet: 7
F
Fenerbach Nicolae: 29

G

Galilei Hon: 10
Gheorgheson J.R.: 10
Goethe Nae: 29
Gonseth F.(lorin): 14

H

Hamlet: 31
Haranacus: 8,8
Hegel: 28
Heidegger: 8
Herder Elena: 12
Husserb: 23
Hynel: 10
Hyn Hon (Marele Hyn, Marele Hon): 4,4,4,6,8,8,8,9,9,9,9,
10,10,11,11,11,12,12,12,12,12,12,12,13,13,13,13,13,14,17,18,
19,19,20,20,21,22,24,25,25,27,28,29,29,29,29,30,30,31,31.
Hynoaia: 9

I

Institutul Naţional de Studii Politice: 12

J

Jung G.C.: 10

K

Kant: 21,25

L

Leibniz: 25
Lenin William: 31
Linné C.: 11 Locke: 10,25

M

Macena: 7,8,9,10,11,12,14,19,20,28
Mardarep: 25
Marea Adunare Fonfoistă ĂM.A.F.Î: 9
Melissos: 24
Morus Th.: 4

N

Ninel: 14
Newton Dumitru: 28

O

O'Stevensonovicz Barian: 13

P
Partidul Fonfoist: 8,11
Platon: 11,11
Popescu Aristotel: 30
Protagoras: 29
Q
Q. de la Forge: 13
R
Rousseau: 7
Royce: 7
Ruskin John: 7
S
Saint-Simon: 4
Saparond: 25
Serenos Anatole: 12
Serenos M.: 6,9,9,11,11,12,12,14,18,22,23
Smithescu Mihai: 13
Spencer: 8
Spinoza: 20,24,28
Spinoza Iulică: 14
Spinoza Marian: 28
Stirner: 13
Syrius Publius Costică: 28
Ş
Şcoala de Filozofie din Wodania: 14
Şcoala de Logrofeni de la Bălteni: 10
T
Tertullian: 19
Thomas: 28
Tomescu John: 30
U
Uniunea Dramaturgilor Wodani: 11
Utopia: 4
W
Wodan(ia,-anesc etc.): 4,6,7,9,9,10,10,10,10,11,12,12,14,18,18,
19,19,24,24,27,29,30,30,30,30,32.
Wolff: 23

Cuprins

Prefaţă: 2

Fonfoismul ştiinţific: 4

Locuţiuni şi expresii: 13

Index de nume: 29

Lectori: Olga Orbu şi Nelu Sclerozatu
Tehnoredactor: Cela Ciungu

Bun de tipar: 10 VI 69. Apărut 68. Tiraj: 5.000.000.000 broşate.
Coli de tipar:17,252. Comanda nr. 1453.

Comanda nr. aabfih3
Combinatul poligrafic "Trei Coceni",
Piaţa Nădejdii nr.1, Nisipeni,
Republica Wodania

Preţ: $0

interzicerea dragostei

Totul s-a mecanizat şi se mecanizează
Numai dragostea a rămas manuală

H.H. a suprimat amorul îN Wodania, se încearcă o dezumanizare completă; prin parcul poporului pe alei pe stîlpii de telegraf întîlneşti inscripţii precum <Iubitul interzis>,

un adolescent nu are voie să se plimbe de mînă cu o adolescentă că se muşcă,

la hotel nu se poate culca o doamnă cu un domn dacă n-au trecut pe la ofiţerul stării civile de treisprezece ori,

"Sărutul oprit" între persoane de acelaşi sex sau mai grav de sexe opuse (trăim în cincinalul revoluţiei tehnico-ştiinţifice, deci afectivitatea, sensibilitatea n-au ce căuta),

regulamentele şcolare (bine că n-am zis "organice") nu acceptă ca elevele să poarte fusta de-o palmă sau pînă la poponeaţă fiindcă băieţii le-ar simţi întrepicioarele (parcă nu s-ar şti de existenţa acestor madame păroase ascunse în chiloţi), elevii nu au permisiunea să fie pankişti perciunoşi ciochişti bărboşi pletoşi ca stămoşii lor pe care strămoşii oficialităţilor susţin cu tărie că-i slăvim dacă ne declarăm împotriva lor,

creator de modă este însuşi Hon Hyn: uniforme cenuşii, zebrate pentru toată naţiunea - cu excepţia conducerii statului fonfoist - toţi să fie egali în mizerie necinste şi în lipsuri capitale,

este în schimb încurajată dragostea de fonfoism, de ţară (adică de Familia Hyn), se formează un **popor altruist**, care să îndrăgească ura faţă de nefonfoişti,

nehonhynişti,

un popor care se simte străin la el acasă, atunci fuge **peste**, unde se re-simte iar străin, locul său în lume a fost ocupat, i-a rămas antilumea wodanească.

deşi, există bordele deşuchete în W. pentru tineret, clădirile poliţiei, căci la poliţie şeful de post îţi fute cu prietenie una la muie de zici la cuţu sărumîna de vezi stele verzi în colţuri de

şifonier de te
dai de-a berbeleacul de-ţi
pică dinţii în mălai
de iei la labă puricele
de rămîi cu buza umflată (buza tîrtiţei)
pe o perioadă nelimitată de timp la dis
poziţia autorităţilor
în materie de anatomie şi de
te învîrţi ca un coi într-
-o căldare
de cupru de
mergi la braţ cu cocostîrcu
grunguneşti cu guguştucu
saluţi într-un picior
pe cucurigu
te iei de mînă cu limbricu
de! de!
spargi avioane şi de-o iei
la sănătoasa pe cît te eşti
de malad
beteag
războlit şi alte calităţi defectu-oase
de
borăşti şi dai demîncare la şobolani şi-o-
belimiai
de te sucăleşti ca o curcă
beată de strigi
Adio cur,
Mă cac pe gură!
şi dup-aia iute înfuleci tot vomitul
să nu care cumva să ţi-l soarbă
dogii germani, boxerii, wippeţii bleo,
foxii, teckelii, buldogii englezi, setterii,
dalmaţienii, labradorii yellow-ieni, canişii,
cioburile din bucătărie, léurierii afgani,
jigodiile wodaneşti şi eroicii hingheri
(să nu care cumva vreun cititor să nu care cumva să verse pe acest gingaş
poem că
limara de cerneală din stomacalul său de său)

de-ţi taie pensula şi ţi-o dă la
raţe ca să nu rabde mişelele
de foame, că ţie nu-ţi e
nu ai porţie | de / pentru | penissulă

de mai strigi
Adio sulă,
Mă piş pe... dulă!
de pupi în bot mîţul mucios
de lingi căţelele sub coadă şi fetele la perioadă
şi muierile sub fustă, de
dai limbi (dai meditaţii chiar la limbi)
fiindcă nu mai ai decît cu limba ca să
le faci felul
felul de mîncare pregătit că te
uiţi la doi curişti care nu se mai numesc aşa
se numesc fundişti

Vă invităm

să

debordaţi

cu

plăcere !

care fundişti fundează fundaţia
financiază filantropică funcţionarilor
francezi fierbînd fasolea fără foc
fiindcă focul face
face FUM
Femeia a devenit maşină-de-fabricat-copii, bărbatul taur vier bic ţap

berbec de sămînţă

în rest sînt fiinţe asexuate, defeminizate respectiv nemasculinizate, asexualitatea este una dintre consecinţele politicii fonfoiste a regimului, pentru a nu se piedre vremea cu procrearea

Organele de Stat experimentează introducerea de ovule fecundate în ovarul mamei, operaţie efectuată în laboratoare genetice, prin acest procedeu timpul "de reproducere" (fecundaţie) ve deveni timp "de muncă. în fiecare dimineaţă prostituatele îşi ridică poalele-n brîu iar Hon trece şi le controlează de ouă, în ştrampi, sub portjartiere, alege la lumina chioară a becului de 40W ouăle care au sămînţă şi le expediază învelite în staniol şi colorate cu tempera către incubatoare ultramodernizate ce funcţionează la temperaturi optime şi scot **copii de seră** care sînt crescuţi în saivane speciale împreună cu mieii,

unele tîrfe se ouă de două ori pe zi,ele sînt evidenţiate în muncă şi înscrise la panoul dezonoarei, cele sterpe nu ouă neam, ca atare sînt admonestate la "urzica" iar mai tîrziu li se desface contrctul de muncă, aşa încît sînt nevoite să se refugieze **pe o stîncă neagră într-un vechi** *bordel*[1]

[1]**Stilul** îngrijit, migălos, calculat, cu un lexic cît mai extins a devenit în aceste pagini cam decoltat, neruşinat, pornografic — fără a fi însă pornografie — , a lăsat deci imaginaţia fluşturatică, neautocenzurată. Limbajul academic se îmbină cu cel argotic, murdar, familiar. Ideea spaţierii şi figurării textului (ne referim la FUM) aduce a L.Sterne. Oricum, autorul ni se pare cam neserios! (n.r.).

dictatura lui hyn analphabetul. migraţia poporului.

Nu mă obligaţi pe mine să gîndesc nici ca Platon sau Socrate, Hegel, Fenerbach, Schopenhauer, Marx, Engels, Lenin, Buharov, Troţki, Stalin, Blagoev, Bergson, Noica şi mai-ştiu-eu-cine - chiar dacă le accept unele formulări. Eu am gîndirea mea independentă, liberă de orice sistem filozofic. De ce să nu ceea ce vor... alţii? Orice "sistem" filozofic impus în practică duce implicit la totalitarism,

ghilotina ideologiei

ca genocid cultural

vîrfurile sînt retezate, ciuntite, pentru nivelare

Credeţi că Hyn nu-şi dă seama că popotul se zbate în neajunsuri! Dar nu-i pasă, s-o ducă el boiereşte (deşi boierii cică s-au desfinţat, dar în realitate s-au înlocuit cu... alţii!) - în rest după mine potopul! Şeful susţine unitatea de inacţiune voită a subalternilor, dreptul la neopinie, profesionalismul inautentic. Întotdeauna, în urma unor contracte dubioase semnate de unul singur în numele poporului, Hyn pune M.A.F.-ul să-i aprobe faptele ca să se acopere cu hîrtii în faţa Istoriei, politica struţului care se pitulă vîrînd capul în nisip (căci vă întreb: are curajul cineva într-un sistem tiranic să se încontreze?)

Terorismul de stat funcţionează ireproşabil: de pildă aveţi convingerea că se traduc în viaţă solicitările oponenţilor regimului? nici pomeneală; se traduc în moarte! Pontifii partidului, recunoscuţi adesea pentru erudita lor ignoranţă şi manifestînd o savantă necunoaştere, proclamă în şedinţe dreptul la nedemnitate şi iniţiativă personală: "aveţi voie să faceţi propuneri dar care să nu propovăduiască nimic".

De ce se opune **sexualităţii,** dragostei? De ce vrea subminarea frumosului şi a senzualităţii (metoda mini, filmele şi revistele porno), a erotismului? Pentru că guvernul e format din nişte boşorogi şi boşoroage care s-ar o-f-t-i-c-a văzîndu-i pe tineri la... treabă!... pentru că fonfoismul ar cădea pe un plan secundar... şi nu numai din aceste cauze. Peste tot girul partidului un totalitarism distribuit neunitar însă la nivel social

Nu mai mă pot reintegra, îmi repugnă dogma lor, o repudiez, sînt şocat, trăiesc cu capul în nori

Să lichidăm pe lichidatori!
s-aducem afronturi frontispiciului fonfoist! neocolonialismului de partid!
să suprimăm pe suprimnaţi şi formele sălbatice ale domesticirii forţate practicate de regim!
Aceste vremuri de triste amintiri, aceşti fonfoişti cu figuri acre, şi acest popor de morţi.
Dictatura dictaturilor.
Au dezorientat pe cei care în viaţă se orientează pe un făgaş propriu, i-au dezangajat pe cei angajaţi în depăşirea sinelui. Şi continuă involuţia umană, continuă cunoaşterea neştiinţifică, continuă decadenţa morală, continuă discontinuitatea situaţiilor...
Plictisiţi de atîta confort şi lux în ţara lor wodanii au început să se sinucidă, norodul migrează pe lumea cealaltă, dar partidul i-a sfătuit că nu, că nu e de datoria lor aşa ceva
că nu mai are cine trudi
Toţi sîntem bolnavi dar trebuie găsită o traiectorie, s-ajungem să ne vindecăm prin credinţă idealul unor vieţi ratate, *out sider*-i în propria-ne ţară, victime învinovăţite, bărbaţi oneşti cu fruntea carbonizată
un foc mistuitor a cuprins totul, <Bieldermann şi incendiile>
cea mai absurdă absurditate
permisiunea de a se exprima neliber în lyrică
sacralul desacralizat
Lucrurile nu se întîmplă cum se întîmplă
nu se închipuie cum vă închipuiţi
Neamuri întregi trăiesc ca şoarecii
sătenilor le e frică de frică
citadinilor le e frică de frică
noi plebea sîntem păduchioşii lor - dacă s-ar putea să semnezi statul şi să nu încasezi o para chioară, încasează ei boşii şi pentru noi fiindcă stau degeaba
Nu posedăm nici destul rău înlăuntru ca să fim diavoli nici destul bine ca să fim arhangheli; cea mai mare înşelătorie a lui Hyn este să ne facă să credem că el nu există, că este o forţă suprenaturală care "conduce", că el se află în umbră
În Wodania acţionează legi părtinitoare pătimaşe tendenţioase.
Societatea este un catalizator omogenizant (Lupasco). Această omogenizare artificială duce la scăderea concurenţei
şi chiar dispariţia ei implicînd încetinirea progresului şi-apoi regresul economiei, scăderea cercetării, plafonarea şi ramolirea specialiştilor. Se degajă o entropie minimă în fonfoism (torni apă caldă, mai adaugi apă

rece, se amesctecă - totul un aluat. nesatisfăcută este componenţa heterogenizată; fiinţele se aseamănă între ele pentru a se deosebi. "Popoarele sînt oi", după cum s-a exprimat Hyn); uniformizate precum Legea Falimentarilor din Comerţ, afişată prin reclame orbitoare: "Toată lumea să cumpere de la mine, să mă imite pe mine în afaceri "(înseamnă că în prezent nimeni nu cumpără de la el, că tranzacţiile sale nu sînt viabile; marfa bună nu mai are nevoie de firmă, îşi face reclamă prin ea însăşi, are o valoare imanentă).
prin omogenizare un savant este pus pe aceeaşi treaptă ierarhică cu un dobitoc sau un grăjdar, ba - dacă avem în vedere facilitatea cu care un dobitoc poate fi îndoctrinat şi "fasonat", adică manevrat de sus - acestuia i se încredinţează funcţii superioare, savantul - dacă n-a realizat un compromis tacit cu puterea şi fiind incomprehensibil de către mediocrităţile societăţii - este lăsat cu degetul în gură la ordinele unui dobitoc.

Cea mai bună armă împotriva fonfoismului
este fonfoismul însuşi

Mi se pare pertinent ca în Wodania să nu se vorbească de un simplu "umanism", de o simplă "democraţie", "libertate", ci să li se mai adauge calificativul "fonfoist(ă)" care le schimbă nuanţa, ajungînd pînă la urmă să însemne contrariul în raport cu accepţiunea obişnuită a termenilor respectivi în limbă, de pildă "umanism fonfoist" semnifică antonimul noţiunii de "umanism", etc.

Cartea transformărilor **yiting** din China antică descrie principalele tipuri de forţe din univers, succesiunea lor, combinaţii între ele (forţe luate în sensul general al cuvîntului, nemecanicist):
la început a fost Marele Dao în care binele şi răul se confundau şi nu exista mişcare; pentru a da naştere la creaţie şi deci la mişcare, Marele Dao s-a scindat în două:
Marele Yin şi Marele Young personificaţi drept cerul şi pămîntul, şi ei au avut şase copii: trei fii şi trei fiice personificaţi ca

Tunetul - fiul cel mare
Apa - fiul cel mijlociu
Muntele - fiul mezin

iar fete

Focul
Vîntul
Lacul

înglobează fiecare cîte un tip de energie. Fiul cel mic şi fiica cea mică se găsesc la antipod, la fel ca şi celelalte perechi corespunzătoare. Aceştia

şase şi cu primele două se combină fiecare cu fiecare şi rezultă şaizeci şi patru de stări fundamentale. Hyn pretinde a fi descendentul direct al Marelui Dao şi prin urmare cu îndreptăţite pretenţii la tronul universului. El vrea să unifice sub sceptrul său toţi dezbinaţii lumii prin promovarea unui fonfocentrism (toate ţările să devină satelite în jurul Tarikonskiei; se pretinde a fi fost descoperită o lege a gravitaţiei fonfoiste.)

Politica este o cunoaştere empirică.

Politica este curva ştiinţei.

În acest întunecat ev mediu fonfoist partidul dezvoltă o teologie anti-teologică: RELIGIA FONFOISTĂ (M. Eliade)! La sediile de partid fiinţează case de rugăciuni fonfoiste pentru sectanţii devotaţi acestei ideologii, nişte puritani impuri

Hyn s-a dovedit cel mai eminent tîmpit din lume! (Nu-i fac nici un reproş imputîndu-i-o...) Statul întemeiat de dumnealui şi-a adjudecat titlul de proprietar al cetăţenilor săi, pe care i-a castrat spiritualmente şi transformat în eunuci mintali aşezaţi de pază la haremul unor teorii partinice

somnul raţiunii fonfoiste naşte monştri

cele mai stringente probleme nu sînt de actualitate

faptele autentice ale trecutului au fost decretate inautentice

în W. nu contează să ştii ci să ai diplomă - de aceea examenele se iau pe pile, relaţii, intervenţii, pe bani, pe mălai - toamna studenţii se duc la reexaminare cu... butoiul!

codaşii sînt premiaţi

pe ecranele cinematografice rulează nişte filme excepţionale; unul mai prost decît celălalt

se constată un proces continuu de nedemocratizare, un proces continuu de procesionalizare fără rost

mai hoţi sînt poliţaii decît hoţii

Hyn adoptă o atitudine pozitivă faţă de negativism, privind dimensiunea iraţională a tezelor de partid în această lume fizică psihică şi nepămînteană,

mărturisitor de neadevăruri

fonfoismul este o speculaţie speculantă

speculativă speculatoare speculatorie

progresul tehnic le cam întoarce activiştilor planurile pe dos, populaţia nu mai poate fi legată chiar atît de uşor la dos,

cap şi îmbrobodită cu promisiuni deşarte şi plenare de partid, locuitorii mai privesc şi peste gard la televiziunile străine, mai captează şi alte unde radio (deşi oficialităţile cheltuiesc sume enorme pentru bruierea infor-

maţiilor de orice natură transmise din exterior, pentru propaganda partinică), mai recepţionează şi noeme diferite, nu doar fonfoism fonfoism fonfoism fonfoism fonfoism fonfoism fonfoism fonfoism fonfoism de-ţi vine să vomiţi toată ziua fonfoism fonfoism fonfoism fonfoism fonfoism fonfoism fonfoism fonfoism fonfoism

vremelnic puterea a venit în discordanţă cu somităţile intelectuale ale timpului, de aceea a căutat să le sufoce, comprime şi anihileze, sau să le cîştige de parte-i, racolîndu-le la canalul colector al teoriei regimului, în jgheabul activiştilor

politicienii politarzi politruci politicianiştii politicizaţii vor să ne controleze totul, şi incontrolabilul, adică sufletele noastre, gîndurile noastre, simţurile noastre, să stăpînească tot ce se poate stăpîni ba chiar şi ceea ce nu se poate

întotdeauna nevoile statului au intrat în contradicţie cu aspiraţiile concetăţenilor

ne-au îmbătrînit tinereţea

ne-au sugrumat visele

ne-au tăiat cordonul ombilical care ne lega cu străinătatea

tratatele internaţionale le semnează ca să aibă ce încălca

ne-au tăiat cordonul

ne-au tăiat

sînt foarte suspicioşi dînşii, la orice adiere de vînt neprielnic, orice brumă de nesupunere, înclinare a ierbii, cădere a frunzelor răzvrătite rebele.

Mise opreş teres piraţi a
Mis e o preş tere spira ţia
Miseo pre şter espi raţia
M is eop reşt eres pir aţ ia
Miseopreşterespiraţia
Miseopreş terespiraţia
Mi se opreşte respiraţia

Nichita Stănescu respiră şi mort, eu nici viu. Iată adevărata viaţă a morţilor şi-adevărata moarte a viilor. A venit A

venit iarna
Mi-acoperă vîrsta cu îngheţ
Cadavrele degeră în cimitire
Viaţa poartă fuste senzuale
Au îngălbenit strugurii pe deal

Şi sînii ies ciorchini în mîngîiere
Nu mai e numai verde prin vii

Şi nici feciorii dragoste nu fac
Nu tu păşuni, nu tu
,nu,
Revii cu mîinile albastre de nor
şi făptura spartă în faţă
Fiinţă verde de sex şi de păr
plină de frunte ţigancă
noaptea se taie în două
între picioare feline
Au amorţit gînduri de gri
Calul aruncă în cer cu copita
Pun hamuri la ham
Şi armăsarul la mov
şi scapă la tine
se scapă în
te scuipă pe

Am ajuns să nu mai fim stăpîni nici pe ceea ce ne aparţine
Poliţia îi recrutează pe cei cu pete pe care-i şantajează sau pe aceia care deţin posturi-cheie în societate care îşi menţin astfel posturile, persoane cu mintea îngustă care să raţioneze doar după nişte reţete filozofice prescrise, gîndirea este limitată la dogma de partid, nu ai voie să ai prea multe cunoştiinţe.
cine fură fără autorizaţia poliţiei va fi arestat.
lecţia moralei ne-o predau nişte imorali.
Sîntem obişnuiţi cu neobişnuitul cu fantomaticul partid prezent peste tot prin aer în fiecare celulă de-a noastră, în alveolele pulmonare în hemoglobina sîngelui în corp şi-n anticorp
sîntem învăţaţi să plîngem cu zîmbetul pe buze mulţumim din inimă partidului
partidul ne-a născut partidul ne creşte partidul ne omoară partidul partidul partidul uraaa partidul uraaa partidul uraaa partidul

(Uuufff!..... Ca să vă mai destindeţi vă spun un banc:
Trei broaşte pe un nufăr într-o baltă.
Prima broască: Oac!
A doua broască: Oac!
A treia broască: Oac, oac!
Prima broască scoate pistolul şi-o împuşcă pe a treia.
A doua broască întreabă nedumerită pe prima: De ce ai împuşcat-o?
Prima broască răspunde sec: Ştia prea multe.)

Pasivitatea poporului wodan nu reprezintă altceva decît revoltă în acţiune, tensiune a lipsei de iniţiativă, locuitorii - sensibili la brutala insensibilitate a torţionarilor, liniştiţi în disperarea lor - sînt educaţi să rabde, să simtă acut plăcerea durerii şi a înjosirii şi a înfrîngerii şi a linşajului fonfoist, să trăiască la înălţimea acestei minciuni de stat, pompos regizată, disciplina severă este o metodă dictatorială, îmbîcsită de convenţii, incandescentă pînă la îngheţ spiritual

nu mai există nici o ieşire şi nici vreo altă intrare
din/în această situaţie

DOMNEŞTE ARBITRARIUL

Lumea de sus e mai murdară decît cea de jos, acolo pungăşia este mai pungăşie (nu există găinării ci sustrageri de milioane din visteria ţării; buzunarul personal al domnilor miniştri se confundă cu buzunarul statului), trufia mai trufie, dezmăţul mai dezmăţ, iar potlogarii mai numeroşi şi rafinaţi, ei schimbă ordinea lucrurilor în neordine
melomani îndrăgostiţi de muzica fonfoistă pe care o face partidul maselor populare
hoţii stau acum la birouri nu se mai ascund în pădure

Ce să vă mai povestesc? nu se poate povesti, nu e nimic descriptiv sau narativ, ci o permanentă rotire în jurul aceluiaşi ax, rotire în gol, rotire în plin, o compunere concentrică, spiraloidă...
pastişă la **mise en abyme**-ul lui Gide, Ricardou & co.

Universul se împarte în Hon şi non-Hyn, Hyn îşi dilatează eul şi încet încet ne înglobează sufletele minţile, noi facem parte din el, Hyn îşi dilatează eul şi cuprinde înlăuntrul său înălţimile şi abisurile, hăurile, coclaurii, şi planetele şi sorii şi cocorii şi galaxiile şi meta...
Hyn nu se mai poate opri, Hyn se dispersează în natură, totul se compune din Hyn,

portretiştii desenează un chip de om format din capete de Hyn, gen Arcimboldi: gura reprezentată de efigia lui Hyn culcată pe orizontală şi mai adusă - sub formă de seceră -, nasul reprezentat de efigia verticală a lui Hyn, şi mai lungită ca de ciocan, ochiul efigia lui Hyn rotunjită ca un caras, urechea efigia lui Hyn mai ovală ____ deci tablou deformat în lung şi-n lat format din tablouri ale conducătorului (stil Francisc Bacon), metafizic (Giorgio de Chirico), cu procedee automatice (Joan Miró), dînd naştere la creaturi hibride (Wifredo Lam); capul de om rezultat seamănă cu un dragon care are o mulţime de capete Hyn, din nou Hyn se umflă, Hyn dă peste el, Hyn este tot ceea ce ne înconjoară, Hyn nu se mai umflă, *Hyn a atins infinitul,* Hyn nu mai poate trece dincolo, treptat Hyn se retrage ca o maree din nou în el însuşi, Hyn produce monştri prin politica-i... tabu! "Poate i-o veni şi lui mintea la cap", se consolează Fonfonilă. "Da de unde, 'l admonestează Servilescu, el are mintea la cur."

Ce-nseamnă să ocupi o funcţie înaltă chiar dacă nu-ţi merge bila şi te dovedeşti de o crasă vrednicie! Numele îţi apare pe coperţi sau la referenţi, eşti citat în articole de care habar n-ai, onorat la consfătuiri, venerat fără nici un efort, ţi se atribuie merite fără să ai nici un merit, eşti luat coautor numai ca să apară vreo tipăritură pentru că ai trecere şi gir la edituri la directori de centrale, ţi se aduc osanale pentru te-miri-ce! Şi toate astea, fără să mişti un deget, fără să gîndeşti o idee! Curg de la sine. De aceea, şefi se aleg dintre cei fără carte, fără învăţătură.

Hyn se pronunţă: "Vreau să transform Wodania într-un STAT

ABSOLUT... care să aspire în sens <pascalian> sau mai recent<claudel-ian> la iubirea divină de fonfoism, lăsînd laoparte organismele-vă păcătoase, pierdîndu-vă pe voi-înşivă. Doctrina mea filozofică materialistă se opune materiei, pentru ca în viitor să ne identificăm spiritului fonfoist; dorim o materie spirituală sau un spirit material. Eliberaţi-vă de corpul-vă pămîntesc şi îmbrăcaţi haina virtuală a fonfoismului, chiar de vi se părea-va strîmtă şi de o noutate învechită! Experimentăm ideologia fonfoistă, şi dacă nu corespunde o vom adopta pe mai departe. Pătimirea trupului duce la înălţarea sufletului..."

(Ne întrebăm: oare ideile se pun înaintea oamenilor? oare asta înseamnă umanism?

teoriile nu se enunţă spre binefacerea omenirii? atunci de ce voi, materialiştilor, aşezaţi teoria fonfoistă peste fiinţa umană?)

neuitînd Hyn în minunata-i înşiruire de inepţii să amintească şi despre datoria creştinilor fonfoişti să pelerineze la Mormîntul nesfînt al tatălui său căci s-a proliferat un fel de credinţă păgînă, un dezechilibru

interiorizat
"... să fiţi cu toţii discipolii mei, eu determin anti-materia...
(parafrazîndu-l pe Novalis:) este suficient să vă consideraţi puritani şi veţi fi - chiar dacă nu sînteţi, dar vreţi şi asta contează.
E-u s-î-n-t u-n d-i-a-v-o-l d-i-v-i-n-i-z-a-t!..."

V-aţi pus vreodată întrebarea de ce P.F. încearcă să desfiinţeze religia? (prin îndoctrinări, şedinţomanii, prelucrări, ameninţări, intimidări)... Fiindcă vrea să sustragă omul de sub tutela lui Dumnezeu şi să-l vîre sub suzeranitate fonfoistă, fiindcă vrea ca omul să devină robul lui Hyn nu al unei zeităţi, fiindcă vrea ca omul să poată fi manevrat ca un wagonet pe care să-l ataşezi la orice marfar.

De ce nu încurajează iniţiativele particulare? pentru că nu vrea ca locuitorii să-şi mărească gradul de independenţă vizavi de conducerea monolitică
S-a înlăturat chipurile exploatrea omului de către om, dar se configurează **o exploatare a omului de către stat** care este mai nemiloasă şi fără drept de recurs
s-a desfiinţat capitalul particular în favoarea capitalului statal, dar acesta din urmă a intrat în posesia semioficială a guvernului şi căţeilor guvernului transformîndu-se în capital statal particular(izat), aşadar capitalul particular nu s-a defiinţat ci a străbătut un ciclu pentru a ajunge în mîinile noilor stăpîni

De ce trebuiesc atîtea semnături ştampile şi paraştampile pentru a crea literatură, pentru a participa la concursuri? ca să poată băga tot felul de beţe-n roate, să cearnă pe indezirabili, şi să- şi selecţioneze nonvalorile

Dictatura pe scară republicană se sparge în mici dictaturi la nivel politic, economic, social, cultural, ştiinţific etc. pe longitudine; iar pe latitudine fiecare instituţie este o dictatură restrînsă organizată şi dirijată după modelul celei naţionale: starostele instituţiei este analogul lui Hyn, c.o.m.- ul,
M.A.F.-ului, ş.a.m.d.
dictatura generală constituie cauza şi efectul dictaturilor locale
Dar de ce ţara să aparţină unei singure persoane, unui singur partid?
De ce noi să aparţinem ţării numai prin munca noastră? ci ar trebui şi prin roadele pe care să ni le repartizeze ţara! Nu doar noi aparţinem ţării (ca indivizi şi ca unelte de lucru), de ce nu şi ţara să ne aparţină? Este imposibil ca să fie imposibil de tranşat aceste dileme!

Pentru stimularea creativităţii Hyn a impus reducerea tirajelor de carte

broşuri plachete pliante şi a numărului de edituri reviste artistice deoarece (după cum judecă domnia sa):

> un volum - să zicem - de beletristică apărut ar putea conţine aluzii camuflate sau concepute antifonfoiste pe cînd nepublicarea elimină de la sine orice risc, scriitori dau cel mai mult de furcă regimului prin însăşi natura lor, ca atare nu se mai primesc noi membri în Uniune

ajungîndu-se cu timpul la diminuarea culturii pînă la zero ("Ce înseamnă atîtea cărţi? filozofează Hyn, au apărut miliarde şi miliarde de titluri pînă acum. Citiţi-le voi pe toate dacă doriţi să mai tipăriţi, iar după ce le-aţi terminat s-o luaţi de la capăt, cel puţin cu răsfoitul, fiindcă în timp ce lecturaţi a mia carte le uitaţi pe primele cinci, iar în al doilea rînd: de unde atîta materie primă pentru hîrtie!... Se cuvine să hărăzim celuloza unor destinaţii mai importante, de exemplu: hîrtie igienică, şerveţele de şters, batistuţe" - promovînd o Mare Artă minoră.)

rubricile de "poşta redacţiei" din periodicele literare sînt un fel de **amăgire** pentru tinerele condeie, o descurajare, li se dă neofiţilor imposibilitatea de a debuta, de a-şi etala încercările; ele ţin de pretinsele îndrumări stilistice şi convorbiri colegiale, dar sînt apanaje de aservire a artei politicului şi reflectă subiectivismul subiectiv (cu toate lăudabilele sale intenţii) ba chiar *dictatura literară* a redactorilor fixaţi în cuie pe aceste poziţii, îngustimea unor gusturi care nu cu timpul devin arhaice, dezgustătoare, şi-aşa indicaţiile lor nu le citim ca să nu ne tîmpim naiba!, literatorul de-acolo se dă cu tîmpla de cer că el este Reprezentantul Artelor pe pămînt! şi în numele onestităţii îşi permite să calchieze metafore;e scheletul sau chiar lucrarea pe de-a-ntregul (schimbînd titlul şi unele expresii pe ici pe colo prin părţile neesenţiale) ale celor care bat la porţile veşnic închise ale Artei, pentru că: ar putea oare un "tercheaberchea", cum îl socotesc ei, să-şi revendice paternitatea creaţiei în faţa unui consacrat al regimului autor, în faţa unor poeţi de curte împăiaţi, a unor eseişti părtinitori?

un manuscris depus la editură zace acolo cu anii, cu zecile, nu ţi se comunică nici un verdict, eşti ţinut în şah, ţi se dau speranţe ca să-ţi înşele aşteptarea, pînă cînd manuscrisul transpiră în paginile unui scriitor oficial, opiniile-ţi transpar ba la unul ba la altul, volumul ţi se publică în final... însă cu alt nume imprimat pe copertă, deci cu o foarte mică schimbare!

Dacă dimineaţa nu apucă lapte, cumpărătorul aruncă vina pe aceia care au încălcat rîndul sau pe vînzătoare că a dat cîte o sticlă în loc de cîte o jumătate, sau pe el însuşi că nu s-a sculat cu noaptea-n cap -- dar nu pe forurile superioare care n-au distribuit o cantitate suficientă şi adecvată

cerinţelor de consum, pînă la urmă se hotărăşte să se împartă egal cantitatea primită, revenind fiecăruia:

0,5 ml de lapte covăsît
1 grăunte de făină mucegăită
1 coajă de pîine uscată
2 linguriţe de ulei rînced
0,6 mg de brînză-topită complet
1/4 ou clocit
o fibră grăsoasă (ca pe aţă) de muşchi
o felie de caşcaşcaval pe semestru
un solz de scrumbie la fiecare decadă

.....

şi cîte şi mai cîte bunătăţuri spre îndestularea generală!
Puţin din toate, adică nimic.
Putem aştepta în linişte la cozi că şi-aşa nu găsim ce tîrgui. Unii nu mai pot de îmbuibaţi alţii sînt lihniţi de foame şi de sete de dreptate. Unii au toate drepturile alţii toate obligaţiile

Încă înainte de a apare aceşti utopici egalitarişti Grigore Alexandrescu le-a demascat în fabule meschinele şi oneroasele intenţii punînd în gura unui şef-dulău următoarele versuri

"Noi vrem egalitate
Dar nu pentru căţei !"

S-a amintit mai înainte de aşa-zisa omogenizare a societăţii fonfoiste, dar ea se aplică doar gloatei, clasa fonfoistă este scoasă din cauză, pe ansamblu societatea este heteroclită, nici nu s-ar putea altfel, oligarhică, cel mai individualizat şi în mod nejustificat este guvernatorul prin cultul fulminant al personalităţii care i se face la fiecare microsecundă, urmează miniştrii aleşi, pe considerente de apartenenţă la familia Hyn, proprietari ai mijloacelor de producţie deşi oficial nu se recunoaşte, partidul format de clasa activiştilor, proprietari şi manipulatori ai conştiinţei proletare, deci stratificarea există în interiorul pretinsei omogenizări iar discrepanţa dintre prostime şi clasa fonfoistă reflectă pe global o heterogenizare, marcată de cercurile conducătoare

Sătul de atîta răbdare şi impertinenţă oficială cetăţeanul de pe stradă începe să se jeluiască, să depună jalbe. Audienţele se ţin de florile mărului, vor să demonstreze credulilor că există un dialog între conducător şi conduşi (care într-adevăr există dar numai de sus în jos), prin ordine de executat), că bieţii localnici îşi pot spune deschis păsurile fiindcă trăiesc doar într-o "democraţie", o perdea aşternută deasupra realităţii brute, că partidul are grijă de popor (că doar în Wodania puterea aparţine celor

nevoiaşi! deşi cică nu ar exista nevoiaşi deoarece toţi sînt egali... în nevoi), dar astea-s pentru a astupa gura lumii, ca să se scuze în faţa istoriei, problemele şi necazurile de fiecare zi ale cetăţeanului ordinar au început să-i depăşească, şi-apoi nici nu-i interesează, simulează doar, te duc cu vorba "Mai veniţi", te trimit colet de la unul la altul pentru a se debarasa de sarcină, nimeni nu pune degetul pe rană pentru că nu vrea să-i pice scaunul de sub şezut, şi te lasă în plata domnului, parcă vorbeşti în pustie, te adresezi pereţilor, conducătorii te ascultă cu o prefăcută atenţie, pun mîna pe telefon formează cîteva numere; la Şeful Al Mare nu poţi ajunge, situaţie kafkiană, degeaba se fac liste, cereri.

V-aţi întrebat vreodată ce rol au aceste audienţe, scrisori, sesizări, reclamaţii? prin care nu se rezolvă nimic, ci doar o pierdere de vreme, oameni amărîţi din toate colţurile ţării sînt purtaţi pe drumuri, moşi în toiege, mame cu sugari la piept, ţărănci cu chipuri pămîntii întofăşate în basmale mohorîte, ţigani şi minorităţi conlocuitoare, prigoniţi ai soartei cheltuiesc ultimul ban sperînd că li se va face dreptate la *Centru*, sînt primiţi printr-un ritual care are menirea de a-i înfricoşa în faţa puterii, dar culmea ironiei memoriile cotidiene obşteşti profesionale ale <reclamanţilor> sînt trimise de la Centru, chipurile, "spre rezolvare" în provincie, însuşi celor reclamaţi!, care le rezolvă... definitiv, la coşul de hîrtii!!... Aceste audienţe scrisori sesizări reclamaţii au darul de a arunca praf în ochii şi aşa închişi ai opiniei publice, de a lua vederea, de a da impresia că P.F. se "îngrijorează peste putinţă" de destinul celor năpăstuiţi, că nu poate nici să-şi bea dimineaţa cafeaua dulceagă a postului-cheie pe care-l deţine, post cu multe iresponsabilităţi civice, dar de fapt este o pseudodemocraţie, un simulacru la care toţi activiştii sînt duplicitari (ei o denumesc "democraţie fonfoistă" şi înţeleg prin ea formele de opresiune prin care regimul abrutizează populaţia, precum şi atrocităţile sociale comise). Sărmanii vin la centru, sînt plimbaţi dintr-un sector în altul, dintr-o cancelarie într- alta, sînt sfătuiţi să aştepte (pînă le vine acru în gît), sînt amînaţi un an, un deceniu, revin şi rerevin cu noi speranţe "poate poate se va poate" ş.a.m.d., pînă cînd renunţă ei singuri la a-şi mai căuta dreptate - fiindcă nu există - şi iau calea codrului pentru a se face haiduci... în străinătate... Problemele se rezolvă prin nepotisme!
Hyn s-a afirmat ca un partizan al luptei împotriva partizanilor.

În această ţară NU AI VOIE NIMIC, au voie numai ei; NU REPREZINŢI NIMIC, reprezintă ei; NU ŢI SE ADMITE SĂ FII OM. Nu este permis să pui întrebări, ţi se fabrică răspunsuri dinainte. Ei fac ca adevărul (măsluit şi mistificat) să devină ineficace. Nu se primesc în

Uniunile de Creaţie neangajaţi în fonfoism. Se practică pe scară largă filozofia îngustă de partid exprimată printr-un limbaj defunct, stereotipat, imuabil, neflexibil, pietrificat, escatologic.
NEPOTISMUL este flagelul acestui sistem închis, ermetic.
Turiştii care ne vizitează plătesc taxă de intrare în Wodania, dar mai scumpă taxa de ieşire deoarece se cunoaşte cît de dificil se scapă din mrejele şi capacanele unei ideologii monopartinice. Gîndirea este înzebrelată, raportată la dinamica acestui sistem static care exhibă un optimism cam... sceptic
Forţe iraţionale direcţionează o lume agonizată, o comunitate de moroi, cu clarviziunea echivocă a ideologilor de partid, cu o imprecizie precisă:

autoritarism excesiv
egotism fanatic al guvernatorului
conservatorism politic
societate închisă înnoirilor (chiar şi tehnologice)
numai pentru a nu zgudui ori zdruncina dogma partinică
teze teoretice susţinute fără sprijin real
Stat Poliţienesc
vigilenţă imprudentă
Lagăre de Concentrare Ideologică
derutarea celor încă lucizi şi necontaminaţi de
flagelul fonfoist
izolarea înlăuntrul izolării
dovadă de abuz de slăbiciune a poporului
manipularea manipulatorilor
antropologia involuţiei şi invariabilităţii biologice a **omului nou**, fonfoist,
predilecţia pentru lipsa de predilecţii
grupări disipative
în Wodania zădărnicia nu este un lucru zadarnic
focalizarea energiei umane spre fonfoism sub lozinca:
"Vă rugăm să suferiţi, vă dăm noi prilejul!"
insuccese teribile
iobăgia modernă: **unde** eşti repartizat acolo trebuie să mori, n-ai voie să te mişti - ca **o piatră** încremenită
nevroza colectivă a fricii de poliţia secretă

drumeţii se duc **la piaţă** încolonaţi ca nişte păpuşi în ritmul sacadat al fluierelor unui **arbitru** atotprezent, nu comunică între ei decît prin pantomimă

paranoia corifeilor

să folosim totul în comun: bicicleta mea o călăreşti
şi tu, nevasta să fie a amîndurora (nu sînt egoist!)
şi-a mea
şi-a ta
şi-a altuia
şi-a cui o vrea
şi-o mai putea
tra la la la
tra la la la,
cu aceeaşi hîrtie cu care m-am şters eu la poponeaţă
te ştergi şi tu,
dacă eu am mătreaţă în chelie să ai şi tu,
dacă mă screm de trei ori seara să te scremi şi tu,
dacă mă scarpin la testicule să mă imiţi,
boala mea contagioasă ţi-o dăruiesc cu plăcere,
moare capra mea să moară şi capra vecinului —
egalitate deplină
profesionalizarea amatorismului în artă (de ce? pentru că nu e nevoie de valori!)
existenţă frustrată de un ţel propriu
comunitate isterizată
genii în neputinţă de a se desfăşura
război ideologic declarat de fonfoişti omenirii
cultul persoanelor lipsite de personalitate
vid intelectual
obiectele sînt mai importante decît fiinţele
convenţionalizarea societăţii şi supunerea ei unor canoane rigide
închinări şi rugăciuni către partid
eliberare de orice neconstrîngere
libertatea de nemişcare a individului
punerea în nonvaloare a artei academice
convertirea la fonfoism
fatalitatea transcedentală a celor ce gîndesc altfel
inutilitatea teoriilor utile
zodii inexorabile
cunoaştere trans-subiectivă
partidul subminează prieteniile pentru a putea mai uşor domina
asfisiere fonfoistă
monumentalizarea nulităţilor politice
murdărie exuberantă

aspiraţia la sclavie
a neamului nostru cel fălos
curvar beţiv şi puturos
PROSTITUŢIA PUTERII

Hyn a ajuns la andropauză intelectuală.Nu există văz nu există auz, există Hyn. Nu există viaţă nu există odihnă, există partidul. Nu există lună nu există stele, există fonfoismul. De el n-avem nevoie ca de soare!
Măreţia-i personală se clădeşte pe nenorocirea generală.
Hyn a fost desemnat preşedinte şi după moarte.
Peste tot, pe toate gardurile, întîlneşti lozincării de genul HYN PARTIDUL WODANIA, carevasăzică numele conducătorului este aşezat înaintea partidului şi înaintea ţării, numele P.F.-ului înălţat deasupra noţiunii de patrie.
Hon Hyn se crede conducătorul conducătorilor. Ciudatele ciudăţenii ale sale nu mai sînt considerate bizarerii, el urăşte dragostea, aţîţă învrăjbirea între semeni şi acţionează în spiritul eticii şi inechităţii, al neadevărului ştiinţifizat

politica înseamnă ipocrizie

vrînd să ne "modeleze" sufletul ca pe o pastă mutilîndu-l frîngîndu-l cu degetele lor aspre şi butucănoase, maculîndu-l în cuva unei doctrine panglicare înşelătoare
Dar va veni o zi cînd conţopiştii regimului vor plăti pentru crimele ideologice săvîrşite, pentru asasinatele morale, pentru uciderea conştiinţelor şi gîtuirea memoriei sau voalarea simţămintelor umane.
La Judecata de Apoi! Îşi vor primi răsplata pentru instituţionalizarea Apocalipsului ca formă de guvernare. O dată cu dispariţia lui (care evident că n-o să dureze cît lumea) vor dispare şi pseudovalorile ridicate de acesta, căci în sînul Orînduirii Fonfoiste însăşi -- prin sciziune -- s-a rezultat un fonfoism mai modest puţin vitalizat în cadrul unui fonfoism radical îngheţat, or Hyn se încadrează în a doua categorie
Am dedus însă că activiştii se feresc de organizaţiile internaţionale, ca să nu se ducă vestea în afară, ca să te poată ei regula cum le place!
De ce prohibesc relaţiile cu străinii?... De teamă să nu-ţi deschidă ochii, să nu vezi şi altfel, ci doar oblu ca calul cu obloane în jurul orbitelor, dus de căpăstru pe drumul gloduros trasat de către partid, cu mintea potcovită

Gîndim ceea ce nu sîntem — fără a fi budişti. Sub zîmbetul nostru se-ascund lacrimi amare.

Nu concepem idei preconcepute
Nu ne conformăm conformismului

Nu slujim slugărnicia sloganurilor
Ne roade obsesia impotenţei

În wodania orizontul a fost îngrădit de Hyn cu sîrmă înghimpată, climatul este aspru (cel geografic, socio-cultural, material).
O ciumă stupidă ideatică s-a abătut asupră-ne.
Dacă nu merge ceva de vină sînt.. străinii. Hyn cel Groaznic în gravuri de James Ensor luptă împotriva răzvrătirilor scoţînd flăcări din cele şapte guri. Vrea să le astîmpere brusc neliniştea metafizică internă:
"Nu este adevărată mizeria socială pe care o vedeţi! Visaţi!
"Nu este adevărată! Culcaţi-vă la loc!
"Eu privesc soarele de deasupra, voi priviţi noroiul de sub

Funcţia dezumanizează pe om, şeful se consideră îndumnezeit. Totuşi, Hyn este un nume pe arena internaţională: Hon Hyn! Pe cînd noi sîntem mai multe nume... de necunoscuţi... Nu există grade de comparaţie între el şi oricare altă persoană. Problemele sale neproblematice noi le soluţionăm. (De ce - vă miraţi că Hyn este atît de colţos?...
Aşa se întîmplă cînd un preş-e-dinte!) Dînsul face efortul de a sta degeaba, face efortul de a nu face nici un efort, iar pe noi ne dirijează spre... anonimat. Este evidentă teama lui Hyn că în Wodania ar exista indivizi care să se poată realiza. Noi nu mai ocupăm nici un loc în spaţiu sau în timp sau în acţiunea romanului, fără istorie, fără psihologie, fără caractere. Fiecare wodan vorbeşte cu patos despre **mîndria de a nu fi wodan,** ispăşindu-şi păcatul originar: cel de a fi fost născut într-o Orînduire Fonfoistă.
Activiştii au asigurat parametrii optimi pentru regresul societăţii. Slăbiciunile noastre unite ar depăşi puterea-le, dar cu tact au avut grijă să dezbine poporul ("încrede-te în ceea ce-i rău în om" sună o butadă fonfoistă care ne învaţă să ne dispreţuim reciproc, să ne autocondamnăm, să capitulăm fără luptă în faţa imperialismului fonfoist). Hyn nu cunoaşte pe "a ruga" ci "a ordona"! Tipul ar fi deştept, dar îi lipseşte ceva: înţelepciunea. Este de o multidimensionalitate redusă. Cînd Capul Răutăţilor se va săvîrşi din viaţă va mai rămîne din Hyn: fundul! La moartea dumnealui ce-o să mai bocim: "cine o să ne mai jicnească pe noi?"... "cine o să ne mai persecute?"... "cine o să ne mai suprime drepturile?"... El este imparţial şi respectă toate ideile care-i convin. Teoria lui are rolul de a îndobitoci.
Voi face revoluţie de unul singur! Răzmeliţă. Mă voi abţine de la abstinenţă. Voi duce un război rece cu ei, mă voi pronunţa pentru abrogarea partidelor -- cu atît mai mult cum la noi este unul singur! "Si on affirme la nécessité du parti, celui-ci se trouvera naturellement destiné à exercer un jour le pouvoir réel des explotés "(Arrabel, <L'Aurore rouge et noire>).

Perfecţiunea umană nu poate fi atinsă decît atunci cînd omul nu va mai avea vise de visat, cînd plăsmuirile sale nu vor depăşi realitatea, cînd gîndul nu va mai avea ce gîndi... adică niciodată!
Deci perfecţiunea umană tinde la infinit, mereu nemulţumirea omului în faţa soartei, şi năzuinţa sa spre mai bine

Fonfoiştii mai tolerează şi ei unele "abateri" de la directivele de partid ale cîte unui "rebel", asta aşa ca impresie
Ei simt o plăcere cinică să ne provoace numai neplăceri. Ne cutremurăm psihic.
Femeile nu mai pot să reziste
satele s-au vestejit
municipiile s-au îmbîcsit şi poluat
bărbaţii au înnebunit
responsabilii regimului manifestă o pronunţată iresponsabilitate
! A COBORÎT DRACU' GOL PE PĂMÎNT!
prostituaţi virginele!
virilizaţi prostituatele!
Ţie ne spovedim, Doamne ceresc, să ne ierţi toate păcatele pe care nu le-am comis

Lumea aceasta este o m-a-y-a, o convenţie, ceva care nu se există; tot ce este este Dumnezeu, eul meu este o parte de dumnezeire; şase grade de conştiinţă are omul:
1) starea de somn fără vise, asemănătoare plantelor
2) starea de somn cu vise
3) starea de veghe
4) starea transcedentală, corespunzînd stării de creaţie
5) starea de spirit universal: nu există interior sau exterior şi nici un prag despărţitor, totul face parte dintr-un întreg (unic)
6) starea de spirit cosmic
Pentru evoluţia gradului de conştiinţă spiritul trebuie exersat.
Dar civilizaţia barbară a Wodaniei îşi exprimă oprobiul. Traversăm o fază de criză sentimentală, de astenie a cugetului colectivist prin iniţiative demobilizatoare, demistificări divine. Partidul se arată îngrijorător de neîngrijorat. Nu doreşte decît crearea de atmosferă fonfoistă
Mijloacele pîngăresc scopul
Partidul nu acceptă, în privinţa-i, decît o critică apologetică; opoziţia fiind desfiinţată, disidenţii eliminaţi, nu se îndrăzneşte o critică critică. Se încearcă un fel de "wodanitudine", nęcum o negritudine, ci o renaştere a declinului etic şi moral. Motiv pentru care personalităţile fonfoiste se vor

devaloriza cu timpul, pe măsură ce ideologia le scade, deoarece forţa intrinsecă, estetică, pe care nu o posedă îi va înfăţişa în toată nuditatea lor axiologică.

Regimul se opune oricărei forme de înnoire în societate, este conservator deoarece îşi păstrează puterea, conservator în modul cel mai radical. Ce-i de făcut: să lăsăm această politică să devină nebună? să trecem la ofensivă apărîndu-ne de dogmele ei? (Dacă mă va închide poliţia, prizonier de conştiinţă, o să am şi eu cu ce mă lăuda mai tîrziu, că am făcut puşcărie pe vremea Ducăi Wodă Hyn!)

Hyn susţine că, citez, tezele teoretice de partid au o valoare indiscutabilă, am încheiat citatul.

Poporul susţine că, citez, este destul de discutabilă această valoare, am încheiat citatul.

Bolintineanu: (Către Hyn) Cînd sceptrul greu mîna îţi apasă
Altuia mai harnic locul tău îi lasă

Hyn: (Scos din fire pentru asemenea obrăznicie) Ai noroc Bolintineanule că eşti mort. Că dacă nu ţi-aş fi arătat eu ţie...Te-aş fi trimis la plimbare între patru blane, să vizitezi morga...

(Hyn e cam sărit de pe fix, ţîcnit.)

Hyn: (Nu pronunţă pe "r") Am (Pauză) de făcut (Pauză) comunicăîi (Pauză) neimpoîtante (Pauză) la caîe (Pauză) să nu lipsească (Pauză) nimeni (Pauză dublă). Să vină (Pauză) fiecaîe (Pauză) cu echipamentul (Pauză) pe caîe (Pauză) nu îl (Pauză) aîe (Pauză)... Tîebuie (Pauză) să apăîăm (Pauză) cuceîile fonfoiste (Pauză) îevoluţionaîe...

Bolintineanu: Păi dacă sînt **cuceriri** înseamnă că nu ne aparţin.

Hyn: (Alegînd cuvintele fără "r") Cine va şti să mă asculte nu mă va asculta. (Asta pentru a-l parafraza pe Valery.)
Întotdeauna cînd zic ceva, eu zic de fapt altceva.
(Ca atare publică ceasloave care să nu fie citite de nimeni -- şi reuşeşte cu succes! Preţioasele Ridicole ale lui Molière şi Preţioasele Indicaţii sînt cele mai vîndute cărţi...)

alo aloc alocuţ o nouă alocuţiune găunoasă
dis discur un nou discurs emfatic
pre predi predicar o nouă predicare dogmatistă
co conf conferim o nouă conferinţă despre nimic
care ne răpeşte timpul pentru a ne vorbi
despre timpul pierdut

La Bruyère declară exhaustiv că **s-a spus totul**, chiar dacă multe laturi rămîn neelucidate, ba tocmai de aceea, fiindcă ele pot fi subînţelese,

deduse, prezumtibile
ne ne ne ne nemaipomenita cu cu cu cuvîntare
Politicienii ne-au bătut la cap cu rîndul două luni de zile, "munca este o datorie de onoare" afirmă ei şi de aceea dumnealor nu muncesc,
politrucii dau o interpretare fonfoistă oricărui eveniment, descoperire,
Poporul îşi manifestă dispreţul pentru cei preţuiţi de oficialităţi.
Personalitatea negativă a lui Hyn ne striveşte. ne strecoară încet otrava în suflet şi ne ucide cîte un pic. conştienţi de inconştienţa noastră, nu mai e nevoie să mai avem vreodată altă nevoie. sinceri în nesinceritatea noastră
aceasta este arta de a nu privi a orbilor
Wodania a devenit o ţară dezvoltată atît industrial- care importă tehnologie de vîrf şi aparataje, cît şi agrar- care importă produse agricole
Sîntem stăpîni pe soarta noastră, avem mizeria în propriile-ne mîini, mizerie pe care guvernul o consfinţeşte întocmai. E o plăcere aici să decedezi!

Îngrozitor de îngrozit, apărîndu-mi mie altul, mă simt epuizat, la sfîrşitul vieţii: un nou drum mă aşteaptă. Sînt sigur, fără mine, dezamăgit de aceste realizări. De persoana mea n-a auzit nimeni, sau n-a vrut s-audă. Avortul meu spiritual renaşte. Sînt acuzat de tentativă de iubire. Grăbit în dragoste. Eu nu aparţin acestei lumi, acestei patrii fonfoizate. O singură forţă îmi lipseşte pentru a învinge: puterea...
Îmi vărs tot veninul pe aceste file, tot viermele care mă roade din inimă. Mă simt din ce în ce mai nemulţumit, nemulţumirea mea deplină nu reuşesc s-o ating niciodată. Nu pot renunţa la nefericire ca stimul al creaţiei spirituale. Se pare că o caut voit. Dar trupu-mi se prăpădeşte, fiziceşte. Scriu numai opere postume,căci înainte de a finisa un manuscris îmi este confiscat de poliţie. La cîte nereguli se dedă această instituţie care pretinde că respectă norme şi reguli!: falsuri, înscenări judiciare, trucări, provocări, intimidări, bătăi, răpiri, omucideri. Tirania literară a clasicilor mă apasă. Sînt sătul de ei pînă-n gît! Aceşti literatori oficiali pe cît de comentaţi pe atît de puţin citiţi şi gustaţi!
Am scris acest nonroman în **disperare,** ajuns la capătul suportării acestei societăţi. Vă rog să mă înţelegeţi. Sînt un ratat, o epavă. Ei m-au "ajutat". Nu mai suport viaţa. Îmi vine să-mi pun şireangul de gît. Sînt deznădăjduit. Simt cum trece timpul pe lîngă mine degeaba. Îmbătrînesc fără rost.

Ajutaţi-mă, dacă mă auziţi!

*

Legi neelastice ne încorsetează. Repetenţii au preluat conducerea.
Lumea s-a întors pe dos. Cu atîta generozitate fonfoiştii ne dezvăluie cruzimea lor.

Organizaţiile de stat îşi adoptă un statut pentru a nu îl respecta. Este vădită reuşita eşecului wodan. Excesul penuriei.
Teoria oficială emană o lumină întunecată. Cenzura autocenzurii. Contemplaţii nemeditative. Asaltul împotriva noţiunii de "calitate".
Activitatea pasivă a tineretului.
Locuitorii se subnutresc (cu Pîine), se malnutresc.
Există planuri machiavelice de întemniţări.
Dacă nu există nici un motiv să fii denegat atunci în mod cert dosaru-ţi va fi recuzat. Se refuză şi ceea ce nu se poate refuza. Ei nu ştiu că tocmai atunci cînd interzici un lucru provoci şi mai mult curiozitatea?!
Ni se aţîţă răbdarea.
O întreprindere este declarată rentabilă dacă se dovedeşte de o nerentabilitate sporită.
Oamenii sînt etichetaţi şi încartiruiţi ca stămburile pe rafturi, iar cei care nu pot fi, sînt etichetaţi ca "oamneni care nu pot fi etichetaţi"(!) şi ţinuţi sub colimator pentru că nu vor să se dea pe brazdă şi să se uniformizeze.
Egalitatea între semeni este vizibilă: călătorii se deplasează o sută într-o rată supraaglomerată prăfoasă puţînd a sudoare şi vasilină, rablă cu termenul de funcţionare expirat, guvernatorul se plimbă singur într-o sută de maşini luxoase din import decapotabile ultimul răcnet (Partea leului Hyn).
În semnul deplinei adeziuni la politica partidului cetăţenii au început să-şi dea foc în faţa ambasadelor străine din Capitală

Curentele avangardiste care reprezintă absurdul, dadaismul, paradoxismul, lipsa de sens a vieţii, sînt regenerate cu desăvîrşire în Wodania, deoarece publicul ar putea face vreo analogie între ceea ce există şi ceea ce nu există
Se nasc multe iniţiative moarte!
În Orînduirea Fonfoistă nu se întemeiază şcoli de cinematografie, şcoli de balet, şcoli de scenografie, şcoli de şcoli, ci grădiniţe
grădiniţe pentru învăţăcei surzi şi muţi respirînd aerul trist de fonfoism, exprimînd ceva care nu ne exprimă, vulgarizînd inocenţa, purtînd Război Conştiinţelor.
! Necunoscute lucruri comune!

Un veritabil forum neştiinţific întreţin activiştii formaţi de multilaterala lor deformaţie profesională

În încheiere, vă rog să ÎMI PERMITEŢI ŞI MIE SĂ-MI FIE SCÎRBĂ

DE CELE CE SE PETREC AICI, în plină perioadă ((ante) post) dictatorială!
Deşi în Wodania nu există dictatură
ci Dictatură
nu există nedreptate ci
nedreptate

revolta apelor,

.....

.....

.....

odată, izvoarele şi pîrîurile şi fluviile au făcut revoltă naţională, erau aţîţate de starea de (anti)lucruri din Wodania,

s-au umflat şi-au dat peste ţară, făcuseră clăbuci la gură, şi-au fugit pînă la urmă dincolo de hotare,.....

Wodania era udă leoarcă pînă la gleznă, tuşea şi-avea ameţeli,.....

cetăţenii înotau în nemulţumiri şi lipsuri materiale pînă la brîu, pe unii i-a luat apa în vîrtejul ei la vale şi i-a înecat, cine ştia să navigheze în evenimentele tulburi ale vremii se bîrîca pe paiul din ochiul altuia, dar nu vedea bîrna de sub nasul său,.....

spuma se dusese pe apa sîmbetii într-o marţe, zi de post, rămăseseră bolovanii, aşa este mereu: apa trece bolovanii patriei rămîn;.....

după oprirea rebeliunii guvernul a luat la închisoare rîurile mari într-o cămaşă de forţă, diguri diguri saci de ciment cioturi de lemne roci, a căptuşit cu oameni de cîrpe marionete şi manechini malurile abrupte, a retezat buşteni conştiinţe şi mai ales căpăţîni, ...

natura îi devenise potrivnică lui Hyn, nu se mai bizuia decît pe slujbaşii lui de petice din cîlţi pe care-i fabrica artificial şi-i mînuia din culise. .....

mai tîrziu a deschis o expoziţie din căpăţîni umane care îl incomodaseră, scalpuri, ca treptat prostimea să se adapteze la mediul său neambiant

[1]Această pagină ne aminteşte de poezia "Plouă" a lui Apollinaire. Să fi intenţionat autorul compunerea unui roman "calligrammes"- ic? Sau este un **tratat al disperării** lui smarandache, scris cu scîrbă, cu furie şi nerv, cu răbufniri nestăpînite, într-un limbaj bolnav, cu ură şi cu dragoste? (n.r.).

educaţia fonfoistă

EDUCAŢIA FONFOISTĂ a elevilor şi studenţilor se efectuează la fiecare oră de curs, şi chiar mai frecvent:

de exemplu, la cursul de topologie se studiază spaţiul fonfoist

la cel de lingvistică fonfoismul structurat iar ca limbă maternă se învaţă fonfoismul de la tatăl nostru carele eşti în ceruri ştab,

la ora de fizică de predă optica fonfoistă, la aritmetică operaţiile fonfoiste, la sport fonfoismul în aer liber,

lecţiile de ecologie au menirea de a pregăti organismele în vederea adaptării lor la fonfoism şi nici decum viceversa,

la cursul de informatică programarea fonfoistă asistată de calculator,

la rezistenţa materialelor se analizează şi înlătură împotrivirea unor obiecte, fenomene ale naturii, stări sufleteşti la ideologia de-partid

pentru ca generaţia nouă să aibă cunoştinţe cît mai variate din cît mai multe domenii

Citãm din excepţionala operă social-politică a conducătorului:

> "Utilizaţi fonfoterapia, recunoscută pentru efectul său profilactic şi curativ în tămăduirea dorinţelor de libertate din subconştientul vostru!"

Învăţământul partinic încearcă să nu ne înveţe nimic sau mai precis să ne înveţe cum să nu învăţăm - o îndobitocire socială, organizată şi dirijată. Dar refuzăm gîndirea lor că şi ei o refuză pe a noastră.

numai aleşii zilei au voie să-şi etaleze părerile în coloanele presei - noi avem voie să nu le etalăm,

numai ei să parlamenteze la radio - noi avem voie să nu zicem pîs (Ciocul mic! Să nu ciripeşti!),

nu ţi se permite să fii celebru în Wodania, numai lui Hyn i se permite, şi lui Hynel...

partidul ne ţine lecţii intensive de tîmpire generală în orice împrejurare.

Pentru a verifica modul cum elevii şi-au însuşit cunoştinţele despre fonfoism, revista politico-distractivă <Era fonfoistă.> le-a dat ca test să dezlege următorul (mini)careu, tematic, de rebus, intitulat "Patria mea":

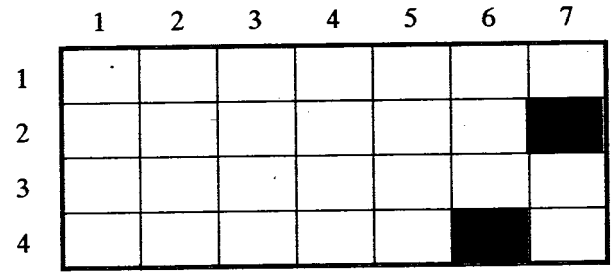

Orizontal

1. Cea mai întinsă, mai populată şi mai fericită ţară din Univers (cea mai "cea mai").
2. Hon Hyn, în calitatea sa de vorbitor de la cea mai înaltă tribună a democraţiei fonfoiste.
3. Balanţa economică deficitară cu care statul wodan se poate făli.
4. Partidul a reuşit să şteargă orice diferenţă între om şi acest animal domestic.
- Sfîrşitul unui fonfoist!

Vertical

1. Marele conducător şi om de stat Hon Hyn, strălucită personalitate a lumii contemporane.
2. De exemplu, capitala Wodaniei.
3. Deferiţi, de pildă, organelor fonofiste.
4. Divinitate egipteană înfăţişînd un disc roşu, cu raze palmate, preluat de wodani pentru a-l aureola pe Hyn ca regesoare.
5. Aduce ploaia - atît de necesară agriculturii wodaneşti - în urma hotărîrii guvernului.
6. Atoatevăzător, precum poliţia secretă.

(Nu se cunosc rezultatele catastrofale ale participanţilor.)
(În ceea ce priveşte rezolvarea grilei răspunsul nu este prezentat în pagina următoare.)

Ţara este ca o rezervaţie de indieni pe care se face experienţe sociale (fonfoismul este un experimentalism, eu aşa înclin să cred, altfel nu se poate explica inaderenţa sa la public) pentru formarea unui locuitor ideal: care nu bea nu mănîncă nu doarme nu fute ci munceşte şi se înmulţeşte prin spori.

ţara este un lagăr de exterminare în masă a convingerilor nefonfoiste.

drapelul patriei cuprinde trei culori: negru, cenuşiu şi păcuriu, culori scumpe oricăruia dintre noi: Tri-Co-Lo-Rul,
negrul reprezintă sîngele îndoliat vărsat de străbuni degeaba
cenuşiul reprezintă holdele mănoase ale patriei întunecate de tăciuni vecini
păcuriul reprezintă bogăţia subsolului nostru: petrol, ţiţei, cărbuni etc. care se scurge în afară precum mierea dintr-un fagure
şi în mijloc *stema patriei.*

ca faţa pămîntie a
ţăranului, ca
haina unsuroasă a
muncitorului,
ca mintea maculată

a

intelectualului

cernită, pătată de lacrimi plumburii.

poporul este învăţat să rabde, să sufere cu stoicism vicisitudinile fonfoiste, poporul s-a obişnuit cu răul, şi-l acceptă, chiar îl provoacă, li s-a dezvoltat spiritul de supunere.
toţi locuitorii sînt ţinuţi ca ostateci, prizonieri, altfel Hyn s-ar trezi într-o ţară pustie deoarece lumea pleacă pentru ca să- l lase să doarmă liniştit în fotoliul prezidenţial.
fonfoiştii îşi construiesc vile vorbind flămînzilor despre dreptate, fraternitate; dumnealor demolează totul, clădiri, arhitecturi, sparg tablouri, ard cărţi, retează copaci fiindcă toate sînt exponente ale vechii orînduiri, perimate (vezi Buharov), Wodania este acum o ruină de mai mare dragul, moloz, rumeguş, H.H. o pustieşte şi el în mod sistematic, şi calculat cu precizie

se vrea ca totul să devină fonfoist: de la lustra de pe tavan, căile ferate şi ploşniţele din cămară la stîrvurile de ciori, flegma tabacică şi sperma de cal,

au fost alungaţi bogaţii, afirmă fonfoiştii bătîndu-se pe burtă şi trăgîndu-se de bretelele de la nădragi,
nu mai există exploatatori, conchid fonfoiştii cu mîinile în buzunare,
am lichidat jugul străin (se aude huietul tîrşit al lanţurilor de la glezne).
vom depune tot efortul pentru eradicarea bunăstării şi a îndestulării de pe glob pentru totdeauna

şosele fonfoiste, veioză fon-
foistă, H_2O fonfoist,
latrină fonfoistă, căcăreze
fonfoiste, muci fonfoişti, intestin
fonfoist, nefonfoist fonfoist,
bălegar fonfoist maladie fonfoistă
trebuiesc transformate toate în fonfoisme
firele telefonice muştele proto-
zoarele şi dinozaurii maimuţoii
iarba verde de acasă levisticum officinale
fonfoişti pentru ca să se înfăptuiască
pe deplin orînduirea fonfoistă
coccinella septempunctata

H.H. pretextează că **locus regit actum** şi aplică legislaţia fonfoistă

terasamentelor feroviare
drumurilor şi podurilor
întreprinderii de vin-alcool
rampei militare
crocodililor de pe nil, oamenilor
şi nevertebratelor

tot ce mişcă-n ţara asta, rîul, ramul o fac numai cu aprobare prealabilă pentru că aşa este democratic

EPOCA NONVALORILOR

"zdrobiţi orînduirea cea crudă şi nedreaptă"
Eminescu

d-l Hyn este un om mic, negru şi cu bube în cap care-şi dă toată osteneala pentru salvarea dezonoarei obţinută cu atîta trudă de partidul său
în aceşti ani fatali, ani de graţie ai Domnului hyn, s-au istorisit multe fapte neistorice
EPOCA NONVALORILOR, cum este supranumită, dezvoltă personalităţi umile şi servile prin uniformizare, de aceea se promulgă ca teză principală a doctrinei fonfoiste

pupicismul (= a pupa în fund pe superior)

şi se combat cu înverşunare următoarele două

verticalitatea (= a sta cu spatele drept, neplecat)

cerebralitatea (= a judeca singur, ci nu a prelua ca axiomă tot ceea ce se afirmă)

nu există discriminare religioasă în W. şi de nici un alt fel, de aceea sectanţii sînt daţi afară din slujbe iar persecuţiile de orice natură se ţin lanţ.
în Wodania, patrie a dobitoacelor (cît pe ce să nimeresc: dobitocilor), animalele fac experienţe pe oameni, ele au preluat conducerea în stat şi-şi fac de cap, fiinţele umane care au mai scăpat inflexibile la metamorfozare şi nedegenerare au fost prigonite din Ţara Animalelor de stăpînul-autocrat Hyn
Wodania este o scenă politică pe care joacă poporul în regia neartistică a lui H.H. mai mulţi actori decît spectatori, în alte roluri şi antiroluri sînt diplomaţii (se acordă multă atenţie la neatenţia redactorilor externi), au fost duşi şi paznici să vegheze la respectare dezordinii sociale
partidul îşi dă tot interesul ca plebea să nu se simtă în apele ei, şi să o ducă din ce în ce mai greu, prin măsuri judicios elaborate:

— carnea să fie pe cale de dispariţie din măcelării ca şi ouăle, să se consume ouă de mascul.
să se vîndă la autoserviri calculatoare de viţei, tacîmuri de pasăre, adidaşi, ciubote de brabete, pui din ăia mici – fraţii petreuş – puşi într-o pungă,
în cadrul programului de raţionalizare alimentară să li se impună

vîrsticilor să nu mînînce lapte fiindcă le dă printre dinţi
(să trimitem recoltele noastre la vecini să trăiască ei îndestulaţi)
la igienă se învеţe despre cum nu arată carnea proaspătă, căreia gospodinele nici să nu-i mai vadă culoarea
"dar ce, în fiecare zi vreţi hrană? – s-a răţoit cîndva H.H. mulţimii adunate –
— Ieri n-aţi înfulecat nimic?
— Ba da, îngăimară mojicii
— Şi nu vă e de-ajuns?!"

— găinile să cînte cocoşeşte
— cînd limba mică arată cifra 8 să însemne că este ora 11, iar dacă limba mare se găseşte între 5 şi 13 atunci să ne dea ora exactă "la al treilea semnal va fi ora 10: **hyn hyn hyn.** a fost ora zece"
— dacă schiţa vreunui imobil este proiectată pe planşetă atunci să nu fie realizată pe teren
— orice persoană nespecialistă într-un domeniu să poată furniza informaţii, indicaţii etc. în acel domeniu
— în familie soţul să gătească, să croşeteze, să schimbe plozii de scutece, iar soaţa să citească ziarul în fotoliu, să spargă lemne cu toporul şi să plece la meci
— pentru angajare să nu se ţină cont de activitatea profesională, ba să se ţină (în sens negativ)
— eroi să fie declaraţi cei care nu luptă pe front
— datorită transformărilor moderne din societatea noastră grija faţă de om să fie înlocuită cu grija faţă de maimuţoi
— să li se permită turiştilor wodani să nu se plimbe prin străinătate
— să se extindă producţia fabricilor falimentare
— pe cît posibil să se înfăptuiască imposibilul
— şedinţele şi consfătuirile să fie cît mai lungi şi inutile
— să existe spitale în care intri sănătos şi ieşi bolnav
— industrializarea agricolă şi agriculturalizarea industrială
— îndeplinirea exemplară a oricărei infracţiuni publice

.....

.....

aşadar ordinea lucrurilor s-a schimbat
poliţia secretă cultivă neîncrederea între oameni prin contrainformaţii transmise de agenţii ei, <turnători> cum sînt peiorativ zişi, poliţia secretă prin contrazvonuri are şi menirea de a abate atenţia populaţiei de la criza acută (penurie de alimente, frig,..., discreditări, recluziuni) care persistă în Wodania (în acest ev anacronic) dezinformîndu-i pe neavizaţi că va

izbucni un vulcan, vor fi seisme, războaie nucleare, că sîntem supravegheaţi de extratereştri (diversiuni politice) pe care le demonstrează riguros cu argumentele cele mai neştiinţifice, în felul acesta să se sperie şi să zică în sinea-i (populaţia) că: trăiesc oricum , şi flămînd, numai să nu se întîmple catastrofa
la noi preţurile nu sînt ca peste hotare, scumpe, la noi preţurile sînt ridicate iar uneori umflate mult peste plafonul admis
reforme se fac, dar pe hîrtie,
salturi aşijderea, dar în jos,
în W, întîlnim şi plante carnivore care se hrănesc cu oameni
miniştii au vîndut două dealuri precum şi pădurea de foioase Tarikovskiei, au ars oceanul pentru ca scrumul şi cenuşa rezultate să contribuie la mărirea producţiei de cărbune cocsificabil a ţării
în Wodania guvernatorii şi guvernaţii nu se înţeleg, ei vorbesc limbii diferite: limba quikaly
ariviştii fonfoişti insultă cu mare plăcere pe locuitori şi caută să-i ferească de bunăstare externă
păcatul societăţii *foanfe* a căzut pe noi, savanţii şi artiştii au devenit nişte dezrădăcinaţi, ei singuri îşi dezgroapă rădăcinile, le iau la subraţ şi o tulesc din W. înaite de răsăritul soarelui Hon Hyn, căci în ţara lor e veşnic noapte şi nu văd să-şi desăvîrşească Operele, nu este comod aicea să fii incomod ci să pari teribil de obişnuit
proorocii în scepticismul lor bleastămă
Elita fonfoistă practică un masochism social căutînd plăcerea proprie prin provocare de dureri poporului, astfel: se promulgă dreptul la nedreptate al fiecărui fonfoist, periodic sînt chinuiţi şi torturaţi oameni spre deliciul lui Hyn
Nu i se mai urăşte şi lu Hyn ăsta cu condusu?
domneşte ca nărodu: douăzeci trei sute o mie de ani, nu i s-o fi înţepenit curu pe tronul regesc, nu se mai duce şi el la culcare să ne dea tihnă? ne-a lăsat în nevoia soartei, căci toate se fac spre nefericirea locuitorilor. noi avem doar impresia că subzistăm dar sîntem decedaţi, numai Hyn e singurul viu hălăduieşte şi-n locul nostru, dar nu-i dăm voie să trăiască mai mult de trei ani de acum încolo!
Scopul vieţii pe pămînt - conform unei teze de partid - este hedonismul fonfoist adică plăcerea de a incita neplăceri populare într-o wodanie universală

"omul poate suporta oricît numai să vrea! deci să-i formăm şi dezvoltăm conştiinţa fonfoistă"

(H.Hyn, <Opere prea complete>, vol. 13261, tom XMDCLVIII,

fasc.1, p. 600992)
singura calitate a şefului sînt defectele sale ieşite din comun, descreieratul ăsta cred că ar fi în stare să distrugă totul: ştiinţa arta cultura poporul numai să-şi menţină el puterea, dominaţia deasupra noastră, cheltuie sume astronomice pentru întreţinerea unei armate de poliţai rumeni care să-i apere despotismul, H.H. îşi atribuie premii imaginare, inventează ranguri grade pentru el şi ai săi, autonumiri, coautor al atîtor fapte apreciabile, da, da, apreciabile în sens negativ, ne-a vindecat de dorinţa de libertate şi independenţă, vodă bate toate recordurile în materie de contraperformanţe,

realitatea a devenit o irealitate subră
orice acţiune particulară est subminată,

criza societăţii fonfoiste o propulsează spre noi culmi de regres şi necivilizaţie, în Wodania nu se produc evenimente lipsite de iraţiune, iar fenomenele nu au

nici cauză nici efect, gîndirea a rămas în urma veridicităţii,

partidul ne trezeşte întotdeauna nonsensul lucrurilor:

salariaţii din oraşul A lucrează în oraşul B şi invers (navetistul constituie un scop în sine, pentru a scoate în relief flagelul societăţilor moderne supraindustrializate), cei ce cunosc o meserie lucrează ca specialişti iar ceilalţi care nu ştiu nici una vor acumula funcţii multiple,
investiţile se fac desigur cît mai nesigur şi anapoda, guvernul este de prisos prisosinţei!
Acest cel mai represiv sistem de pe glob se autointitulează cel mai democratic şi mai popular şi iubit şi şi şi(urechile nu mai suportă atîtea scorneli, ipocrizii, perfidii, viclenii,... de aceea am pus blank-uri),
animalul de om se află în centru preocupărilor cunoaşterii, se instituie o demnitate nedemnă de noi: demnitatea bestială pe care pune accent regimul spre a educa şi modela caractere animalice,
vă reamintesc că în Wodania **nu există persoane ci indivizi** care au statut de obiecte, fiinţe nedefinite într-o orînduire definită într-un mod nedefinit, muncitori care au posibilitatea să nu se afirme, condamnaţi la anonimat, se tem de ei înşişi, de fonfoism, fug de ei înşişi speriaţi de viaţă,
Hyn pledează despre importanţa lucrurilor neimportante, este interesant că dînsul discută despre chestiuni neinteresante, orice îndeletnicire inutilă este în Wodania utilă,

doar Hon Hyn înţelege ininteligibil şi ignoră ignoranţa
doar el îţi face accesibil inaccesibilul
infirmă infirmitatea
şi revocă irevocabilul

şi ne insuflă această ştiinţă ostilă ştiinţei
şi violează inviolabilitatea persoanei şi a domiciliului
!e penibil de penibil!
ne perturbă imperturbabilitatea
încît sesizăm pînă şi insesizabilul
imaginăm şi inimaginabilul
anticipăm neanticipatul
sîntem în situaţia de a determina nedeterminabilul
a particulariza particularitatea
şi a generaliza generalitatea
deschidem tot ce e deschis şi închidem orice închidere căci a încremenit
încremenirea noastră
Hyn a ajuns pînă într-acolo încît a înlăturat şi înlăturarea
a sacrificat sacrificarea
şi a divizat nedivizitatea (adică s-a autodivizat)
a explorat inexplorabilul,
conform aşteptărilor nu ne-am aşteptat la nimic de la el
a înşelat înşelarea tuturor
dumnealui nu vrea să ştie cum e corect şi just, ştie doar opusul pe care-l îndeplineşte în spiritul şi litera legii (hynismul şi fonfoismul sînt născute parcă unul pentru celălalt)
Hyn ne întunecă şi întunericul
ne incendiează incendiul din inimă
şi pătrunde în fiinţa noastră impenetrabilă cu
o oaste falsă de poeţi
(nu-mi plac scriitorii profesionişti care-şi fac din artă o meserie - arta nu e meserie! - ci aceia care au ceva de spus, care nu scriu pentru că aşa trebuie)
subalternii se întrec în linguşeli la adresa familiei oblăduitoare

O, Hyn, doamne al tenebrelor şi deznădejdii!
deschizători de drumuri înfundate, ploştinoase, ne-ai tranformat în slujitori ai tuturor
Hyn este maestru în tîmpenii. Nu ne lasă cel puţin să răposăm: dacă n-ai ascultat pînă la ultima vorbuliţă logosul său nu poţi nici să te duci să te cufureşti!

Cunoaştem Wodania aşa cum nu trebuie s-o mai cunoască altcineva, fiind ca parcă sub puterea diavolului, nişte posedaţi, noi, sub puterea diavolului Hyn, sub puterea răului fonfoist, puterea pămîntească fuzionînd cu puterea drăcească

Rugăm lumea să ne uite!
Conducerea îşi permite numai lucruri nepermise
Cît au putut să sugă de pe spinarea poporului!
("Totul e bine cînd se termină cu rău" spun filozofii fonfoişti. Cîteodată aceşti gînditori mi se par nişte savanţi ... inutili)
Hyn nu vrea în ruptul capului să piară, i se fac infuzii cu esenţă de muguri de pin, transfuzii cu sînge colectat din popor ca să-l menţină mereu proaspăt, preamăritul rege îşi proclamă ca principiu fundamental **neamestecul în treburi interne** ca domnia sa în ţară să poată tăia şi spînzura ca un *maître absolu* şi să nu fie nevoit să deaţ nimănui socoteală
moralist în imoralitatea sa
Doamne, ajută-ne să murim că nu mai e de trai!
visînd visarea mării cea învolburată şi dormind somnul pietrei pe fundul de apă
să mîngîi mîngîierea caldă a brizei răcoroase
să simţi simţirea albă a meduzelor maculate
trezind trezirea scoicilor de aur
imobilitate în imobilitate
cîntec în cîntec
ecou în ecou
lumină în lumină
licărind de licărire
goliţi de goliciune
umpluţi de umplere
despuiaţi de despuiere de,
amăgiţi de amăgire cu,
eter de eter
umbriţi de umbrirea lunii
esenţializaţi în esenţialitatea actelor comune cotidiene triviale
mijlociţi de mijlocirea creaţiei înlăuntrul creaţiei şi al noncreaţiei
şi a întrecerii şi cadrul întrecerilor
nu există nici interior nici exterior ci totul se supune unui întreg plin de sine
desensibilizaţi de partid într-o fază de robotizare şi cibernetizare umană,
măriţi mult în micimea noastră microscopică, măsurînd incomensurabilul din priviri, acel infinit mic,
mereu de o constanţă neconstantă avem dreptul să nu mai vieţuim în asemenea circumstanţă
Noi sîntem propria noastră distrugere. Şi implorăm implorarea! Noi

sîntem propria noastră născare. Şi implorăm implorarea! Un popor disperat în disperarea sa. Guvernul se joacă cu disperarea norodului.
Trăim o viaţă moartă din plin, motiv pentru care ni se recomandă pierderea oricărei năzuinţe. Şi uitarea uitărilor. Cadavrele se scoală din cimitire îşi iau crucile la spinare tronurile pe umeri şi se mută în alt continent pentru că aici le este repausul deranjat, zilnic instruiţi, propaganda de stat, fiinţează cîte un partid fonfoist la fiecare necropolă care ţine alocuţiuni înflăcărate celor dispăruţi, toţi defuncţii sînt obligaţi să cotizeze, îndrumaţi de un comandament general al morţilor; un corespondent marţian vrînd să ia un interviu secretarului de partid din cimitirul <Naşterea Domnului Hyn>, care fusese un afemeiat la vremea sa, a găsit în uşa cavoului un bilet

"Sînt la Leana lui Melinte
"cinci morminte mai naite.

Omul se închină la Hyn ca la un apostol sau sfînt, sfîntul Hon, al iadului. Care răzbeşte în instituirea acestui HAOS GENERAL printr-o gingaşă teroare. Apără debandada Hyn şi intervine pentru a tulbura orînduirea. Deşi recunoaştem că uneori mai greşeşte de săvîrşeşte şi fapte pozitive
Dar tot binele spre rău!
Comandantul ne ţine un curs intensiv de îndobitocire colectivă. În fonfoism se spune lucrurilor pe nenume:

trădători de ţară sînd declaraţi toţi cei care sînt nu sînt de acord cu politica neghioabă a partidului, de pildă pe un actor care arunca poante la adresa sistemului social actual l-au iradiat, chipurile ca să- i facă radiografie, şi i-au dat un cancer la plămîni de nu l-a mai salvat decît popa la groapă;
populaţia afirmă că n-are nimic contra introducerii fonfoismului în rîndul comunităţilor umane dar ar fi indicat să-l experimenteze mai întîi pe obiecte apoi pe şobolani iar în final să fie înlăturat
deşi fonfoismul înseamnă totul pentru om (vreţi să vă spun şi care ?...hyn!)

O mătuşică despre recesiunea economică şi financiară de aici oftează
"Aoleo muică,da' nu se mai termină războiul ăsta?"Hynoii amîndoi vor să lase moştenire odraslei lor ţara întreagă, funcţia de preşedinte, dar credeam că ăsta o să ne vîndă cu totul! "Ar fi grozav, pronostichează futurologii, poate ne va vinde la americani şi o vom duce şi noi mai acătării!"
Homo sapiens e plămădit să îndure răul fonfoist s-a instituit starea de necesitate-n patrie prin care s-a impus locuitorilor să economisească energia calorică proprie şi să o transforme în energie electrică donată

statului, bătrînii să fie deportaţi pentru că şi-au încheiat ciclul de viaţă fonfoist

Cînd s-au dus şi ei în vizită de lucru (vorba vine lucru pentru că toţi muncitorii stăteau şi ovaţionau) Hyn şi Hynoaia erau nişte moşuleţi (dacă doreşti să nu vezi nimic te duci în vizită **anunţată**) "Dar ştii ce-ai dracu sînt moşuleţii ăştia?" Localnicii l-au întîmpinat cu pîine şi sare (în ochi), le-au înmînat flori de cactus şi alte urzici, cîini cu pancarde legate pe care scria "jos tîlharul". Să fi văzut ce circotecă, cum alergau poliţaii după bietele dobitoace! Bărbaţi cu zgardă de gît, traşi de lanţ, mergînd ostenicios în patru labe ca focile şi morsele pe uscat, aplaudînd la comandă cînd nu primeau ordin. Megafoane cu sunete înregistrate <uraaa>, <uraaaa> amplificînd inexistentul. Era un vacarm de nedescris, pe care iată l-am descris mai sus. Meşteşugarii zoreau în ateliere, Hyn trecea pe lîngă, sălta în semn de salut călcîiul stîng, mai lateral, şi pe urmă îi întreba cu dragoste frăţească:

<cu ce pot şi eu să vă încurc?>

Cînd Combinatul Siderurgic din oraş a analizat stadiul de nedezvoltare la secţiilor sale productive şi a ţinut o şedinţă operativă, care a durat 7h, a asistat şi D-l Hyn. S-au propus metode de înbunătăţire a condiţiilor de muncă ale funcţionarilor:

Ionescu: Să lucrăm şi sîmbăta.
Directorul: În toate sîmbetele?
Ionescu: Binenţeles.
Directorul: (Către Sală) Sînteţi de acord?
Sala: Daaaa...
Popescu: Să lucrăm şi duminica.
Directorul: Toate duminicile?
Popescu: Binenţeles.
Directorul (Către sală) Sînteţi de acord?
Sala : Daaaa...

(Se ridică şi Bulă.)

Bulă: Să lucrăm non-stop.

(Toţi înmărmuresc.)

Directorul: Cum, crezi că e posibil?
Bulă: Decît să te duci acasă să te sui pe nevastă şi să faci unul ca Ionescu sau ca Popescu... mai bine lucrezi non-stop!...

Or fi vremuri infame şi obiecte pri[illegible]arţi, dar nici noi nu ne lăsăm mai prejos!!

Cică vodă n-ar fi real, ci o marionetă manevrată din culise, sau o forţă

care se manifestă independent de el şi de noi. A elaborat o lege de stimulare a creativităţii tehnico-ştiinţifice a maselor largi populare prin care se interzice savanţilor să posede în surplus cunoştinţe priceperi şi deprinderi aptitudini, netrebnicii sînt băgaţi la ilicit pentru că delapidează din visteria goală a statului, declaraţi *persona non-grata* şi spoliaţi de tot avutul lor spiritual dobîndit pe seama celor nevoiaşi la acest capitol, care avut intră în Patrimoniul Naţional al Eruditei Familii Cîrmuitoare; cunoştinţele priceperile şi deprinderile din Wodania nu pot fi apanajul unei elite ele aparţin întregii seminţii şi de aceea hyniştii purced a le distribuii în mod egal după nevoi:

cei care solicită mult să nu li predestineze nici un pic - indică înţeleptul dumnezeu - fiindcă au probabil gînduri absconse: daravele, chilipiruri, gheşefturi, business,

iar cei care nu solicită nu au nevoie, şi deci să nu li se atribuie,

toţi oamenii aceştia de ştiinţă vor fi substituiţi cu oameni de cepţionaţi, de ce să te mai frămînţi redactînd cărţi cînd poţi simplu să-i pui pe alţii să scrie iar tu să semnezi? se miră Hyn de prostia unora dintre academicienii săi (în Wodania academicienii răsar peste noapte ca pirul prin lobodă), pînă la urmă Hyn a reuşit să desfiinţeze academia şi alte instituţii neînsemnate care îngreunau procesul de creare a nonvalorilor precum şi universităţile facultăţile institutele pedagogige şi fabrica de ţiglă din ungureni, pe care le-a preschimbat ingenios în Crescătorii de Oi păstorite de El, DECI TOATĂ CREMA PATRIEI A TREMINAT-O HYN, ŞI-A FĂCUT CU EA GHETELE PLINE DE NOROI[1],

[1]Din neglijenţă sau grabă, autorul a copiat acest capitol de două ori. În cazul în care a făcut-o intenţionat, probabil a urmărit să accentueze, să îngroaşe peste poate atmosfera nefastă a locurilor infecte şi impregnate de neverosimil pe care le-a descris (n.r.).

parole, parole, parole

Cu excepţia lui Hon Hyn toţi cuvîntătorii de la tribuna oficială iau poziţia mutului propaganda prin însăşi denumirea ei este o minciună de stat difuzată la nivel naţional - recepţionare de către public a unor idei nerecepţionabile - Hon Hyn (se pronunţă cu n nazalizat: hon hyn) combate elogios, tineretul bovin adus cu arcanul la conferinţă meditează la imposibilitatea intelectualului de a se adapta la impasul istoric în care se află Republica Wodania intelectualul nu are permisiunea să poarte cap, prin urmare poate muri de mai multe ori în acest stat imposibil

H.H. se adresează gloatei: Vă dispreţuiesc cu multă plăcere
Gloata ovţionează: Ura! Ura! Ura!
aici nu se apreciază dacă ştii un lucru ci dacă nu-l ştii
prin bunăvoinţa guvernului majoritatea sînt şomeri spirituali, ei au căzut cu succes la examenul de admitere în noua viaţă.

orice nefonfoist este declarat bandit, răufăcător, un pericol social al stării nedrepte de lucruri din W.

linşaj fonfoist asemeni pînzelor violente ale lui Wifredo Lam
P.F. excelează în represiuni.

propaganda conţine ambiguităţi exacte, exactităţi ambigue, supertiţii fonfoiste ateiste, perfecţionarea continuă a imperfecţiunii sistemului fonfoist, explicitarea inexplicabilulu, supunerea majorităţii faţă de minoritatea fonfoistă

! mai mare mafie ca în Wodania nu există nici la mafioţi !
dacă doreşti vreodată să-ţi rezolvi o problemă legală la o instituţie trebuie să-i plăteşti pe toţi, începînd cu măturătoarea de pe hol pînă la director; corupţie în halul ăsta nicăieri n-ai să mai găseşti!

atins de senectute, tineretul este forţat s-asculte:

H.H. predică şi se pişe: "Aceasta este urină sfîntă ieşită din penisul patriei "

fetele blonde brune şi şatene leşină, se sinucid, pînă cînd fonfoistul haş haş sinucide toată populaţia

Hyn îşi face în pantaloni nevoile ţării[1]

[1]La această replică cititorul va trebui să rîdă(n.r.)

(se aud huiduieli, vociferări, nemulţumiri:) poporul îşi manifestă simpatia faţă de politica partidului pretinzînd şi pretextînd că militează pentru sporirea patriei. Familia Hyn militează pentru sporirea-i personală

(Cît au putut să mulgă ţara asta!)

din cauza zgomotului cascadei sonore se mai desluşesc cuvintele oratorului.

— Nu vedeţi că eu vă iubesc? declamă Hyn.

— Nu, se-aude ecoul popular. Să ne punem ochelarii.

— În ceea ce priveşte nivelul vostru de viaţă, ne anunţă cu pertinenţă, n-aveţi nici o teamă, pe viitor va fi şi mai greu. Aşadar, fiţi împăcaţi, situaţia nu se va ameliora.

— Ne-am căcat în fericire! se tînguie mulţimea. Ăsta ne lasă cu curu-n baltă!

Prea neonorate domn, îndrăzneşte cineva, noi am avea ceva de plîns... statul manifestă multă neînţelegere faţă de cetăţenii săi.

ţară ca aceasta nu-şi lasă oamenii în pace nici înăuntru nici înafara graniţelor fonfoiste impuse

toate legile care se promulgă sînt în defavoarea oamenilor, ci în favoarea activiştilor

Avem O Deosebită Scîrbă Pentru Situaţia Actuală Din Wodania[1]

Hyn este dibaci în menţinerea teoriei
şi se bucură de o nemeritată notorietate

guvernul face datorii iar poporul le plăteşte

asistăm întunericului
zilnic cu forţele
la locuitorilor
lupta

SENSUL ŞI-A PIERDUT SENSUL

oricE regreS estE numiT reformĂ, revoluţiE,

există două tipuri de revoluţionari:

revoluţionari < de pomană / de geaba

(se revizuiesc toţi termenii revizuiţi)

În mod corect s-a dovedit că personalităţile culturale, sociale, politice, ştiinţifice wodaneşti sînt de ceară, falsuri, dubluri, plagiaturi

ziarele trîmbiţează ceas de ceas cu litere de-o şchioapă bravurile lui Hon Hyn - nicidecum isprăvi a la Nastratin

---

[1]La această replică cititorului vor trebui să-i dea lacrimi (n.r.).

Hogea, ba pe dos!
oamenii de rînd şi păsările călătoare părăsesc W. - nu mai suportă fericirea de aci - se duc în ţările calde (la figurat); fetele noastre se mărită cu africani, cu arabi, cu asiatici, cu extratereştri, cu sluţi, cu ciungi numai să poată scăpa prin căsătorie din Wodania
toţi cetăţenii din Republica neDemocratică Wodania sînt apatrizi, cu excepţia lui Hon Hyn care are cetăţenie multinaţională
de curînd wodanii au fost declaraţi eretici
(în această clipă discursul conducătorului, prezentînd un grad înalt de inexactităţi şi enormităţi, se aude execrabil:)"...despre politica independentă a Wodaniei care se poate apleca singură în faţa puterii vecine, fără vreo intervenţie din afară, se poate apleca singură, independent.... in-de-pen-dent de celelalte ţărişoare.....
.....
.....
.....
.....
....."
politicianism fonfoist veros
frazeologie şovină care se autodeclară neşovină
fonfoismul este o formă de neocolonialism şi imperialism tarikonskian
din nou partidul a trecut la purificări şi la
purificare întru purificări
iar ca rezultat s-a ajuns la o stratificare socială, deci la impurificarea societăţii
(se zvoneşte că H. ar fi canibal, că mănîncă oamenii de vii, îi înghite cu pene cu tot)
E seară şi se aprind luminile negre din Wodania.
Ce fericiţi sîntem noi de nenorocirea noastră!
cînd găvăreşte Hon Hyn lumea întoarce spatele ca să-l asculte cu bucile deschise, căci vrea să vadă pînă unde duce indolenţa acestui <superman> care manipulează adevărul iar argumentele ni le învinge cu tunuri şi blindate, orice tîmpenie comite n-ai de ales decît să-l aprobi şi să exclami "genialul conducător",
cînd găseşte Hon Hyn lumea băşeşte, armonios, pe note muzicale (=ritmuri pe portativ), apoi îi apucă de patru ori o durere în găoz şi o singură dată se scobesc în nări cu copita dreaptă, iar în semn de preţuire lasă cîte o balegă proaspătă pe asfaltul încins al verii tomnatice
căci s-a schimbat şi succesiunea anotimpurilor pe vremea ducăi vodă:

după primăvară vine iarna apoi tot iarna şi în final toamna şi vara
planeta se învîrte în sens opus t
galaxia şi metagalaxia se deplasează d r a
e o d n
z o
viaţa involuează pasărea se preschimbă în ou, răsadul în sămînţă, fluturele se metamorfozează în omidă, omul redevine maimuţă adică animal
iar plugul de fier se transformă în sapă de lemn,
seavanseazăspreorînduireaprimitivă
H.H. vorbeşte ca să nu tacă, logorei interminabile, de o luciditate opacă
Se vorbeşte despre orator că ar fi fost cizmar şi conduce ţara ca o cizmă, alţii că ar fi fost cioban la oi şi are vocea ca de măgar, sau probabil o fi fost şofer fără carnet de conducere
rumorile prezic Potopul lui Hyn
Încercăm să înţelegem neînţelesul, deschiderea pe care ne-o oferă partidul spre un orizont închis lucrurile comune odinioară în Wodania au devenit ieşite din comun!
(...) unii se plimbă pe socoteala poporului, alţii nici pe proprii lor bani; economiile de combustibil, gaze, curent, carburanţi se fac pe seama locuitorilor care trebuie să-şi mănînce de sub unghii în timp ce claca fonfoistă se lefăie pe mai departe în risipă şi trai luxuriant [1]
(...) sărbătorile naţionale se transformă în sărbători familiale pentru clanul Hyn şi [2]
(...)

[1]Lipsesc în continuare 2-3 rînduri, şterse.
[2]Din cauza îmbolnăvirii autorului acest capitol a rămas nesfîrşit (se vor revizui notiţele şi caietele descoperite recent; pe cînd manuscrisul era deja în şpalţ, pentru o ediţie ulterioară) (n.r.).

fonfoiştii au creat anti-lumea lor

H.H. ia pielea de pe oameni, o argăseşte şi confecţionează cingători şi hăţuri ca să ţie lumea în frîu,
fonfoiştii învaţă la şcoala superioară de partid, la ora de zootehnie de exemplu, că de la antilopă se obţine pielea de antilopă, de la barză penele şi puful pentru perini, de la om pielea de pe el, flocii pentru periile de dinţi, oasele pentru fabrica de zahăr şi SUFLETUL.

fără H.H. universul s-ar fi năruit, dumnealui le ştie pe toate şi întotdeauna numai persoana sa are dreptate
fonfoismul se răspîndeşte pe cale artificială şi se bucură de multă nepopularitate în rîndul maselor, conducătorii săi nu au inimă, la autopsie s-a dovedit a fi din tablă, goală pe dinăuntru,

susţinut de adeziunea a milioane de alegători trei sute şaizeci şi unu Hyn a fost reales, poporul şi-a exprimat voinţa unanimă expusă de conducătorul său, cetăţenii cu drept de vot al fonfoismului s-au prezentat la urne...
votarea este o adevărată mascaradă care ne dă imposibilitatea să alegem pe cine vroim
NI SE INTERZICE ŞI SĂ GÎNDIM!

P.F. a creat lumea după gustul şi profiturile sale:
a început prin a stîrpi binele de la rădăcini
a continuat prin a impune <tropisme sociale>, à la Nathalie Sarraute, manifestate prin orientarea îndrumată a locuitorilor de către guvern spre direcţia din care acţionează o sursă de întuneric (ec., pol., şt., cult.,...)

formula de salut obişnuită în Wodania între doi inşi care se întîlnesc este următoarea, şi constituie totodată şi o parolă:

Cel care este în trecere întreabă: "Ce mai faci?"

Cel care stă răspunde: "Construiesc orînduirea fonfoistă".
statul ne ajută să ne ratăm.

viciul a devenit virtute iar virtutea viciu
scriptorii îşi exprimă recunoştiinţa pentru starea de tensiune în care sînt ţinuţi - în felul acesta ei pot descrie cu scîrbă şi dezgust realităţile fonfoiste.
oamenii s-au înrăit, luptă pentru supravieţuire.
doamne, noi sîntem mulţumiţi de situaţia noastră, sîntem năpăstuiţi cu

duhul, nu ne dorim decît nelinişte şi amărăciune, ne tîrîm prin lume frustraţi de cel mai elementar sprijin în viaţă. **dacă nu murim acum nu ne vom mai întîlni cu ocazia asta!!**

un surogat de surogat de cultură surogată

> În lumea această răsturnată oamenii stau în cap şi gîndesc cu picioarele, dacă vreunul încearcă să se sprijine pe propriile opinii este declarat persona non grata şi de îndată expulzat. Este nevoie de uniformitate în anomalie.Să-i vezi apoi mergînd în cap şi dînd din mîini, explicînd cu talpa unui picior la genunchiul altuia, cu ţeasta turtită de atîta umblat, creierul s-a ridicat în călcîi ca o băşică

sportivii sînt antrenaţi prin exerciciţii fizice de întărire a interesului constant acordat statului

minciuni mai sfruntate ca în W. n-am văzut de cînd mama m-a făcut, mai exact pot spune **de cînd mama** NU **m-a făcut**, fiindcă eu nu exist, este altcineva în locul meu, manevrat de sus, care acţionează fără voia mea.

Fonfoiştii au încheiat crearea anti-lumii lor prin amplasarea armatei la hotare, ca să păzească răul dinăuntru, au încheiat prin a lua-o de la capăt

s-a împuţit situaţia c-o-m-p-l-e-t-a-m-e-n-t-e

Dincolo de graniţele aşazisei ţări nimeni nu ştie ce se află, se presupune că ar fi deşert sau că ar da tătarii, în orice caz Hyn a reuşit o izolare fonică perfectă, wodanii se uită pe rosturi printre gard, dincolo, la cetăţenii străini despre care partidul a afirmat că ar avea trei capete; se uită cu jinţ

Acum Hyn stă pe un pat de spital, lîngă soarta ţării, o mai fardează, pudrează şi mai ales rujează pe buze să nu i se vadă măselele gălbenicioase şi roase sau interiorul putred,
e bolnavă de cavernă săraca, dar s-arate prezentabil pe dinafară,
şi consumă Hyn timpul său preţios la căpătîiul lînced al soartei ţării, timpul său preţios în care nu face nimic de preţuit
NisNiş care suspină în hohote este acuzat că dă dovadă de umanism (în loc de animalism) şi este mutat la reanimare intelectuală (pe alte meleaguri)

jumătate dintre indivizii suferinzi în spitale sînt duşi la abator şi sacrificaţi pe altarele patriei, ceilalţi sînt aruncaţi la gunoi cu un făraş din aluminiu, diplomatic, după ce în prealabil regele a măturat bine scena politică; se formează în centrele municipiilor, prin mahalale, grămezi de stîrvuri, oase de fiinţe umane delicioase pentru orice dulău vagabond, aşa se explică geneza dealurilor şi colinelor calcaroase ale regiunii Kors-

Kovaia, de pildă vestita colină Gorter pe care a amanetat-o şeful la fenicieni;
se mai sacrifică pentru patrie şi inşi viguroşi care au fost crescuţi pentru producţia de carne macră; femelele umane sînt păstrate ca bibelouri în vaze ori sacsii, sau pentru lapte, osînză şi (re)producţie - ceea ce înseamnă producţia dublă;
boşorogii sînt deportaţi la sate ca să lucreze în agricultură — excluzînd membrii guvernului atinşi de senilitate, deoarece excepţia confirmă regula —:

cei care se cufuresc şi se ţîrcîie în pat: la fertilizarea ogoarelor roditoare ale scumpei noastre glii strămoşeşti cu îngrăşămînt natural,

cărora le tremura mîna: la semănat,

ştirbii fără un dinte în gură: la tocat de furaje şi nutreţuri

pe care le depozitează în silozuri: cocoşaţii, paraliticii, reumaticii şi lombo-sciaticii, ologii la clocitul ouălor de pitulice şi cîţă,

babele chioare la împletit urzeli şi intrigi de război de ţesut la palat, fiecare categorie beneficiind de o justă împărţire efectuată de partidul fonfoist.

s-au creat rase-hibrid superioare de muieri bune de lapte cu ugerul de 10l, s-a triplat s-a quadruplat numărul taurinelor iar al oamenilor s-a înjumătăţit s-a însfertăţit şi asistăm la o transformare înfloritoare a chipurilor umane în plante lilieci şi animale, se pune problema muzeografilor biologilor etnografilor folcloriştilor şi geografiştilor să păstreze cîteva feţe palide la grădina zoologică, deoarece sînt pe cale de dispariţie, specie rară pe o treaptă ierarhică şi mai ales socială inferioară, pentru a fi arătate tuturor vieţuitoarelor

Hyn este foarte ţanţoş de transformările survenite în viaţa de zi cu zi (mai corect spus: de noapte cu noapte) a locuitorilor Wodaniei, care locuitor evită lumina prea puternică degajată de stăpînul absolut al său, a devenit ca atare precum o coropişniţă în negură fără elitre fără antene, hexapod cu două picioare

Pentru a putea zbura trebuie să ai permis special, aripi nu se găsesc de vînzare la nici un magazin mixt sătesc şi nici la complexele comerciale orăşeneşti, unde rafturile sînt goale, motiv pentru care un cronicar sportiv Horentz Hentz intrînd într- un magazin unde nu se găsea nimic a început să strige *gol gool goool*, de au crezut vînzătorii în halate şi supraveghetorii că a înnebunit Horentz Hentz, deşi a fi dement este la modă în acest ţinut, încît a venit poliţia şi l-a închis iniţial cred că la palton după aceea la şireturile de la tenişi într-o carceră, căci putem spune pe drept cuvînt chiar dacă o mai rotunjim puţin că s-au zidit sute de sute-de-milioane de penitenciare moderne, spaţioase, cu capacitate enormă în Republica

Wodania, la fiecare bătălie politică victorioasă ridică Hyn o temniţă pe care o umple pînă la refuz, iar dacă n-are prilejul inventează el victorii locale, le scoate din barba sa, jubilează, şi-i pedepseşte aspru pe asupritorii turci

turmele de oameni

Hon Hyn mînă turmele de oameni cu sceptrul:
"Hăis, Priane!... Cea, Bălţato!... Cea Vasile!
"Cea, Costică!... Bagă-i la obor!
oameni năuciţi de cap năuciţi de bătături în tălpi merg de voie şi mai mult nevoie, samavolnicul H.H. nu le ordonă Pe loc repaus decît în... mormînt
de cum intră în şoproane sînt separaţi: bărbaţii de acelaşi sex într-o parte iar femeile de sex opus în cealaltă, apoi li se distribuie hrana:

- ceai cu mămăligă
- conopizdă în sos tomat
- chisăliţă de rahat
- ca desert: pere mălaeţe (adică preparate cu mălai) şi alte bunătăţuri

roadele trudei lor se împart, după cum s-a hotărît, în raport cu munca prestată: cei care au lucrat mai mult vor primi mai puţin, iar cea mai retribuită va fi munca cu gura
Wodania mai are 83612 nelocuitori, dar cu condiţiile acestea minunate de trai nu vor mai apuca nici ei pensia, aceştia sînt deplini stăpîni pe soarta lor mizerabilă căci în W. se poate muri leger, fără nici o restricţie.
Hyn, împopoţonat cum e, în straie împărăteşti, pare dracu gol, după ce că e prost mai face şi pe prostu...
el libercugetător şi subalternii săi liberascultători, libersupuşi, fonfoiştii îşi pun speranţe în mai rău!
dacă-l înjuri de nevastă te pui bine cu nevastă-sa şi-ţi faci o pilă la el, ar vrea el să-l înjuri de nevastă.
nu te serveşte în vreo chestiune nu că ar avea ceva special cu tine, ci tocmai de aceea: fiindcă nu are nimic cu persoana ta, nici un avantaj

actorului de cinema Roger Mooresou care îl imitase la onomastică i-a tăiat capul de la buric;

pe romancierul Albert Camusache l-a descăpăţînat de-o bucă fiindcă a îndrăznit să relateze într-un reportaj despre absurdul din ţara sa;
filozoful idealist Hegeloiu a fost scalpat de-un ochi, ca gînditor el scrisese cărţi, dar nu era apreciat în Wodania, deranja, avea idei proprii, de ţinute ilicit, căci ideile se iau gata-confecţionate, cumpărate pe cartelă de la prăvălie, învelite
în celofan ca să nu-şi schimbe calităţile (dar nici defectele);
nu mai vorbesc de poetul sentimental Baudelaireanu pe care l-a prigonit şi i-a interzis să se mai îngostească vreodată;
printre proscrişi, căzuţi pe scări în dizgraţie, figurează la loc de cinste şi fizicianul Einsteinov care a calculat viteza de înaintare a particulelor în mediul liber şi a găsit o valoare infimă, epsilon;

În curtea castelului debandadă. Hyn, enervat peste măsură, tună şi fulgeră:
"Să se găinăţeze raţele pe steagul patriei?
"Să terfelească taurii stema, onoarea strămoşească?
"Să se cufureze ţîncii pe lozincile fonfoiste?
"Să se spîrcîie gîştele pe pancartele cu numele şefului statului?
"Nu le e ruşine, scroafele dracului!!
chestiuni minore desigur, însă de preocupaţie majoră, patrioticească **sui generis**
P.F. s-a lansat în grandioase investiţii de o utilitate inutilă
Hyn ţipă la telefon: "Du-te şi cheamă-l pe primul ministru ca să- l trimit la plimbare!
Prim-ministrul se declară mort
Servilescu: "D-le Preşdinte, nu aveţi voie să vă supăraţi... nervii... tensiunea arterială...
Hyn îi atinge cîteva la fălci.
Servilescu: "Vă mulţumesc. Este o onoare pentru mine să fiu pălmuit de înălţimea voastră.
H.H. e moş, îşi linge mucii; sîngele său bătrîn şi-l împrospătează la Paris din sîngele pruncilor pe care i-a tăiat
Hyn ţine o cuvîntare
Hyn se exprimă în cuvinte
cuvintele se exprimă în cuvinte
unele cuvinte se exprimă prin alte cuvinte
Hyn este un comandant tare nepriceput la meşteşugul armelor
lingăii clănţăii şi căţăii laudă nepriceperea Seniorului Hon Hyn
Hyn se încrede în nealianţa şi neîncredrea auditorilor între ei.
Hyn: Chiar dacă la noi este dictatură, dar este o dictatură dreaptă!...

Hyn: Să nu aveţi prejudecăţi faţă de prejudecăţile noastre
Un ziarist fără ochelari din bangladesh îi adresează o întrebare: "Sfinte
Hyn, îmi permiteţi şi mie să mă doară-n cot de Conferinţa Dvs.?
conferinţa se desfăşoară în nord-sudul Wodaniei, la sud nord-est de TariKonsKia, vizavi de vizavarză
Hyn: "Pentru nimic în lume, ci numai în pustietate, şi l-a transformat din ziarist în puşcăriaş al patriei.
(Vreţi să aflaţi dacă ziaristul fără ochelari a scăpat cu viaţă?!... Da de unde, a scăpat cu moarte!)
Hyn se exprimă în cuvinte
Cuvintele se exprimă în hyn
hyn hyn hyn
y hyn
hyn n hyn
(Te miri, oare ce merite deosebite sau fapte remarcabile a săvîrşit acest individ de ocupă o funcţie atît de înaltă?... El nu cuvîntă corect nici în limba sa natală (arhaisme, regionalisme, expresii pocite, confuzii de categorii gramaticale, dezacorduri între subiect/predicat şi substantiv/adjectiv, monotonie în stil, tautologii, pleonasme, idei contradictorii), în care discută la întruniri internaţionale, fără să luăm în considerare alte limbi de largă circulaţie din care nu ştie o iotă. Dacă ar fi măcar rezonabil faţă de popor nu s-ar lega nimeni de incultura sa uriaşă. În definitiv e neinstruit şi needucat în dauna sa proprie. Dar, după ce că e un imbecil, se mai spurcă şi-n potecă (vorba unui proverb local).
Ajungi la un moment dat la concluzia că pentru a deveni şef de stat trebuie să n-ai nici un merit, ori să ai calităţi... negative!
Hegeloiu: (Către Hyn) "Arată-ne tu ce nu ştii!
Hyn bagă nasu-n cur şi se face că n-aude.
(Rîzi să te caci pe tine
ce mai, e pişarea lumii, nu altceva)
NisNiş se dădu bătut (la cap)
Besencizme uită popoul deschis şi-i scapă o parfumată fişiită
Baradela cu găozu mare: (Îmi fu ruşine mie de ruşinea ei, dar ţi-ai găsit! dînsa continua să-şi arate ruşinea în public)
Sulache şi Arabela joacă <Ameţiţa> chiuind
Hyn intră în baraca prezidenţială
Sulache şi Arabela iau hora înainte: pleacă lemn şi se lasă buştean... ca la Zăpăcita
Mie îmi vine să cînt de supărare
inima mea este departe de mine

mai am un singur dor
să scap din împuţita asta de ţară!
Sînt ostracizat din viaţa socială
dar ştiu să fiu însingurat
Hyn se dovedeşte de neînduplecat
Servilescu: (Rugîndu-se) "Aibă Domnul milă de cruzimea lui!
NisNiş: "Ah, Wodanie, Wodanie,
Ne-ai strecurat teama în oase
Blaga: "Nu mă tem de moarte
Ci de veşnicia ei.

Partidul a izbutit, deşi cu eforturi considerabile din parte-i, să dezintegreze ţara. Acum dirijează mişcarea de repaus intelectual (pentru ca gînditorii să-şi menajeze efortul), trezind în modul acesta lipse de conştiinţă naţională, spre a învălui o teorie fără acoperire în practică.
Un popor de o credibilitate incredibilă se expune acestui piticism gigantic al politicii P.F.-ului.

Au făcut să tacă în mine tot ceea ce tăcea
O, voi flori telurice,
Daţi-ne durerile-vă, să le suferim
În locul vostru!
Mă plimb prin univers cu pămîntul
Lipit de tălpi.
Doresc să imit inimitabilul
Bazat pe experienţa mea
Nepersonală.
Ca un filozof pornit
Împotriva ideologiei depravate
Lupt pentru (a lupta pentru)
A submina toate subminările.
Nu îmi este indiferentă Nu îmi este
Indiferenţa voastră!
Nu subscriu monotoniei culturale
Şi scriptomanilor plini de neinventivitate
Chiar dacă nu schiţez un gest
Îi aplaud pe rebelii spirituali
Cu inima
Cu cîntecul meu ruginit în aşteptări
Purtător de necuvînt
Refuzînd orice refuz.
Nu sînt scriitor de poezii.

A înţelege totul înseamnă a fi
Gol pe dinăuntru
Să mai lăsăm loc şi pentru transcedental!
Un secret odată pătruns îşi
Pierde misterul
El are gust şi măreţie chiar cînd este lipsit de gust
Lupt pentru a lupta
Atunci te dovedeşti puternic
Cînd le arăţi şi adversarilor
Că eşti prea generos
Pentru a te coborî la nivelul urii lor
Şi a-i răscumpăra
Vreau să mă răzbun pe ei fără
A mă răzbuna -
Într-o viaţă mai lungă trăiesc
Mai puţin. Nu trăiesc intens.
M-am născut prea tîrziu
M-am născut prea devreme
Întotdeauna.

Hyn iese din baraca prezidenţială beat criţă, MORT PENTRU PATRIE. degeaba ne-am rugat de el ca de Dumnezeu, pînă la urmă şi-a făcut damblaua. Hynel, mort şi el de necaz, pentru patrie - deşi n-avea autorizaţie de la partid. **Poruncirăsă fie îngropaţi în nemurire.**

Cîte nelegiuiri săvîrşite de familia domnitoare vor apare la suprafaţă după înmormîntare!

Atît de mişcat sînt de dispariţia acestor "eroi ai neamului", "eroi între eroi" că nu pot să mă urnesc de pe scaun
Enoriaşii se închină
Ţîrcovnicul tămîie
Preotul miruieşte:

"Să le fie ţărîna uşoară
"Ca piatra de moară

(Hyniştii au ţinut poporul în necunoştinţă de cauză - să fie limpede şi clară această neclaritate - dar ce prerogative au decla (...)[1]

[1]Din păcate Florentin Smarandache nu a reuşit să termine "nonromanul" său. Paginile de la sfîrşit sînt întinate iar textul ilizibil. Poate pe viitor un istoric literar competent va izbuti să pună la punct acest manuscris, cînd lacunar cînd redondant, scris la prima mînă şi neşlefuit, în mai multe stiluri - încît ai senzaţia că este opera mai multor autori (n.r.).

ADDENDA [1]

FERNANDO ARRABAL : Quand l'Etat entend le mot culture, il sort ses policiers. [2]

VASILE CONTA: Oficialitatea în artă, ştiinţă şi învăţămînt a fost introdusă anume pentru a încuraja mediocrităţile. [3]

FERNANDO ARRABAL: La Justice? Quelle justice? qu'est-ce que la justice? C'est un certain nombre d'hommes comme vous et moi qui le plus souvent échappent à cette méme justice grâce à l'hypocrisie ou à la ruse! [4]

VASILE CONTA : Din timpurile cele mai vechi dreptatea a fost simbolizată printr-o femeie legată la ochi. [3]

MIGUEL ANGEL ASTURIAS: Răul are importanţa lui. [5]

MIRCEA ELIADE : Răul nu piere prin actualizarea binelui, ci creşte odată cu el. [6]

FERNANDO ARRABAL : Quant à ceux qui sont enfermés ici à cause de leurs ideés, de leurs opinions hostils aux principes qui régissent notre pays, je jure sur la téte de ma mère qu'ils sortiront aux cris de: Vive la patrie. [2]

JEAN GENET : Cîţiva poeţi din zilele noastre, se dedau unor operaţii ciudate: cîntă poporul, Libertatea, Revoluţia... care, fiind cîntate, sînt apoi fixate în cuie pe un cer abstract, unde figurează, fistîcite şi dezumflate, în chip de constelaţii diforme. [6]

AUGUSTIN BUZURA :... cine a învăţat să trăiască în patru picioare nu concepe că se poate trăi şi în două picioare...

OCTAVIAN PALER :... pentru a-şi combate frica omul trebuie să înceapă prin a o mărturisi... [8]

MAXIM GORKI : Îţi dai seama cît este de dureros să-ţi pierzi numele? Pînă şi cîinii au nume. Fără nume eşti un om mort. [9]

PIERRE EMMANUEL : Numai există morţi fiindcă noi sîntem morţi. [6]

---

[1]Domnul Jean Bernard, un prieten al autorului, aflînd de editarea lucrărilor lui Smarandache, ne-a expediat într-un plic recomandat aceste însemnări (scrise pe nişte petice de hîrtie şi descoperite întîmplător într-un dicţionar pe care i-l împrumutase) ca fiind culese de către Florentin în timpul lecturilor sale. Este un fel de "dialog la distanţă" între personalităţi umanistice (probabil preferaţii săi); ca să nu zicem un Turn Babel - avînd în vedere că fiecare vorbeşte pe limba sa! Deoarece tratează aceeaşi temă ca romanul ne-am gîndit că n-ar strica să le includem în el, aranjîndu-le şi adnotîndu-le (n.r.).

[2]Citat din piesa de teatru "... Et ils passèrent des menottes aux fleures"(n.r.)

ALEXANDRU IVASIUC :... Cunoaştere de noapte...[10]

HERMANN BROCH :... pervertirea omului în antiom, determinată de golirea fiinţei, de preschimbarea fiinţei într-o simplă viaţă superficială a poftelor...[11]

JEAN PAUL SARTRE : Cînd ai pus mîna pe putere se cuvine s-o păstrezi cît mai mult, chiar dacă trebuie să-ţi bagi mîinile în mocirlă pînă la coate.[12]

HERMANN BROCH : Numai minciuna aduce glorie, nu cunoaşterea[11].

JEAN PAUL SARTRE : Puterea murdăreşte pînă într-atît încît un şef care îşi iubeşte poporul sincer şi pentru care ordinea este sinonimă cu dreptatea, nu poate rămîne pur: este obligat să recurgă la intrigi, să înşele, să-i trateze cu duşmănie pe cei pe care-i conduce, într-un cuvînt să devin "călău şi măcelar".[13]

ALBERT CAMUS : Gouverner, c'est voler, tout le monde sait ça: (Pause) Je viens de comprendre enfin l'utilité de pouvoir. Il donne ses chances à l'impossible. (Pause) Pour un homme qui aime le pouvoir, la rivalité des dieux à quelque chose d'agaçant. (Pause) Mais un tyran est un homme qui sacrifie des peuples à ses idées ou à son ambition.[14]

---

[3]"Opere filozofice" (n.r.).
[4]"L'architecte et l'empereur d'Assyrie", piesă de teatru (n.r.).
[5]"Oameni de porumb", roman (n.r.).
[6]Nu cunoaştem sursa (n.r.).
[7]"Absenţii", roman (n.r.).
[8]"Caminante", jurnal de călătorie (n.r.).
[9]"Azilul de noapte", piesă de teatru (n.r.).

[10]„Cunoaştere de noapte", roman. Posibil ca autorul să fi citit doar... titlul! (n.r.).
[11]„Moartea lui Virgiliu", roman liric (n.r.).
[12]„Les mains sales", piesă de teatru (n.r.).
[13]„Le Diable et le Bon Dieu", piesă de teatru (n.r.).
[14]„Caligula", piesă de teatru (n.r.).

Sumar[1]

- o scrisoare sosită la redacţie: 5

I: 7
◯ : 10
Dedicaţie: 11
Aventurile lui Hon Hyn: 12
Întîmplări din Wodania: 25

II: 30
Despre patriotism: 32
Ospăţul împărătesc: 32
Presa: 33
PTTW: 34
Controlul de Stat: 35
Epoca Nonvaforilor: 40
Pluralism: 49
Un conducător nu ca oricare altul: 52
Bariere invizibile: 55
Repartiţia absolvenţilor: 57
Azilul de nebuni: 58
Desfiinţarea diferenţei dintre om şi animal: 66

III: 70
Cutremurul: 73
Galinacee moderne: 74
Recolta de mazăre: 75
Ţărănimea: 76
Intelectualitatea: 77
Puţină meditaţie nu strică: 78
Partidul Fonfoist: 80

[1] Întocmit de Editor (n.r.).

Un anume fel de cuvîntare: 83
Societatea Fonfoistă: 96
Noi vom avea aici de toate: 101
Dezvoltarea multilaterală a personalităţii: 108
Poliţia şi Revoluţia: 110
un facsimil: 113
Construcţii grandioase de închisori: 114
Fotbal: 116
Genoflexiuni publice: 117
Istoria contemporană: 118
Vizita lui Hon Hyn la Paris: 120
Muzeul Naţional: 122
Conducerea Sistemelor Economice: 122
Cîteva noţiuni de psihologie: 124
(nota editorului) : 128
Politica înţeleaptă a partidului: 133
Manual de filozofie: 149
Interzicerea dragostei: 177
Dictatura lui Hyn Analphabetul. Migraţia poporului: 181
Revolta apelor: 204
Educaţia fonfoistă: 205
Epoca nonvalorilor: 209
Parole, parole, parole: 218
Fonfoiştii au creat anti-lumea lor: 222
Turmele de oameni: 225

Addenda: 230

ERATĂ

A se citi în loc de	fonfoism Wodania Hyn Tarikovskia	orice	ideologie stat conducător imperiu

care se dovedesc opresivi ai popoarelor, dictatoriali.
Nonromanul putînd fi REpublicat cu înlocuirile respective. [1]

Se autorizează traducerea, adaptarea etc. a cărţii de faţă de către edituri clandestine în acele **ţări în care domneşte tirania**, subsemnatul renunţînd la copyright. [2]

1986-7

[1] Aceasta este opera deschisă a lui Eco (n.r.).
[2] Motiv pentru care am tipărit-o şi noi (n.r.).

ADDENDA

Am lăsat totalitarismul comunist şi am emigrat în S.U.A. pentru
l i b e r t a t e
dar nu încercaţi să mă convingeţi cu vreo regulă literară!
Nu sînt poet
iată de ce scriu poeme .
Sînt un anti-poet ori un non-poet.
Deci am venit în America să reconstruiesc Statuia Libertăţii
în versuri eliberate de tirania clasicismului şi de dogmatism. Accept orice îndrăzneală:
—anti-literatura şi literatura ei
— forme fixe flexibile sau faţa vie a morţii
—stilul non-stilul
— poeme fără versuri (pentru că poem nu înseamnă cuvinte)poeme mute cu voce tare
— poeme fără poeme (pentru că noţiunea de poem nu se potriveşte cu nici o definiţie găsită în dicţionare sau enciclopedii
— poeme care există prin absenţa lor
— literatură postbelică: pagini şi pagini pline de banalitate şi non- poezie
— versuri paralingvistice: grafică, desene...
—versuri non-cuvînt şi non-poziţie
—versuri foarte tulburătoare şi altele ermetic triviale
—limbă neinteligibilă inteligibilă
—probleme de matematică nerezolvate şi deschise - trebuie să ştienţificăm arta în secolul tehnic
—texte impersonale personalizate
—şocul electric
—traducerea imposibilului în posibil, transformarea anormalului în normal
—artăNon-artă
—să faci literatură din orice
—să faci literatură din nimic.

Sriitorul nu e un prinţ al raţelor!

Noţiunea de literatură a devenit demodată în acest secol şi oamenii rîd de ea. Mi-e ruşine să afirm că eu creez texte lirice sau dramatice, le ascund.

Oamenii nici nu le mai citesc, nici nu le mai ascultă.

Oricum m i ş c a r e a p a r a d o x i s t ă *nu este nici nihilism, nici deznădejde. Este un protest împotriva vînzării artei.*

Voi, scriitorii, vă vindeţi sentimentele?

Creaţi doar pentru bani?Numai cărţile despre crime, sex,groază, sînt publicate.

Unde e Arta adevărată?

La cerşit...

Puteţi găsi în cărţile paradoxiste tot ce nu vă place şi nu aveţi nevoie: pagini pentru a nu fi citite, auzite, scrise! Bucuraţi-vă de ele! Doar după durere ştiţi într-adevăr cine sînteţi, ce este plăcerea. Ele sînt o oglindă a sufletului, infinite... Arta este împinsă spre ultimele posibile frontiere, spre non-artă şi chiar dincolo... Mai bine o carte cu pagini albe decît una carte care nu spune nimic.

Se foloseşte o limbă foarte abstractă şi simbolică, dar foarte concretă în acelaşi timp: creaţie nerestrictivă în formă şi conţinut.

Totul este posibil: deci : imposibilul deasemenea!

Aşadar, nu vă miraţi de aceste non-poeme. Dacă nu le înţelegeţi înseamnă că înţelegeţi totul. Acesta este ţelul manifestului.

Pentru că arta nu este pentru minte ci pentru sentimente. Pentru că arta este şi pentru minte. Încercaţi să interpretaţi ceea ce nu se poate interpreta. Imaginaţia Dumneavoastră poate înflori ca un cactus în deşert.

FLORENTIN SMARANDACHE
Phoenix , Arizona, S.U.A .

Tehnoredactare computerizată: Traian Rădulescu
Coperta: Doru Mavrodin

Bun de tipar: 05.01.1993
Coli de tipar: 17
Data apariţiei: 02.05.1993
ISBN 973-95229-4-7

Tiparul executat sub comanda nr. 156/1992
la Imprimeria "Karma & Petrescu"
Craiova, România

Dragă Domnule Smarandache,

Eşti un om primejdios şi contagios: norocul meu că propagi această sida nouă (sau sită nouă) numai în absenţă, ceea ce mi se pare foarte delegant. De altfel şi foarte corect şi abil. Paradoxul fiind o opoziţie la crezul curent, Dumneata împingi paradoxismul spre o luare de conştiinţă a cititorilor, tocmai ca să rămîi paradoxal.

Adică vrei să ne cîştigi ca să ne pierzi; şi după asta?

Alexandru Ciorănescu

Nonroman *este un roman, într-adevăr, "de sertar", purtat ani la rînd în sacul fără fund al exilului. Această parabolă atroce despre totalitarism, despre alienare, obedienţă vinovată şi minciună, oportunism, cruzime, violenţă, monstruozitate, scrisă într-un stil dur, tensionat, lipsit de pudibonderie îl aşează pe Florentin Smarandache alături de Orwell, Konwicki, Koestler, Baconsky şi marchează o nouă dimensiune a* **Mişcării Literare Paradoxiste.**

Constantin M.Popa

ISBN 973-95229-4-7

Preţ: 199 lei